BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLIII
C
100
NAPOLI

XI. E. 13
6.

Ioh: Mōnij
D. Iesuerini, Et Soggij Congr.is Casinensis
Reiq.

Encicopledia
Philologica seu
Collectio
multorum auct. Grecorum
tomus IX.

XXI. L. 7

Egkyklopaideia

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Εἰς Τέσσαρας Τόμους διηρημένη, πρὸς χρῆσιν
τῶν φιλολόγων καὶ φιλομαθῶν τῆς Ἑλληνικῆς
Γλώττης συναρμοσθεῖσα,

Προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Ἐνδοξοτάτῳ
Κόμητι, Φιλοσοφίας τε καὶ Ἰατρικῆς
Διδασκάλῳ Ἐξοχωτάτῳ,

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΣΥΡΙΓΑΩΝΙ

ΤΩΙ ΠΕΡΟΥΛΙΩ

Εὐπατρίδῃ Ἀθηναίων, παρὰ τῇ ἐν Ἱερεῦσιν Αἰδεσιμωτάτῃ,
καὶ Λογιωτάτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΟΥΣΑ

Τῆς ἐξ Ἀθηνῶν, Φιλοσοφίας καὶ ἱερᾶς Θεολογίας Διδασκάλου,
καὶ τῆς ἐν ταῖς Κλειναῖς Ἐνετίαις Φλαγγινιανῆς Ἑλληνομουσείου Γυμνασιάρχου· ὑφ' ἓν καὶ συνελέχθη.

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, αψί.
Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ.
Con Licenza de'Superiori, & Privilegio.

Εἰς τὸν Τόμον τῆς ποιητῆς.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Οὐκ ἐς Παρνασσὸν λοιπὸν φίλε δεῖ σὲ ὁδεύειν
Κῦρε, Ἀοιδοπόλων αὖθεα δρεψίμενος.
Παρνασὸς ὧδε, Ἀοιδῶν ποικίλα τερπνάτε αὖθη
Θάλλει συλλήβδην, εὔπορα ὡς σὺ τύχῃς.
Ὧδε σοφὴ ἔν ὥσπερ ἀειςόπονόςτε μέλισσα
Νέκταρος ἡδυτάτυ ἵπτασο γλυσόμενος.

Ὁ Ἱερεῦσιν ἐλάχιςος
Λιβέριος Κολίτης Ἀθηναῖος.

Ε Λ Ε Γ·

ΕΛΕΓΧΟΣ

Τῶν ἐν τῷ δ'. Τόμῳ περιεχομένων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ Ἑκάβη. 1
Τῆ αὐτῆ Μήδεια. 49
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Αἴας μαστιγοφόρος. 101
ΑΙΣΧΥΛΟΥ Προμηθεὺς δεσμώτης. 154
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ Πλοῦτος. 193
ΗΣΙΟΔΟΥ τὸ ά βιβλίον. 240
ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ γνῶμαι Ἐλεγειακαί. 253
ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποίημα νουθετικόν. 268
ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ Χρυσᾶ ἔπη. 276
ΣΟΛΩΝΟΣ γνῶμαι. 279
ΟΜΗΡΟΥ βατραχομυομαχία. 282
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ἐκλεκτὰ ἐκ τῆ ά. βιβλίῳ. 293
Ἕτερα ἐκ τῆ δευτέρᾳ. 335
Ἕτερα ἐκ τῆ Τρίτῃ. 363
Ἕτερα ἐκ τῆ Τετάρτῃ. 382
Ἕτερα ἐκ τῆ ε, ς', ζ ἑβδόμου. 392
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Θύρσις. 406
Τῆ αὐτῆ εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. 412
ΠΙΝΔΑΡΟΥ εἰς Ἴρωνα. 416

ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

ΜΕτὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες, καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· ὃν δὴ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεῖ ἐν Τροίᾳ παφέντι. ἐξαιρεῖσθαι δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῷ εὖ ἐξαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φασὶ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέχειν τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου τοξευθεὶς ὄλωλεν, ὅτε τοὺς ἐγγύας πρὸς τὸν πλησμονῆν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν ἐν ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι, καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμψαν δὲ τὸν Λαέρτου Ὀδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς αὐτὴν τήν τε παρθένον λάβῃ, καὶ τῷ ποικίλῳ τῆς λόγων (τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ) πεῖσῃ Ἑκάβην, μὴ δυσχερῶς ἔχειν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. Ἐλθὼν οὖν Ὀδυσσεὺς, τήν τε κόρην σωφρονοῦσαν εὗρεν αὐτῷ τῆς ἀνάγκης, καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ πρόσπορον, ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. Σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσαι

πρὸς λιξὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον. Ἀλλ᾽ ἔσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὸν Τρόαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἐρρίψεν εἰς τὸν θάλασσαν, ὡς αὖ αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἐώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τὸ Πριάμου. Ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ θύλη κείμενον ἐπ᾽ ἀκταῖς, ἀνελομένη, καὶ τῷ πέπλῳ εἱλίξασα κομίζει πρὸς τὸν Ἑκάβην. ἣ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔχει, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε. κοινωσαμένη πρότερον δὲ περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς θύλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μεταπαλεμένη περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. Οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν, ὅτι Πολύδωρος εὕρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καί τισιν ἐλπίσιν ὑποκλαπεὶς, μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. ἡ δὲ Ἑκάβη πρὸς αὐτὸν τοῦτο χάριν ἔφη κεκλῆσθαι, ἵνα χρυσᾶ θησαυρὰ κεκρυμμένα ὑπ᾽ αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ· εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα, ὡς αὖ καὶ ἕτερά ἅττα αὐτῷ δώσῃ χρήματα, μεθ᾽ ὧν ἐξῆλθε τὸ Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ ἔσω πλεῖστος γυναικῶν ὄχλος, σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη, ὀφθαλμῶν τε στερεῖ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, ἐς τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τὸ σφαγῆς Πολυδώρου ἁμαρτάσαντος, Ἑκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ ἐφ᾽ ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀπεῖλε, σύμφορον ἡγησαμένη καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θρᾴκης Χερρονήσῳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων, συμμαχησασῶν τῇ Ἑκάβῃ.

ΕΥΡΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ εἴδωλον.
ΕΚΑΒΗ.
Χορὸς ἐκ ΤΡΩΑΔΩΝ αἰχμαλωτίδων.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ Ἑκάβης.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΗΚω, νεκρῶν κλῆθρα καὶ σκότου πύλας
Λιπὼν, ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾖσται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς ἐκ Κισσέως,
Πελάμι τε πατρός. ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
Κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλλήνικῷ,
Δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς,
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου,
Ὅς τὸν ἀρίστου Χερρονησίαν πλάκα.

Σπείρει, φίλιππον λαὸν Ἀθηνῶν δορί.
Πολλὰ δὲ σοὶ ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
Πατὴρ, ἵν' εἴποτ' Ἰλίᾳ τείχη πέσοι,
Τοῖς ζῶσιν εἶη παισὶ μὴ σανὶς βίου.
Νεώτατος δ' ἰὼ Πελαμιδῶν, ὃ καί με γῆς
Ὑπεξέπεμψε. ἔτι γὰρ φέρειν ὅπλα,
Οὐτ' ἔγχος οἷός τ' ἰὼ, νέῳ βραχίονι.
Ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἕκειθ' ὁρίσματα,
Πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονὸς,
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς σὸς νυτύχει δορί,
Καλῶς παράνδει Θρηκὶ παξῴῳ ξένῳ,
Τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος νὺξ ὁμῶ τάλας.
Ἐπεὶ δὲ Τροία θ', Ἕκτορός τ' ἀπώλετο
Ψυχὴ, παξῷα θ' ἑσία κατεσκάφη,
Αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνεῖ,
Σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
Κτείνει με χρυσοῦ τὸν παλαίπωρον χάριν
Ξένος παξῷος· καὶ κτανὼν, ἐς οἶδμ' ἁλὸς
Μεθῆκ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
Κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντῳ σάλῳ,
Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
Ἄκλαυτος, ἄταφος. νυῶ δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν,
Τελταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
Ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε Χερρονησίᾳ
Μήτηρ ἐμὴ δύσλωος ἐκ Τροίας πάρα.
Πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
Θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆς δὲ Θρηϊκίας χθονός.
Ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς,
Κατέσχ' Ἀχιλλεὺς παῦσε πρᾶτόν μ' Ἑλλήνικόν,
Πρὸς οἶκον ἀθρόους ἐναλίαν πλάτῃ.

Αἰτεῖ

Αἰτεῖ δ' ἀδελφῷ τλῳ ἐμῷ Πολυξένῃ
Τύμβῳ φίλον προσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
Καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
Ἔσαι πρὸς ἀνδρῶν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
Θανεῖν ἀδελφῷ τλῳ ἐμῷ τῆδ' ἡμέρᾳ.
Δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
Μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυσλώβης κόρης.
Φανήσομαι γὰρ ὡς τάφῳ τλήμων τύχῃ,
Δύλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
Τὰς γὰρ κάτω θένοντας ἐξηπσάμην
Τύμβου κυρῆσαι, κ' εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
Τἀμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν,
Ἔσαι. γεραιᾶ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾶ γὰρ ἦδ' ἀπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάσπασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
Φεῦ ὦ μήτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων,
Δύλειον ἦμαρ εἶδες. ὡς πράσσεις κακῶς,
Ὅσον περ εὖ ποτ'. αὐτισηκώσας δέ σε
Φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' ὀλβοφόρου.

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ Ο Ι.

Ἑκά. Ἄγετ', ὦ παῖδες, τλῳ γραῦν πρὸ δόμων,
Ἄγετ' ὀρθῶσαι τλῳ ἐμόδουλον νυῶ
Τροφάδες, ὑμῖν, πρόσθεν δ' ἄναγαν,
Λάβετε, φέρετε,
Πέμπετ', ἀείρατέ μι δέμας,
Γεραιᾶς χειρὸς προσλαζόμεναι.
Κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς
Διερειδομένα, ποδὸς βραδύπτοιν,
Ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

Ὦ στροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νὺξ,
Τί ποτ' αἴρομ' σύνυχος ὕπω
Δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθὼν
Μελαμπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
Ἀποπέμπομαι σύνυχον ὄψιν,
Ἅν περὶ παιδὸς ἐμῆς
Τᾶς σωζομένου κατὰ Θρῄκιον,
Ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης
Θοαγρὸς, δι' ὀνείρων εἶδον.
Εἶδον γὰρ φοβερὰν ὄψιν,
Ἔμαθον, ἐδάην.
Ὦ χθόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
Ὅς μόνος, οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν,
Τῷ χιονώδη Θρῄκιον κατέχει,
Ξείνᾳ παγᾷ φυλακαῖσιν. ἕσται τι νέον.
Ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
Οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος
Φέβεται, ταρβεῖ.
Πῇ ποτε θεία Ἑλένα ψυχὰν,
Ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες,
Ὥς μοι κείνως' ὀνείρως;
Εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον
Λύκᾳ αἵμονι χαλᾷ σφαζομένην,
Ἀπ' ἐμῶν γονάτων ἀσπαθεῖσαν ἀνάγκᾳ
Οἰκτρῶς. καὶ τόδε δεῖμά μοι
Ἦλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς,
Φάσμ' Ἀχιλλῆος.
Ἦτει δ' γέρας, τῷ πολυμόχθων
Τινὰ Τρωϊάδων.
Ἀπ' ἐμᾶς οὐκ, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
Πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

Χόρ.

Χορ. Ε'κάβη, ωυθῆ ωρὸς σ' ἐλιάθλιω,
Τὰς διωσοσιώυς σκιωὰς ωρολιπῦσα,
Γ'ν' ἐκληρώθλιω ηὴ ωροσεπάχθλιω
Δύλη, πόλεως ἀπελαυνομένα
Τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῆ,
Δορισθήρατος ωρὸς Α'χαιῶν,
Οὐδὲν ωαθέων ἀποκουφίζυσ',
Α'λλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε γυναι κήρυξ ἀχέων.
Ε'ν γὰρ Α'χαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
Λέγεται δόξαι, σιὼ παῖδ' Α'χιλλεῖ
Σφάγιον θέσθαι. τύμβυ δ' ἐπιβὰς,
Οἷσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σιὼ ὅπλοις
Τὰς ποντοπόρους δ' ἔχε χεδίας,
Λαίφη ωροτόνοις || Ε'περειδομένας,
Τάδε θωύσσων·
Ποῖ δὴ Δαναοὶ || Τὸν ἐμὸν τύμβον
Στέλλεσθε || Α'γέρασον ἀφέντες;
Πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων.
Δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ε'λλάνων
Σρατὸν αἰχμητιὼ, τοῖς μὲν δικόναι
Τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' ὐχὶ δοκοῦσι.
Η'ν ἢ τὸ μὲν σὸν ωαύδων ἀγαθὸν,
Τῆς μαντιπόλυ βάκχης αὐέχων
Λέκτρ' Α'γαμέμνων.
Τὼ Θησείδα δ' ὄζω Α'θλιωῶν
Διαῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
Γνώμη ἢ μιᾶ συνεχωρείτλιω,
Τὸν Α'χίλλειον τύμβον σεφανοῦν
Αἵματι χλωρῷ. τὰ ἢ Κασσάνδρας
Λέκτρ' ὐκ ἐφάτην τῆς Α'χιλλείας

Πρόθεν θήσειν πότε λόγχης.
Σπυδαὶ ἦ λόγων καταπεινομένων
Ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
Κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαρὴς,
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν,
Μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν παύσων,
Δούλων σφαγίων οὕνεκ' ἀπωθεῖν.
Μὴ δέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνᾳ
Πάντα φθιμένων,
Ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
Τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
Ἦξει δ' Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
Πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,
Ἕκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων.
Ἀλλ' ἴθι ναὸς, ἴθι πρὸς βωμούς.
Γ' ζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
Κήρυσσε θεοὺς τάς τ' Οὐρανίδας,
Τὰς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἦ γάρ σε λιταὶ
Διακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶναι
Παιδὸς μελέας, ἣ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
Τύμβου προπετῆ φοινιασομένην
Αἵματι παρθένον, ἐκ χρυσοφόρου
Δειρῆς, νασμῷ μελανανγεῖ.
Ἑκά. Οἰ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσω;
Ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
Δειλαία, δειλαίου γήρως,
Δυλείας τὰς ἀτλατὰς,
Τὰς ἀφερτὰς. ὤμοι μοι.
Τίς ἀμπύει μοι; πόια γενέα;
Ποία δὲ πόλις;

Φρού-

Φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες
Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν
Στείχσ; ποῖ δ' ἵσω; ποῦ τις θεῶν
Η^ δαιμόνων ἐπαρωγός;
Ω^ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες,
Ω^ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
Α'πωλέσατ', ὠλέσατ'. ἐκέτι μοι
Βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
Ω^ τλᾶμον ἄγησαί μοι
Πῆς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ
Πρὸς τάνδ' αὐλάν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ
Δυσαποπάτας ματέρος,
Ε'ξελθ', ἔξελθ' οἴκων. ἄϊε ματέρος
Αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς ἴδῃς
Οἵαν οἵαν
Α'ίω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

Πολ. Γ'ὼ μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
Κηρύξασ', οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
Θάμβει πρόδ' ἐξέπταξας;

Ε'κά. Ω^ μοι τέκνον.

Πολ. Τί με δυσφημεῖς, φραίμιά μοι κακά;

Ε'κά. Αἰ αἰ σᾶς ψυχᾶς.

Πολ. Ε'ξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρὸν.
Δειμαίνω δειμαίνω μᾶτερ,
Τί ποτ' ἀναστένεις;

Ε'κά. Ω^ τέκνον, τέκνον μελέας μαχᾶς.

Πολ. Τί τόδ' ἀγγέλλεις;

Ε'κά. Σφάξαι σ' Α'ργείων κοιναὶ
Συμπείνει πρὸς τύμβον γνώμαι
Πηλείδα γενέσθαι.

Πολ. Οἴ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ

Α'μή-

Α᾽μέγαρτα κακῶν ;
Μαύσόν μοι , μαύσόν μοι μᾶτερ .
Ε᾽κά. Λύδᾶ παῖ δυσφήμους φάμας ,
Α᾽γγέλους᾽ , Α᾽ργείων δόξαι ψήφῳ ,
Τᾶς σᾶς πτερί μοι ψυχᾶς .
Πολ. Ὦ δεινὰ παθοῦσ᾽ , ὦ παντλᾶμον ,
Ὦ δυσαίου μᾶτερ βιοτᾶς ,
Οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσαν ,
Α᾽ρρήταν τ᾽ ὤρσέ τις δαίμων .
Οὐκ ἔτι σοι παῖς ἄδ᾽ , οὐκέτι δὴ
Γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία συνδουλόσω ,
Σκύμνον γάρ μ᾽ , ὥς τ᾽ οὐεληθρέπταν
Μόσχον δειλαία δειλαίαν
Ε᾽σόψει χειρὸς αἰαρπασὰν
Σᾶς , ἀπολαιμότομόν τ᾽ αἴδᾳ
Γᾶς ὑποπεμπομένᾳ σκότον .
Ε᾽νθα νεκρῶν μέτα ἀ τάλαινα κείσομαι .
Καὶ σὲ μὲν μᾶτερ δύσαν
Κλαίω πανοδύρτοις θρηνώοις .
Τὸν ἐμὸν ᾧ βίον , λώβαν , λύμαντ᾽
Οὐ μετακλαίομαι · ἀλλὰ θανεῖν μοι
Ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν .

Γ᾽ ΑΜΒΟΙ.

Χο. Καὶ μὴν Ο᾽δυσεὺς ἔρχεται ασυδῆ ποδός ,
Ἐκάβη , νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος .
Ο᾽δυ. Γυναῖ , δοκῶ μέν σ᾽ εἰδέναι γνώμῃ στρατῷ ,
Ψῆφόν τε τὴν κραν θεῖσαν · ἀλλ᾽ ὅμως φράσω .
Ε᾽δοξ᾽ Α᾽χαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην ,
Σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ᾽ Α᾽χιλλείου τάφου .
Η᾽μᾶς δὲ πομπεὺς κἀὶ κομιστῆρας κόρης

Τασ-

Τάσγσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπισάτης,
Ἱερδὺς τ' ἐπέστη τοῦδε, παῖς Ἀχιλλέως.
Οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις; μήτ' ἀποσασθῇς βίᾳ,
Μήτ' εἰς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
Γίνωσκε δ' ἀληθῶ, καὶ παρουσίαν κακῶν
Τῶν σῶν. Σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν.
Ἑκά. Αἰ αἰ, παρέσηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας,
Πλήρης σοναγμῶν, ὧν δακρύων κενός.
Κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, εἰ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
Οὐδ' ὤλεσέ με Ζεύς, τρέφει δ' ὅπως ὁρᾷ
Κακῶν κἀκ' ἄλλα μείζον' ἢ πάλαι' ἐγώ.
Εἰδ' ἔσι τοῖς δούλοισι τὼς ἐλευθέρους
Μὴ λυπρὰ, μὴ ᾗ καρδίας δηκτήρια
Ἐξισορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
Ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τὼς ἐρωτῶσας πάρα.
Ὀδυ. Ἔξες', ἐρωτᾷ, τῷ χρόνου γὰρ εὐ φθονῶ.
Ἑκά. Οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
Δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
Φόνου σαλαγμοὶ σιλὼ κατέσαζον γένυν;
Ὀδυ. Οἶδ'. οὐ γὰρ ἄπρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
Ἑκά. Ἔγνω ᾗ σ' Ἑλένη, κᾀ μόνῃ κατεῖπέ μοι.
Ὀδυ. Μεμνήμεθ', εἰς κινδυνον ἐλθόντες μέγαν.
Ἑκά. Ἦφω ᾗ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
Ὀδυ. Ὥςτ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
Ἑκά. Ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
Ὀδυ. Ὥςτ' εἰσορᾶν φίγγος ἡλίου τόδε.
Ἑκά. Τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
Ὀδυ. Πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥς τε μὴ θανεῖν.
Ἑκά. Οὔκουν κακωύμῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
Ὅς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φὴς παθεῖν,
Δρᾷς δ' ὧδε, ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δυνῇ;

Λ'χά-

Ἀχάριστον ὑμῶν οὐδέν, ὅσοι δημηγόρους
Ζηλοῦτε τιμάς· μηδ' γινώσκοισθέ μοι,
Οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες εὖ φροντίζετε,
Ἢν τοῖσι πολλοῖς ὡς χάριν λέγητέ τι.
Ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι,
Εἰς τλῆμον παῖδα ψῆφον ὧδε σῶσαι φόνου;
Πότερα τὸ χεῖρ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν
Πρὸς τύμβον, ἔνθα βωμοὺς μᾶλλον πρέπει;
Ἢ τοὺς κτανόντας αὐτὰ κτεῖναι θέλων,
Εἰς τλῆμον Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
Ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασαι κακόν.
Ἑλοίμην νὶν αἰτεῖν χὠ τάφῳ ὡρόσφαγμα,
Κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
Εἰ δ' αἰχμάλωτον χή τιν' ἔκπεμπτον θανεῖν.
Κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
Ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ὤλεσεν πάτρᾳ.
Ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη.
Τῷ μὲν δικαίῳ, τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον.
Ἀνδ' αὐτίδουναι δεῖ σ', ἀπαιτήσας ἐμέ,
Ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χερός,
Καὶ τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηίδος.
Ἀνθάπτομαί σου τῆσδε τῇ αὐτῇ ἐγώ,
Χάριν τ' ἀπαιτῶ τλῆμον τόδ', ἱκετεύω τέ σε,
Μή μ' τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
Μὴ ᾖ κτάνητε. τῇ τεθνηκότων ἄλις.
Ταύτῃ γέγηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν.
Ἡνδ' αὐτὶ πολλῶν ἔστί μοι παραψυχή.
Πόλις, τιθλῶν, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
Οὐ τοὺς κρατοῦντας χὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.
Οὐδ' δὶ τυχοῦντας, εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
Κἀγὼ γὰρ λῶ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμί' ἔτι.

Τὸν

Τὸν παῖτα δ' ὄλβον, ἦμαρ οὗ μ' ἀφείλετο.
Ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με.
Οἴκτειρον. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν,
Παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
Γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
Βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ὡκτείρατε.
Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος,
Καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
Τὸ δ' ἀξιώμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν,
Πείσει. Λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,
Κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει
Χορ. Οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
Ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
Κλύουσα θρηνούς, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Ο'δυ. Ἐκάβη, διδάσκου. μὴ ὑπ' θυμουμένῳ
Τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
Ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμι', ὑφ' οὗπερ ἠτύχουν,
Σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
Ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῆ
Σὲ παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
Ὁ τάντις ἐσθλὸς καὶ θρόθυμος ὢν ἀνὴρ
Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
Ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γυναῖ,
Θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ;
Οὔκουν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
Χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεθ' ἔτι;
Εἶεν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ὦ τις αὖ φανῇ
Στρατῆ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
Πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,

Τὸν

Τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
Καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
Κ' εἰ σμίκρ' ἔχοιμι, παύτ' ἂν ἀρκέντως ἔχοι.
Τύμβον δ' βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι. διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
Εἰ δ' οἰκέτᾳ πάσχειν φῄς, πάλ' αὐτάκνεί μι·
Εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
Γραῖαι γυναῖκες, ἢν θρεσβύται, σέθεν,
Νύμφαι τ' ἀείσων νυμφίων πτώμεναι,
Ὧν ἥδε κεύθει σῶμα τ' Ἰδαία κόνις.
Τόλμα τάδ'. ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
Τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
Οἱ βάρβαροι δ' μήτε τὰς φίλους, φίλας
Ἡγεῖσθε, μήτε τὰς καλῶς πεθνηκότας
Θαυμάζεθ'. ὡς αὐ ἡ μὲν Ἑλλὰς δ' τυχῇ,
Ἡμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βυλεύμασιν.
Χορ. Αἰ αἰ, τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πέφυκ' ἀεί.
Τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρή, τῇ βίᾳ νικώμενον.
Ἑκά. Ὦ θύγατερ, ὑμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
Φρῦδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνῳ.
Σύ δ', εἴτι μείζω δυνάμιν ἡ μήτηρ ἔχεις,
Σπεῦδαζε, πάσας ὥς τ' ἀπόνους σόμα
Φθογγὰς ἰεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
Πρόσιπτε δ' οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσέως γόνυ,
Καὶ πεῖθ' (ἔχεις δ' πρόφασιν. ἔστι γὰρ τέκνα
Καὶ τῇ δὲ) τὼ σὼ ὥς τ' ἐποικτεῖραι τύχῃ.
Πολ. Ὁρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος
Κρύπτουσα χεῖρα, κἀπὸ πρόσωπον πέμπαλιν
Στρέφουσα, μή σου προσθίγω γενειάδος.
Θάρσει, πέφυγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
Ὡς ἕξομαί σοι, τῶν' ἀναγκαίου χάριν,

Θα-

Θανεῖντε χρήζουσ', εἰ ἔγ μὴ βουλήσομαι,
Καὶ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
Τί γάρ με δεῖ ζῆν, ἢ πατὴρ μὲν ὢν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
Ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
Βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
Ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἑσίαν τ' ἀφίξομαι.
Δέσποινα δ' ἡ δύσλιπος Ἰδαίαισιν ὢν
Γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλητος μέτα.
Ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
Νῦν δ' εἰμὶ δύλη. πρῶτα μὲν με τέκνομα
Θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν.
Ἔπειτ' ἴσως αὖ δισσοτῆρ ὠμῶν φρενῶν
Τύχοιμ' ἄν, ὅς τις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
Τὴν Ἑκτορός τε χ' ἁτέρων πολλῶν κάσιν.
Προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιντ' ἐφεσσάναι,
Λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
Λέχη δ' τὰ μὰ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν
Χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
Οὐ δῆτ', ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθρον
Φέγγος τόδ', ἄδη προσιθεῖσ' ἐμὸν δέμας.
Ἄγ' ἴν μ' Ὀδυσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων.
Οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτέ τευ δόξης ὁρῶ
Θάρσος παρ' ἡμῖν, ὥς ποτ' εὖ πράξαί με χρή.
Μᾶτερ, σύ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
Λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
Θανεῖν, πεῖν αἰσχρῶν μή κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
Ὅστις γὰρ οὐκ εἰώθε γοῦσθαι κακῶν,
Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχένι ἐντιθεὶς ζυγῷ.
Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον δύτυχέστερος,

Η' ζῶν

Ἠζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
Χορ. Δεινὸς χαρακτὴρ, καὶ πίσημος ἐν βροτοῖς,
Ἐθλῶν γενέσθαι. καὶ πὶ μεῖζον ἔρχεται
Τῆς δυγενείας τὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
Ἐκά. Καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ. ἀλλὰ τῷ καλῷ
Λύπη παρόσεσιν. εἰ δ' δεῖ τῷ Πηλέως
Χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ φόνον φυγεῖν,
Ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τῆσδε μὲν μὴ κτείνετε,
Ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
Κοντεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκνον Πάριν,
Ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν, τόξοις βαλών.
Ὀδυ. Οὔ σ' ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
Φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τῆσδ' ἠτήσατο.
Ἐκά. Ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
Καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται,
Γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
Ὀδυ. Ἀλις πόρης σῆς θανάτου, οὐ προσοισέος
Ἀλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδ' τόνδ' ὀφείλομεν.
Ἐκά. Πολλήν' ἀνάγκη, θυγατρὶ σωθανεῖν ἐμέ.
Ὀδυ. Πῶς; οὐ γὰρ οἶδα, δεσπότας κεκτημένος.
Ἐκά. Ὀποῖα κιστὸς δρυὸς, ὅπως τῆς δ' ἔξομαι.
Ὀδυ Οὐ μιμνήσκῃ πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
Ἐκά. Ὡς τῆς δ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
Ὀδυ. Ἀλλ' ὧδ' ἐγώ μιν τλῶ δ' ἄπειμ' αὐτῆ λιπών.
Πολ. Μῆτερ, πίθοῦ μοι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
Χάλα τοκῆσιν εἰκότως θυμουμένοις.
Σὺ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
Βούλει πιθεῖν πρὸς ἥδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
Γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
Λ̓σχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
Σπασθεῖσ'; ἀ πείσῃ μὴ σύγ'. ὐ γὰρ ἄξιον.

Ἀλλ'

Αλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίσαν χέρα
Δὸς, καὶ παρεὶς προσβαλεῖν παρηίδι,
Ὡς ἔποτ' οὖθις, ἀλλὰ νῦν παύσασθε,
Ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
Τέλος δέχω δὴ τῆδ' ἐμῶν προσφθεγμάτων.
Ὦ μῆτερ, ὦ τέκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.
Εκά. Ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δελδύσομεν;
Πολ. Ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
Εκά. Οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
Πολ. Ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
Εκά. Οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
Πολ. Δούλη θανεῖμαι, παῖδὸς ὢσ' ἐλευθέρου.
Εκά. Ἡμεῖς ἦ, πεντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
Πολ. Τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;
Εκά. Ἄγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτῳ ἐμέ.
Πολ. Ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
Εκά. Ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
Πολ. Χαῖρ' ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή.
Εκά. Χαίρουσιν ἄλλοι, ματρὶ δ' οὐκ ἔστι χαρά.
Πολ. Ὅ', τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
Εκά. Εἰ ζῇ γ'. ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυσυχῶ.
Πολ. Ζῇ, καὶ θανάσιμος ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
Εκά. Τίθνηκ' ἔοικε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
Πολ. Κόμιζ' Ὀδυσσεῖ μ' ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
Ὡς πρὶν σφαγῆναί γ', ἐκτέτμηκα καρδίαν
Θρηίσσοισι μαζὸς, τλὺ δ' ἔτ' ἐκπίκω γόοις,
Ὦ φῶς. πρόσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι.
Μίτεσι δ' ἁδὴν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφος
Βαίνω μεταξύ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
Εκά. Οἴ' ἐγὼ. προλείπω. λύεται δέ μου μέλη.
Ὦ θύγατερ, ἅψαι μαζός. ἔκτεινον χέρα.

Δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπολώμεθα φίλαι·
Ὡς τὴν λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι. διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων,
Αἶχισα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Αὖρα ποντιὰς αὔρα,
Ἄ τε ποντοπόρους κομίζεις
Θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας;
Ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
Τῷ, δουλόσυνος φρὸς οἶκον
Κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
Ἢ Δωρίδος ὅρμον αἴας,
Ἢ Φθιάδος; εἴθα τὸν καλλίστων
Ὑδάτων πατέρα
Φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;

Ἀντίστροφὴ ά.

Ἢ νᾶσον ἀλίπρει
Κώπᾳ, πεμπομέναν πάλαιναν;
Οἰκῆσαι βιοτὰν. ἔχουσαν οἴκους;
Ἔνθα φωτογόνος τε φοίνιξ,
Δάφνα θ' ἱερὰς ἀείσχε
Πόρθους Λατοῦς φιλᾷ,
Ὠδῖνος ἄγαλμα δίας;
Σοὶ Δηλιάσι τε κούραισιν
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
Χρυσέαν ἄμπυκα, τόξά τ' εὐλογήσω;

Στρο-

Στροφὴ β'.

Ἦ Παλλάδος ἐν πόλει
Τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
Ζεύξομαι ἅρματι πώλους ;
Ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ-
λουσ' αὐθοκρόκοισι πλωαις ;
Ἦ Τιτάνων γενεαν,
Ταν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
Φλογμῷ Κρονίδας ;

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἑκά. Ὤϊ μοι τεκέων ἐμῶν ;
Ὤ μοι πατέρων, χθονός
Θ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
Τυφομένα, δορίκτητος
Ὑπ' Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν
Ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
Δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπαιναν ;
Ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ταλ. Ποῦ τλὼ ἄναξαν δύποτ' ἔσαν Ἴλιον
Ἑκάβλω αὖ ἐξεύροιμι Τρωάδες πόραι
Χορ. Αὔτα πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ
Ταλθύβιε κεῖται, συγκεκλεισμέναι πέπλοις.
Ταλ. Ὦ Ζεῦ, τί λέξω ; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν,
Ἦ δόξαν ἄλλως τλωδε κεκτῆσθαι μάτιν,
Ψευδῆ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,

Τύχῳ ᾽γ πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
Οὐχ ἥδ᾽ ἀάατα τῷδ᾽ πολυχρύσων Φρυγῶν;
Οὐχ ἥδε Πριάμου τῶ μέγ᾽ ὀλβίᾳ δάμαρ;
Καὶ νυῦ πόλις μὲν πᾶς ἀΐστηκε δορί.
Λύτη ᾽γ, δύλη, χραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
Κεῖται, κόνει φύρσασα δύσγνον κάρα.
Φεῦ, φεῦ. Γέρων μὲν εἰμί, ὅμως ᾽γ μοι θανεῖν
Εἴη πρὶν αἰχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
Λ᾽νίσας᾽ ὦ δύσγνε, χὠ μεπάρσιον
Πλόραν᾽ ἔπαιρε, χὴ τὸ πάλλδυκον κάρα.
Ε᾽κά. Ε᾽α. τίς οὗτος σῶμα τὠμὸν ἐκ ἐᾷ
Κεῖδαι; τί κινεῖς μ᾽, ὅς τις εἶ, λυπυμενῶ;
Ταλ. Ταλθύβιος ἥκω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Λ᾽γαμέμνονος πέμψαντος ὦ γυναι μέτα.
Ε᾽κά. Ὦ φίλτατ᾽, ἆρα κἄμ᾽ ἐπισφάξαι τάφῳ.
Δοκῶν Λ᾽χαιῶς ἦλθες; ὡς φίλ᾽ αὖ λέγοις.
Σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν· ἡγοῦμαι γέρον.
Ταλ. Σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γυναι,
Ἧκω μεπασείχων σε. πέμπουσι δέ με
Διασοί τ᾽ Λ᾽τρεῖδαι χὠ λεὼς Λ᾽χαϊκός.
Ε᾽κά. Οἴμοι, τί λέξεις, ἐκ ἄρ᾽ ὡς θανυμένης
Μεπῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
Ὀ᾽λωλας ὦ παῖ μηδὲ ὰρπασθεῖσ᾽ ἄπο.
Η᾽μεῖς δ᾽ ἄτεκνοι τοὐπίσ᾽. ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
Πῶς καίνιν ἐξεπράξατ᾽; ἆρ᾽ αἰδύμενοι;
Η᾽ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ᾽, ὡς ἐχθραὶ, γέρον
Κτείνοντες; εἰπὲ, καί περ ὑ λέξων φίλα.
Ταλ. Διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδαίαι, γυναι,
Σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νυῦτε γὰρ λέγων κακὰ
Τέγξω τόδ᾽ ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ᾽, ὅτ᾽ ὤλλυτο.
Παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Λ᾽χαικοῦ στρατοῦ

Πλή-

Πλήρης πρὸ τύμβυ σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
Λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς,
Ἔστησ' ἐπ' ἄκρυ χώματος. πέλας δ' ἐγὼ,
Λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
Σκίρτημα μόχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
Ἔστοντο. πλῆρες δ' ὸν χεροῖν λαβὼν δέπας
Πάγχρυσον, ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
Χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
Σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
Κἀγὼ παρασὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
Σιγᾶτ' Ἀχαιοί· σῖγα πᾶς ἔστω λεώς·
Σίγα, σιώπα. νεύεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
Ὅδ' εἶπεν. ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
Δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους,
Νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς μέλαν
Κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα,
Στρατός τε κἀγώ· πρόμπομόν δ' ἡμῖν γενοῦ,
Λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
Νεῶν. δὸς ἡμῖν πρόμπομούς τ' ἀπ' Ἰλίου
Νόστυ τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
Εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
Ἐξεῖλκε κολεοῦ. λοχάγοι δ' Ἀργείων στρατοῦ
Νεανίαις σύδυσι, παρθένον λαβεῖν.
Ἦ δ' ὡς ἐφράθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον.
Ὦ τλῶ ἐμοὶ πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
Ἐκῦσα θνήσκω. μή τις ἅψηται χροὸς
Τοῦ μοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
Ἐλεύθεραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θανὼ,
Πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατε. Ἐν νεκροῖσι γὰρ
Δούλη κεκλῆσθαι βασιλὶς ὔσ', αἰσχύνομαι.

Λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν. Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
Εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεαίαις.
Οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑσάτιλω ὄπα,
Μεθῆκαν, ὅπερ χὠ μέγιστον λὼ κράτος.
Κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε διαπρυσίῳ ἔπος,
Λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
Ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν.
Μαστός τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
Κάλλιστα. χὠ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
Ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
Ἰδοὺ τόδ' εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
Παίειν προθυμῇ, πάισον· εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
χρήζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.
Ὅδ' ἢ θέλων τε χὠ θέλων οἴκτῳ κόρης,
Τέμνει σιδήρῳ πνεύματος εὐχαρῆ ὁδόν.
Κρυφοὶ δ' ἐχώρουν, ἤ, χὴ θνήσκειν', ὅμως
Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν ὀχήμως πεσεῖν,
Κρύπτειν θ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
Ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
Οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον.
Ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῷ, τλὼ θανοῦσαν ἐκ χερῶν
Φύλλοις ἔβαλλον. οἱ δὲ πλησίον πυρᾶς,
Κορμοὺς φέροντες πευκίνους. ὁ δ' ὃ φέρων,
Πρὸς τῷ φέροντος τοιάδ' ἤκουε κακά.
Ἔσπας ὦ κάκιστε, τῇ νεανίδι
Οὐ πέπλον ἢ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
Οὐκ ἔστι δώσων τῇ πρεπούσῃ εὐκαρδίῳ,
Ψυχλὼ τ' ἀείσῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
Παιδὸς θανούσης. εὐτεκνωτάτῳ δέ σε
Πασῶν γυναικῶν, δυσυχεστάτῳ ὁρῶ.

Χορ. Δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,

Πό-

Πόλει τε τῇ μῇ. θεῶν αν' ἀγκαῖον τόδε.
Ε'κά. Ω' θύγατερ, ὐκ οἰδ' εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν
Πολλῶν παρόντων. ἰὼ γὰρ ἄψωμαι τινὸς,
Τὸ δ' ὐκ ἐᾷ με, παραλαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
Λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
Καὶ νυῦ τὸ μεν σὸν ὥς τε μὴ σθένειν πάθος,
Οὐκ αὖ δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός.
Τόδ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγιλθεῖσά μοι
Γενναῖος. Οὔκουν δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κακὴ
Τυχοῦσα καιρῶ θεόθεν, ὕδατος φέρει·
Χρηστὴ δ' ἁμαρτὼσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
Κακὸν δίδωσι καρπόν. ἀνθρώποις δ' ἀεὶ,
Ὁ μὲν πονηρὸς, ὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός.
Ὁ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλός· ὐδ' συμφορᾶς ὕπο,
Φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐς' ἀεί.
Ἆρ' οἱ τεκόντες ἐξαφέρουσιν, ἢ ξοφαί;
Ἔχει γέπου τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
Δίδαξιν ἐσθλὸν. τοῦτο δ' ἰὼ τις οὐ μάθοι,
Οἵδε τὸν αἰσχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθών.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦς ἐπόξευσε μάτην.
Σὺ δ' ἐλθὲ κἠ σύμμιγον Ἀργείοις τάδε,
Μὴ θιγγάνειν μι μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
Τῆς παιδός. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι,
Ἀκόλασος ὄχλος, ναυτικὴ τ' ἀπαρχία,
Κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν.
Σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος ἀρχαία λάτει,
Βάψασ' ἐνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς,
Ὡς παῖδα λευκοῖς τοῖς παναγέτοις ἐμοῖ,
Νύμφιν τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον
Λούσω. προθῶμαί θ' ὡς μὲν ἀξίαν, πόθεν;
Οὐκ αὖ δυναίμην. ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;

Κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
Αἵ μοι πάρεδροι τῇδ' ἔσω σκιωμάτων
Ναίουσιν, εἴτις τὰς νεωσὶ διατόρους
Λαθῶν', ἔχει τι κλέμμα τῷ αὑτῆς δόμων.
Ὦ χήματ' οἴκων, ὦ ποτ' ἀτυχεῖς δόμοι,
Ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλισά τ' ἀτεκνώτατε
Πείραμε, γεραιά θ' ἥδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
Ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος
Τοῦ πρὶν στρεπτοί. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα;
Ὁ μέν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν;
Ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
Τὰ δ' ἄδε· ἄλλως φροντίδων βαλβίματα
Γλώσσης τε κόμποι. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος,
Ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

Ε' Π Ω Δ Ι Κ Α'.

Στροφή.

Χορ. Ἐμοὶ χθὼν συμφορὰν,
Ἐμοὶ χθὼν πημονὰν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
Ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων,
Ἑλένας ἕπι λέκτρα, τὰν καλ-
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
Ἄλιος αὐγάζει.

Ἀντιστροφή.

Πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
Ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας αἰσίας

Κά-

Κακὸν τῇ Σιμουντίδι γᾷ
Ο'λέθριον ἔμολε,
Συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
Ε'κεῖθι δ' ἴεις, αὖ ἐν ἴδᾳ
Κείνει τειχὰς μακάρων
Παῖδας ἀὴρ βούζας,

Ε'πωδός.

Ε'πὶ δορὶ, Ϛ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
Μελάθρων λώβᾳ.
Στυγεῖ ἤ καί τις ἀμφὶ τὸν
Εὔῤῥοων Εὐρώταν
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
Πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
Τέκνων θανόντων, τίθηται
Χέρα, δρύπτεταί τε παρειὰν,
Δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σαραγμοῖς.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Θερ. Γυναῖκες, Ε'κάβη πῦ ποθ' ἡ παναθλία,
Η' πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυ στοραν
Κακοῖσιν; ἐδεὶς σέφανον ἀΐθαιρήσεται.
Χορ. Τί δ' ὦ πάλαινα σῆς κακογλώσσε βοῆς;
Ω'ς ἔποθ' ὕδει λυπρά σε κηρύγματα;
Θερ. Ε'κάβη φέρω τόδ' ἄλγος. Ε'ν κακοῖσι ἦ
Οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν ὀφιμεῖν σόμα.
Χορ. Καὶ μὴν πεῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο
Η'δ' εἰς ἦ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θερ. Ω' πανπάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,

Δέ-

Δέσποιν, ὄλωλας. κὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς;
Ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.

Ε'κά. Οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.
Ἀ'τὰρ τί νεκρὸν τόνδέ μοι Πολυξένης
Ἧκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
Παύτων Ἀ'χαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;

Θερ. Ἦδ' ὑδὸν εἶδον, ἀλλά μοι Πολυξένῃ
Θρῄνει, νέων ὃν πημάτων ὐχ ἅπτεται.

Ε'κά. Οἶ ἐγὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
Τῆς Θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασσάνδρας φέρεις;

Θερ. Ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' ὐ σκύεις
Τόνδ'. ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῦ,
Εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.

Ε'κά. Οἴ μοι. βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὃν μοι Θρῃξὶ ἔσωζ οἴκοις ἀνήρ.
Ἀ'πωλόμην δύστηνος. ὐκέτ' εἰμὶ δή.
Ὦ τέκνον, τέκνον, αἰ, αἰ. καπάρχομαι νόμων
Βακχείων ἐξ ἀλάστορος
Ἀ'ρτιμαθὴς κακῶν.

Θερ. Ἔγνως γὰρ ἄτλητα παιδὸς, ὦ δύστηνε σύ;

Α' Ν Ο Μ Ο Ι Ο' Σ Τ Ρ Ο Φ Α.

Στροφὴ ά.

Ε'κά. Ἀ'πὶς' ἅπισα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
Ἕ'τερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ, κακῶν κυρεῖ.
Οὐδέ ποτ' ἀδάκρυτος, Ἀ'σύακτος
Ἀ'μέρα μ' ἐπισχήσει.

Χορ. Δεινὰ ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.

Σ̓τροφὴ β'.

Ε'κά. Ὠ τέκνον τέκνον παλαίνας
Μαξὸς, τίνι μόρῳ θνήσκεις;
Τίνι πότμῳ κεῖσαι;
Πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
Θερ. Οὐκ οἶδ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
Ε'κά. Ἐκβλητον, ἢ πέσημα φονίᾳ δορός;
Θερ. Ε'γ φαμάθῳ λευρᾷ
Πόντις νιν ἐξίωγκε πελάγιος κλύδων.

Σ̓τροφὴ γ'.

Ε'κά. Ὠμοι, αἰ αἰ.
Ἐμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
Ὀψιν, (οὔ με παρέβα φάσμα
Μελανόπτερον) αὖ ἐσεῖδον
Α'μφίσ' ὦ τέκνον, οὐκέ-
τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
Χορ. Τίς γάρ νιν ἔκτανε', οἶθ' ὀνειρόφρον, φράσαι,

Σ̓τροφὴ δ'.

Ε'κά. Ε'μὸς ξένος Θρηίκιος ἱππόπας,
Ι'ν' ὀ'γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύφας.
Χορ. Ὠἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
Ε'κά. Α'ρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
Οὐχ ὅσια τ', οὐδ' ἀνεκτά. πῶς δίκα ξενῶν;

Σ̓τροφὴ ε'.

Ι'ὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, Ὠς διεμοιράσω
Χρόα, σιδαρέῳ Τεμὼν φασγάνῳ

Μέ-

Μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ' ὠκτίσω.

Χορ. Ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτῳ βροτῶν
Δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῶνδε δισπότου δέμας
Ἀγαμέμνονος· τὰνθένδε σιγῶμεν φίλαι.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Ἀγ. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὸν κρύπτειν τάφῳ
Ἐλθοῦσ', ἐφ' οἵπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
Μὴ θιγγάνειν σῆς μηδὲν Ἀργείων κόρης;
Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, σὺ δ' ψαύομεν.
Σὺ δ' σχολάζεις, ὥς τε θαυμάζειν ἐμέ.
Ἥκω δ' ἀποστελῶν σε. τἀκεῖθεν γὰρ, εὖ
Πεφραγμέν' ἐστὶν, εἴτι τῇδ' ἐστὶ καλῶς.
Ἑκ. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκιωαῖς ἑρῶ
Θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων πέπλοι
Δέμας περιπτύσσοντες, ἀγγέλλουσί μοι.
Ἑκά. Δύσην· ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσά σε,
Ἑκάβη. τί δράσω, πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀχαμέμνονος τῷδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;
Ἀγ. Τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
Ὀδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις τίς ἐσθ' ὅδε;
Ἑκά. Ἀλλ' εἴμε δύλιον, πολεμίαν θ' ἡγούμενος,
Γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος αὖ προσθείμεθα.
Ἀγ. Οὗτοι πέφυκα μαύτις, ὥς τε μὴ πλύων,
Ἐξισορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
Ἑκα. Ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρενᾶς, τὸ δ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
Ἀγ. Εἴ τοι με βούλει τῇδε μὴ ἓν εἰδέναι,

Εἰς

Εἰς ταυτὸν ἥκεις. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
Ε'κά. Οὐκ αὖ δικαίμην τῶδε τιμωρεῖν ἄτερ
Τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σ' ἐρέφω πάλιν;
Τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω, κἂν μὴ τύχω.
Α'γάμεμνον, ἱκετεύω σε τῷδε γονάτων,
Καί σου γενείου, δεξιᾶς τ' ὀδαίμονος.
Α'γα. Τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
Λιῶνα θέσθαι, ῥᾴδιον γὰρ ἐσί σοι.
Ε'κά. Οὐ δῆτα. τὰς κακοὺς ἢ τιμωρουμένη,
Λιῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
Α'γα. Καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
Ε'κά. Οὐδέντι τέτων ὧν σὺ δοξάζεις ἄναξ.
Ο'ρᾷς νεκρὸν τόνδ', ὃν κατασάζω δάκρυ;
Α'γα. Ο'ρῶ. τὸ μεν τοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
Ε'κά. Τοῦτόν ποτ' ἔτεκον. κἄφερον ζώνης ὕπο.
Α'γα. Ε'σι δ' τίς σῶν ἔτος ὢ τλῆμον τέκνων;
Ε'κά. Οὐ τῷ θανόντων Πελαμιδῶν ὑπ' Ι'λίῳ.
Α'γα. Η' γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνους γοᾶσαι;
Ε'κά. Α'νόητά γ' ὡς ἔοικε τόνδ', οὐ εἰσορᾷς.
Α'γα. Πᾷ δ' ὢν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις;
Ε'κά. Πατρὶν ἐξέπεμψα ὀρῥώδων θανεῖν.
Α'γα. Ποῖ, τῷ τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
Ε'κά. Εἰς τιὐδε χώραν, ἔπερ δ' ὑρέθη θανών.
Α'γα. Πρὸς ἀνδρ' ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήτορα χθονός;
Ε'κά. Ε'νταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτῳ χρυσῷ φύλαξ.
Α'γα. Θνήσκει δ' πρὸς τῶ, καὶ τίνος πότμῳ τυχών;
Ε'κά. Τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
Α'γα. Ω' τλῆμον, ἵνα χρυσὸν ἡράθη λαβεῖν;
Ε'κά Τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
Α'γα. Εὕρες δ' πῷ νιν; ἢ τίς ἤνεγκε νεκρόν;
Ε'κά. Η' δ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.

Α'γα.

Ἀγα. Τῦτον μασθύσ', ἢ πονῦσ' ἄλλον πόνον;
Ἐκά. Λύτρ' ὥχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
Ἀγα. Κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
Ἐκά. Θαλασσόπλακτόν γ' ὧδε χατεμῶν χρόα.
Ἀγά. Ὦ χέτλια σὺ, τῷ ἀμείβοπων πόνων.
Ἐκά. Ὄλωλα, κὐδὲν λοιπὸν Ἀγάμεμνον, κακῶν.
Ἀγα. Φεῦ, φεῦ. τίς ὕπω δυσυχὴς ἔφυ γυνή;
Ἐκά. Οὐκ ἔσιν, εἰ μὴ τλὼ τύχῳ αὐτλὼ λέγοις.
Ἀλλ' ὥνπερ ἕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
Ἀκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
Στέργοιμ' ἄν. εἰ δ' ὕμπαλιν, σύμοι γενῦ
Τιμωρὸς ἀνδρὸς, ἀνοσιωτάτου ξένυ.
Ὅς ὅτε τὰς γῆς νέρθεν, ὅτε τὰς ἄνω
Δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
Κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ,
Ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα τῷ ἐμῶν φίλων.
Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
Ἔκτεινε. τύμβυ δ', εἰ κτανεῖν ἐβύλετο,
Οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
Ἡμεῖς μὲν οὖν δῦλοί τε κἀθενεῖς ἴσως,
Ἀλλ' οἱ θεοὶ θενύσι; χ' ὡ κείνων κρατῷ
Νόμος. Νόμῳ γὰρ τὰς θεὰς ἡγύμεθα,
Καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι.
Ὅς εἰς σ' ἀφελθὼν, εἰ φθαρήσεται,
Καὶ μὴ δίκην δώσυσιν, οἵ τινες ξένυς
Κτείνυσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ πολμῶσι φέρειν,
Οὐκ ἔσιν ὐδὲν τῷ ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
Ταῦτ' οὖν ἐν αἰχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
Οἴκτειρόν ἡμᾶς, ὡς γραφὺς τ' ἀποσθεὶς,
Ἴδε με, κἀνάθρησον οἵ' ἔχω κακά.
Τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δῦλη σέθεν.

Εὔπαις

Εὔπαις πότ' ἦσα, νῦν δ' ἄχαυς, ἄπαις θ' ἅμα,
Ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
Οἴ μοι πάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
Ἔοικα πράξειν ἀδέν'. ὦ πάλαιν' ἐγώ.
Τί δῆτα θνητοὶ παῖδα μὲν μαθήματα
Μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα, καὶ μανθάνομεν,
Πειθὼ δ' τἰν' τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
Οὐδέντι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν;
Μισθὸς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦ ποτε
Πείθειν ἃ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
Πῶς οὖν ἔτ' ἄντις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
Οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες, οὐκέτ' εἰσί μοι.
Αὐτὴ δ' ἐπ' αἰχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι.
Καπνὸν δ' πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκοντ' ὁρῶ.
Καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγῳ κενὸν τόδε,
Κύπειν προβάλλειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται,
Ἢ φοιβάς; ἰὼ καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες.
Πῦ τὰς φίλας δῆτ' ἐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
Ἢ τῷ ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
Χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ;
Ἐκ τῶν σκότος γὰρ, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων,
Φίλτρων ὁμῶς τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
Ἄνακτ' δὴ νῦν. τὸν θαύνατα τόνδ' ὁρᾷς;
Τοῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν,
Δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
Καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
Ἢ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
Ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
Κλαίουτ', ἐπισκήπτουτα πάντοθεν λόγους,

Ω' δέ-

Ὦ δέσποτ', ὡ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
Πιθοῦ. πάραχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
Τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ἐσθ'. ἁλλ' ὅμως,
Ἐθέλω γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
Καὶ τὰς κακὰς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.

Χορ. Δεινόγλωσσοι θνητοῖς, ὡς ἅπαντα συμπίτνει,
Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν.
Φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους,
Ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν δρῶμενοῖς ποιοῦντες.

Ἀγα. Ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
Ἐπάβη δ' οἴκτῳ, χεῖρά θ' ἱκετείαν ἔχω,
Καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένον,
Καὶ τῷδε δικαίᾳ, τιμάδε σοι δοῦναι δίκην.
Εἴ πως φανείλων' ὥστέ σοι καλῶς ἔχειν,
Σῴζω τε μὴ δόξαιμι Κασσάνδρας χάριν,
Θρήκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
Ἔστι γὰρ ἥ παραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
Τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται στρατός,
Τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
Οὗτ' ἐστὶ, χωρεῖς τοῦτο, κἀκοινὸν στρατῷ.
Πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μού μ' ἔχεις,
Σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺ προσαρκέσαι.
Βραδὺς δ', Ἀχαιοῖς εἰ ξυβουλεύσομαι.

Ἑκά. Φεῦ, οὐκ ἔστι θνητῷ, ὅστις ἐς' ἐλεύθερος.
Ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
Ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος, ἢ νόμων γραφαὶ
Εἴργουσι, κἄσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
Ἐπεὶ δ' ἁρπαγῆς, τοῦτ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
Ἐγώ σε θήσω τῶνδ' ἐλεύθερον φάβῳ.
Σιώπα μὲν γὰρ, ὡς τάχιστα βουλεύσω κακὸν
Τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι. σωφρόνησε δὲ μή.

Ἠνδ'

Η'ν δ' ἐξ Α'χαιῶν θόρυβος, ἢ' πικυρία,
Πάχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἵα πείσεται,
Φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμοὶ χάριν.
Τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
Α'γα. Πῶς ἦν; τί δράσεις; πότερα φασγανον χερὶ
Λαβοῦσα χαλκᾶ, φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
Η'' φαρμάκοισιν, ἢ' πικουρίᾳ τινί;
Τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
Ε'κά. Στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.
Α'γα. Τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ε'λλάνων ἄγραν;
Ε'κα. Σοὶ ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
Α'γα. Καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κράτος;
Ε'κά. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξυὶ δόλῳ τε δύσμαχον.
Α'γα Δεινόν. τὸ μέν τοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
Ε'κά. Τίδ', ὦ γυναῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα,
Καὶ λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
Α'λλ' ὡς γένηται, τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον.
Πέμψον δέ μοι τινὰ σφαλῶς διὰ στρατοῦ
Γυναῖκα. κἀὶ σὺ Θρηκὶ πλασθεῖσα ξένῳ,
Λέξον, καλεῖ σ' ἄναστα δή ποτ' Ἴλιον
Ε'κάβη (σὸν δ' οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος)
Καὶ παῖδας. ὡς δεῖ κἀὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
Τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν ὑ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Α'γάμεμνον, πάθος,
Ὡ'ς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογὶ
Διασῇ μελέμνα μητρὶ κρυφθῆτον χθονί.
Α'γα. Ε'σαι τάδ' ὅπως. κἀὶ γὰρ εἰ μὴ σὸν στρατῷ
Πλοῦς, ἐκ αὖ εἶχον πῶνδε σοι δοῦναι χάριν.
Νῦν δ' (ὑ γὰρ ἴσασ' ὑρίας πνοὰς θεὸς)
Μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
Γένοιτο δ' εὖπως. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,

Ἰδία θ' ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν;
Κακόν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν, δύτυχεῖν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
Τῶν ἀπορθήτων πόλις ἔτι λέξῃ.
Τοιόνδ' Ἑλλάδων νέφος ἀμφί σε καλύπτει;
Δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν·
Ἀπὸ δὲ σεφυραν κέκαρσαι
Πύργων. κατὰ δ' αἰθάλῳ
Καπνῷ κηλίδ' ἀκτροπάτᾳ κέχρωσαι.
Τάλαιν', ἔτι σ' ἐμβατεύσω.

Ἀντιστροφὴ ά.

Μεσονύκτιος ἀλλύμαν,
Ἧμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς
Ἐπ' ὄασοις κίδναται.
Μολπαῖ δ' ἄπο καὶ χαροποιῶν
Θυσιῶν κατέπαυσας
Πόσις· ἐν θαλάμοις ἔκειτο.
Ξυσὸν δ' ἐπὶ παστάλῳ,
Ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τρόιαν Ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.

Στροφὴ β.

Ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀϊαδέτοις
Μίξαισιν ἐρρυθμιζόμαν,
Χρυσέων ἐνόπτρων

Λάσ-

Λιάσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,
Ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς δίνάν.
Ἀνὰ ᾧ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
Κέλδεσμα δ' ἰὼ κατ' ἄσυ Τροίας
Τόδ', ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
Πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν
Πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκους;

Ἀντιστροφὴ β.

Λέχη ᾧ φίλα μονόπεπλος
Λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
Σεμναὶ προσίζεσ',
Οὐκ ἰῶυσ' Ἄρτεμιν ἀ τλάμων.
Ἄγομαι ᾧ Θανόντ' ἰδεῖν ἀκοίταν
Τὸν ἐμὸν, ἄλιον ἐπὶ πέλαγος.
Πόλιν τ' ἀποσκοπεῦσ', ἐπεὶ
Νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
Καί μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν Ἰλιάδος.
Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει;

Ἐπωδός.

Ταὶ τῶν Δισκύρων Ἑλένᾳ κάσιν,
Ἰδαῖόντε βούταν
Αἰνόπαεν καπάρᾳ δίδυσ', ἐπείμε
Γᾶς ἐκ παξῴας ἀπώλεσεν,
Ἐξώκισέ τ' οἴκων γάμος, ὦ γάμος,
Ἀλλ' ἀλάστορός τις ὀϊζύς.
Ἂν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν
Μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πολ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πείαμε, φιλτάτη δ' σὺ
Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
Τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
Φεῦ, οὐκ ἔσιν ἄρ' ἦν πιστὸν, ἔτ' δύδοξία,
Οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.
Φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
Ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
Σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
Θρηνεῖν, προκόπτοντ' ἦν εἰς πρόθεν κακῶν;
Σύ δ' εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
Σχές. τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
Ἁπὼν, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'. ἐπὶ δ' ἀφικόμην,
Ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι,
Εἰς ταυτὸν ἥδε συμπίτνει δμωὶς σέθεν,
Λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.
Ἑκά. Αἰχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
Ὅτῳ γὰρ ὄφθην δ' τυχοῦσ', αἰδώς μ' ἔχει
Ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ' ἵν' εἰμὶ νῦν,
Κὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
Ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
Πολυμῆστορ. ἄλλως δ', Αἰτιόν τι καὶ νόμος,
Γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
Πολ. Καὶ θαῦμά γ' ἐδοκεῖ. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
Τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
Ἑκά. Ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρός σε βούλομαι
Καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς. ὀπάονας δέ μοι
Χωρὶς κέλευσον τῆσδ' ἀποστῆναι δόμων.

Πολ.

Πολ. Χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
Φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ. προσφιλὴς δέ μοι τόδε
Στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ
Τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ πράσσουσιν εὖ
Φίλοις ἐπαρκεῖν. ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
Ε'κά. Πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον, ἔκτε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
Εἶ ζῇ. τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.
Πολ. Μάλιστα τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
Ε'κά. Ὦ φίλτατ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
Πολ. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
Ε'κά. Εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί που.
Πολ. Καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
Ε'κά. Χρυσὸς ἢ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
Πολ. Σῶς, ὃν δόμοισιν τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
Ε'κά. Σῶσόν νιν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῷδὶ πλησίον.
Πολ. Ἥκιστ'. ὀναίμην τἀπόντος, ὦ γυναῖ.
Ε'κά. Οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε κἀμοὶ παισὶ θέλω;
Πολ. Οὐκ οἶδα. τῶν σῶν τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
Ε'κα. Ἔσω φιληθεὶς, ὡς σὺ νιν ἐμοὶ φιλῇ.
Πολ. Τί χρῆμ', ὦ κάμέ, κἀτέκν' εἰδέναι χρεών;
Ε'κά. Χρυσᾶ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
Πολ. Ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
Ε'κά. Μάλιστα δι' ἃ σῦγ'. εἰ γὰρ δύσεβὴς ἀνήρ.
Πολ. Τί δῆτα τέκνων τῷδε δεῖ παρουσίας;
Ε'κά. Ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τόδ' εἰδέναι.
Πολ. Καλῶς ἔλεξας τῆδε, κἀσοφώτερον.
Ε'κά. Οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλιὰς ἵνα στέγαι;
Πολ. Ἔνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
Ε'κά. Μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
Πολ. Ἔτ' οὖν τι βούλει τῷδ' ἐπεῖ φράζειν ἐμοί;

Ε'κά. Σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς σωιεξῆλθον θέλω.
Πολ. Πῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψας' ἔχεις;
Ε'κά. Σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται σέλαις.
Πολ. Πῦ δ'; αἴδ' Α'χαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί;
Ε'κά. Ι'δίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων σέλαι.
Πολ. Ταῦδον ἦ πισὰ, κἀρσενέων ἐρημία;
Ε'κά. Οὐδεὶς Α'χαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
Α'λλ' ἔρπ' ἐς οἴκους, καὶ γὰρ Αργεῖοι νεῶν
Λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
Ω'ς πάντα πράξας ὥς σε δεῖ, σεῖχος πάλιν
Ξυὼ παισὶν ὑπὲρ τὸν ἐμὸν ὤρισας γόνον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Χορ. Οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
Α'λίμενόν τις ὡς ἐς αὐτὸν ἐμπεσὼν
Λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
Α'μέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
Δίκᾳ καὶ θεοῖς, ἃ ξυμπίτνει
Ο'λέθριον ὀλέθριον κακόν.
Ψεύσει σ' ὁδῷ τῇδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγεν
Θανάσιμον πρὸς ἄϊδαν. ἰὼ πάλας,
Α'πολέμῳ ᾧ χερὶ λείψεις βίον.

Ι'ΑΜΒΟΙ.

Πολ. Ω' μοι, τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων πάλας.
Η'μι. Η'κούσατ' αὐδρὸς Θρηκὸς οἰμωγλιὰ φίλαι;
Πολ. Ω' μοι μάλ' αὖθις πήνα δυσλύτου σφαγῆς.
Η'μι. Φίλαι, πέπραχται καὶν' ἔσω δόμων κακά.
Πολ. Α'λλ' ἔτι με φύγετε λαιψηρῷ ποδί.

Βάλ-

Βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀπαρρήξω μυχούς.
Ημι. Ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
Βούλευ' ἐπειπεῖν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Εἰ κάβη παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους;
Εκά. Ἄραστε. φεῦ δῆτ' ἐκβάλλων πύλας.
Οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις.
Οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτεινα ἐγώ.
Ημι. Ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου,
Δίασσινα, καὶ δέδρακας οἷα περ λέγεις;
Εκά. Οὔκουν νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
Τυφλὸν, τυφλῷ σὺν χοντα παραφόρῳ ποδί.
Παίδων τε δισσῶν σῶμα θ', οὓς ἔκτεινα ἐγὼ
Σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν. δίκλινῆ δέμοι
Δέδωκε· χωρεῖ δ' (ὡς ὁρᾷς) ὅδ' ἐκ δόμων.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποσήσομαι
Θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Πολ. Ὤμοι ἐγώ· πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ κέλσω;
Τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεσέρπου
Τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ποίαν
Ἢ ταύταν, ἢ τηνδ' ἐξαλλάξω,
Τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων
Ἰλιάδας, αἳ μὲ διώλεσαν,
Τάλαιναι, τάλαιναι κόραι Φρυγῶν.
Ἰὼ ἰὼ κατάρατοι, ποῖ καί με φυγᾷ
Πτώσουσι μυχῶν;
Εἴθέ μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
Ἀκέσαιο, ἀκέσαιο τυφλὸν ἄλιε,
Φέγγος ἀπαλλάξας.

Α', ἀ· σίγα, σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰθαίομαι
Ταῦδε γυναικᾶν.
Πᾶ πόδ' ἐπαίξας, σαρκῶν, ὀσίων
Τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
Τιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
Λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ πάλας,
Ποῖ, πᾶ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις ᾠδοὺ ξαμοιράσαι,
Σφακτὰν χυσίτε φονίαν
Δῶτ' αὐήμερον, ὑρείαν τ' ἐκβολάν;
Πᾶ ςῶ; πᾶ κάμψω; πᾶ βῶ;
Ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
Λινόκροκον φάρος ςέλλων,
Ἐπὶ τάνδ' ἐασυθεὶς
Τέκνων ἐμῶν φύλαξ
Ὀλέθριον κόιταν;

ΙΑΜΒΟΙ.

Χορ. Ὦ τλῆμον, ὡς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακά.
Δράσαντι δ' αἰχρὰ, δεινὰ, τἀπιτίμια
Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἔςισοι βαρύς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Πολ. Αἴ, αἰ. ἰὼ θρῆκες
Λογχοφόρον, ἔνοπλον,
Εὔιππον Ἀρεϊκάτοχον γένος.
Ἰώ, Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
Βοᾶ βοᾶ αὖτε, βοᾶ.
Ἴτε, ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
Κλύει τις; ἢ ἄδειὰ ἀρκέσει; τί μέλλετε,

Γυ-

Γυναῖκες ὤλεσαύ με,
Γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
Δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
Ὤμοι ἐμᾶς λώβας.
Ποι ξάπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
Αἰθέρ' ἀμπτάμενος ὑραίαν,
Τ' ὑπερτὲς εἰς μέλαθρον, ὠρίων
Η' σείριος εὖθα πυρὸς φλογέας
Α'φίησιν ὄσσων αὐγάς;
Η' τὸν ἐς ἅιδα μελανοχρῶτα
Πορθμὸν αἴξω τάλας;

Ι' ΑΜΒΟΙ.

Χορ. Σύγγνωθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
Πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
Α'γα. Κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. ὐ γὰρ ἥσυχος
Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' αὐὰ στρατὸν
Α'χὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ ἢ μὴ Φρυγῶν
Πύργους πεσόντας ἴσμεν Ε'λλάνων δορὶ,
Φόβον παρέσχεν ὐ μέσως ὅδε κτύπος.
Πολ. Ω' φίλτατ' (ἡθόμην γὰρ, Α'γαμέμνονος, σέθεν,
Φωνῆς ἀκούσας) εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
Α'γά. Ε'α. Πολυμῆσορ ὦ δύσαντε, τίς σ' ἀπώλεσε;
Τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,
Παῖδάς τε τώσδ' ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
Σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.
Πολ. Ε'κάβη με σοὶ γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
Α'πώλεσ'. ὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.
Α'γα. Τί φῄς; σὺ τῶργον εἴργασαι τόδ', ὡς λέγει;
Σὺ τόλμαν Ε'κάβη πῆμ' ἔτλης ἀμήχανον;
Πολ. Ω' μοι, τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγύς ἐσί πως;

Σή-

Σήμηνον. εἰπὲ πῦ θ', ἵν' ἁρπάσας χεροῖν,
Διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χρόα.

Α'γα. Οὗτος, τί πάσχεις;

Πολ. Πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
Μέθες μ' ἐφεῖναι τῆδε μαργῶσαν χέρα.

Α'γα. Ἰσχ'. ἐκβαλὼν ὦ καρδίας τὸ βάρβαρον,
Λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦτε, τῶσδέ τ' ἐν μέρει,
Κείνῳ δικαίως αὐθ' ὅτι πάσχεις πάδε.

Πολ. Λέγοιμ' αὖ. Ἥντις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
Πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
Ὑ"ποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
Τοῦτον κατέκτειν'. αὐθ' ὅτι δ' ἔκτεινά νιν,
Ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ φρομηθίᾳ.
Ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
Γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν στόλον.
Κἄπειτα Θρῄκης πεδία τείβοιεν τάδε,
Λεηλατοῦντες· γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν ἄναξ ἐκάμνομεν,
Ἑκάβη δ' παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
Δόλῳ με τοιῷδ' ἦγαγ', ὡς κεκρυμμένας
Θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσοῦ. μόνον δ' σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
Δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη πάδε.
Ἵζω δ' κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
Πολλαὶ δ' χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾶς,
Αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόραι
Θάκων ἔχουσαι κερκὶς δ' Ἡδωνῆς χερός.
Ἥνυν δ' ὑπ' αὐγὰς τόσδε λᾴστωσαι πέπλως.

Ἀ'λ-

Ἄλλαι ϑ' κάμακα Θρηϊκίαν ϑεώμεναι,
Γυμνόν μ' ἔϑηκαν δίπτυχα σολίσματος.
Ὅσαι ϑ' τοκάδες ἦσαν, ἐκπλαγέμεναι,
Τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω παξ ὸς
Γένοιντο, δόχαδοχαῖσιν ἀμείβεσθαι χεροῖν.
Κἄτ' ἐκ γαλιῶν (πῶς δοκεῖς;) προσφθεγμάτων
Εὐθὺς λαβέσθαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν,
Κεντῆσι παῖδας. αἰϑ, πολεμίων δίκλω
Ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
Καὶ κῶλα. παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἐμοῖς,
Εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισαίλω ἐμὸν,
Κόμης κατεῖχον. εἰ ϑ κινοίλω χέρας,
Πλήϑει γυναικῶν ἔϑν ἦνυον πάλιν.
Τὸ λοίσϑιον ϑ πῆμα πήματος πλέον,
Ἐξειργάσαντο δεῖν'. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
Πόρπας λαβέσθαι, τὰς παλαιπώρους κόρας
Κεντῆσιν, αἱμάσσουσιν. εἶτ' ἀνὰ σέγας
Φυγάδες ἔβησαν. ἐκ ϑ πηδήσας ἐγὼ
Θὴρ ὡς, διώκω τὰς μαιφόνους κυνὰς,
Ἅπαντ' ἐρυνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
Βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε τοὺδόν χάριν
Πέπονϑα τλὰς σὲ, πολέμιόν τε σὸν κρανὼν
Ἀγάμεμνον. ὡς ϑ μὴ μακρὰς τείνω λόγους,
Εἴτις γυναῖκας τῷ πρὶν εἴρηκεν κακῶς,
Ἢ νῦν λέγων ἐσί τις, ἢ μέλλει λέγειν,
Ἅπαντα ταῦτα συνστεμὼν ἐγὼ φράσω.
Γένος γὰρ ἔστε πόντος ἔστε γῆ ϕέφει
Τοιόνδ'. ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσκοπει.

Χορ. Μὴϑ ϑρασύνου, μὴ ϑ τοῖς σαυτῆ κακοῖς
Τὸ ϑῆλυ σκωϑεὶς, ὧδε παῦ μέμψη γένος.
Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰσ' ἐπίφθονοι,

Αἱ δ'

Ἰδία θ' ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν,
Κακόν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν, εὐτυχεῖν.

ΕΠΩΔΙΚΑ'.

Στροφὴ ά.

Χορ. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
Τῶν ἀπορθήτων πόλις ἔτι λέξῃ.
Τοιόνδ' Ἑλλάδων νέφος ἀμφί σε καλύπτει·
Δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν·
Ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
Πύργων. κατὰ δ' αἰθάλῳ
Καπνῷ κηλίδ' αἰκτροπάτᾳ κέχρωσαι.
Τάλαιν', ἔτι σ' ἐμβατεύσω.

Ἀντιστροφὴ ά.

Μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
Ἧμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς
Ἐπ' ὄασιν κίδναται.
Μολπαῖ δ' ἄπο καὶ χαροποιῶν
Θυσιῶν κατεπαύσας
Πόσις· ἐν θαλάμοις ἔκειτο.
Ξυσὸν δ' ἐπὶ παστάλῳ,
Ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.

Στροφὴ β.

Ἐγὼ δὲ πλόκαμον αὐαδέτοις
Μίξαισιν ἐρρυθμιζόμαν,
Χρυσέων ἐνόπτρων

Λύσ-

Λιάσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,
Ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς δίνάν.
Ἀνὰ ἦ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
Κέλσμα δ' ἰὼ κατ' ἄστυ Τροίας
Τόδ', ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
Πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν
Πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκους;

Ἀντιστροφὴ β.

Λέχη ἦ φίλα μονόπεπλος
Λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
Σιμυὰ προσίζουσ',
Οὐκ ἰώυσ' Ἄρτεμιν ἀ τλάμων.
Ἄγομαι ἦ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
Τὸν ἐμὸν, ἅλιον ἐπὶ πέλαγος.
Πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
Νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
Καί μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν Ἰλιάδος.
Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,

Ἐπωδός.

Ταὶ τῶν Διοσκούροιν Ἑλέναι κάσιν,
Ἰδαίοντε βούταν
Αἰνόπαριν καπάρᾳ δισσοῦ, ἐπεὶμὲ
Γᾶς ἐκ παχείας ἀπώλεσεν,
Ἐξέκισέ τ' οἴκων γάμος, ὦ γάμος,
Ἀλλ' ἀλάστορός τις ὀϊζύς.
Ἄν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν
Μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

Πολ. Χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
Φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ. προσφιλὴς δέ μοι τόδε
Στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ
Τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ πράσσουσιν εὖ
Φίλοις ἐπαρκεῖν. ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
Ε'κά. Πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον, ἔκτε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
Εἶ ζῇ. τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.
Πολ. Μάλιστα τυγχάνει μὲν δύτυχεῖς μέρος.
Ε'κά. Ὦ φίλτατ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
Πολ. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
Ε'κά. Εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.
Πολ. Καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
Ε'κά. Χρυσὸς ἦ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
Πολ. Σῶς, ὃν δόμοισιν τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
Ε'κά. Σῶσόν νιν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῷδὶ πλησίον.
Πολ. Ἥκιστ'. ὀναίμην τῶν παρόντος, ὦ γυναῖ.
Ε'κά. Οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε κἀμοὶ παισὶ θέλω;
Πολ. Οὐκ οἶδα. τῶνδ' ἔσῳ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
Ε'κα. Ἔσω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φίλῃ.
Πολ. Τί χρῆμ', ὦ κάμὲ, κἀτέκν' εἰδέναι χρεών;
Ε'κά. Χρυσᾶ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
Πολ. Ταῦτ' ἔθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
Ε'κά. Μάλιστα διὰ σοῦ. εἰ γὰρ δύσεβὴς ἀνήρ.
Πολ. Τί δῆτα τέκνων τῷδε δεῖ παρουσίας;
Ε'κά. Ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τόδ' εἰδέναι.
Πολ. Καλῶς ἔλεξας τῆνδε, καὶ σοφώτερον.
Ε'κά. Οἶσθ' ἦν Ἀθάνας Ἰλιὰς ἵνα στέγαι;
Πολ. Ἔνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
Ε'κά. Μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
Πολ. Εἶτ' οὖν τι βούλει τῷδὶ ἐπεῖ φράζειν ἐμοί;

Ἐκά. Σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς σωιξῆλθον θέλω.
Πολ. Πῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψας' ἔχεις;
Ἐκά. Σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται σέγαις.
Πολ. Πῦ δ'; αἶδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί;
Ἐκά. Ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων σέγαι.
Πολ. Ταῦδον ἦ πισὰ, κἀρσενῶν ἐρημία;
Ἐκά. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν εἶδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
Ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους, καὶ γὰρ Αργεῖοι νεῶν
Λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
Ὠς πάντα πράξας ὥς σε δεῖ, σείχης πάλιν
Ξυὺ παισὶν ὑπερ τὸν ἐμὸν ὤκισας γόνον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚἈ.

Χορ. Οὔπω δίδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
Ἀλίμενόν τις ὡς ἐς αὐτλων ἐμπεσὼν
Λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
Ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
Δίκᾳ καὶ θεοῖς, ὃ ξυμπιτνεῖ
Ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
Ψεύσει σ' ὁδῦ τῆσδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγεν
Θανάσιμον πρὸς ἄϊδαν. ἰὼ πάλας,
Ἀπολέμῳ ἦ χειρὶ λείψεις βίον.

ἸΑΜΒΟΙ.

Πολ. Ὠ μοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων πάλαι.
Ἠμι. Ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγλοὶ φίλαι;
Πολ. Ὠ μοι μάλ' αὖθις τέκνα δυσλύτῳ σφαγῆς.
Ἠμι. Φίλαι, πέπραχται καὶν' ἔσω δόμων κακά.
Πολ. Ἀλλ' ἔτι με φύγητε λαιψηρῷ ποδί.

Βάλ-

Βάλλων γὰρ οἴκων τῷδ' ἀναρρήξω μυχούς.

Ἡ'μι. Ἰ'δοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
Βάλεσθ' ἐπειπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ε'κάβη παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους;

Ε'κά. Ἄ'ραστε. φείδε μηδὲν ἐκβάλλων πύλας.
Οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις.
Οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτεινα ἐγώ.

Ἡ'μι. Ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου,
Δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷα περ λέγεις;

Ε'κά. Ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
Τυφλὸν, τυφλῷ σείχοντα παραφόρῳ ποδί.
Παίδων τε δισσῶν σῶμαθ', οὓς ἔκτεινα ἐγὼ
Σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν. δίκην δέ μοι
Δέδωκε· χωρεῖ δ' (ὡς ὁρᾷς) ὅδ' ἐκ δόμων.
Ἀ'λλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποσήσομαι
Θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Πολ. Ὤ' μοι ἐγώ· πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κέλσω;
Τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεσσέρου
Τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ποίαν
Ἢ ταύταν, ἢ τινὰδ' ἐξαλλάξω,
Τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων
Ἰλιάδας, αἵ με διώλεσαν,
Τάλαιναι, τάλαιναι κόραι Φρυγῶν.
Ἰ'ὼ ἰὼ καπάρατοι, ποῖ καί με φυγᾷ
Πτώσουσι μυχῶν;
Εἴθέ μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
Ἀ'κέσαιο, ἀκέσαιο τυφλὸν ἅλιε,
Φέγγος ἀπαλλάξας.

Α', ἀ· σίγα, σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
Ταῦδε γυναικῶν.
Πᾶ πόδ' ἐπαίξας, σαρκῶν, ὀσίων
Τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀχρίων θηρῶν
Τιθέμενος, ἀρτύμενος λώβαν,
Λύμας αὐτίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας,
Ποῖ, πᾶ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις ᾅδου ξυμοιράσαι,
Σφακτὰν κυσί τε φονίαν
Δωῖτ' αὐήμερον, ὑρείαν τ' ἐκβολάν;
Πᾶ σῶ; πᾶ κάμψω; πᾶ βῶ;
Ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
Λινόκροκον φάρος σέλλων,
Ἐπὶ τάνδ' ἐσυθεὶς
Τέκνων ἐμῶν φύλαξ
Ὀλέθριον κόπαν;

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Χορ. Ὢ τλῆμον, ὡς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακά.
Δράσαντι δ' αἰχρὰ, δεινὰ, παπιτίμια
Δαίμων δέ δωκεν, ὅστις ἔσισοι βαρύς.

Μ Ο Ν Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Ι Κ Α'.

Πολ. Αἶ, αἶ. ἰὼ θρήκες
Λογχοφόρον, ἔνοπλον,
Εὔιππον Ἀρεϊπάτοχον γένος.
Ἰὼ, Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
Βοᾶ βοᾶ αὖπω, βοᾶ.
Ἴτε, ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
Κλύει τις; ἢ ἄδειὰς ἀρκέσει; τί μέλλετε,

Γυ-

Γυναῖκες ὤλεσάν με,
Γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
Δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
Ὤμοι ἐμᾶς λώβας.
Ποι ξάπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
Αἰθὴρ' ἀμπτάμενος ὑραίων,
Τ' ψιπετὲς εἰς μέλαθρον, ὠρίων
Η^ σείριος οὗθα πυρὸς φλογέας
Α'φίησιν ὄσσων αὐγάς;
Η^ τὸν ἐς ἅιδα μελανοχρῶτα
Πορθμὸν αἴξω πάλας;

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Χορ. Σύγγνωθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
Πάθῃ, ζαλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
Α'γα. Κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. ὐ γὰρ ἥσυχος
Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' αὐὰ στρατὸν
Α'χὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ ἦ μὴ Φρυγῶν
Πύργους πεσόντας ἴσμεν Ε'λλάνων δορὶ,
Φόβον παρέσχεν ὐ μέσως ὅδε κτύπος.
Πολ. Ω' φίλαι' (ἠθόμην γὰρ, Α'γαμέμνων, σέθεν,
Φωνῆς ἀκούσας) εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
Α'γά. Ε'α. Πολυμῆτορ ὦ δύσανε, τίς σ' ἀπώλεσε;
Τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,
Παῖδάς τε τοὐσδ' ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
Σοὶ κἀμὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ὦν ἄρα.
Πολ. Ε'κάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
Α'πώλεσ'. ὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.
Α'γα. Τί φῄς; σὺ τοὖργον εἴργασαι τόδ', εἰς λέγει;
Σὺ τόλμαν Ε'κάβη πῆδ' ἔτλης ἀμήχανον;
Πολ. Ω' μοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐσί πω;

Σὴ-

Σήμηνον. εἰπὲ πῦθ', ἵν' ἁρπάσας χεροῖν,
Διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χρόα.

Αγα. Οὗτος, τί πάσχεις;

Πολ. Πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
Μέθες μ' ἐφεῖναι τῆδε μαργῶσαν χέρα.

Αγα. Ἰσχ'. ἐκβαλὼν ᾧ καρδίας τὸ βάρβαρον,
Λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦτε, πῶσδέ τ' ἐν μέρει,
Κείνῳ δικαίως αὐθ' ὅτου πάσχεις τάδε.

Πολ. Λέγοιμ' ἄν. Ἥντις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
Πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
Τὸ πόπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
Τοῦτον κατέκτειν'. αὐθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
Ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
Ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
Γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροισιν στόλον.
Κἄπειτα Θρήκης πεδία τείβοισιν τάδε,
Λειπλατοῦντες· γείτονσιν δ' εἶη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν ἀναξ ἐκάμνομεν,
Ἑκάβη ᾗ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
Δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένας
Θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσοῦ. μόνον ᾧ σιὼ τέκνοισί μ' εἰσάγει
Δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
Ἵζω ᾧ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
Πολλαὶ ᾧ χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾶς,
Αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόραι
Θάκων ἔχουσαι κερκὶ δ' Ἠδωνῆς χερός.
Ἥνυν θ' ὑπ' αὐγὰς τόσδε λάζυσαι πέπλους.

Ἀλ-

Ἄλλαι δ' κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι,
Γυμνόν μ' ἔθηκαν δισπύχου σολίσματος.
Ὅσαι δ' τοπάδες ἦσαν, ἐκπλαγέμεναι,
Τέκν' ἐν χερσὶν ἔπαλλον, ὡς πρόσω παρὸς
Γένοιντο, δεδοχαῖσιν ἀμείβεσαι χεροῖν.
Κἄτ' ἐκ γαλιῶν (πῶς δοκεῖς;) προσφθεγμάτων
Εὐθὺς λαβέσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν,
Κοπτῶσι παῖδας. αἰδ', πολεμίων δίκλω
Ξυναρπάσασαι πὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
Καὶ κῶλα. παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἐμοῖς,
Εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισαίλω ἐμὸν,
Κόμης κατεῖχον. εἰ δ' κινοίλω χέρας,
Πλήθει γυναικῶν ἦν ἅπυον πάλιν.
Τὸ λοίσθιον δ' πῆμα πήματος πλέον,
Ἐξειργάσαντο δεινά. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
Πόρπας λαβέσαι, πὰς παλαιπώρους κόρας
Κοπτῶσιν, αἱμάσσουσιν. εἶτ' αὖὰ σέγας
Φυγάδες ἔβησαν. ἐκ δ' πηδήσας ἐγὼ
Θὴρ ὡς, διώκω πὰς μαιφόνους κυνὰς,
Ἅπαντ' ἐρήνων τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
Βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε τοὺς δόλων χάριν
Πέπονθα τλὰς σλὰς, πολέμιόν τε σὸν κρανὼν
Ἀγάμεμνον. ὡς δ' μὴ μακρὸς τείνω λόγος,
Εἴτις γυναῖκας τῷδ' πρὶν εἶρπεν κακῶς,
Ἢ νυῦ λέγων ἐσίτις, ἢ μέλλει λέγειν,
Ἅπαντα ταῦτα συμμεμὼν ἐγὼ φράσω.
Γένος γὰρ ἔστε πόντος ἔστε γῆ φέρει
Τοιόνδ'. ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται.

Χορ. Μηδὲν θρασύνου, μηδὲ δοῖς σαυτῆ κακοῖς
Τὸ θῆλυ σωθεὶς, ὧδε παῦ μέμψη γένος.
Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰσ' ἐπίφθονοι,

Αἱ δ'

Αἰδ' εἰς ἀεὶ θμὸν τῷ κακῶν πεφύκαμεν !

Ε'κα. Α'γάμεμνον, αὐθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτὲ
Τῶν πραγμάτων ἃ γλῶσαν ἰσχύειν πλέον
Α'λλ' εἴτε χρὴς ἔδρασε, χρὴς ἔδει λέγειν,
Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τὰς λόγους εἶναι σαθρὰς,
Καὶ μὴ δυνᾶσθαι παῖδα εὖ λέγειν ποτέ.
Σοφοὶ μὲν ἔν εἰσ' οἱ τάδ' ἠπειβωκότες,
Α'λλ' ἀδυνατοῦσι, διὰ τέλους εἶναι σοφοί.
Κακῶς δ' ἀπώλοντο, κἄτις ἐξόλυξέπω.
Καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει.
Πρὸς τόνδε δ' εἶμι, κἀ λόγοις ἀμείψομαι.
Πῶς φὴς Α'χαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλᾶν,
Α'γαμέμνονος θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
Α'λλ' ὦ κάκιστε, φρῶτον ὅπου αὖ φίλον
Τὸ βάρβαρον γνοίτ' αὖ Ε''λλησι γνοὺς,
Οὔτ' αὖ δυνᾶσθο. τίνα δὲ σεύδων χάριν
Πρόθυμος ἦθα; πότερα κηδόσων τινὰ,
Η᾽ συγγενὴς ὤν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
Η᾽ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
Πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
Ο᾽ χρυσὸς (εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν)
Ε''κτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, κἀ κέρδη τὰ σά.
Ε'πεὶ δίδαξον τοῦτο, πῶς ὅτ' εὐτύχει
Τροία, πέριξ ἦ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
Ε''ζη τε Πρίαμος, Ε''κτορός τ' ἰῶθει δόρυ,
Τί δ' ἐ τότ'; εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
Θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
Ε''κτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Α'ργείοις ἄγων;
Α'λλ' ἦνίχ' ἡμεῖς ἐκεῖ' ἦμεν ἐν φάει,
Καπνῷ δ' ἐσήμαιν' ἄσυ πολεμίων ὕπο,
Ξένον κατέκτας σὸν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν;

Πρὸς

Πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
Χρῄζω σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
Τὸν χρυσὸν οὐ φῆις ὑ σὸν ἀλλὰ τῶνδ' ἔχειν,
Δῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον
Πολλὴν παρῳάς γῆς ἀπεξενωμένοις.
Σὺ δ' ὑῒὸν νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
Τολμᾷς, ἔχων ὃ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
Καὶ μὴν ξέφων μὲν ὡς σε παῖδ' ἐχρῆν ξέφειν,
Σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες αὖ καλὸν κλέος.
Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
Φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκας' ἔχει φίλως.
Εἰ δ' ἐπαυίζες χρημάτων, ὃ δ' ἐτύχει,
Θησαυρὸς αὖ σοι παῖς ὑπῆρχ' ὑμὸς μέγας.
Νῦν δ' ὅτ' ἐκεῖνον ἀνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
Χρυσῆ τ' ἔνησις οἴχεται· παῖδές τε σοὶ,
Αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
Οὔτ' δίσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
Οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον.
Αὐτὸν δ' χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
Τοιοῦτον ὄντα· δεσπότας δ' ὑ λοιδορῶ.

Χορ. Φεῦ, φεῦ, βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.

Ἀγα. Ἀχθεινὰ μὲν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά.
Ὅμως δ' ἀνάγκη. Καὶ γὰρ αἰχμὴν φέρει
Πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
Ἐμοὶ δ' ἵν' εἰδῇς, ἅδ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,
Οὔτ' ἂν Ἀχαιῶν, ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
Ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.
Λέγεις δ' σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν.
Τάχ' ἂν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν.

Ἡμῖν

Ἡμῖν δέγ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησι τόδε.
Πῶς ἂν σε κείνασμὴ ἀδικεῖν, φύγω φόγον;
Οὐκ αὖ δυναίμην. Ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
Πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι κἀμὲ τὰ μὴ φίλα.
Πολ. Οἴμοι, γυναικὸς ὡς ἔοικ' ἡσσώμενος
Δύλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην.
Ἀγα. Οὐκοῦν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά.
Πολ. Οἴμοι τέκνον τῷδ', ἐμμάπων τ' ἐμῶν τάλας.
Ἑκά. Ἀλγεῖς; τί δαί με παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
Πολ. Χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ' ὦ πανοῦργε σύ;
Ἑκά. Οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
Πολ. Ἀλλ' ὦ τάχ', ἤνίκ' ἂν σε ποντία νοτὶς,
Ἑκά. Μῶν ναυσολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλαΐδος;
Πολ. Κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
Ἑκά. Πρὸς τῶ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
Πολ. Αὐτὴ πρὸς ἰσὸν ναὸς ἀμβήσῃ πόδα.
Ἑκά. Ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Πολ. Κύων γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα.
Ἑκά. Πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάσασιν;
Πολ. Ὁ Θρῃξὶ μαντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
Ἑκά. Σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν ὕδὸν ὧν ἔχεις κακῶν;
Πολ. Οὐ γάρ ποτ' αὖ σύ μ' εἶλες ὧδε σιὼ δόλῳ.
Ἑκά. Θανοῦσα δ', ἢ ζῶ σ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
Πολ. Θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται,
Ἑκά. Μορφῆς ἐπωδὸν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
Πολ. Κυνὸς παλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
Ἑκά. Οὐκοῦν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
Πολ. Καὶ σιὼ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
Ἑκά. Ἀπέπτυσ'. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωρι' ἔχειν.
Πολ. Κτενεῖ νιν ἡ τῆδ' ἄλοχος οἰκουρὸς πικρά.
Ἑκά. Μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.

Πολ.

Πολ. Καὐτόν τε τᾶτον, πέλεκιω ἐξήρασ' αὖω.
Α'γα. Οὗτος, σὺ μαίνῃ, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
Πολ. Κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λωτρά σ' ἀναμένει.
Α'γα. Οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶες ἐκποδὼν βίᾳ;
Πολ. Ἀλγεῖς ἀκύων; Α'γα. Οὐκ ἐφέξετε στόμα;
Πολ. Ἐγκλείετ'. εἴρηται γάρ. Α'γ. Οὐχ ὅσον τάχος
Νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
Ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυνομεῖ;
Ἐκ άβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα διπτύχους νεκρὰς
Στείχουσα θάπτε. δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
Σκυλαῖς πελάζειν; Τρῳάδες. καὶ γὰρ πνοὰς
Πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
Εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, ὦ ϗ τὰν δόμοις
Ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῷδ' ἀφειμένοι πόνων.

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ Ο Ι.

Χορ. Ἴτε πρὸς λιμένας σκυλάς τε φίλας,
Τῶν δεσποσυνῶν πειρασόμεναι
Μόχθων. Στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΜΗΔΕΙΑΣ.

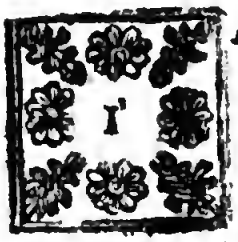

Ἀ'σων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος τὴν Μήδειαν, ἐγγυᾶται τῷ Κρέοντος τῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκῃ γαμον. Μέλλυσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθυ, παραιτησαμένη παρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχῦσα, μιᾷ ἡμέρᾳ τὰ χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον. οἷς ἐκείνη χρησαμένη, διαφθείρεται. Ὁ δὲ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' ἡλίυ ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη, ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρυ ἄρχοντος, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα.

ΕΥ-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.	ΙΑΣΩΝ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.	ΑΙΓΕΥΣ.
ΜΗΔΕΙΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΚΡΕΩΝ.	Προλογίζει ἡ Τροφός.

ΙΑΜΒΟΙ.

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας,
Μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
Τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
Ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον. ἐ γὰρ οὐ δέσποιν' ἐμὴ,
Μήδεια, πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος.

Οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
Πατέρα, κατῴκει τλῳδε γῆν Κορινθίαν;
Σοὶ ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
Φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
Αὐτή τε παύτα συμφέρουσ' Ἰάσονι.
Ἤπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
Ὅταν γυνὴ φῶς ἀνδρὶ μὴ διχοστατῇ.
Νῷν δ' ἐχθρὰ παύτα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
Προδοὺς γὰρ αὐτὸς τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ὑνάζεται,
Γήμας Κρέοντος παῖδ'; ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη,
Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀναπαλεῖ δ' ἃ δεξιὰ
Πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
Οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος τυρεῖ.
Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
Τὸν παύτα σιωπῶσα δακρύοις χρόνον,
Ἐπεὶ φῶς ἀνδρὸς ἤθετ' ἠδικημένη,
Οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
Πρόσωπον. ὡς δ' πέτρος, ἢ θαλάσσιος
Κλύδων, ἀκούει νουθετουμένη φίλων.
Ἢν μή ποτε στρέψασα παλλόκην πάλιν,
Αὐτὴ φῶς αὐτὴν πατὴρ ἀποιμώξῃ φίλον,
Καὶ γαῖαν, οἶκους θ', οὓς φοδ' ἀφίκετο
Μετ' ἀνδρός, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
Ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
Οἷον παρῴας μὴ πολεῖπεσθαι χθονός.
Στυγεῖ δ' παῖδας, οὐδ' ὁρῶσ' ἀφραίνεται.
Δέδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βουλεύσῃ νέον.
Βαρεῖα γὰρ φρὴν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
Πεχουσ'. ἐγὼ δα τλῳδε, δειμαίνω δέ νιν

Μὴ

Μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἕρπεται λέχος.
Ἢ καὶ τύραννον, τόν τε γήμαντ' ἄκαιρα κἄπειτ' ἀμείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
Δεινὴ γὰρ. οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
Ἔχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
Ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ ξόχων πεπαυμένοι
Στείχουσι, μηξὸς ὢν ἐνοὺμενοι
Κακῶν. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Παι. Παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
Τί πρὸς πύλαισι τλημόν' ἄγουσ' ἐρημίαν,
Ἔσηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
Πῶς σου μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
Τρ. Τέκνων ἐπαδὲ πρέσβυ τῷ Ἰάσονος,
Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
Κακῶς πίτνοντα, καὶ φρενῶν ἁπτεται.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τὸν ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
Ὡς θ' ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κἀράνῳ
Λέξαι, μολύσῃ δεῦρο, Μηδείας τύχας.
Παι. Οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
Τρ. Ζηλῶ σ' ὅσον ἀρχὴν πῆμα, κοὐδέπω μέσοι.
Παι. Ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
Ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
Τρ. Τί δ' ἔστιν ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
Παι. Οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
Τρ. Μὴ πρὸς γενείου κρύπτε συνδοῦλον σέθεν.
Σιγῶ γὰρ, εἰ χρὴ, τῇδε θήσομαι πέρι.
Παι. Ἠκούσά του λέγοντος, ὡς δοκῶν κλύειν,
Πέσσας προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίστατοι
Θάσσουσι σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
Ὡς τοὺσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας

Σοὶ μητρὶ μέλλει τῇδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μόν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
Οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
Τρ. Καὶ παῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
Πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
Παι. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδεμάτων.
Κοὐκ ἐς' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρ. Ἀπωλόμεθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξιωτλικέναι.
Παι. Ἀτὰρ σύγ' (ὡς γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
Δέσποιναν) ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγους.
Τρ. Ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ;
Ὅλοιτο μὲν μή, δεσπότης γὰρ ἐς' ἐμός.
Ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.
Παι. Τίς δ' οὐχὶ θνητῶν ἄρτι γινώσκει τόδε,
Ὡς πᾶς τις αὑτὸν τῶν πέλας μᾶλλον φιλεῖ;
Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν.
Τρ. Εἰ τὼς δέ γ' ὄντας οὕνεκ' ἐσέργει πατήρ;
Γύ', εὖ γὰρ ἔσαι, δωμάτων εἴσω, τέκνα.
Σύθ' ὡς μάλιστα τάσδ' ἐρημώσας ἔχε,
Καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ,
Μή' δη γὰρ εἶδον ὄμμά νιν ταυρουμένην,
Τοῖς δ' ὥστι δρασείουσαν. οὐ παύσεται
Χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα
Ἐχθρᾷ γε μέν τοι, μὴ φίλους δράσειέ τι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Μη. Δύσανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων,
Γῶ μοι μοι, πῶς αὖ ὀλοίμαν;
Τρ. Τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες, μάτηρ

Κινεῖ

Κινεῖ καρδίαν, κινεῖ δ' χόλον.
Σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω,
Καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς,
Μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσοι-
σθ' ἄγριον ἦθος, συγεραύ τε φύσιν
Φρενὸς αὐθάδους.
Ἴτε νυῦ, χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω.
Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
Νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' αὐάψει
Μείζονι θυμῷ. τί ποτ' ἐργάσεται
Μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαυστος
Ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν;

Μη. Αἰ αἰ. ἔπαθον πλάμων, ἔπαθον μεγάλων
Ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάρατοι
Παῖδες ὅλοισθε συγερᾶς μάτρὸς
Σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

Τρ. Ἰώ μοι μοι, ἰὼ πλῆμον.
Τί δέσοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
Μετέχουσι; τί τάσδ' ἔχθεις; οἴμοι
Τέκνα, μή τι πάθητ' ὡς ὑπεραλγῶ.
Δειναὶ τυράννων λήματα. καί πως
Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
Κρεῖσσον ἔμοιγ' οὖν· εἰμὴ μεγάλως,
Ὀχυρῶς τ' εἴη καταγηράσκειν.
Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν,
Τὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
Λῷσα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον-
τ', ὐδὲν καιρὸν διώκαται θνατοῖς.
Μείζως δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ

Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

Χο. Ἔκλυον φωνὰν, ἔκλυον ἢ βοὰν
Τᾶς δυσαήνε κολχίδος.
Οὐδέπω ἵππιος. ἀλλ' ὦ γεραιὰ,
Λέξον. ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω
Μελάθρε βοὰν ἔκλυον.
Οὐδὲ σωιήδομαι, γυίαι
Ἄλγεσι δώματος,
Ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται.

Τρο. Οὐκ εἰσὶ δόμοι. φρῦδα πάλ' ἤδη.
Ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυραίνων.
Ἦδ' ἐν Θαλάμοις πάκει βιοτὰν
Δέσποινα: φίλων ὐδενὸς ὔϊν
Παρεθαλπομένα φρενὶ μύθοις.

Μη. Αἰ αἰ. διά με κεφαλᾶς φλὸξ ἠρανία
Βαίη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
Φεῦ, φεῦ. θανάτῳ καταλυσαίμαν,
Βιοτὰν συγεραὰν προλιποῦσα.

Χο. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
Ἰάχαν, οἵαν ἃ δύσανος μέλπει νύμφα;
Τίς σοι ποτὲ τᾶς ἁπλήστε
Κοίτας ἔρος, ὦ ματαία;
Σπεύσει θανάτε τελευταί.
Μηδὲν τόδε λίσσε.
Εἰ δὲ σὸς πόσις
Καινὰ λέχη σεβίζει,
Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσε.
Ζεύς σοι πάλε σωιδικάσει.
Μὴ λίαν πάκε,
Ὀδυρομένα σὸν δύνεταν.

Μή. Ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι,

Λύσ-

Δύστηθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
Ἐνδυσαμένα τὸν κατάρατον
Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι
μ' αὐτοῖς μελάθροις διαναιομένους.
Οἵ γέ με προσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπεναύσθην
Αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.

Τρο. Κλύεθ' οἷα λέγει, καπιβοᾶται
Θέμιν δικταίαν, Ζηνά θ', ὃς ὅρκων
Θνατοῖς ταμίας νενόμισαι;
Οὐκ ἔσιν ὅπως σὺ τινι σμικρῷ
Δέσποινα χόλον καταπαύσει.

Χο. Πῶς αὖ ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν
Ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
Δέξαιτ' ὀμφάν,
Εἴ πως βαρύθυμον ὀργάν,
Καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.

Τρο. Μήτοι τόγ' ἐμὸν προθύμον
Φίλοισιν ἀπέσω.

Χο. Ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρό πόρδυσον οἴκων
Ἔξω, φίλα. καὶ τάδ' αὔδα.
Σπεῦσον πρίν τι κακῶσαι τὰς εἴσω.
Πρόθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.

Τρο. Δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
Δέσποιναν ἐμάν.
Μόχθοι γὰρ χάριν τινὰ δ' ἐπιδώσω.
Καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
Ἀποζαύρεται δμωσὶν, ὅταν τις
Μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
Σκαιὸς γὰρ λέγων, κἀδέν τι σοφὸς
Τὰς προσθε βροτὰς, οὐκ αὖ ἁμάρτοις.

Οἵτινες ὕμνυς ἐπὶ μὲν θαλίαις,
Ἐπίτ' εἰλαπίναις, καὶ παρὰ δείπνοις
Εὕροντο, βίᾳ τερπνὰς ἀκοάς.
Στυγίους ϑ' βροτῷ ὑδεῖς λύπας
Εὕρετο, μίσῃ καὶ πολυχόρδοις
Ὠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν ϑαύατοι,
Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμυς.
Καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀπεῖσθαι
Μολπαῖσι βροτύς. ἵνα δ' εὐδείπνοι
Δαῖτες, τί μάτλω τείνουσι βοαί;
Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτῷ,
Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. Ἰαχαὶ ἄϊον πολύσονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ,
Τὸν ἐν λέχει προδόταν, κακόνυμφον.
Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
Τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν ϑέμιν,
Ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς αὐτίπορον
Διὶ ἅλα νύχιον,
Ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ
Κληῖδ' ἀπέραντον.

ΙΑΜΒΟΙ.

Μή. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοι τι μέμψησϑ'. οἶδα γὰρ πολλὺς βροτῷ
Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο
Τοὺς δ' ἐν ϑυραίοις. οἶδ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκπίσαντο, καὶ ῥαϑυμίαν.
Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῷ.
Ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαϑεῖν σαφῶς,

Στυ-

Στυγεῖ δεδορκὼς, ὄψιν ἠδικημένος.
Χρὴ δ' ξένον μὲν κάρτα προχωρεῖν πόλει.
Οὐδ' ἀσὸν ἥντεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
Πικρὸς πολίταις ἐσὶν ἀμαθίας ὕπο.
Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
Ψυχὴν διέφθαρκ'. οἴχομαι δ', καὶ βίου
Χάριν μεθεῖσα, κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ἐμοὶ πόσις.
Παίτων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, κἠ γνώμην ἔχει,
Γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτ' ὑπερβολῇ
Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
Λαβεῖν. κακὸς γὰρ τῆδ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγισος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
Ἢ χρηστόν. ἐ γὰρ δίκλειεῖς ἀπαλλαγαὶ
Γυναιξὶν, οὐδ' οἷόν τ' ἀρνᾶσθαι πόσιν.
Εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένῃ,
Δεῖ μαντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν
Ὅτῳ μάλισα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
Κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμένοισιν εὖ
Πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
Ζηλωτὸς αἰών. εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεών.
Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς σοῖσδον ἄχθηται ξυνὼν,
Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
Ἢ πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα ξαπεὶς.
Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
Λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκινδύνως βίον
Ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί.
Κακῶς φρονοῦντες. Ὡς τρὶς αὖ παρ' ἀσπίδα
Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἡ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος.
Σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι,
Βίᾳ τ' ὄνησις καὶ φίλων σωτηρία.
Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις ὥν, ὑβρίζομαι
Πρὸς ἀνδρὸς ἐκ γῆς βαρβάρᾳ λελησμένη,
Οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, ἐν συγγενεῖ
Μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
Τοσοῦτον ἦν σου τυγχάνειν βεβήσομαι,
Ἢν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ,
Πόσιν δίκῃ τῇδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν,
Τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ὧν τ' ἐγήματο,
Σιγᾶν. Γυνὴ γὰρ, πάλλα μὲν φόβῳ πλέα,
Καὶ τἄλλ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.
Ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένην κυρῇ,
Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.

Χορ. Δράσω τάδ'. εὐδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πόσιν
Μήδεια. πεπνῦσθαι δ' ὥσε θαυμάζω τύχας.
Ὁρῶ δὴ καὶ Κρέοντα τῆσδ' αἴσακτα γῆς
Στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βεβουλευμένων.

Κρ. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, καὶ πόσει θυμουμένην,
Μήδειαν εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
Φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειν, ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
Τοῦδ' εἰμὶ· κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
Πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.

Μη. Αἰ, αἰ, πανώλης ἡ πάλαι' ἀπόλλυμαι.
Ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασι πάντα δὴ κάλων,
Κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
Ἐρήσομαί γ' ἡδέως πάσχουσ' ὅμως,
Τίνος μ' ἕνεκα γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

Κρ. Δείδοικά σ' (οὐ γὰρ δεῖ περιμπίπτειν λόγοις)

Μὴ

Μή μοι τι δράσῃς παῖδ' αὐήκεσον κακόν.
Ξυμβάλλεται ᾗ πολλὰ τῇδε δείματος.
Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
Λυπῇ ᾗ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
Κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἄπαγγέλλουσί μοι,
Τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένῳ,
Δράσειν τι. ταῦτ' ἦν φρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
Κρεῖασσον δέ μοι νῦν φρός σ' ἀπέχθεσθαι γυναῖ,
Ἢ μαλθακισθεῖσ', ὕστερον μέγα σθένειν.

Μη. Φεῦ, φεῦ,
Οὐ νῦν με φρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
Ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασαι κακά.
Χρὴ δ' ἔποθ', ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
Παῖδας πεισθῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.
Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν ἀργίας,
Φθόνον φρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ φροσφέρων σοφὰ,
Δόξεις ἀχρεῖος, κὐ σοφὸς πεφυκέναι.
Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
Κρείασσων νομισθεὶς, ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
Ἐγὼ ᾗ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
Σοφὴ γὰρ ὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
Τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς ᾗ θατέρᾳ ξόπῃ,
Τοῖσδ' ἦν προσαύτης. εἰμὶ δ' ἐκ ἄγαν σοφή.
Σὺ δ' ἦν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
Οὐχ ὧδ' ἔχει μοι. μὴ ξέσῃς ἡμᾶς, Κρέον
Ὥςτ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
Σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρῳ
Ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
Μισῶ. σὺ δ' (οἶμαι) σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.

Νυμ-

Νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε. * ἢ δὴ χθόνα
Ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδικημένοι
Σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρ. Λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ'. ἀλλ' εἶσω φρενῶν
Ὀρρωδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακόν.
Τοσῷδε γ' ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι.
Γυνὴ γὰρ εὐθύμος, ὡς δ' αὖπως ἀνὴρ,
Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
Ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε.
Ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῃ, ὅπως
Μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.
Μη. Μή, πρὸς γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. Λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μη. Ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς;
Κρ. Φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μη. Ὦ πατρὶς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
Μη. Φεῦ, φεῦ. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. Ὅπως ἂν (οἶμαι) καὶ παρασῶσιν τύχαι.
Μη. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῆσδ' ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. Ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
Μη. Πονοῦμεν, ἡμεῖς, κοὐ πόνων κεχρήμεθα.
Κρ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ.
Μη. Μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
Κρ. Ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μη. Φεύξομεθ'· οὐ τοῦθ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν.
Κρ. Τί δ' οὐχὶ βιάζῃ, κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
Μη. Μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
Καὶ ξυμπεράναι φροντίδ', ᾗ φευξούμεθα.
Παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
Οὐδὲν προτιμᾷ, μηχανήσασθαι τέκνοις.

Οἰκτει-

Οἴκτειρε δ' αὐτὰς. καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
Πέφυκας. εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιαν σ' ἔχειν.
Τὰμὲ γὰρ ἔμοι φροντὶς εἰ φευξούμεθα,
Κεἶνος ἦ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένος.

Κρ. Ἤκουσα τἀμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
Αἰδήμονος ἦ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
Καὶ νωῖν ὁρῶ μοὶ ἐξαμαρτάνων, γυναῖ,
Οὔμως ἦ τεύξῃ τῶνδε. πρὶν νέπω δέ σοι,
Εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεῶν,
Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
Θανῇ· λέλεκται μῦθος ἀ ψευδὴς ὅδε.
Νωῖν δ' εἰ μενεῖν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
Οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

Α' ΝΑ' ΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ. Δύσαν γυναῖ,
Φεῦ, φεῦ· μελέα τῷ σῶν ἀχέων.
Ποῖ ποτε ξέψῃ; τίνα προξενίαν,
Ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
Ἐξευρήσεις;
Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

Ι' ΑΜΒΟΙ.

Μη. Κακῶς πέπραχται πανταχῇ· τίς αὐτερεῖ;
Ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
Ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
Καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
Δοκεῖς γὰρ αὖ με τόνδε θωπεῦσαι πότ' ἄν,

Εἰ μή

Εἰ μή τι κερδαίνουσαν, ἢ τεχνωμένω;
Οὐδ' ἂν προσεῖπον, οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν.
Ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
Ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ πατρὶ ἐλεῖν βουλεύματα
Γῆς ἐκβαλόντι, τοὐμὸν ἀφῆκεν ἡμέραν
Μεῖναί μ', ὡς ἢ ξένοις τῷ ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς
Θήσω, πατέρα τε, κἀγὼ κόρην, πόσιν τ' ἐμόν.
Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
Οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι.
Ἡότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
Ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἑστρωταὶ λέχος.
Ἀλλ' εἴ τι μοι πρόσαντες. εἰ λημθήσομαι
Δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
Κράτιστα τοὐμοῦ δαίμονος, ἣ πέφυκα μὲν
Σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτὰς κτανεῖν.
Ἴεν· κἀγὼ δὴ τεθνᾶσι. τίς με δέξεται πόλις;
Τίς γῆ ἄσυλον καὶ δόμους ἐγγύους
Ξένος παρασχὼν, ῥύσεται τὸμὸν δέμας;
Οὐκ ἔστι. μείνασ' ἔν τι σμικρὸν χρόνον,
Ἤν μή τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
Ἤν δ' ἐξελαύνῃ συμφορά μ' ἀμήχανος,
Αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
Κτενῶ σφε. τόλμης δ' εἰμὶ πρὸς τὸ καρτερόν.
Οὐ γὰρ μὰ τοὐμοῦ δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
Μάλιστα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
Χαίρων τις αὐτῷ, τὸμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
Πικρὰς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὰς θήσω γάμους,

Πι-

Πικρὸν ᾧ κῆδος, ᾗ φυγὰς ἐμᾶς χθονός·
Ἀλλ' εἶα. φείδε μηδὲν ὧν ἐπίστασαι
Μήδεια, βυλεύσα καὶ τεχνωμένη.
Ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν δὶ ψυχίας·
Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; ὡς γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν
Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Αἰσονος γάμοις,
Γεγῶσαν ἐσθλῶν πατρὸς, ἡλίου τ' ἄπο.
Ἐπίστασαι δέ. Πρὸς δὲ, ᾗ πεφύκαμεν
Γυναῖκες, εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χορ. Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
Χωροῦσι παγαὶ,
Καὶ δίκα, καὶ πάντα πάλιν στρέφεται·
Ἀνδράσι μὲν δόλιαι βυλαί. θεῶν
δ' ὐκέτι πίστις ἄρηρε.
Τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν
Στρέφουσι φᾶμαι.
Ἔρχεται τιμὰ
Γυναικείῳ γένει·
Οὐκέτι δυσκέλαδος
Φάμα Γυναῖκας ἕξει.

Ἀντίστροφὴ α'.

Μοῦσαι δὲ παλαιγενέων
Λήξουσιν ἀοιδᾶν,
Τὰν ἐμὰν ὑμνῆσαι ἀπίστοσύναν.
Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας

Ωπα

Ὦπασι θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος ἀγήτωρ μελέων. ἐπεὶ αὐ-
τάχησ' αὖ ὕμνον
Ἀρσενόων γενέᾳ.
Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
Πολλὰ μὲν ἀμετέραν
Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

Σ τ ρ ο φ ὴ β'.

Σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
Μαινομέᾳ κραδίᾳ, διδύ-
μους ὀρίσασα πόντου
Πέρας· ἐπὶ ξ' ξυνᾷ
Ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
Τάλαινα. φυγὰς ξ' χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.

Ἀ ν τ ι σ τ ρ ο φ ὴ β.

Βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει,
Αἰθερία δ' ἀΐσσει.
Σοὶ δ' ὅτε πατρὸς δόμοι
Δύσανες, μεθορμίσασθαι
Μόχθων παρὰ τῷδε λέκτρων,
Ἀλλὰ βασίλεια κρείσσων δόμοισιν ἑπέσα.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Ἰάσ. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,

Κού-

Κούφως φερέσῃ κρειασόνων βελέμνατα,
Λόγων ματαίων ἄνεν' ἐκπεσῇ χθονός.
Κἀμοὶ μὲν ἡδὺ πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
Λέγουσ', Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔς' ἀνήρ.
Ἄ δ' εἰς τυράννους ἔσι σοι λελεγμένα,
Παῦ κέρδος ἡγοῦ ζημιωμένη φυγῇ.
Κἀγὼ μὲν ἀεὶ βασιλέων θυμουμένων
Ὀργὰς ἀφήρουν, καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν.
Σὺ δ' οὐκ αἰνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
Κακῶς τυράννους. τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
Ὅμως δ' ἔμοιγε καὶ τῆδ' οὐκ ἀπειρικῶς φίλοις
Ἥκω, τὸ σόν γε προσκοπούμενος, γύναι,
Ὡς μήτ' ἀχθήμων σοὶ τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
Μήτ' ἐνδεής τι. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
Καὶ ξὺν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με συγεῖς,
Οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

Μη. Ὦ παγκάκιστε (τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω
Γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀναιδείαν κακὸν)
Ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγὼς
Θεοῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
Οὔτοι θράσος τόδ' ἐσὶν, ἀλλ' ἀτολμία,
Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
Ἀλλ' ἡ μεγίση τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
Πασῶν, ἀναίδει'· εὖ δ' ἐποίησας μολών.
Ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
Ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
Ἐκ τοῦδ' ἔμοιγε πρῶτον ἄρξομαι λέγειν;
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
Ταὐτὸν σωτηρίβησαν Ἀργῷον σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπισάτην
Ζεύγλῃσι, καὶ σπεῖραντα θανάσιμον γύην.

Οἵτινες ὕμνυς ἐπὶ μὲν θαλίαις,
Ἐπίτ' εἰλαπίναις, καὶ παρὰ δείπνοις
Εὕροντο, βίᾳ τερπνὰς ἀκοάς.
Στυγίους ᾠδὰς βροτῷ ἀδεὶς λύπας
Εὕρετο, μύσῃ καὶ πολυχόρδοις
Ὠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θαάτοι,
Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
Καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀπεῖσθαι
Μολπαῖσι βροτούς. ἵνα δ' εὐδείπνοι
Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτῆ,
Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. Ἰαχαὶ ἄϊον πολύσονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ,
Τὸν ἐν λέχει προδόταν, κακόνυμφον.
Θεοχλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
Τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν,
Ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς αὐτίπορον
Διὰ ἅλα νύχιον,
Ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου
Κληῖδ' ἀπέραντον.

ΙΑΜΒΟΙ.

Μή. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο
Τύσδ' ἐν θυραίοις. οἷσδ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥᾳθυμίαν.
Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
Ὅστις πρὶν αὐδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,

Στυ-

Στυγεῖ δεδορκὼς, ὥστε νὴ δι' ὄμματος.
Χρὴ δ' ξένον μὲν κάρτα προχωρεῖν πόλει.
Οὐδ' αὐτὸν ἥνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
Πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προαστεσὸν τόδε,
Τυχλὼ διέφθαρκ'. οἴχομαι δ', καὶ βίᾳ
Χάειν μεθεῖσα, κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ὑμὸς πόσις.
Παίτων δ' ὅσ' ἐς ἔμψυχα, κᾠ γνώμην ἔχει,
Γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτ' ὑπερβολῇ
Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
Λαβεῖν. κακῆς γὰρ τῆσδ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν;
Ἢ χρηστόν. ἐ γὰρ δύκλειεῖς ἀπαλλαγαὶ
Γυναιξὶν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
Εἰς καινὰ δ' ἦθη κὠ νόμους ἀφιγμένῃ,
Δεῖ μαντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν
Ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
Κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμένοισιν εὖ
Πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
Ζηλωτὸς αἰών. εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεών.
Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς σφῷν ἄχθηται ξυνὼν,
Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
Ἢ πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα ξαπείς.
Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
Λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
Ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί.
Κακῶς φρονοῦντες. Ὡς τρὶς αὖ παρ' ἀσπίδα
Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.

Ἀλλ'

Μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
Ξυμβάλλεται ἤ πολλὰ τῇδε δείματος.
Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
Λυπῇ ἤ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
Κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
Τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένῳ,
Δράσειν τι. ταῦτ' ἂν φρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
Κρεῖσσον δέ μοι νῦν φρός σ' ἀπέχθεσθαι γυναῖ,
Ἢ μαλθακισθεῖσ', ὕστερον μέγα σθένειν.

Μη. Φεῦ, φεῦ,
Οὐ νῦν με χρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
Ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασαι κακά.
Χρὴ δ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
Παῖδας πεῖσαι ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.
Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν ἀργίας,
Φθόνον φρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ φροσφέρων σοφὰ,
Δόξεις ἀχρεῖος, κὐ σοφὸς πεφυκέναι.
Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
Κρείσσων νομισθεὶς, ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
Ἐγὼ ἤ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
Σοφὴ γὰρ ὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
Τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς ἤ θατέρᾳ ῥόπᾳ,
Τοῖσδ' ἂν προσαύτης. εἰμὶ δ' ὐκ ἄγαν σοφή.
Σὺ δ' ἂν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
Οὐχ ὧδ' ἔχει μοι. μὴ ξέσῃς ἡμᾶς, Κρέον
Ὥστ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
Σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρῳ
Ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
Μισῶ. σὺ δ' (οἶμαι) σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.

Νυμ-

Νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε. ἡμῖν δὴ χθόνα
Ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδικημένοι
Σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικώμενοι.
Κρ. Λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ'. ἀλλ' εἶσω φρενῶν
Οὐ ῥᾳδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακόν.
Τοσῷδε γ' ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι.
Γυνὴ γὰρ ἐξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ,
Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
Ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε.
Ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῃ, ὅπως
Μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.
Μη. Μή, πρὸς γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. Λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μη. Ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐχὶ αἰδέσῃ λιτάς;
Κρ. Φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μη. Ὦ πατρίς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
Μη. Φεῦ, φεῦ. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. Ὅπως ἂν (οἶμαι) καὶ παρασῶσιν τύχαι.
Μη. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῷδ' ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. Ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
Μη. Πονοῦμεν, ἡμεῖς, κοὐ πόνων κεχρήμεθα.
Κρ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ.
Μη. Μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
Κρ. Οὔκουν παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μη. Φεύξομεθ'· οὐ τῶνδ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν.
Κρ. Τί δ' οὐχὶ βιάζῃ, κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
Μη. Μίαν με μεῖναι τῑῶνδ' ἔασον ἡμέραν,
Καὶ ξυμπεραῦναι φροντίδ', ᾗ φευξούμεθα.
Παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
Οὐδὲν προτιμᾷ, μηχανήσασθαι τέκνοις.

Οἰκτει-

Οἴκτειρε δ' αὐτὰς. κἦ σύ τοι παίδων πατὴρ
Πέφυκας. εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιάν σ' ἔχειν.
Τὰμὲ γὰρ ἔμοι φροντὶς εἰ φευξούμεθα,
Κείνους ἦ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.

Κρ. Ἧκιστα τἀμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
Αἰδούμενος ἦ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
Καὶ νωῖν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γυναι,
Οὔμως ἦ πεύξῃ τῶνδε. πρὸννέπω δέ σοι,
Εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ,
Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
Θανῇ· λέλεκται μῦθος ἀ ψευδὴς ὅδε.
Νεῶν δ' εἰ μενεῖν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
Οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ. Δύσαν γυναι,
Φεῦ, φεῦ· μελέα τᾷδ' σῶν ἀχέων.
Ποῖ ποτε ξέψῃ; τίνα προξενίαν,
Ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
Ἐξευρήσεις;
Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

ΙΑΜΒΟΙ.

Μη. Κακῶς πέπραχται πανταχῆ· τίς αὐτερεῖ;
Ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
Ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
Καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
Δοκεῖς γὰρ ἄν με τῷδε θωπεῦσαι πότ' ἄν,

Εἰ μή

Εἰ μή τι κερδαίνουσαν, ἢ τεχνωμένω;
Οὐδ' αὖ προσεῖπον, οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν.
Ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
Ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ πᾶμ' ἐλεῖν βουλεύματι
Γῆς ἐκβαλόντι, τλὼς δ' ἀφῆκεν ἡμέραν
Μεῖναί μ', ὃν ἢ ξεῖς τῷ ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς
Θήσω, πατέρα τε, κἀμὲ κόρῃ, πόσιν τ' ἐμόν.
Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
Οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι.
Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
Ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἔσωθέν τις λέχος
Ἀλλ' οὔ τι μοι πρόσαντες. εἰ ληφθήσομαι
Δόμους ὑπερβαίνουσα κἀμηχανήσω,
Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
Κράτιστα τλῶ δ' Θεῖαν, ἣ πεφύκαμεν
Σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτὰς κτανεῖν.
Εἶεν· κἀγὼ δὴ τεθνᾶσι. τίς με δέξεται πόλις;
Τίς γῆ ἄσυλον κἀμὲ δόμους ἐγγύους
Ξένος παρασχὼν, ῥύσεται τὸμὸν δέμας;
Οὐκ ἔστι. μείνασ' ἔν τι σμικρὸν χρόνον,
Ἢν μή τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
Δόλῳ μέτειμι τόνδε κἀσιγῇ φόνον.
Ἢν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
Αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
Κτενῶ σφε. τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
Οὐ γὰρ μὰ τλῶ δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
Μάλιστα πάντων, κἀξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
Χαίρων τις αὐτῷ, τὸμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
Πικρὰς δ' ἐγώ σφιν κἀλυγρὰς θήσω γάμους,

Πι-

Πικρὸν ᾗ κῆδος, ᾗ φυγὰς ἐμᾶς χθονός·
Ἀλλ' εἶα. φείδε μηδὲν ὧν ἐπίστασαι
Μήδεια, βυλεύσασα καὶ τεχνωμένη.
Ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νυῦν ἀγὼν δικαίας
Ὁρᾷς ἃ πάσχεις, ἃ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν
Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
Γεγῶσαν ἐσθλῶν πατρὸς, ἡλίου τ' ἄπο.
Ἐπίστασαι δέ. Πρὸς ᾗ, ᾗ πεφύκαμεν
Γυναῖκες, εἰς μὲν εὖ λ' ἀμηχανώταται,
Κακῶν ᾗ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
Χωροῦσι παγαὶ,
Καὶ δίκα, ᾗ πάντα πάλιν στρέφεται·
Ἀνδράσι μὲν δόλιαι βυλαί. θεῶν
δ' ἀκέτι πίστις ἄρηρε.
Τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν
Στρέφουσι φᾶμαι.
Ἔρχεται τιμὰ
Γυναικείῳ γένει·
Οὐκέτι δυσκέλαδος
Φάμα γυναῖκας ἕξει.

Ἀντίστροφὴ ά.

Μοῦσαι ᾗ παλαιγενέων
Λήξουσιν ἀοιδᾶν,
Τὰν ἐμὰν ὑμνῆσαι ἀπίστοσύναν.
Οὐ γὰρ ἐν ἀμέτρᾳ γνώμᾳ λύρας

Ὦπα

Ὥπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος ἀγήτωρ μελέων. ἐπεὶ αὐ-
τάχησ' αὖ ὕμνον
Ἀρσένων γενέᾳ.
Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
Πολλὰ μὲν ἀμετέραν
Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

Στροφὴ β'.

Σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
Μαινομέᾳ κραδίᾳ, διδύ-
μους ὀρίσασα πόντου
Πέρας· ἐπὶ δ' ξένᾳ
Ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
Τάλαινα. φυγὰς δ' χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.

Ἀντιστροφὴ β.

Βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει,
Αἰθερία δ' ἀνέπτα.
Σοὶ δ' ἔτε παγὸς δόμοι
Δύσανεμοι, μεθορμίσασθαι
Μόχθων παρὰ τῷδε λέκτρων,
Ἀλλὰ βασίλεια κρείσσων δόμοισιν ἑπέσα.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Ἰάσ. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,

Κού-

Κούφως φερέσθω πρεσβόνων βελέμνια,
Λόγων ματαίων ἕνεκ' ἐκπεσὼν χθονός.
Καμοὶ μὲν ἡδὺ πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
Λέγουσ', Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔς' ἀνήρ.
Ἃ δ' εἰς τυράννους ἔσι σοι λελεγμένα,
Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωμένη φυγῇ.
Καγὼ μὲν ἀεὶ βασιλέων θυμουμένων
Ὀργὰς ἀφῄρουν, καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν.
Σὺ δ' οὐκ ἀπίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
Κακῶς τυράννους. τοιγὰρ ἐκπεσὼν χθονός·
Ὅμως ἔγωγε τῇδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
Ἥκω, τὸ σόν γε προσκοπούμενος, γύναι,
Ὡς μήτ' ἀχθήμων σὼ τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
Μήτ' ἐνδεής τω. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
Κακὰ ξὺν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
Οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

Μη. Ὦ παγκάκιστε (τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω
Γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀναιδείαν κακὸν)
Ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγὼς
Θεοῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν, ἀλλ' ἀτολμία,
Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
Πασῶν, ἀναίδεια· εὖ δ' ἐποίησας μολών.
Ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
Ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
Ἐκ τοῦ δὴ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν;
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
Ταὐτὸν σωνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπισάτην
Ζεύγλῃσι, καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην.

Δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
Σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄϋπνος ὤν,
Κτείνασ', αὐέχον σοὶ φάος σωτήριον.
Λύτη ϑ' πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς,
Τὸν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην,
Σοὶ σοὶ πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
Πελίαν δ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
Παίδων ὑπ' αὐτῶ, πάντα τ' ἐξεῖλον φόβον.
Καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὦ κάκις' ἀνδρῶν παθὼν,
Πρὸδωκας ἡμᾶς· καινὰ δ' ἐκπήσω λέχη,
Παίδων γεγώτων. εἰ γὰρ ἦϑ' ἄπαις ἔτι,
Σύγγνως' ἂν ἦν σοι τῶδ' ἐραϑῆναι λέχους·
Ὅρκων θ' φρὺδη πίστις· ὐδ' ἔχω μαθεῖν,
Ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν.
Ἐπεὶ συνοισθά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὔορκος ὤν·
Φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλάμβανες,
Καὶ τῷδε γονάτων· ὡς μάτην κεχρώσμεθα
Κακῶν πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Ἄγ'· ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι.
Δοκοῦσα μενοῦν πρός γε σου πράξειν καλῶς,
Ὅμως δ', (ἐρωτηϑεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ)
Νυῶν ποῖ ἔκπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
Οὓς σοι προδοῦσα καὶ πάτραν, ἀφικόμην,
Ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
Δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
Ἔχει γὰρ ὕπω· τοῖς μὲν οἴκοϑεν φίλοις
Ἐχθρὰ καθέστηχ'· οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
Δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίους ἔχω·
Τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλλησίδων
Ἔϑηκας αὐτὶ τῷδε. θαυμαστὸν δέσε

Ἔχω

Ἔχω πόσιν καὶ παῖδ' ὑπὸ τὸν ἐμὸν ἔγωγε.
Εἰ φεύξομαι γῆς ἐκβεβλημένη,
Φίλων ἔρημος σοὶ τέκνοις μόνη μόνοις,
Καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεοσὶ νυμφίῳ,
Πτωχὰς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἣ τ' ἔσωσά σε.
Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἦ,
Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι.
Χορ. Δεινή τις ὀργὴ κἠ δυσίατος πέλει,
Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
Ἰάσ. Δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φωῦσαι λέγειν.
Ἀλλ' ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον,
Ἄκροισι λαίφους πρασσέδοις ὑπεκδραμεῖν,
Τῷ σῷ στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
Ἔγωγ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
Σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνῳ.
Σοὶ δ' ἔσι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος
Λόγος διελθεῖν, ὡς ἔρως σ' ἠνάγκασε
Πόνων ἀφύκτων τἠμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.
Ὅτι γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
Μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
Εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
Γαῖαν κατοικεῖς, κἠ δίκῃ ἐπίσασαι,
Νόμοις τε χρῆσθαι μὴ τοῦ ἰσχύος χάριν.
Πάντες δέ σ' ἴσθασ' οὕνεκ' Ἐλλήνων σοφῇ.
Καὶ δόξαν ἔχεις. εἰ δ' ἦς ἐπ' ἐσχάτοις
Ὅροισιν οἰκεῖς, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.

Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
Εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτο μοι.
Τοσαῦτα μέν σοι τῷδ' ἐμῶν πόνων πέρι
Εἶλεξ'. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
Ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικὰς ὠνείδισας,
Ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
Εἶπα σώφρων, εἶπα σοὶ μέγας φίλος,
Καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν. ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
Ἐπεὶ μετέσχω δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνως,
Τί τῶδ' ἂν εὕρημ' εὗρον ἀτυχέστερον,
Ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
Οὐχ, ἣν σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθραίνων λέχος,
Καινῆς ὑμφης ἱμέρῳ πεπλημμένος,
Οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον στασθῆναι ἔχων·
(Ἄλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὓς μέμφομαι)
Ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς,
Καὶ μὴ στασιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,
Παῖδάς τε θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
Σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
Εἰς ταυτὸ θείην, καὶ συναρτήσας γένος,
Εὐδαιμονοίην· σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ;
Ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
Τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι· μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
Οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦλθ', ὥστ' ὀρθομανῆς
Εὐνῆς, γυναῖκες πᾶσ' ἔχειν νομίζετε·
Ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
Τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα, πολεμιώτατα

Τί δε-

Τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτὸς
Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος.
Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
Χο. Ἴασον, εὖ μὲν τόνδ' ἐκόσμησας λόγοις.
Ὅμως δ' ἔμοιγε, κεἰ παρὰ γνώμην λέγω,
Δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
Μή. Ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν, σοφὸς λέγειν
Πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει,
Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν παῖδιχ' εὖ περισελεῖν,
Τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
Ὡς κἀμοὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' ὀχθήσῃ γένῃ,
Λέγειν τε δεινός· οἶν γὰρ οὐκ ἔστιν σ' ἔπος.
χρῄζω σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντά με
Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
Ἰάσ. Καλῶς γ' ἂν ἦν μοι τῶνδ' ὑπηρέτης λόγῳ,
Εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις ὧδε νῷν
Τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
Μη. Οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
Πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
Ἰάσ. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὕνεκα
Γῆμαί με λέκτρα βασιλέως ἃ νῦν ἔχω.
Ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων
Σὲ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
Φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
Μη. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς ὀλβίων βίος,
Μηδ' ὄλβος, ὅστις τλῶ ἐμὴν κνίζοι φρένα.
Ἰάσ. Οἶδ' ὡς με τόλμῃ, καὶ σοφωτέρα φανῇ;
Τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτὲ,
Μηδ' δύτυχοῦσα δυσυχὴς εἶναι δόκει.
Μη. Ὑβριζ· ἐπειδὴ σοὶ μέν ἐς' ἀποστροφὴ,

Ἐγὼ δ' ἔρημος, τλήμδε φθιξεῦμαι χθόνα.
Ἰάσ. Αὐτὴ τάδ' εἵλω, μηδένʼ ἄλλον αἰτιῶ.
Μη. Τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, καὶ προδοῦσά σε;
Ἰάσ. Ἀρᾶς τυραννοις αὐσίους ἀρωμένη.
Μη. Καὶ σοῖς ἀραία γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις.
Ἰάσ. Ὡς οὐ κεκινῦμαι τῆδέ σοι τὰ πλείονα.
Ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν, ἢ σαυτῇ φυγῇ
Προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
Λέγʼ· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
Ξένοις τε πέμπειν σύμβολʼ, οἳ δράσουσί σʼ εὖ.
Καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα, μωρανεῖς γυναῖ,
Λήξασα δʼ ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.
Μη. Οὔτʼ αὖ ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθʼ ἄν.
Οὔτʼ αὖτι δεξαίμεσθα· μηδʼ ἡμῖν δίδου.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρʼ ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Ἰάσ. Ἀλλʼ αὖ ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
Ὡς παύθʼ ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω.
Σοὶ δʼ οὐκ ἀρέσκει ταγάθʼ, ἀλλʼ αὐθαδίᾳ
Φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.
Μη. Χώρει. πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
Αἱρῇ, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
Νύμφευ. ἴσως γὰρ (σοὶ θεῷ δʼ εἰρήσεται)
Γαμεῖς τοιοῦτον, ὥστέ σʼ ἀρνεῖσθαι, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. Ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
Ἐλθόντες, οὐκ δʼ δοξίαν,
Οὐδʼ ἀρετὰν παρίδωκαν
Ἀνδράσιν· εἰ δʼ ἄλις ἔλθοι

Κύ-

Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
Εὔχαρις οὕπω.
Μή ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
Χρυσέων τόξων ἐφείης
Ἰμέρῳ χρίσασ' ἄφυκτον οἰστόν.

Ἀντιστροφὴ α'.

Στέργει δέ με σωφροσύνα,
Δώρημα κάλλιστον θεῶν.
Μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
γὰς, ἀπόρεσά τε νείκη,
Θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέ-
ροις ἐπὶ λέκτροις
Προσβάλοιμ'· ὦ δεινὰ Κύπρις,
Ἀπολέμους δ' ἀνὰς σεβίζου-
σ' ὀξύφρων κρίνει λέκτρα γυναικῶν.

Στροφὴ β'.

Ὦ παῖς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
Μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν,
Τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
Δυσπέρατον αἰῶ-
ν' οἰκτροπάτων ἀχέων.
Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείλω,
Ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
δ' ὐκ ἄλλος ὕπερθεν,
Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι.

Ἀντιστροφὴ β'.

Οἶδμεν, ὐκ ἐξ ἑτέρων
Μύθων ἔχομεν φράσασθαι.

Σὲ γὰρ οὐ πόλις, ὐ φίλων τις
ᾤκτειρε, παθοῦσαν
Δεινότατον παθέων.
Ἀ'χάεισος ὅλοιθ', ὅτῳ παρέσαι
Μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν αὐοίξαντι κλῃῖδα φρενῶν·
Κἀμοὶ φίλος ἄποτ' ἔσαι.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Αἰγ. Μήδεια χαῖρε. τῶδε γὰρ προοίμιον
Κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις.
Μη. Ὦ χαῖρε καὶ σὺ παῖ σοφῆ Πανδίονος
Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισροφᾶ πέδον;
Αἰγ. Φοίβε παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηςήριον.
Μη. Τίδ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπρωδὸν ἱκάνεις;
Αἰγ. Παίδων ἐρυνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
Μη. Πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;
Αἰγ. Ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχῃ.
Μη. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;
Αἰγ. Οὐκ ἐσμὲν δυνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
Μη. Τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
Αἰγ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
Μη. Θέμις δ' αὖ ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
Αἰγ. Μάλις', ἐπεὶτοι καὶ σοφῆς δέηται φρενός.
Μη. Τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
Αἰγ. Ἀ'σκοῦ με τὸν πρὸ ἔχοντα μὴ λῦσαι πόδα.
Μη. Πρὶν αὖ τί δράσῃς, ἢ τίν' ἐξίκῃ χθόνα;
Αἰγ. Πρὶν αὖ πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
Μη. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων τῑῶδε ναυστολεῖς χθόνα;
Αἰγ. Πιτθεύς τις ἐστὶ γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
Μη. Παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος δυσεβέστατος.

Αἰγ. Τά-

Αἰγ. Τούτῳ θεὸς μαντεῖμα κοινῶσαι θέλω.
Μη. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τείβων πὰ τοιάδε.
Αἰγ. Κἄμοὶ ὄ πάντων φίλτατος δορυξεόων.
Μη. Ἀλλ' ἀτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
Αἰγ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε σωτέτηχ' ὅδε,
Μη. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐσί μοι πάντων πόσις.
Αἰγ. Τί φῄς, σαφῶς μοι σὰς φράσον δυθυμίας.
Μη. Ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ὀξ ἐμῆς παθών.
Αἰγ. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
Μη. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
Αἰγ. Ἦπυ τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε;
Μη. Σάφ' ἴσθ'. ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
Αἰγ. Πότερον ἐραθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
Μη. Μέγαν γ' ἔρωτα. πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
Αἰγ. Ἴτω νυῦ, εἴπερ ὡς λέγεις ἐσὶν κακός.
Μη. Ἀνδρῶν τυραύνων κῆδος ἠράθη λαβεῖν.
Αἰγ. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
Μη. Κρέων, ὃς ἄρχει πῆσδε γῆς Κορινθίας.
Αἰγ. Συγγνωστὰ μὲν γὰρ λῦσε λυπεῖσθαι, γυναι.
Μη. Ὄλωλα· καὶ πρός γ' ὀξελαύνομαι χθονός.
Αἰγ. Πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
Μη. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα πῆσδ' ἔξω χθονός.
Αἰγ. Ἐῶ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα.
Μη. Λόγῳ μὲν οὐχί· καρτερεῖν ὄ βούλεται.
Ἀλλ' αἴτομαί σε πῆσδε πρὸς γενειάδος,
Γονάτων τε τῶν σῶν· ἱκέσια δὴ γίγνομαι,
Οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τλιὼ δυσδαίμονα,
Καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς,
Δέξαι δ' χώρᾳ καὶ δόμοις ἑφέσιον.
Οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
Γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θανοῖς.

Εὐρη-

Εὕρημα δ' οὐκ οἶδ' οἷον εὗρηκας τόδε.
Παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
Σπείρειν σε θήσω. τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
Αἰγ. Πολλῶν ἕκατι τῷδέ σοι δοῦναι χάριν
Γυναι προθυμός εἰμι. πρῶτα μὲν θεῶν,
Ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλη γονάς.
Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
Οὕτω δ' ἔχοιμι. σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
Πειράσομαί σου προξενεῖν, δίκαιος ὤν.
Τόσον γε μέντοι σοὶ προσημαίνω, γυναι,
Ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὔ σ' ἄγειν βεβούλημαι·
Αὐτὴ δ' ἐὰν περ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
Μενεῖς ἄσυλος, κοὔ σε μὴ μεθῶ ποτε.
Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.
Ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.
Μη. Ἔσαι τάδ'. ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
Τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
Αἰγ. Μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δύσχερές;
Μη. Πέποιθα. Πελίᾳ δ' ἐχθρὸς ἔστι μοι δόμος,
Κρέων τε. τούτοις δ', ὁρκίοισι μὲν ζυγείς,
Ἄγουσιν οὐ μεθῆς αὖ ἐκ γαίης ἐμέ·
Λόγοις δὲ συμβὰς, καὶ θεῶν ἐναύμοτος
Φίλος γένοι αὖ, κἀπικηρυκεύμασιν.
Οὐκ αὖ πίθοιο. ταὐμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ·
Τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.
Αἰγ. Πολλῷ ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσομαι.
Ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
Σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
Τὸ σόν τ' ἄρηρε μᾶλλον. ἔξηγοῦ θεούς.
Μη. Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς

Τοῦ-

Τοὐμοῦ, θεῶν τε σωτιθεὶς ἅπαν γένος.

Αἰγ. Τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν λέγε.

Μη. Μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμὲ ἐκβαλεῖν ποτε,
Μήτ' ἄλλος ἰὼν τις τῷδ' ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
Χρήζῃ, μεθήσειν ζῶν ἑκουσίῳ ξόπῳ.

Αἰγ. Ὦ μῦμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
Θεούς τε πάντας, ἐμμένειν ἃ σου κλύω.

Μη. Ἄρκει. τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;

Αἰγ. Ἃ τοῖσι δυσεβέσι γίγνεται, βροτῷ.

Μη. Χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
Κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
Πράξασ' ἃ μέλλω, κοὐ τυχοῦσ' ὧν βούλομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ. Ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος, ἄναξ
Πελάσειε δόμοις,
Ὧν τ' ἐπίνοιαν σπουδεῖς κατέχων
Πράξειας· ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Μη. Ὦ Ζεῦ, δίκη τε Διὸς, καὶ λίου τε φῶς,
Νῦν καλλίνικοι τῷδ' ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
Γενησόμεσθα, κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν.
Νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκῃ.
Οὗτος γὰρ ὡ 'νὴρ, ἣν μάλιστ' ἐπάμυνόμεν,
Λιμῷ πέφανται τῷδ' ἐμῶν βουλευμάτων.
Ἐκ τῶνδ' ἀναφθόμεσθα πρυμνήτου πάλων,
Μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.

Ἡδὴ

Η᾽δη ϑ᾽ παντα ταμάσοι βελβύματα
Λέξω. δίχου ϑ᾽ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
Πέμψασ᾽ ἐμῶν τιν᾽ οἰκετῶν, Ἰάσονα
Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι,
Μολοντι δ᾽ αὐτῷ μαλθακὰς λέξω λόγους.
Ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχειν
Γάμους τυράννων, οὓς προδὰς ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ ξύμφορ᾽ εἶναι καὶ καλῶς εἰργασμένα.
Παῖδας ϑ᾽ μεῖναι τὰς ἐμοὺς αἰτήσομαι.
Οὐχ᾽ ὡς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
Ἀλλ᾽ ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
Πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ᾽ ἔχοντας ἐν χεροῖν,
Νύμφῃ φέροντας, τὴν δὲ μὴ φόβειν χθόνα,
Λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον.
Κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
Κακῶς ὀλεῖται, πᾶς ϑ᾽ ὃς αὖ ϑίγῃ κόρης.
Τοιοῖσδε χείτω φαρμάκοις δωρήματα.
Ἐνταῦϑα μέντοι τόνδ᾽ ἀπαλλάσσω λόγον.
Ὠμωξα δ᾽ οἷον ἔργον ἐς ἐργασέον
Τοιῶνδε τοῦϑεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτανῶ
Τἄμ᾽. οὔτις ἐστὶν ὅστις ἐξαιρήσεται·
Δόμους τε πάντα συγχέασ᾽ Ἰάσονος,
Ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
Φεύγουσα, καὶ τλᾶσ᾽ ἔργον ἀνοσιώτατον.
Οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
Ἴτω. τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτ᾽ ἐμοὶ πατρὶς,
Οὔτ᾽ οἶκος ἐστὶν, οὔτ᾽ ἀποστροφὴ κακῶν.
Ἡμάρτανον τόϑ᾽, ἡνίκ᾽ ἐξελίμπανον
Δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλησος λόγοις
Πειϑεῖσ᾽, ὃς ἡμῖν σὺν ϑεῷ τίσει δίκην.

Οὔτ᾽

Οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
Ζῶντας τολοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
Νύμφης τεκνώσει παῖδ'. ἐπεὶ κακῶς κακὴν
Θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
Μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω,
Μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρᾳ τρόπῳ,
Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
Τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

Χορ. Ἐπεί περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
Σέθ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
Ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.

Μη. Οὐκ ἔστιν ἄλλως. σοὶ δ' συγγνώμη λέγειν
Τάδ' ἐστὶ, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.

Χορ. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις γυναί;

Μη. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.

Χορ. Σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.

Μη. Ἴτω. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι.
Ἀλλ' εἶα, χώρει, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα.
Εἰς πάντα γὰρ δὴ σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα.
Λέξεις δ' μηδὲν τῷδ' ἐμοὶ δεδογμένων,
Εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις, γυνή τ' ἔφυς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Ἐρεχθεῖδαι τοπαλαιὸν ὄλβιοι,
Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
Ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου
τ' ἀποφερβόμενοι
Κλεινοτάταν σοφίαν,

Αἰεὶ

Αἰεὶ διὰ λαμπροτάτω
Βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος.
Ἔνθά ποθ' ἁγνὰς
Ἐννέα Πιερίδας
Λέγουσι μύσας
Ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι.

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
Ταὺ Κύπριν κλιίζουσιν ἁφυ-
σαμένα χώραν καταπνεῦσαι
Μητρὸς αὐέμων
Ἡδυπνόους αὔρας.
Ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομένα
Χαίταισιν ὑώδη ῥοδέ-
ων πλόκον αὐθέων,
Τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
Πέμπειν ἔρωτας,
Παντοίας ἁρπᾶς ξυνεργούς.

Στροφὴ β'.

Πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν,
Ἢ πόλις, ἃ φίλων
Πόμπιμόν σε χώρα
Ταὺ παιδολέτειραν ἔξει,
Ταὺ ἀχ ὁσίαν; μετ' ἄλλων
Σκέψαι τεκέων πλαγάν.
Σκέψαι φόνον, οἷον αἰρῇ.
Μὴ (φρὸς γονάτων σε πάντες
Παύπως ἱκετεύομεν)
Μὴ τέκνα φονεύσῃς.

Ἀντι-

Ἀντιστροφὴ β'.

Πῶς δὲ θράσος ἢ φρενὸς ἢ
χειρὶ τέκνων σέθεν
καρδίᾳ τε λήψῃ
Δειναὶ προσάγουσα πάλμας;
Πῶς δ' ὄμμασι προσβαλοῦσα
Τέκνοις, ἄδακρύων μοῖραν
Σχήσεις; φόνον οὐ δυνήσῃ
Παίδων ἱκεταῖν πιτνόντων
Τέγξαι χέρα φοίνιον
Ἐν τλάμονι θυμῷ.

Ι' ΑΜΒΟΙ.

Ἰάσ. Ἧκω κελεύθου τῆσδε σοὶ φίλος φίλος,
Οὐκ αἰῶν' ἁμάρτοις τῶνδέ γ'· ἀλλ' ἀκούσομαι,
Τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
Μη. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
Συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
Εἰκός γ', ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα,
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην
Καλοιδόρησα· χαιτία, τί μαίνομαι,
Καὶ δυσμενοῦσι τοῖσι βουλεύσασιν εὖ,
Ἐχθρὰ δ' ἀρᾶσθαι γαίας κοιρανοῖς καθίσαμαι,
Πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
Γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνους
Ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
Θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν προνοίζοντων καλῶς;
Οὐκ εἰσὶ μοί γε παῖδες; οἶδα δ' ὄντα φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.

Ταῦ-

Ταῦτ' ἐννοηθεὶσ', ἠθόμην ἀβελίαν
Πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
Νῶν οὖν ἐπαινῶ. σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
Κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών. ἐγὼ δ' ἄφρων,
Ἢ χρὴ μετεῖναι τῆσδε τῆς βουλευμάτων,
Καὶ ξυμπεραίνειν, καὶ παρεστάναι λέχει,
Νύμφην τε κηδεύουσιν ἥδεσθαι σέθεν.
Ἀλλ' ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν, οὐκ ἐρῶ κακὸν,
Γυναῖκες. ἴσως χρὴ σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
Οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
Παρειέμεσθα, καὶ φαμὲν κακῶς φρονεῖν
Τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῶν βεβούλευμαι τάδε.
Ὦ τέκνα τέκνα δεῦτε, λείπετε στέγας·
Ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
Πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθητ' ἄμα
Τῆς πρόσθεν ἐχθρας εἰς φίλους μηχὸς μέτα.
Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέσπεσεν χόλος.
Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν,
Ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῆσδε κεκρυμμένων.
Ἆρ' ὦ τέκν' ἔτι καὶ πολλὰ ζῶντες χρόνον,
Φίλων ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγὼ,
Ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
Χρόνῳ γὰρ νεῖκος παλαιὸν ἐξαιρεθὲν,
Οἷον τερείνην τιὼδ' ἔπλησα δακρύων.

Χορ. Καὶμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ,
Καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

Γέρ. Αἰνῶ γυναῖ τάδ', ὧδ' ἐκεῖνα μέμφομαι.
Εἰκὸς γὰρ ἐργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
Γάμους παρεμπολῶντί γ' ἀλλοίους πόσει.
Ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέσπεσεν κέαρ.
Ἔγνως γὰρ τιὼ νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ,

Βα-

Βυλεύ. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
Τίμῶν ἄ, παῖδες, ὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
Πολλαῖσὶ ἔθηκε σοῖσὶ θεοῖς σωτηρίαν.
Οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
Τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σοῖσὶ κασιγνήτοις ἔτι.
Ἀλλ' αὔξανεσθε. πάλλα δ' ἐξεργάζεται
Πατήρ τε κἀμὲ θεῶν ὅστις ἐσὶν εὐμενής.
Ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὖ ξαφεῖς ἥβης τέλος
Μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
Αὐτὴ, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
Στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
Κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μη. Οὐδὲν, τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.
Ἰάσ. Θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.
Μη. Δράσω τάδ', οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
Γυνὴ γὰρ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
Ἰάσ. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπίσσυτε τέκνοις;
Μη. Ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξήυχων τέκνα,
Ἐσῆλθέ μ' οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε.
Ἀλλ' ὥσπερ οὖν εἰς ἐμὲ ἥκεις λόγους,
Τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
Ἐπεὶ τυραννοις γῆς μ' ἀποστέλλειν δοκεῖ,
Κἀμοὶ τάδ' ἔσι λῷστα, γιγνώσκω καλῶς,
Μήτ' ἐμποδὼν σοι μήτε κοιρανοις χθονὸς
Ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
Παῖδες δ' ὅπως αὖ ἐκ ξαφῶσιν σῇ χερὶ,
Αἴτει Κρέοντα τοῦδε μὴ φεύγειν χθόνα.
Ἰάσ. Οὐκ οἶδ' αὖ εἰ πείσαιμι· πειρᾶσθαι δὲ χρή.
Μη. Σὺ δ' ἀλλὰ σοῖ κέλευσον αἰτεῖσθαι πάρος

Γυναῖκα, παῖδας τλήσῃ μὴ φεύγειν χθόνα.

Γ'άσ. Μάλιστα· καὶ πείσειν γέ δοξάζω σφ' ἐγώ,
Εἴπερ γυναικῶν ἐσί τῳ ἄλλων μία.

Μη. Συλλήψομαι δ' ἔγωγε κἀγὼ πόνου.
Πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρα, ἃ κάλλος δίεται
Τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, (οἶδ' ἐγὼ) πολύ,
Λεπτὸν τε πέπλον, καὶ στέφος χρυσήλατον
Παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσαν τάχος χερὸν
Κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
Εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἕν', ἀλλὰ μυρία·
Ἀνδρός γ' ἀρίστου σὺν τυγχάνουσ' ὁμευνέτου,
Κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποθ' Ἥλιος
Πατὴρ πάσῃ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
Λάζυσθε φερναὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
Καὶ τῇ τυραννίδι μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
Φέροντες· ἔστι δῶρα μὴ πτύσαι δέξεται.

Γ'άσ. Τί δ' ὦ ματαία, τῇδε σὰς χερσὶν χέρας;
Δοκεῖς σπαρίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
Δοκεῖς ὄχυρα; σῴζε, μὴ δίδου τάδε.
Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοί λόγου τινὸς
Γυνή, προθήσει κειμάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

Μη. Μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος.
Χρυσὸς μὲν ἀνθρώποισιν ἀμείνων βροτοῖς·
Κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὔξει θεός.
Νέα τυραννεῖ· τῷ δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
Ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
Ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους,
Πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν
Ἱκετεύετ', αἰτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
Κόσμον δόντες· τῇδε γὰρ μάλιστα δεῖ·

Εἰς

Εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
Ι'Θ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ' ὧν ἐρᾷ τυχεῖν
Εὐάγγελοι γένοισθε, πράξαντες καλῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Στροφὴ ά.

Χορ. Νῶν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζωᾶς,
Οὐκέτι· σείχυσι γὰρ εἰς φόνον ἤδη.
Δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων,
Δέξεται δύσανος, ἄταν·
Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
Θήσει τὸν ἄϊδα κόσμον,
Λύτὰ ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφὴ ά.

Πείσει χάριν, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων,
Χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι,
Νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
Τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται,
Καὶ μοῖραν θανάτᾳ
Προσλήψεται δύσανος,
Ἅτ' ἂν δ' ὐκ ὑπεκφεύξεται.

Στροφὴ β'.

Σὺ δ' ὦ πάλαι, ὦ κακόνυμφε
Κηδεμὼν τυράννων,
Παισὶν οὐ κατειδὼς
Ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
Ἀλόχῳ τε σᾷ συγκρὸν θανάτου.
Δύσανε, μοίρας ἔκτον παροίχῃ.

Α'ντιστροφὴ β'.

Μίζασόμαι δὲ σὸν ἄλγος
Ὦ τάλαινα παίδων
Μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
Τὰ τέκνα νυμφιδίων εἵνεκα
Λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν αὐόμως
Ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις σωεύνῳ.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Παι. Δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδέ σοι φυγῆς,
Καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἁσμένη χεροῖν
Ε'δέξατ'· εἰρήνη δὲ τἀπεῖθεν τέκνοις.
Μη. Ε'α. Παι. Τί συγχυθεῖσ' ἔσπασας ἡνίκ' ἀτυχεῖς;
Τί σιὼ ἔβαλλας ἔμπαλιν παρηίδα,
Κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μη. Αἰ, αἰ.
Παι. Τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
Μη. Αἰ αἰ μάλ' αὖθις. Παι. Μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω
Οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλω διαγγέλου;
Μη. Η'γγειλας οἵ' ἤγγειλας· ἀλλά σε μέμφομαι.
Παι. Τί δὴ κατφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;
Μη. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
Κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
Παι. Θάρσει. κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
Μη. Ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
Παι. Οὗτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
Κύφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
Μη. Δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
Καὶ παισὶ πόρσυν οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.

Ω' τέκ-

Ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἐστι δὴ πόλις,
Καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
Οἰκήσετ' αἰεὶ μηδὸς ἑστερημένοι·
Ἐγὼ δ' ἑτέραν γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
Πρὶν σφῶν ὄναθαι, κἀπιδεῖν δ' εὐδαίμονας,
Πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
Εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀναχέθειν.
Ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
Ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξανθὼ πόνοις,
Στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
Ἦ μὴν πόθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
Πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
Καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ
Γλυκεῖα φροντὶς. σφῶν γὰρ ἑστερημένη,
Λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
Ὑμεῖς δ' ἐμὴν μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
Ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστᾶσαι βίου.
Φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα;
Τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
Αἰ, αἰ, τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
Γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
Οὐκ αὖ δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα
Τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμάς.
Τί δεῖ με πατέρα τῷδε τοῖς τέκνων κακοῖς
Λυπῆσαι, αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
Οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλεύματα.
Καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν,
Ἐχθροὺς μισθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
Τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,

Τὸ χὴ προίδαι μαλθακὰς λόγυς φρενί.
Χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους. ὅτῳ ὄ μὴ
Θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
Αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' ὐ ἐλαφθερῶ.
Α', ἄ, μὴ δῆτα θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
Ε'ασον αὐτάς. ὦ πάλαι, φεῖσαι τέκνων.
Ε'κεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.
Μὰ τὰς παρ' ἅδῃ νερτέρους ἀλάστορας,
Οὔτοι ποτ' ἔσαι τῶδ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
Παῖδας παρήσω τὰς ἐμὰς καθυβρίσαι.
Παντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ ὄ χὴ,
Ἡμεῖς κτανοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Παντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται,
Καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
Νύμφη τύραννος ὄλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ.
Α'λλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
Καὶ τώσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι
Παῖδας. προσειπεῖν βούλομαι. δότ' ὦ τέκνα,
Δότ', ἀπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα.
Ὦ φιλτάτη χειρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
Καὶ χῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
Εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
Πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
Ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων,
Χωρεῖτε, χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
Οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
Καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακὰ,
Θυμὸς ὄ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
Ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

Α'ΝΑ-

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ. Πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
Μύθων ἐμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
Ἦλθον μείζους, εἰ χρὴ γυναῖ-
Θῆλυν ἐρίζειν. ἀλλὰ γάρ ἐστι
Μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἣ προσομιλεῖ
Σοφίας εἵνεκεν· πάσαισι μὲν οὐ.
Παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν
Εὕροις ἂν ἴσως,
Κοὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
Καὶ φημὶ, βροτῶν οἵτινές εἰσι
Πάμπαν ἄπειροι, μηδ' ἐφύτευσαν
Παῖδας, προφέρειν εἰς δ' τυχίαν
Τῶν γειναμένων.
Οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι, δι' ἀπειροσύναν
Εἴθ' ἡ δὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν
Παῖδες πλέθουσ', ὐχὶ τυχόντες,
Πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
Οἵσι δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκοις
Γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ
Καταζυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον,
Πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
Βιότου θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
Ἔτι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ἐπὶ φλαύροις,
Εἴτ' ἐπὶ χρησοῖς μοχθῶσι, τύδ' ἐστὶν ἄδηλον.
Ἓν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
Πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν.
Καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον εὗρον,
Σώματά τ' εἰς ἥβαν ἦλθε τέκνων·

Χρησοί τ' ἐγένοντ'. εἰ δὲ κυρήσει
Δαίμων, ὅπως φρεῦδος ἐς ἄϊδαν
Θανάτου προφέρων σώματα τέκνων.
Πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
Τλῶδ' ἔτι λύπῃ αἰαρωτάτῃ
Παίδων ἕνεκεν
Θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν;

Ι' ΑΜΒΟΙ.

Μη. Φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τλῶ τύχῃ,
Καραδοκῶ τἀκεῖθεν οἵ προβήσεται.
Καίτοι δέδορκα τόνδε τῆῤ Ἰάσονος
Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμένον·
Δείκνυσι δ' ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.
Ἀγγ. Ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
Λιπὼν' ἁπλοῦν, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ.
Μη. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
Ἀγγ. Ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῆῤ σῶν ὕπο.
Μη. Κάλλιστον εἶπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
Τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.
Ἀγγ. Τί φῄς; φρονεῖς μὲν ὀρθά, κουμαίνῃ γυνάι,
Ἥτις τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη,
Χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;
Μη. Ἔχω τί κἀγὼ τοῖσγε σοῖς ἐναντίον
Λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου φίλος,
Λέξον δὲ πῶς ὤλοντο. δὶς τόσον γὰρ ἂν
Τέρψειας ἡμᾶς, εἰ πεθνᾶσι παγκάκως.
Ἀγγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
Σὺν πατρί, καὶ παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,

Ἥσθη-

Ἤσθημεν οἵπερ σοῖς ἐπάμυνομεν κακοῖς
Δμῶες. δι' ὤπων δ' ἄλλους λῷ πολὺς λόγος,
Σὲ καὶ πόσιν σὸν εἶπος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν.
Κωφὸν δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
Παίδων· ἐγὼ δ' ἀμύτος ἡδονῆς ὕπο,
Στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμην.
Δέσποινα δ', λῷ νῦν αὐτὶ σῦ θαυμάζομεν,
Πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
Ἔπειτα μέντοι προὐκαλύφατ' ὄμματα,
Λευκὴν τ' ἀπέστρεφ' ἔμπαλιν παρηίδα,
Παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δ' σὸς
Ὀργάς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεανίδος,
Λέγων τάδ', Οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
Παύσῃ δ' θυμῦ, καὶ πάλιν στρέψῃς κάρα,
Φίλους νομίζυσ', οὕσπερ αὖ πόσις σέθεν.
Δέξῃ δ' δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πάρος
Φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμοὶ χάριν.
Ἤ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἐμέσχετο,
Ἀλλ' ἔφεσ' αὐδεῖ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
Μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
Λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέχετο.
Χρυσοῦν τιθεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
Λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
Κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
Στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
Δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
Τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
Τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἔφεμ' ἰδεῖν.
Χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λιχρία πάλιν

Χωρεῖ

Χωρεῖ ξέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
Θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
Καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
Ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν,
Ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὁρᾷ κατὰ σόμα
Χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἄπο
Κόρας τρέφουσαν, αἵματ' ἐκ ἐνὸν χροΐ.
Εἶτ' αὐτίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
Κωκυτόν. δὐθὺς δ' ἡ μὲν εἰς παῖδὸς δόμους
Ὥρμησεν, ἡ δ' ἐπὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
Φράσουσα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δ'
Στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
Ἤδη δ' ἀείλκων κῶλον ἕκπλεθρον δρόμου,
Ταχὺς βαδισὴς τερμόνων αὐδήπετο.
Ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
Δεινὸν στενάξασ' ἡ τάλαιν' ἠγείρετο.
Διπλοῦν γὰρ αὐτὴν πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
Χρυσᾶς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
Θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
Πέπλοι δ' λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
Λευκὼ ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
Φεύγει δ' ἀναΐξασ' ἐκ θρόνων πυρσμόν,
Σείουσα χαίτην, κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε·
Ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀμηχάνως
Σωὸεσμα χρυσὸς εἶχε. πῦρ δ' ἐπεὶ κόμην,
Ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τοσόνδ' ἐλάμπετο.
Πίπτει δ' ἐπ' ἔδας συμφορᾷ νικωμένη,
Πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
Οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις,
Οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρας
Ἔσταζε κρατὸς συμπεφορμένον πυρί.

Σάρ-

Σάρκας δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πελίνον δάκρυ,
Γναθμῶν ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον.
Δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν
Νεκρῷ. τύχᾳ γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
Πατὴρ δ' ὁ τλήμων, συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
Ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίτνει νεκρῷ.
Ὤμωξε δ' ἀθὺς, καὶ περιπτύξας χέρας,
Κύνει προσαυδῶν τοιάδ', ὦ δύστηνε παῖ,
Τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
Τίθησιν; οἴμοι, συνθανοίμι σοι, τέκνον.
Ἐπεὶ δ' ὀλιμῶν καὶ γόων ἐπαύσατο,
Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
Προσεῖχεθ', ὥστε κισσὸς ἕρπουσιν δάφνης,
Λεπτοῖσι πέπλοις. δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα.
Ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
Ἡ δ' αὖτελάζετ'. εἰ δ' ὁρὸς βίαν ἄγοι,
Σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
Χρόνῳ δ' ἀπέστη, καὶ μεθῆκ' ὁ δύσμορος
Ψυχήν· κακῆς γὰρ ἦν ὑπέρτερος.
Κεῖνται δὴ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρων πατὴρ
Πέλας. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
Καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου.
Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν.
Τὰ θνητὰ δ' ἃ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν.
Οὐδ' ἂν ξέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν
Δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων,
Τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
Θνητῶν γὰρ οὐδείς ἐστι δύσδαιμων ἀνήρ.
Ὄλβον δ' ἐπιρρυέντα, δυτυχέστερος
Ἄλλος γένοιτ' ἂν ἄλλος, δύσδαιμων δ' οὔ.

Χορ.

Χορ. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ
Κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
Ὦ τλῆμον, ὡς σου συμφορᾶ οἰκτείρομεν
Κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ᾅδου δόμους
Οἴχῃ, γάμων ἵκατι τῷ Ἰάσονος.

Μη. Φίλαι, δέδοκται τἄργον, ὡς τάχιστά μοι
Παῖδας κτανοῦσαν τῇδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς,
Καὶ μὴ χολιὼ ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
Ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
Παντῶς σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δ' χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Ἀλλ' εἶ· ὁπλίζου καρδία. τί μέλλομεν
Τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
Ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
Λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπρὰν βίου,
Καὶ μὴ κακισθῇς, μήδ' ἀναμνησθῇς τέκνων,
Ὡς φίλτατ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τἠμέρας
Λαθοῦ βραχεῖαν παίδων σέθεν.
Κἄπειτα θρηνεῖν. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
Φίλοι γ' ἔφυσαν· δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Στροφὴ ά.

Χορ. Γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
Ἀελίου, κατείδετε, εἴδετε τὰν
Οὐλομένων γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
Τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
Σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας
Γονᾶς ἔβλαστεν. θεῶν
Δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀέρων.

Ἀλλὰ

Ἀλλά νιν ὦ φάος διογενὲς κάτειργε,
Κατάπαυσον· ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
Τάλαιναί τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

Ἀντιστροφὴ α'.

Μάταν μόχθος ἔρρει τῷ τέκνων,
Καὶ μάταν γενὸς φίλιον τέκες, ὦ
Κυανέαν λιποῦσα συμπληγάδων
Πεῖραν ἀξενωτάταν εἰσβολάν.
Δειλαία, τί σοι φρενῶν
Βαρὺς χόλος προσπίτνει,
Καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
Χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσμα-
τ' ἐπὶ γαῖαν· αὐτοφόνταισι ξυνοι-
δα θεόθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.

Παι. Οἴμοι τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

Ἐτ. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'. ὀλλύμεθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Χορ. Ἀκούεις βοάν; ἀκούεις, τέκνων;
Ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ κακοτυχὲς γυνάι.
Παρέλθω δόμους· ἀρῆξαι φόνου
Δοκεῖ μοι τέκνοις.

Παι. Ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ.
Ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.

Χορ. Τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦθα πέλεκος, ἢ σί-
δαρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτικες
Ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.
Μίαν δὴ κλύω, μίαν τὰν πάρος
Γυναῖκα φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις

Ἰὼ

Γνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ.
Πίπτει δ' ἀ τάλαιν' ἐς ἅλμαν φόνῳ
Τέκνων δυσεβεῖ,
Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα.
Δυοῖν γὰ παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
Τί δή ποτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν;
Ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.

ΓΑΜΒΟΙ.

Ἰάσ. Γυναῖκες, αἳ πρόσθ' ἐγγὺς ἔσατε στέγης,
Ἆρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
Δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
Ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.
Πέποιθ', ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς,
Ἀθῶος αὐτὴ τῇδε φεύξεσθαι δόμων;
Ἀλλ' ἃ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων ἔχω.
Κείνῃ μὲν, οὓς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς.
Ἐμῶν γὰ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
Μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
Μηδὲν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
Χορ. Ὦ τλῆμον, ἦ νιν οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας
Ἰάσον. ἃ γὰρ τάδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
Ἰάσ. Τί δ' ἐστίν; ἦ κἀμοῦ ἀποκτεῖναι θέλει;
Χορ. Παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
Ἰάσ. Οἴμοι, τί λέξεις, ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
Χορ. Ὡς ἦ τ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.

Ἰάσ.

Ἰάσ. Πῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ 'ξωθεν δόμων;
Χορ. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψη φόνον.
Ἰάσ. Χαλᾶτε κλῆθρας ὡς τάχιστα πρόσπολοι.
Ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω δίπλουν κακὸν,
Τοὺς μὲν θανόντας, τὸν δ' ἐμοὶ τίσοιμαι δίκην.
Μη. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
Νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὸν εἰργασμένον;
Παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
Λέγ', εἴ τι βούλει· χρεία δ' οὐ φαύσεις ποτέ.
Τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
Ἰάσ. Ὦ μῦσος, ὦ μίαισον ἐχθίστη γυναῖ
Θεοῖς τε κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
Ἔτλης τεκοῦσα, κἀμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.
Καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις
Καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον;
Ὀλοῖ. ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' ἐ φρονῶν
Ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἔλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
Πατρός τε καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐθρέψατο.
Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί.
Κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν πάρεσιον,
Τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
Ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε. νυμφευθεῖσα δὲ
Πρὸς ἀνδρὸς τῇδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
Εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
Οὐκ ἔστιν ὅστις τοῦτ' ἂν Ἑλλὰς γλῶσσ'
Ἔτλη πόθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
Γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ,
Λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος

Σκύλ-

Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
Ἀλλ' ὡς γὰρ αὖ σε μυελοῖς ὀνείδεσι
Δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
Ἔ᾽ρρ᾽ αἰσχροποιέ, καὶ τέκνων μιαιφόνε.
Ἐμοὶ δ᾽ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
Ὃς ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀπάσομαι,
Οὐ παῖδας ὓς ἔφυσα, καξεθρεψάμην,
Ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
Μη. Ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
Λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
Οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω.
Σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
Τερπνὸν διάγειν βίοτον, ἐμγελῶν ἐμοί,
Οὐδ' ὁ τύραννος, οὐδ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους
Κρέων ἀπατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
Πρὸς ταῦτα, καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει,
Καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνῶν ᾤκησεν πέδον.
Τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
Ἰάσ. Καὐτή γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
Μη. Σάφ' ἴσθι. λύει δ' ἄλγος, ὦ σὺ μὴ γελᾷς.
Ἰάσ. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
Μη. Ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴα νόσῳ.
Ἰάσ. Οὐ τοίνυν ἥ' μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
Μη. Ἀλλ' ὕβρις, οἵτε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
Ἰάσ. Λέχους σφὲ κὠξίωσας ὕνεκα κτανεῖν;
Μη. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
Ἰάσ. Ἥτις γε σώφρων. σοὶ δ' πάντ' ἐστὶν κακά.
Μη. Οἵδ' οὐκ ἔτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
Ἰάσ. Οἵδ' εἰσὶν (οἴμοι) σῷ κάρᾳ μιάσορες.
Μη. Ἴασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς θεοί.
Ἰάσ. Ἴασι δῆτα σὸν ἀπόπτυσον φρενί.

Μη.

Μη. Στυγῆ· πικρὰν ἦ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
Ἰάσ. Καὶ μὴν ἐγώ σοι. ῥάδιοι γ' ἀπαλλαγαί.
Μη. Πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
Ἰάσ. Θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
Μη. Οὐδ' ἦτ'· ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί.
Φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεᾶς,
Ὡς μήτις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
Τύμβους ἀναστῶν. γῇ δ' ὑπὸ τῇδε Σισύφου
Σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι
Τὸ λοιπὸν αὐτὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
Αὐτὴ δ' γαίαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
Σὺ δ', ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
Πικρὰς τελοῦσα τῷδ' ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰάσ. Ἀλλά σ' ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων,
Φονία τε δίκη.
Μη. Τίς δὴ κλύει σου θεὸς, ἢ δαίμων,
Τᾶ ψευδόρκῳ καὶ ξεναπάτᾳ;
Ἰάσ. Φεῦ, φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ.
Μη. Στεῖχε πρὸς οἴκους, καὶ θάπτ' ἄλοχον.
Ἰάσ. Στείχω διπτῶν γ' ἄμορος τέκνων.
Μη. Οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
Ἰάσ. Ὦ τέκνα φίλτατα. Μη. Μητέρι γε· σοὶ δ' οὔ.
Ἰάσ. Κἄπειτ' ἔπτας; Μη. Πημαίνουσά σε.
Ἰάσ. Αἰ, αἰ. φιλίας χρῄζω στόματος
Παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
Μη. Νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,

Τότ' ἀπωσάμενος; Ἰα. Δός μοι πρὸς θεῶν
Μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
Μη. Οὐκ ἔστι. μάτην λόγος ἔρριπται.
Ἰάσ. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε-
θ', οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
Καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
Ἀλλ' ὁπόσον γαιῶ πάρα καὶ δύναμαι,
Τάδε θρηνῶ, παπιθοάζω
Μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
Τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
Ψαῦσαί τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρὼς,
Οὓς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
Πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
Χορ. Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ παραγματείας, ὡς περὶ οἱ Ἀντιμορίδαι, καὶ Αἰχμαλωτίδες, καὶ Ἑλένης ἁρπαγὴ, καὶ Μέμνων. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τῷ Ἀχιλλέως, ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τιμὴν τοῦ σώματος κομιδῇ. καὶ κεινομένων περὶ τῷ ὅπλων, κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῷ ποιμνίων καὶ βοῶν, δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἐγχειρίζεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῷ τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας, ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κριὸς τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν. ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ προσκεῖται Αἴας μαστιγοφόρος, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος. Δικαίαρχος δὲ Αἴαντος θάνατον ἐπιγράφει· ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς Αἴας ἀναγέγραπται. Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα, τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας. καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ μφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα, ὡς τῷ ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα. Παραγίγνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονὸς, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακὶς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστὶν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἰσὶ τὰ ποίμνια. μαθόντες δὲ παρ' ἀλλήλων τὸ ἀγνούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι Αἴας ταῦτ' ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ

τῆ χορῆ, ὅτι Ἑλλήνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορός. Ἐντεῦθεν ὁ Αἴας προελθὼν, καὶ ἔμφρων γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται, καὶ τότε Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς. ὁδ' ὑποκειθεὶς πεπαῦθαι, ἔξεισι δηθεν καθαρσίων ἕνεκεν, καὶ ἑαυτὸν ἐγχειρίζεται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τῆ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρυ πρὸς Μενέλαον, καὶ πρὸς Ἀγαμέμνονα, ὐκ ἐῶντας θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν ὁ Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται. Παείσησι δὲ ὁ λόγος τῆς ξαγωδίας, ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ λύπης ἄκρας οἱ ἄνθρωποι εἰς μανίαν περιξέπονται· ὅθεν καὶ Αἴας πέπονθε, τῷ Ἀχιλλείων ὅπλων ἀποτυχών.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῆ δράματος ἐν τῷ ναυσάθμῳ κεῖται πρὸς τῇ σκηνῇ τῆ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηναῖν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα, εἰπεῖν περὶ τῷ αὐτῷ πεπραγμένων, ὡς περ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν. ὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τῆ Αἴαντος δράσαντος. θεὸς ἄν οὖν τὰ ταῦτα ἐξησαφῆσαι. Περὶ δὲ τῷ θανάτῳ τῆ Αἴαντος διαφόρως ἱστόρησαν· οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὅτι ὑπὸ Παείσου ξωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν· οἱ δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτῆ βαλεῖν· (σιδήρῳ γὰρ ὐκ ἦν οὖν ξωτὸς) καὶ ὕπω τελούτᾳ. οἱ δὲ, ὅτι αὐτόχειρ αὐτῆ γέγονεν, ὧν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν ξωτὴ εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα (ὅπερ ἐκάλυπτεν ἡ τῆ Ἡρακλέους λεοντὴ) ἄξωτον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν (ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ) ξωτὸν ἦν. τὸ κεφάλαιον δὲ τῆ δράματος, Αἴαντος μανία καὶ τελούτη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ Σαλαμινίων γερόντων.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Εἰ μὲν ὦ παῖ Λαέρτίου, δέδορκάσι
Πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον,
Καὶ νυῶ ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, οὗθα τάξιν ἐχάτην ἔχει,
Πάλαι κυυηγετοῦντα, καὶ μεθέμενον
Ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
Εἴτ' οὖδον, εἴτ' οὐκ οὖδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει

Κωὸς λαπαίνης ὥς τις εὐεινος, βάσις·
Ἔνδον γὰρ αὐὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
Στάζων ἱδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοκτόνους·
Καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
Ἔτ' ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
Σπεύδεις ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

Ο'δ. Ὦ φθέγμ' Ἀθανὰς φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
Ὡς δ' μαθές σου καὐ ἄποπτος ἦς, ὅμως
Φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρτάζω φρενὶ,
Χαλκοσόμυ κώδωνος ὡς τυρσωικῆς.
Καὶ νυῶ ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' αὐδεὶ δυσμενεῖ
Βάσιν κυκλοῦντ' Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
Κεῖνον γὰρ, ὐδέν' ἄλλον ἰχνεύω πάλαι·
Νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε φρᾶγος ἄσκοπον
Ἔχει περαίας, εἴπερ εἴργασαι τάδε·
Ἴσμεν γὰρ ὐδὲν ξανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
Κἀγὼ θέλοντὶς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ·
Ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως διείσκομεν
Ἀεἰας ἀπάσας, καὶ καπνοειδμένας
Ἐκ χειρὸς, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπισάταις·
Τλώδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
Καί μοι τὶς ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
Πηδῶντα πεδία σὺν νεορραύτῳ ξίφει,
Φράζει τε, κἀδήλωσεν. ὐθέως δ' ἐγὼ
Κατ' ἴχνος ἄϊσσω· καὶ τὰ μὲν, σημαίνομαι,
Τάδ' ἐκπέπλημαι· κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτε.
Καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τάτ' οὖν πάρος,
Τάτ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερί.

Α'θ. Ἔγνων Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβλω
Τῇ σῇ προθύμος εἰς ὁδὸν κλωσσίᾳ·

Ο'δ. Ἦ καὶ φίλη δέσποινα πρὸς καιρὸν πονῶ;

Α'θ Ὡς

Α'θ. Ὡ'ς ἔσιν ἀνδρὸς τῶδε πάργα ταῦτά σοι.
Ο'δ. Καὶ πρὸς τί δυσλόγισον ὧδ' ἦξεν χέρα;
Α'θ. Χόλῳ βαρυνθεὶς τῷ Α'χιλλείων ὅπλων·
Ο'δ. Τί δῆτα ποίμναις τιλίδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
Α'θ. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.
Ο'δ. Η' καὶ τὸ βέλδυμ' ὡς ἐπ' Α'ργείοις τόδ' ἦν;
Α'θ. Κἂν ὠξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
Ο'δ. Ποίαισι τόλμαις ταῖσδε, καὶ φρενῶν θράσει;
Α'θ. Νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
Ο'δ. Η' καὶ παρέστη, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
Α'θ. Καὶ δὴ 'πὶ διαυλοῖς ἦν σταφυλίσιν πύλαις.
Ο'δ. Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
Α'θ. Ε'γώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
Γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς.
Καὶ πρός τε ποίμνας ἐκπέπω, σύμμικτά τε,
Λείας, ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.
Ε'νθ' εἰσπεσὼν, ἔπειρε πολύκερων φόνον
Κύκλῳ ῥαχίζων. κἀδόκει μοὶ ἔθ' ὅτε
Διαυλὸς Α'ργείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων
Ο'τ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, σταπλατᾷ.
Ε'γὼ δ' ποιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις,
Ω'ξυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρπιν κακά.
Κἄπειτ', ἐπειδὴ τῶδ' ἐλώφησεν φόνου,
Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι σιωδήσας βοῶν,
Ποίμνας τε πάσας, εἰς δόμους κομίζεται,
Ὡ'ς ἄνδρας, κοὐχ ὡς εὐπέρων ἄγραν ἔχων·
Καὶ νῦν κατ' οἴκους σιωδέτας αἰκίζεται.
Δείξω δ' καὶ σοὶ τλίδε πεδιφανῆ νόσον,
Ὡ'ς πᾶσιν Α'ργείοισιν εἰσιδὼν, θροῇς.
Θαρσῶν δ' μίμνε, μήδε συμφορὰν δέχου
Τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους

Αὐγὰς ἀπείρξω, σὲ πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
Οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
Δεσμοῖς ἀπδυθμίζοντα, προσμολεῖν καλῶ.
Αἴαντα φωνῶ. σεῖχε δωμάτων πάρος.
Ο'δ. Τί δρᾷς Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
Ἀθ. Οὐσῖγ' αἰέξη, μηδὲ δειλίαν ἄρῃς;
Ο'δ. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἶσον ἀρκείτω μενῶν.
Ἀθ. Τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
Ο'δ. Ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ, κἀμοὶ τανῦν ἔτι.
Ἀθ. Οὐκοῦν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθρὰς γελᾶν.
Ο'δ. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
Ἀθ. Μεμνῆτ' ἀνδρα πρεμφανῶς, ὀκνεῖς ἰδεῖν;
Ο'δ. Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστιν ὄκνῳ.
Ἀθ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
Ο'δ. Πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;
Ἀθ. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ διδορκότα.
Ο'δ. Γένοιτο μοῦτ' ἂν, παῦ θεὺς τεχνωμένε.
Ἀθ. Σίγα νῦν ἐσὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
Ο'δ. Μένοιμ' ἄν. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
Ἀθ. Ὦ οὗτος Αἶαν, δεῦτερόν σε προσκαλῶ.
Τί βαιὸν οὕπως ἐνέπεψε τῆς συμμάχου;
Αἴ. Ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε διογενὲς τέκνον.
Ὡς εὖ παρέστης. καίσε παγχρύσοις ἐγὼ
Στέψω λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
Ἀθ. Καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον.
Ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
Αἴ. Κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
Ἀθ. Ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χέρα;
Αἴ. Ὥστ' ὄπωτ' Αἴαντ' οἶδ' ἀτιμάσας ἔτι.
Ἀθ. Τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
Αἴ. Θανόντες ἤδη, τἄμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα.

Ἀθ.

Α'θ. Εἶεν. τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τῆ Λαερτίᾳ;
Πῆσοι τύχης ἔσηκεν, ἢ πέφυγέσε;
Αἴ. Η᾽ τὼπίξιπτον κίναδος ἐξήρε μ᾽ ὄπυ;
Α'θ. Ε᾽γωγ᾽ Ο᾽δυσέα τὸν σὸν ἐνσάτλω λέγω.
Αἴ. Η᾽δίσος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
Θακεῖ. θανεῖν γὰρ αὐτὸν ὅτι πω θέλω.
Α'θ. Πεὶν αὖ τί δράσης; ἢ τί κερδαίνης πλέον;
Αἴ. Πεὶν αὖ δεθεὶς πρὸς κίον᾽ ἑρκίυ στέγης,
Α'θ. Τί δῆτα τὸν δύσλιον ἐργάσῃ κακόν;
Αἴ. Μάσιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς, θαύῃ·
Ο'δ. Μὴ δῆτα τὸν δύσλιον ὧδέγ᾽ αἰκίσῃ.
Αἴ. Χαίρειν, Α'θαία, ταῦλ᾽ ἐγώσ᾽ ἐφίεμαι.
Κεῖνος ὄ, τίσει τήνδε, κὰκ ἄλλιω δίκλιω.
Α'θ. Σὺ δ᾽ οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδέ σοι τὸ δρᾶν,
Χρῶ χειρί. φείδε μηδὲν, ὥνπερ ἐννοεῖς.
Αἴ. Χωρῶ πρὸς ἔργον. τῶτόσοι δ᾽ ἐφίεμαι,
Τοιαύδ᾽ ἀείμοι σύμμαχον παρεσσάναι.
Α'θ. Ο'ρᾷς, Ο'δυσεῦ, τλιὺ θεῶν ἰχνὺ ὅση;
Τύτε τίς αὖσοι πάνδρὸς λὼ προνύστερος,
Η᾽ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;
Ο'δ. Ε'γὼ μὲν ὐδὲν οἶδ᾽, ἐποικτείρω δέ νιν
Δύσλιον, ἔμπης καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
Ο"Θ᾽ ἕνεκ᾽ ἄτῃ συγκατέζδικται κακῇ,
Οὐδὲν τὸ τύτε μᾶλλον, ἢ τὸ μὸν σκοπῶν.
Ο'ρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
Εἴδωλ᾽, ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κύφλιν σκιάν.
Α'θ. Τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον
Μηδὲν ποτ᾽ εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεὺς ἔπος,
Μηδ᾽ ὄγκον ἄρῃς μηδέν᾽, εἴτινος πλέον
Η᾽ χειρὶ βεῖθεις, ἢ μακρῷ πλύτῳ βάρει.
Ω'ς ἡμέρα κλίνειτε κἀνάγει πάλιν

Α"παν-

Ἅπαντα τἀνθρώπεια· τὰς δ' σώφρονας,
Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγῶσι τὰς κακάς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτε
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλε,
Σὲ μὲν εὖ φράσοντ', ἐπιχαίρω.
Σὲ δ' ὅταν πλαγὰ Διὸς, ἢ ζαμενὴς
Λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
Μέγαν ὄκνον ἔχω, καὶ περόβημαι
Πτίλωσις ὡς ὄμμα πελείας.
Ὡς καὶ τῆς νεῶ φθιμένης νυκτὸς,
Μεγάλοι θόρυβοι κατέχυσ' ἡμᾶς
Ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
Λειμῶν' ἐπιβάντ', ὀλέσαι Δαναῶν
Βοτὰ, καὶ λεΐαν,
Ἤπερ δορίλητος ἔτ' ἰὼ λοιπὰ,
Κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Τοιάσδε λόγους ψιθύρους πλάσαν,
Εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσεὺς,
Καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σᾷ νεῶ
Εὔπεισα λέγει· καὶ πᾶς ὁ κλύων,
Τᾷ λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
Τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰὸς,
Οὐκ αὖ ἁμάρτοι. κατὰ δ' αὖ τις ἐμὲ
Τοιαῦτα λέγων, οὐκ αὖ πείθοι.
Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωλὶς,
Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.

Μετὰ

Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς, ἄεις᾽ αὖ
Καὶ μέγας ὀρθοῖθ᾽ ἀπὸ μικροτέρων.
Ἀλλ᾽ οὐ δυνατὸν τὰς αὐοήτας
Τύπων γνώμας προδιδάσκειν·
Ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ.
Χ᾽ ἡμεῖς οὐδὲν θενόμεν πρὸς ταῦ-
τ᾽ ἀπαλέξαθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ·
Ἀλλ᾽ ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ἔμμ᾽ ἀπέδραν,
Παπαγοῦσιν ἅτε πτίλων ἀγέλαι,
Μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσασαι.
Τάχ᾽ ἂν ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
Σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

Ε᾽ Π Ω Δ Ι Κ Η᾽

Στροφή.

Η᾽ ῥάσε ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
(Ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
Μᾶτερ αἰχμώας ἐμᾶς,)
Ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βᾶς ἀγελαίας,
Ἤπου τινὸς νίκας ἀπάρπωτον χάριν,
Ἦρα κλυτᾷ ἐνάρων
Ψοφθεῖσα δώροις, εἴτ᾽ ἐλαφηβολίαις.
Ἢ χαλκοθώραξ, ἵππιν᾽ ἐνυάλιος
Μομφὰν ἔχων
Ξυνοῦ δορὸς ἐν νυχίοις μαχαναῖς,
Ἐτίσατο λώβαν.

Ἀντίστροφή.

Οὔποτέ γὰρ φρενόθεν γ᾽ ἐπ᾽ ἀείσιρα,
Παῖ Τελαμῶνος ἔβας,

Τόσον

Τόσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν.
Ἦ κοι γὰρ αὖ θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
Καὶ Ζεὺς κακαὶ ἢ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν,
Εἰδ' ὑποβαλλόμενοι
Κλέπτωσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς,
Ἢ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενετᾶς,
Μὴ μή μ' ἄναξ,
Ἔνθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὅμμ' ἔχων,
Κακαὶ φάτιν ἄρῃς·

Ε' Π Ω Δ Ο' Σ.

Ἀλλ' αὖα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
Στείζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίᾳ χολᾷ,
Ἅπαν οὐρανίαν φλέγων.
Ἐχθρῶν δ' ὕβεις ὧδ' ἀπάρβητα
Ὁρμᾶτ' ἐν διανέμοις βάσαις,
Παντῶν καγχαζόντων γλώσσαις
Βαρυάλγητ', ἐμοίδ' ἄχος ἔσακε.

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ Ο Ι.

Τε. Ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Λίαντος,
Γενετᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,
Ἔχομεν σοναχὰς οἱ κηδόμενοι
Τᾶς Τελαμῶνος πλόθεν οἴκου·
Νεῶν γὰρ ὁ δεινὸς, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς
Λίας, θολερῷ
Κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
Χορ. Τίδ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας
Νυξ ἥδε βάρος,
Παῖ τᾶ φρυγίου Τελαμῶνος;

Λέγ',

Λέγ᾽, ἐπεί τε λέχος δοριάλωτον
Στέρξας, αὐέχει θούριος Αἴας·
Ὥςτ᾽ οὐκ αὖ ἄϊδρις ὑπείποις.

Τε. Πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄῤῥητον,
Θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπέφυκε·
Μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
Νύκτερος Αἴας, ἀπελωβήθη.
Τοιαῦτ᾽ αὖ ἴδοις σκιωπὸς εἶδον
Χειροδαΐκτα σφάγι᾽ αἱμοβαφῆ,
Κείνου χρησίμεια πάνδρός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ᾽.

Στροφή.

Χορ. Οἵαν ἐδήλωσας αὐδὰν
Λίθωνος ἀγγελίαν
Ἄτλατον, οὐδὲ φθιτὰν,
Τῶν μεγάλων Δαναῶν
Ὑποκλῄζομέναν,
Ταὶ ὁ μέγας μῦθος αἴξει.
Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
Περίφαντος ἀὴρ
Θανεῖται παραπλήκτῳ
Χερὶ, συγκαπακτὰς
Κελαινοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ
Βοτῆρας ἱπποκόμους.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τε. Ὤμοι· κεῖθεν, κεῖθεν ἆρ᾽ ἡμῖν
Δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμναν.

Ὧν τιὼ μὲν, ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
Τὰς ἢ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνέρρηγεν,
Δύο δ' ἀργίποδας κεινὰς ἀνελὼν,
Τοῦ μὲν κεφαλιὼ καὶ γλῶσσαν ἄκραν
Ῥίπτει θείσας, τόνδ' ὀρθὸν ἄνω
Κίονι δήσας,
Μέγαν ἱπποδέτιν ῥυτῆρα λαβὼν,
Παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ.
Κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
Κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

Ἀντιστροφή.

Χορ. Ὥρα τίν' ἤδη κρύπτα
Καλύμμασι κρυφάμενον,
Ποδοῖν κλοπαὶ ἀρέσθαι,
Ἢ θοὸν εἰρεσίας
Ζυγὸν ἐξόμενον,
Ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι.
Τοίας ἐρέτουσιν ἀπειλὰς
Δικρατεῖς Ἄϊδαι
Καθ' ἡμῶν. πεφόβημαι
Λιθόλυσον ἄρμα,
Ξυναλγεῖν μετὰ τῶδε τυπείς,
Τὸν, αἴσ' ἄπλατος ἔχει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τε. Οὐκέτι. λαμπρὰς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
Αἴθας ὀξὺς νότος ὡς, λήγει.
Καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχει.
Τὸ γὰρ ἐσλύσσειν οἰκεῖα πάθη

Μηδε-

Μηδενὸς ἄλλου παραφράξαντος,
Μεγάλας ὀδυνὰς ὑποτείνει.

Ι᾽ΑΜΒΟΙ.

Χορ. Ἀλλ᾽εἰ πέπαυται, κἀρτ᾽αὖ δ᾽τυχεῖν δοκῶ.
Φρύδου γὰρ ἤδη τῷ κακοῦ, μείων λόγος.
Τε. Πότερα δ᾽αὖ, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν λάβοις,
Φίλους αὐτῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
Ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
Χορ. Τό, τοι διπλάζον, ὦ γυναι, μεῖζον κακόν.
Τε. Ἡμεῖς ἄρ᾽οὐ νοσοῦντες, ἀτώμεθα νυῶ.
Χορ. Πῶς τοῦτ᾽ἔλεξας, ἀ κάτοιδ᾽ὅπως λέγεις.
Τε. Ἀνὴρ ἐκεῖνος ἡνίκ᾽ἰῷ ἐν τῇ νόσῳ,
Αὐτὸς μοὐ ἤδεθ᾽οἵσιν εἴχετ᾽ἐν κακοῖς,
Ἡμᾶς ᾗ τὰς φρονούσας ἰώια ξυνών.
Νυῶ δ᾽ὡς ἔληξε, κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
Κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
Ἡμεῖς θ᾽ὁμοίως ὀδυνῶ ἤσον, ἢ πάρος·
Ἆρ᾽ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ᾽ἐξ ἁπλῶν κακά;
Χορ. Ξύμφημι δήσοι, καὶ δέδοικα μὴ ἀθεῶ
Πληγῆτις ἦκοι· πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος,
Μηδέτι μᾶλλον ἢ νοσῶν δ᾽φρυάνεται;
Τε. Ὡς ὧδ᾽ἐχόντων τῶνδ᾽, ἐπίσασθαί σε χρή.
Χορ. Τίς γάρ ποτ᾽ἀρχὴ τῷ κακῷ προσέπτατο;
Δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
Τε. Ἅπαν μαθήσῃ τἔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν·
Κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἰωὶ χ᾽ἑσπέροι
Λαμπτῆρες ἀκέτ᾽ἦθον, ἄμφικες λαβὼν
Ἐμαίετ᾽ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
Κἀγὼ ἐπιπλήσσω, καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς

Αἴας;

Αἴας, τί τλῳδ' ἄκλητος, ὥθ' ὑπ' ἀγγέλων
Κληθεὶς, ἀφορμᾶς πεῖραν, οὔτέ τι κλύων
Σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
Ὅδ' εἶπε πρός με βαῖ, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα,
Γυῖαι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔλιξ'· ὅδ' ἐστύθη μόνος.
Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
Ἔσω δ' ἐσῆλθε σωφρόνως ἄγων ὁμῶς
Ταύρους, κυνάς, βοπρας, εὐκερών τ' ἄρναν.
Καὶ τὰς μὲν, ἠυχένιζε, τάσδ' ἄνω ξέπων,
Ἔσφαζε, κἀρράχιζε. τὰς δ', δεσμίους
Ἠκίζετ' ὥστε φῶτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν.
Τέλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ,
Λόγους ἀύτασα. τὰς μὲν, Ἀτρειδῶν κάπὶ,
Τάσδ' ἀμφ' Ὀδυσεῖ, σωτιθεὶς γέλων πολὺν,
Ὅσλω κατ' αὐτῷ ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
Κἄπειτ' ἀπαίξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
Ἔμφρων μόλις πως ξυὺ χρόνῳ καθίσταται.
Καὶ πλῆρες ἅπαν ὡς διοπτεύσει στέγος,
Παίσας κάρα, θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
Νεκρῶν ἐρειφθεὶς, ἕζετ' ἀρνείᾳ φόνου,
Κόμιλλα ἀπεῖξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί·
Καὶ τὸν μὲν, ἧσο πλεῖσον ἄφθογγος χρόνον.
Ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπιπείλησ' ἔπη,
Εἰμὴ φανείλω παῦ τὸ συντυχὸν πάθος·
Κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτέ.
Κἀγὼ, φίλοι, δείσασα τἀξειργασμένον,
Ἔλεξα παῦ ὅσονπερ ἐξηπισάμην·
Ὅδ' ἀθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
Ἃς οὔποτ' αὐτῆς πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
Πρὸς γὰρ κακοῦτε καὶ βαρυψύχῳ γόᾳ

Τοιὰς

Τοιούσδ᾽ ἀεί ποτ᾽ ἀνδρὸς ὀξηγεῖτ᾽ ἔχειν.
Ἀλλ᾽ ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων,
Τ᾽ποσσύαζε ταῦρος ὡς μυκώμενος.
Νῷν δ᾽ ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ,
Ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
Σιδηροκμῆσιν, ἥσυχος θακεῖ πεσών.
Καὶ δῆλός ἐσιν ὥς τι δρασείων κακόν.
Τοιαῦτα γάρ πως κἀμὲ λέγει, κἀδύρεται.
Ἀλλ᾽ ὦ φίλοι, πάντων γὰρ οὕνεκ᾽ ἐξάλλω,
Ἀρήξατ᾽ εἰσελθόντες, εἰ δυνάσθέ τι.
Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται φίλοι.
Χορ Τέκμηρα δεινὰ παῖ Τελαμῶνος λέγεις
Ἡμῖν, τὸν ἄνδρα ξυμφοιβάσθαι κακοῖς.
Αἴ. Ἰώμοι μοι.
Τε. Τάχ᾽ ὡς ἔοικε μᾶλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἵαν πῶδε θωύσσει βοάν;
Αἴ. Ἰώμοι μοι.
Χορ. Ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
Νοσήμασι ξυμπεσεῖν λυπεῖσθαι παρών.
Αἴ. Ἰὼ παῖ, παῖ.
Τε. Ὤμοι πάλαιν᾽, Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
Τί ποτε μενοινᾷ; ποῖ ποτ᾽ εἶ; πάλαιν᾽ ἐγώ.
Αἴ. Τεῦκρον καλῶ. ποῖ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
Λειπλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι.
Χορ. Ἀνὴρ, φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ᾽ αὐοίγετε.
Τάχ᾽ ἄν τιν᾽ αἰδῶ κἀπ᾽ ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
Τε. Ἰδοὺ διοίγω, φρασβλέπειν δ᾽ ἔξεσί σοι
Τὰ τῶνδε πράγη, κἀπτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ᾽.

Στροφὴ ά.

Αἴ. Ἰώμοι φίλοι ναυβάται,

Μόνοι ἐμῶν φίλων, μόνοι
τ' ἐμμενόντες ὀρθῷ νόμῳ·
Ἴδεσθέ μ', οἷον ἄρτι κῦμα
Φοινίας ὑπὸ ζάλης
Ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

Χορ. Οἴμ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
Δηλοῖ γ' τὸ ῥργον ὡς ἀφραντίσως ἔχει.

Ἀντιστροφὴ ά.

Αἴ. Ἰώμοι γενέσθαι ναίας
Ἀρωγὸν τέχνας, ἁλίαν
Ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν.
Σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορ-
κα ποιμένων ἐπαρπέσον-
τ'. ἀλλά με σωώδαιξον.

Χορ. Εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ δίδοις
Ἄχος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

Στροφὴ β'.

Αἴθ. Ὁρᾷς τὸν θρασυὶ, τὸν δύκαρδιον,
Τὸν ἐν δαίαις ἄξεσον μάχαις,
Ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
Ὤμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.

Τε. Μὴ δέσπστ' Αἴας, λίσσομαί σ' αὔδα παῖδι.

Αἴ. Οὐκ ἐκτὸς; ἢ κἀφορῶν ἐκπεμῇ πόδα;
Αἰαῖ, αἰαῖ, αἰαῖ.

Χορ. Ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, καὶ φρόνησον εὖ.

Στροφὴ γ'.

Αι. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χεροῖν
Μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
Ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσὶ καὶ
Κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις,

Ἐρε-

Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδυσα

Χορ. Τί δῆτ' αὖ ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
Οὐ γὰρ γένοιτ' αὖ ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Αἴ. Ἰὼ παῖθ' ὁρῶν, ἀπαίπων τ' ἀεὶ
Κακῶν ὄργανον, πέπον Λαέρτιᾳ,
κακοπινέσαπίν τ' ἄλημα στρατῷ,
Ἦ που πολλὰ γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.

Χορ. Ξυὶ τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.

Αἴ. Ἴδοιμι δή νιν, καίπερ ὧδ' ἀπώμενος.
Ἰώ μοι μοι.

Χορ. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακῶς;

Ἀντιστροφὴ γ'.

Αἴ. Ἰὼ ζεῦ προγόνων πάτερ,
Πῶς αὖ τὸν αἱμυλώπατον,
Ἐχθρὸν, ἄλημα, τόν τε δισ-
σάρχας ὀλέσας βασιλῆς,
Τέλος θανοίμι κἀυτός;

Τε. Ὅταν κατόψῃ ταῦτ', ἐμοὶ κἀμοὶ θανεῖν
Εὔχου. τί γὰρ δεῖ ζῆν με, σοῦ πεθηπότος;

Στροφὴ δ'.

Αἴ. Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, ἔρεμβος
Ὡς φασνὸν ὡς ἐμοὶ,
Ἔλεῶ' ἔλεῶ' οἰκήτορα,
Ἔλεῶέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν
Γένος, οὔθ' ἁμετέρων
Ἔτ' ἄξιος βλέπειν τι-
νὸς εἰς ὄψιν αὐθρώπων.
Ἀλλά μ' ἃ Διὸς γ' ἀλκίμα θεὸς

Ὀλέθριον αἰκίζει.
Ποῖ τὶς οὖν φύγῃ;
Ποῖ μολὼν μενῶ;
Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι,
Τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας,
Μωραῖς δ' ἄχραις προσκείμεθα.
Πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος αὖ με
Χειρὶ φονεύει.

Τε. Ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
Φωνεῖν, ἃ πρόσθεν ὧτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;

Ἀντιστροφὴ δ'.

Αἴ. Πόροι ἁλίρρυτοι, πάραλά τ' ἄντρα,
Καὶ νέμος ἐπάκτιον,
Πολλῷ πολλῷ μὲ δαρὸν τε δὴ
Κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν
Χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
Ἀμπνοὰς ἔχοντα.
Τοῦτό τις φρονῶν ἴσῳ.
Ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ
Εὔφρονες Ἀργείοις,
Οὐκέτ' ἄνδρα με
Τόνδ' ἴδητ' (ἔπος
Ἐξερέω μέγ') οἷον οὔτινα
Τροία στρατοῦ
Δέρχθη, χθονὸς μολόντ' ἄπο
Ἑλλάδος. τανῦν δ' ἄτιμος
Ὧδε πρόκειμαι.

Χορ.

Ι᾽ΑΜΒΟΙ.

Χορ. Οὗτοί σ᾽ ἀπείργειν, οὐδ᾽ ὅπως ἐῶ λέγειν
Ἔ᾽χω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
Αἴ. Αἶ, αἶ. τίς αὖ ποτ᾽ ἦλθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον
Τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
Νῶϊν γὰρ, πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ,
Καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
Ὅτε πατὴρ μὲν τῆσδ᾽ ἀπ᾽ Ἰδαίας χθονὸς
Τὰ πρῶτα καλλίσειε᾽ ἀρισθέας στρατῷ,
Πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων.
Ἐγὼ δ᾽ ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
Οὐδ᾽ ἔργα μείω χειρὸς ἀρτίσας ἐμῆς,
Ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ᾽ ἀπόλλυμαι.
Καίτοι τοσῶνδ᾽ ἐξεπίσασθαι δοκῶ,
Εἰ ζῶν Ἀχιλλεῖ τῷ ὅπλων τῷ ὧν πέρι
Κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀρίστειας τινί,
Οὐκ ἄντις αὖτ᾽ ἔμαρψεν ἄλλος αὐτ᾽ ἐμοῦ.
Νῦν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀχαιοὶ φασὶ παπταργῷ φρενὸς,
Ἔ᾽θραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ᾽ ἀπώσαντες κράτη·
Καὶ μὴ τόδ᾽ ὄμμα, καὶ φρένες διάτροφοι
Γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ὅτ᾽ οὐ ποτε
Δίκλῳ κατ᾽ ἄλλα φασὶν ὧδ᾽ ἐψήφισαν.
Νῶϊν δ᾽ ἡ Διὸς γαργῶπις ἀδάμαστος θεὰ,
Ἤδη μ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς χεῖρ᾽ ἐπεστυμένην ἐμὴν,
Ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
Ὥστ᾽ ἐκτοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
Κεῖνοι δ᾽ ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφυγότες,
Ἐμοῦ μὲν ὄχ ἑκόντος. Εἰ δέ τις θεῶν

Βλάπτοι, φύγοιγ' αὖ χψιαχὸς τὸν κρείσσονα.
Καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅσις ἐμφανῶς θεοῖς
Ἐχθαίρομαι· μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.
Ἔχθει ᾗ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε.
Πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας,
Μόνος τ' Ἀχιλλέως, πέλαγος Αἰγαῖον περᾷ;
Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς μι στήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
Γυμνὸν φανέντα τὴν ἀρετείων ἄτην,
Ὧν αὐτὸς ἔχε στέφανον δόκλειας μέγαν;
Οὐκ ἔστι τοῦργον στωτόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
Πρὸς ἕρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,
Καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θανὼν;
Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀχιλλέως αὖ δύφραίσιμί πω.
Οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρα τις ζητητέα
Τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
Μήτοι φύσιν γ' ἄπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
Αἰσχρὸν γὰρ ἀνδρὶ τῷ μακρῷ χρόνῳ βίου,
Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
Τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρψιν ἔχει,
Προθεῖσα κἀναθεῖσα τὸν γε κατθανεῖν;
Οὐκ αὖ φρενίμων ἐσθλὸς λόγος βροτῶν,
Ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς πεθνηκέναι
Τὸν δύσνουν χρή. ταῦτ' ἀκήκοας λόγον.

Χορ. Οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον
Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτῆ φρενός.
Παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
Γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

Τε. Ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
Οὐκ ἔστιν ἐσθλὸν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.

Ἐγὼ

Ἐγὼ δ' ἐλεύθέραν μὲν ἐξέφυν πατρὸς,
Εἰ πέρ τινος, θνητοῦ γε πλούτῳ φρυγῶν·
Νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που,
Καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν ἐπεὶ
Τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σὰ,
Καί σ' αὐτιάζω πρός τ' ἐφεστίους θεοὺς,
Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλάχθης ἐμοὶ,
Μή μ' ἀξιώσῃς βαξὶν ἀλγεινὴν λαβεῖν
Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφεὶς τινί.
Ἦν γὰρ θαύῃς σὺ, καὶ πελωτήσας ἀφῇς,
Ταύτην νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,
Ξυὼ παιδὶ τῷ σῷ δούλιον ζεύξειν ζυγόν.
Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δισπονδὶ ἐρεῖ
Λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατῷ,
Οἵας λαχεῖας, αὐθ' ὅσα ζῴλου τρέφει.
Τοιαῦτ' ἐρεῖτις. κἀμὲ μὲν δαίμων ἑλᾷ.
Σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει.
Ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
Γήρᾳ προλείπων. αἴδεσαι δ' μητέρα
Πολλῶν ἐπ' ἦμαρ κληρύχον, ἥ σε πολλάκις
Θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν.
Οἴκτειρε δ' ὦ ναὲ παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέαν
Τροφῆς στερηθεὶς, σὺν δικαίσεται μόνος
Τ' π' ὀρφανισῶν μὴ φίλων. ὅσον κακὸν
Κείνῳ τε κἀμοὶ τῇδ' ὅταν θαύῃς, νεμεῖς.
Ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὅ, τι βλέπω,
Πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρὶδ' ἥσωσας δορὶ,
Καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
Καθεῖλεν ἅδε θανασίμους οἰκήτορας.

Τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν αὐτὶ σῦ πατείς;
Τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆσιν. Ἀνδρί τοι χρεὼν
Μνήμῃ προσεῖναι, τερπνὸν εἴτι που πάθοι.
Χάρις χάριν γὰρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.
Ὅτῳδ' ἀπορρεῖ μνῆσις εὖ πεπονθότος,
Οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' οὗτος δίγνως ἀνήρ.

Χορ. Αἴας, ἔχεινσ' ἂν οἴκτον, ὡς κἀγὼ φρενί,
Θέλοι μ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆςδ' ἔπη.

Αἴ. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γῶν ἐμῶν,
Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὸν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

Τε. Ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, παντ' ἔγωγε πείσομαι.

Αἴ. Κόμιζε νυῦ μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.

Τε. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.

Αἴ. Ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τίμοι λέγεις;

Τε. Μήσαι γέπου δύσλυτος αὐτήσας θανοῖ.

Αἴ. Πρέπουσ' τ' ἦν ἂν δαίμονος τῇ μοῦ τόδε.

Τε. Ἀλλ' ὅν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι.

Αἴ. Ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ φρόνουν, ἦν ἔθυ.

Τε. Τί δῆτ' αὖ ὡς ἐκ τῆσδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;

Αἴ. Δός μοι προσεισπεῖν αὐτόν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.

Τε. Καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.

Αἴ. Τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;

Τε. Ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖσε. δεῦρο προσπόλων
Λάζυ' αὐτόν, ὅσπερ χερσὶν ἀθρώων κυρεῖς.

Αἴ. Ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγῳ;

Τε. Καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.

Αἴ. Ἆρ' αὐτὸν αἴρει δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὖν
Νεοσφαγῆ πω τόνδε προσλεύσσων φόνον,
Εἴπερ δικαίως ἐς ἐμὸς τὰ πάξ ὅθεν.
Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πάξ ὀς

Δεῖ

Δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
Ὦ παῖ, γένοιο παῖδος εὐτυχέστερος.
Τάδ' ἄλλ' ὅμοιος. κἀγὼ γένοι' ἂν οὐ κακός.
Καίτοι σε κἀγὼ νοῦν τοσόνδε ζηλῶν ἔχω,
Ὅθ' ἕνεκ' ἐδεσὶ τῇδ' ἐπαιθαίνῃ κακῶν.
Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.
Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, κἀρτ' ἀώδυνον κακὸν,
Ἕως τὸ χαίρειν κἀτὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
Ὅταν δ' ἴκῃ σοὶ τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως παῖδος
Δείξῃς ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου βάφης.
Τέως δ' κέφοις πνεύμασι βόσκε, νέαν
Ψυχὴν ἀπάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
Οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μήτις ὑβρίσει
Στυγναῖσι λώβαις, ἐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
Τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεύκρον ἀμφὶ σοὶ
Λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπαν', εἰ τανυῦ
Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
Ἀλλ' ἄνδρες ἀστῆρες, ἐναλίου λεὼς,
Ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
Κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγεῖλατ' ἐντολὴν, ὅπως
Τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,
Τελαμῶνι δείξῃ, μητρί τ' Εὐρυβοίᾳ λέγω,
Ὡς σφὶν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
Μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοὺς κάτω θεούς.
Καὶ ταῦτα τεύχη, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
Θήσουσ' Ἀχαιῶν, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς,
Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακες, ἴχνει διὰ πολυῤῥάφου τρίφων
Πόρπακος ἐπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος.
Τάδ' ἄλλα τεύχη, κοινὰ ἐμοὶ τεθάψεται.
Ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,

Καὶ

Καὶ δῶμ' ἀπάντα. μήδ' ἐπισκλύσῃς γόοις
Δάκρυσι. Κάρτιστοι φιλοίκτισον γυνή.
Πύκαζε θᾶσσον· Οὐ πρὸς ἰατρᾶ σοφᾷ
Θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομωντι πήματι.

Χορ. Δέδοικ' ἀκούων τῇδε τῇ προθυμίᾳ.
Οὐ γὰρ μ' ἄρεσκει γλῶσσάσου πεθυμένη.

Τε. Ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρᾶσείν φρενί;

Αἴ. Μὴ κρίνε, μὴ ξύπαζε. Σωφρονεῖν καλόν.

Τε. Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ, καίτε πρὸς τὰ σὰ πέπυσμαι,
Καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

Αἴ. Ἄγαγε λυπεῖς. ὡ κάτοιθ' ἐγὼ θεοῖς
Ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι;

Τε. Εὔφημα φώνει. Αἴ. Τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

Τε. Σύθ' οὐχὶ πείσῃ; Αἴ. Πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

Τε. Ταρβῶ γὰρ ὥ' ναξ. Αἴ. Οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;

Τε. Πρὸς θεῶν μαλάσσου. Αἴ. Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
Εἰ τὸν ἐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Σῴδη ά.

Χορ. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μὲν πᾶ,
Ναίεις ἁλίπλαγκτος, ὀλβίων;
Πᾶσι περίφαντος αἰεί.
Ἐγὼ δ' ὁ τλάμων,
Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος,
Ἰδαίᾳ μίμνω
Ἀεμωνίᾳ πόᾳ μήλων

Ἀντι-

Ἀνήνεμος, αἰεὶ δύνωμα,
Χρόνῳ τρυχόμενος, κακαὶ
Ἐλπίδ᾽ ἔχων ἔτι μή ποτ᾽ αὐύσειν
Τὸν ἀπότροπον
Ἄϊδηλον αἴδαν.

Ἀντιστροφή.

Καί μοι δυσθεράπλυτος Λίας
Ξυύεσιν ἔφεδρος, (ἰώμοι μοι,)
Θείᾳ μανίᾳ ξυύαυλος,
Οὓν ἐξεπέμψω
Πελὶν εὖ ποτε θουείῳ
Κρατῆντ᾽ ἐν Ἄρει.
Νωῖ δ᾽ αὖ φρενὸς οἰοβόζας,
Φίλοις μέγα πεύθος εὕρηται.
Τὰ πελὶν δ᾽ ἔργα χεροῖν
Μέγις᾽ ἀρεπᾶς,
Ἄφιλα παρ᾽ ἀφίλοις
Ἔπεσ᾽ ἔπεσον
Μελέοις Ἀτρείδαις.

Στροφὴ β᾽.

Ἦπυ παλαιᾷ μεὶ ἔνστοφος ἀμέρᾳ,
Λευκῷ δὲ γήρᾳ
Μάτηρ νιν ὅταν νοσεωῦτα
Φρενομώρως ἀκούσῃ,
Λίλινον, αἴλινον
Οὐδ᾽ οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
Ἤσει δύσμορος, ἀλλ᾽ ὀ-
ξυτόνους μεὶ ᾠδὰς
Θρωσκήσει. χερόπληκτοι

Δ᾽ὲν

δ' ἐν ϛέρνοις πεσοῦνται
Δοῦποι, καὶ πολιᾶς
Α' μύγματα χαίτας.

Ἀντιϛροφὴ β'.

Κρείσσων γὰρ ἀίδᾳ κἀ-
θων, ἢ νοσῶν μάταν,
Ὃς ἐκ παξῴας ἦκων γενεᾶς,
Πολυπόνων Ἀχαιῶν,
Οὐκέτι συμφόροις
Ὀργαῖς ἔμπεδος,
Ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
Ὦ τλάμων πάτερ,
Οἵαν σε μενεῖ πυθέσθαι
Παιδὸς δύσφορον ἄταν,
Ἂν οὕτω τις ἔθρεψεν
Ἀὼν Αἰακιδᾶν, ἄτερθε τᾶδε.

Γ' ΑΜΒΟΙ.

Αἴ. Ἄπαθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,
Φύει τἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.
Κἀκ ἐς' ἄελπτον ἐδεν', ἀλλ' ἀλίσκεται
Χὠ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρενές.
Κἀγὼ γὰρ ὃς τἀ δεῖν' ἐχαρτέρουν τότε,
Βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλυνόθην ϛόμα
Πρὸς τῇδε τῆς γυναικός. οἰκτείρω δέ νιν
Χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
Ἀλλ' εἶμι πρός τε λυϛὰ, καὶ παραντίας
Λειμῶνας, ὡς αὖ λύματ' ἀγνίσας ἐμὰ,
Μλιῶν βαρείαν ἐξαλδύσωμαι θεᾶς.
Μολών τε χῶρον, εἴθ' αὖ ἀσιβῆ νίχω,

Κρύ-

Κρύψω τόδ᾽ ἔγχος τἀμόν, ἔχθιστον βελῶν,
Γαίας ὀρύξας, ᾗ σ᾽ ἅθα μήτις ὄψεται,
Ἀλλ᾽ αὐτὸ νὺξ, ἅδης τε, σωζόντων κάτω.
Ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χεῖρὶ τῇτ᾽ ἐδεξάμην
παρ᾽ Ἕκτορος δώρημα δυσμενέστατον,
Οὔπω τι κέδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
Ἀλλ᾽ ἐς᾽ ἀληθὴς ἡ βροτῷ παροιμία,
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.
Τοιγὰρ τολοιπὸν εἰσόμεσθα καὶ θεοῖς
Εἴκειν, μαθησόμεσθα δ᾽ Ἀτρείδας σέβειν.
Ἄρχοντές εἰσιν, ὥστ᾽ ὑπεικτέον τιμῇ.
Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα,
Τιμαῖς ὑπείκει. τῆτο μὲν νιφοσιβεῖς
Χειμῶνες, ἐκχωροῦσιν εἰς ἄρπτῳ θέρει.
Ἐξίσταται δ᾽ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος,
Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.
Δεινῶν τ᾽ ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
Στένοντα πόντον. ἐν δ᾽ ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
Λύει πεδήσας, οὐδ᾽ ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
Ἡμεῖς δ᾽, πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
Ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
Σ᾽ τ᾽ ἐχθρὸς ἦμεν, ἐς τοσόνδ᾽ ἐχθραστέος,
Ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἕξτε τὸν φίλον
Τοσαῦθ᾽ ὑπουργῶν ὠφελεῖν βεβλήσομαι,
Ὡς αἰεὶ οὐ μενοῦντα. Τοῖς πολλοῖσι γὰρ
Βροτῶν, ἄπιστός ἐσθ᾽ ἑταιρείας λιμήν.
Ἀλλ᾽ ἀμφὶ μὲν τέτοισιν, εὖ ἔχήσει, σὺ δέ,
Ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διὰ τέλους γνώσει,
Εὔχου πλεῖσθαι τἀμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
Ὑμεῖς δ᾽ ἑταῖροι ταὐτὰ τῇ δεσποίνῃ τάδε
Τιμᾶτε, τοὐκρῶ τ᾽, ἠὼ μόλῃ, σημήνατε.

Μέ

Μέλειν μοὶ ἡμῶν, δ' ἰνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
Ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορεύσιον.
Τ' μῆς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ πάχ' ἅμ' ἴσως
Πύθοισθε, κεἰ νῷν δυσχερῶν, σεσωσμένον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χορ. Ἔφριξ' ἔρωτι. πειχαρὴς δ' αἰεπτάμαν.
Ἰὼ, ἰὼ, παῦ, παῦ.
Ὦ παῦ, παῦ, ἀλίπλαγκτε
Κυλλανίας χιονοκτίπου
Πετραίας ἀπὸ δειράδος φαάνθ', ὦ
Θεῶν χοροποιὲ ἄναξ, ὅπως μοι
Νύασια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ
Ξωνὼν ἰάψῃς.
Νῷν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰήιεῖον δ' ὑπὲρ πελαγέων
Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
Ὁ Δάλιος, εὔγνωστος,
Ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων.

Ἀντιστροφή.

Ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
Ἰὼ, ἰώ. νῷν αὖ,
Νῷν ὦ ζεῦ, πάρα λιπὼν
δ' ἀμέρον πελάσαι φάος
Θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Λἴας
Λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
Παύθυτα θέσμι' ἐξιώυσεν, δύνομία
Σέβων μεγίστα.

Παύθ'

Παίθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε, καὶ φλέγει.
Κούδὲν ἀναύδητον φατίξαι
μ' αὖ, ὕτέγ' ὀξ ἀέλπτων
Αἴας μετεγνώσθη
Θυμὸν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

Ι" Α Μ Β Ο Ι.

Ἄγ. Ἄνδρες φίλοι, τοιῶνδ' ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο
Κρημνῶν. μίσον δ' τοροσμολὼν τραπέζιον,
Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶ.
Στείχοντα γὰρ τρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
Μαθόντες, ἀμφέστησαν· εἶτ' ὀνείδεσιν
Ἤρασσον εὖθε, κἄνθεν. οὔτις ἐθ' ὃς οὔ,
Τὸν τῆ μανείσης κἀπιβελεύτῆ τρατῆ
Ξυναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς ὐκ ἀρκέσοι
Τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς, θανεῖν.
Ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χερῶν
Κυλεῶν ἐρυσὰ διεπεραιώθη ξίφη.
Λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τῆ τροσωτάτω,
Ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῆ λόγου.
Ἀλλ' ἡμῖν Αἴας τοῦ'στιν, ὡς φράσω τάδε;
Τοῖς κυρίοις γὰρ τάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
Χορ. Οὐκ εἶδον, ἀλλὰ φροῦδος ἄρτίως, νέας
Βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
Ἄγ. Ἰού. ἰού. ἰού.
Βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τλήμων τλῶ ὁδὸν
Πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φαίλαι ἐγὼ βραδύς;
Χορ. Τίδ' ἔστι χρείας τῆσδ' ὑπεστυπισμένον;
Ἄγ. Τὸν ἄνδρ' ἀπῦδα Τεῦκρος εὖδοθεν στέγης

Μή

Μή ''ξω παρήκειν, πεὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ.
Χορ. Ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιστον τραπείς
Γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλος.
Ἄγ. Ταῦτ' ἐστὶ πᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα,
Εἴπέρτι Κάλχας εὐφρονῶν, μαντεύεται.
Χορ. Ποῖον; τί δ' εἰδὼς τῆδε πράγματος πέρι;
Ἄγ. Τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον·
Ἑκ γὰρ σωτέρας καὶ τυραννικῆς κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα,
Εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
Θεὶς, εἶπε, κἀπίσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
Εἶρξαι κατ' ἦμαρ τόνδε μὴ φανὲς τὸ σὸν τόδε,
Αἴανθ' ὑπὸ σκιωαῖσι, μήδ' ἀφεὶς ἑᾷν,
Εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
Ἑλᾷ γὰρ αὐτὸν τῆδε δ' ἡμέρᾳ μόνῃ,
Δίας Ἀθανᾶς μιῶνις, ὡς ἔφη λέγων.
Τὰ γὰρ πελασὰ κἀνόνητα σώματα,
Πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις,
Ἔφαχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
Βλασὼν, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.
Κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων δεῦρο τοὺς ἐξορμώμενος,
Ἄνευς καλῶς λέγοντος ἐμνήσθη πατρός.
Ὃς μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, Τέκνον, δορὶ
Βούλου κρατεῖν μὲν, σοὶ δὲ θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
Ὃ δ' ὑφικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
Πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ἄμαχος ὢν ὁμῶς,
Κράτος καθέξω· ἐγὼδε καὶ δίχα
Κείνων, πέποιθα τῶν' ἐπισπάσειν κλέος.
Τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον· εἶτα δεύτερον
Δίας Ἀθανᾶς, ἡνίκ' ὀτρύνασά νιν
Ἠυδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,

Τότ'

Τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος,
Ἄναστα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας,
Ἴσω, καθ' ἡμᾶς δ' ὅπστ' ἐκρήξει μάχη.
Τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀσεργῆ θεὰς
Ἐκπίσατ' ὀργῇ, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐσὶ τῇδε θ' ἡμέρᾳ, πάχ' ἂν
Γενοίμεθ' αὐτῇ σωὶ θεῷ σωτῆριοι.
Τοιαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. ὅδ' ἀθὺς ἐξ ἕδρας
Πέμπειμι σοὶ φέροντα τἀσδ' ἐπισολὰς
Τεῦκρος, φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεσερήμεθα,
Οὐκ ἔσιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
Χορ. Ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.
Ὅρα μολοῦσα τόνδ', ὁποῖ' ἔπη θροεῖ.
Ξυρεῖ γὰρ ἐν χῳῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινά.
Τε. Τί μ' αὖ πάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένῳ
Κακῶν ἀζύπων, ἐξ ἕδρας ἀνίσατε;
Χορ. Τοῦδ' εἰσάκουε πάνδρὸς, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
Τε. Οἴμοι, τί φῄς ὦ 'νθρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
Ἄγ. Οὐκ οἶδα τἰμὼ σἰμὼ πρᾶξιν. Αἴαντος δ' ὅτι
Θυραῖος εἴπερ ἐσὶν, οὐ θαρσῶ πέρι.
Τε. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν. τί φῄς;
Ἄγ. Ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
Σκιωῆς ὕπαυλον, μήδ' ἀφιςάναι μόνον.
Τε. Ποῦδ' ἐσὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ, λέγει τάδε;
Ἄγ. Πάρεσ' ἐκεῖνος ἄρτι. τἰμοὶ δ' ἔξοδον
Ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
Τε. Οἴμοι πάλαινα, τῷ πότ' ἀνθρώπων μαθών;
Ἄγ. Τῷ Θεσπρωτίδι μάντεως καθ' ἡμέραν
Τἰμὼ νυῖ, ὅτ' αὐτῷ θάνατον, ἢ βίον φέρει.
Τε. Οἵ ἐγὼ φίλοι, πρόσπτ' ἀναγκαίας τύχης.

Καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν, Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν.
Οἶδ' ἐμπύρους ἀγκῶνας, οἶδ' αὐθηλίους
Ζητεῖτ' ἰόντες ταύδρὸς ἔξοδον κακήν.
Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
Καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
Οἴμοι, τί δράσω τέκνον; οὐχ ἑδρυτέον.
Ἀλλ' εἰμὶ κἀγὼ κεῖσ', ὅποι πῦρ αὖ θεύω.
Χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή,
Σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ', ὡς σπεύδει θανεῖν.
Χορ. Χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
Τάχος γὰρ ἔργα κοὐ ποδῶν ἄμ' ἕψεται.
Αἴ. Ὁ μὲν σφαγεὺς ἔσηκεν, ἢ τομώτατος
Γένοιτ' ἄν, εἴτῳ καὶ λογίζεσθαι χολή.
Δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξιφῶν ἐμοὶ
Μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστῳ θ' ὁρᾶν.
Πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
Σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονές.
Ἔπιξα δ' αὐτὸν εὖ περισκελὰς ἐγὼ
Εὐνέσατον τῷδ' ἀνδρὶ δια ταχὺς θανεῖν.
Οὕτω μὲν ἐσκεύασμαι. ἐκ δὲ τῷδέ μοι,
Σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
Αἰτήσομαι δέ σ' ὀλίγον γέρας λαχεῖν,
Πέμψόν τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς μὲ βασάνῳ
Πεπτῶτα τῷδε πρὸς νεορραύτῳ ξίφει,
Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τι καπτυθεὶς πάρος,
Ῥίψῃ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
Τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προξένπω· καλῶ δ' ἅμα
Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.
Ξιφὶ ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι,
Πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ.

Κα-

Καλῶ δ᾽ ἀρωγὰς τὰς ἀεί τε παρθένους,
Ἀ᾽εὶ δ᾽ ὁρώσας πάντα τἀνθρωπείοις πάθη,
Σεμνὰς Ἐρινῦς, πανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
Πρὸς τῆδ᾽ Ἀθηνῶν ὡς διόλλυμαι πάλαι.
Καί σφας κακὸς κάκιστα καὶ πανωλέθρως
Ξυναρπάσειεν. ὥσπερ εἰσορῶσ᾽ ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
Πρὸς τῆδ᾽ φιλίσων ἐκγόνων ὀλοίατο.
Ἰτ᾽ ὦ Ταχεῖαι, ποινιμοί τ᾽ Ἐρινύες,
Γδύεσθε, μὴ φείδεσθε παυδήμῳ στρατῷ.
Σύδ᾽ ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, παῤῥῶον τλῆναι ἐμοὶ ὅπαν χθόνα
Ἴδῃς, ἐπιχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
Ἄγγελον ἄπας τὰς ἐμὰς, μόρον τ᾽ ἐμὸν
Γέροντι πατρὶ, τῇτε δυσλιῴ βοφῷ.
Ἤ που πάλαινα τλῆσθ᾽ ὅταν κλύῃ φάτιν,
Ἤ σει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
Ἀλλ᾽ ἐσθὶ ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
Ἀλλ᾽ ἁρπτέον τὸ ῥᾶγμα σωὶ τάχει τινί.
Ὦ θάνατε, θάνατε, νυῦ μ᾽ ἐπίσπες᾽ αἰ μολών.
Καί τοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
Σέθ᾽ ὦ φασυνῆς ἡμέρας τὸ νυῦ σέλας,
Καὶ τὸν διφρεύτην ἅλιον προσεννέπω,
Παύσατον δή, κἄποτ᾽ αὖθις ὕστερον.
Ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πάτρῳον ἑστίας βάθρον,
Κλειναί τ᾽ Ἀθῆναι, καὶ τὸ συμφυὲς γένος,
Κρῆναί τε, ποταμοί θ᾽ οἵδε, καὶ τὰ βοσκὰ
Πεδία, προσαυδῶ. χαίρετ᾽ ὦ τροφεῖς ἐμοί.
Τῶθ᾽ ὑμῖν Αἴας τἄπος ὕστατον θροεῖ.
Τάδ᾽ ἄλλ᾽, ἐν ᾅδῃ τοῖς κάτω μυθήσομαι.

Ημ. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
Πᾷ, πᾷ,
Πᾷ γὰρ ἢ ἔβαν ἐγώ.
Κἀδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
Ἰδοὺ, ἰδού. δοῦπον αὖ κλύω τινά.
Ημ. Ἡμῶν γε ναὸς
Κοινόπλοων ὁμιλίαν.
Ημ. Τί ἦν δή;
Ημ. Παῦ ἐσίβηται πλοῦρὸν ἕτερον νεῶν.
Ημ. Ἔχεις οὖν;
Ημ. Πόνουγε πλῆθος, κἀδεὶ εἰς ὄψιν πλέον.
Ημ. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τῳὼ ἀφ' ἡλίῳ μολὼν
Κέλευθον, αἰὴρ ἀδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Τίς αὖ δήμοι, τίς αὖ
Φιλοπόνων ἁλιαδᾶν
Ἔχων ἀΰπνους ἕδρας,
Ἢ τίς ὀλυμπιάδων
Θεῶν, ἢ ῥυτᾷ
Βοατοείων ποταμῶν
Ἴδεις, τὸν ὠμόθυμόν γε
Εἴ ποθι πλάζοιτ', αὖ
Προσβλέπων, ἀπύοι;
Σχέτλια γὰρ ἐμοὶ, τᾷ
Μακρῶν πόνων ουείῳ
Μὴ πιλάσαι δρόμῳ,
Ἀλλ' ἀμειλιὼν ἀνδρα μὴ λιάσειν ὅπᾳ.

Σύστη-

Σύσημα ά.

Τε. Ἰ᾽ὼ, ἰώμοι μοι.
Χορ. Τίνος βοὴ πάραυλος ἔξέβη νάπης;
Τε. Ἰ᾽ὼ τλήμων.
Χορ. Τίω δουείλυπτον δύσμορον νύμφιω ὁρῶ
Τέκμηναν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένῳ.
Τε. Οἴχωκ᾽, ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
Χορ. Τίδ᾽ ἐστίν;
Τε. Αἴας ὅδ᾽ ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
Κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ πεσὼν τυχής.

Στροφὴ β.

Χορ Ἰ᾽ώμοι ἐμῶν νόσων.
Ἰ᾽ώμοι, κατέπεφνες
Ἄναξ τόνδε τὸν σωναύζαν. ἰὼ τάλας,
Ἰ᾽ὼ παλαίφρον γυῖαι.

Σύσημα β.

Τε. Ὡς ὧδε τῆδ᾽ ἔχοντος, αἰάζων πάρα.
Χορ. Τίνος ποτ᾽ ἄρ᾽ ἔφραξε χειρὶ δύσμορος;
Τε. Αὐτὸς φρὸς αὑτῷ δῆλον. ἐκ γὰρ οἱ χθονὶ
Πηκτὸν τόδ᾽ ἔγχος πεσὸν κατηγορεῖ.

Στροφὴ γ.

Χορ. Ἰ᾽ώμοι ἐμᾶς ἄταις.
Οἷος ἄρ᾽ αἱμάχθης,
Ἄφρακτος φίλων.
Ἐγὼ δ᾽ ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ᾽ ἀΐδεις, κατημέλησα.

Πᾷ, πᾷ
Κεῖται ὁ δυσράπελος,
Ὁ δυσώνυμος Αἴας;

Σύστημα γ'.

Τε. Οὔποι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
Φάρει καλύψω τῇδε παμπήδιον, ἐπεὶ
Οὐδεὶς αὖ ὅστις καὶ φίλος τλαίη βλέπειν
Φυσῶντ' ἄνω τρὸς ῥῖνας, ἔκ τε φοινίας
Πληγῆς, μελαινθεὶ αἱμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
Οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
Πῇ τεῦχρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
Πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
Ὦ δύσμορ Αἴας, οἷος ὢν, οἵῳ ἔχεις,
Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρηνῶν τυχεῖν.

Ἀντιστροφὴ ά.

Χορ. Ἔμελλες πάλας,
Ἔμελλες χρόνῳ, στερέφρον,
Ἄρ' ἐξανύσειν κακὰ
Μοῖραν ἀπειρεσίων
Πόνων. τοιά μοι
Παίτυχα καὶ φαέθον-
τ' αἰεσάζες ὠμόφρων
Ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
Οὐλίῳ σιὼ πάθᾳ·
Μέγας ἄρ' ἰὼ ἐκεῖνος
Ἄρχων χρόνος πημάτων,
Ἦμος ἀειςόχειρ
Ἀχιλλέως ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.

Ἀντε-

Ἀντισύσημα α᾽.

Τε. Ἰώμοι μοι.
Χορ. Χωρῇ πρὸς ἤπαρ (οἶδα) γενναίαν δύη.
Τε. Ἰώμοι μοι.
Χορ. Οὐδεί σ᾽ ἀπίσω καὶ δὶς οἰμῶξαι γυίαι,
Τοιῦδ᾽ ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλα.
Τε. Σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔς᾽, ἐμοὶδ᾽ ἄγαν φρονεῖν.
Χορ. Ξυναυδῶ.
Τε. Οἴμοι τέκνον, πρὸς οἷα δυλείας ζυγὰ
Χωρεῦμεν. οἷοι νεῶν ἐφεσᾶσι σκοποί.

Ἀντιστροφὴ β᾽.

Χορ Ὤμοι. ἀναλγήτων
Διανῶν ἐθρόησας
Ἄναυδόν γ᾽ Ἀτρειδῶν
Ἔργον τῷδ᾽ ἄχει.
Ἀλλ᾽ ἀπείργοι θεός.

Ἀντισύσημα β᾽.

Τε. Οὐκ αὖ τάδ᾽ ἔστι τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.
Χορ. Ἄγαν γ᾽ ὑπερβεθὲς ἄχθος λύσαν.
Τε. Τοιόνδε μέν τοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ᾽ Ὀδυσσέως χάριν.

Ἀντιστροφὴ γ᾽.

Χορ. Ἦ ῥᾳ κελαινώπαν
Θυμὸν ἐφυβρίζει
Ὁ πολύτλας ἀνήρ,
Γελᾷ δὲ τοῖς μαινομένοις
Ἄχεσιν πολλὰ γέλωτα.

(Φεῦ, φεῦ,)
Ἆρ' ὦ τε διπλοῖ βασιλῆες
Κλύοντες Ἀτρεῖδαι;

Ἀντίστροφον γ.

Τε. Οἶδ' οὖν γελῶντων, κἀπιχαιρόντων κακοῖς
Τοῖς τῆδ'. ἴσως τοι κεἰ βλέπουσα μὴ πόθῳ,
Θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τἀγαθὸν χεροῖν
Ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πεῖν τις ἐκβάλῃ.
Ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, εἰ κείνοις γλυκύς;
Αὐτῷ ὄ τερπνός. ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν,
Ἐκπέπαται' αὐτῷ θανάτου, ὅνπερ ἤθελεν.
Τί δῆτα τῆδ' ἐπεγγελῶσιν ἂν κάτα;
Θεοῖς τέθνηκεν ὅστις, ἃ κείνοισιν, ὕ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χορ. Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κακοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
Λιπὼν αἰάς, κἀμὲ γόους, διοίχεται.
Τευ. Ἰώ μοι μοι.
Χορ. Σίγησον. αὐδᾷ γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν,
Βοῶντος ἅπερ πῆδ' ἵσκοπον μέλος.
Τευ. Ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξυύαιμον ὄμμ' ἐμοὶ,
Ἆρ' ἠμπόλησας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
Χορ. Ὄλωλεν αὐτὸς, Τεῦκρε, τῶτ' ἐπίσασο.
Τευ. Ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.
Χορ. Ὡς ὧδ' ἐχόντων, Τευ. ὦ πάλας ἐγὼ, πάλας.

Χορ.

Χορ. Πάρα σκάζειν. Τευ. Ὦ περιπερχὲς πάθος.
Χορ. Ἄγαν γε Τεύκρε. Τευ. Φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
Τὸ τῆδε, πᾶ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;
Χορ. Μόνος παρὰ σκιωαῖσιν. Τευ. Οὐχ ὅσον τάχος
Δῆτ᾽ αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
Σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἁρπάσῃ;
Ἰ᾽Θ᾽. ἐγκόνει. σύγχαμαι. Τοῖς θανοῦσί τοι
Φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
Χορ. Καὶ μὴν ἔτι ζῶν Τεῦκρε, τῆδέ σοι μέλειν
Ἐφίετ᾽ αὐτὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὗ μέλει.
Τευ. Ὦ τῷ ἀπαύστων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
Ἄλγισον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Οἵ δός θ᾽ ὁδῶν ἁπασῶν αὐιάσασα δὴ
Μάλισα τὰμὸν ἀπολάγχνον, ἰὼ δὴ νυῦ ἔβλω.
Ὦ φίλτατ᾽ Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃθόμην
Μόρον διώκων, κἀξιχνοσκοπούμενος:
Οἵξεια γάρ σε βάξις, ὡς θεῶν τινὸς,
Διῆλθ᾽ Ἀχαιὺς παύσας, ὡς οἴχῃ θανών.
Ἀ᾽γὼ κλύων δύσιππος, ἐκποδὼν μὲν ὤν,
Τ᾽πεσκάζον. νυῦ δ᾽ ὁρῶν, ἀπόλλυμαι.
Οἴμοι.
Ἰ᾽Θ᾽, ἐκκάλυφον, ὡς ἴδω τὸ παῦ κακόν.
Ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
Ὅσας αἰτίας μοι καταπείρας, φθίνεις.
Ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς,
Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ᾽ ἐν πόνοισι μηδαμᾶ;
Ἦ᾽πᾶ Τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός θ᾽ ἅμα,
Δέξαιτ᾽ ἂν ὀφθαλμοῖς, ἵλεώς τ᾽ ἴσως
Χωρῆντ᾽ ἀνδρὶ σῷ; πῶς γὰρ ἔχῃ; ὅτῳ πάρα
Μήδ᾽ ὀτυχοῦντι μηδὲν, ἥδιον γελᾶν.

Οὗτος

Οὗτος, τ' κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν;
Τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
Τὸν δειλίᾳ προδόντα, καὶ ἀναυδείᾳ
Σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
Κρύπτ θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
Τοιοῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς
Ἐρεῖ πρὸς οὐδέν, εἰς ἓν θυμούμενος.
Τέλος δ' ἀπωσὸς γῆς ἀπορρίφθησομαι,
Δῆλος λόγοισιν αὐτ' ἐλευθέρα φανείς.
Τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον. ἐν Τροίᾳ δέ μοι,
Πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.
Καὶ ταῦτα πάντα, σὸν θανόντος, δ' ἐρρύμην.
Οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικρᾶς
Τῆσδ' αἰόλου κνώδοντος (ὦ τάλας) ὑφ' οὗ
Φονέως ἀρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
Ἔμελλ' σ Ἕκτωρ καὶ θανὼν, ἀποφθίσειν.
Σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχλν δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τῆσδ' ἐδωρήθη πάρα,
Ζωστῆρι πειθεὶς, ἱππικῶν ἐξ αὐτύγων
Ἐγκάπτετ' αἰεὶ, ἕστ' ἀπέψυξε βίον.
Οὗτος δ' ἐκείνῳ τῷδε δωρεὰν ἔχων,
Πρὸς τῆσδ' ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
Ἆρ' οὐκ ἐρινὺς τῆσδ' ἐχάλκευσε ξίφος,
Κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγχιος;
Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
Φάσκοιμ' ἂν αἰθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
Ὅτῳ δ' μὴ ταῦτ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
Κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.

Χορ. Μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψῃς τάφῳ
Φράζε τὸν ἄνδρα, χὤ, τι μυθήσῃ ταχα.

Βλέ-

Βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα. καὶ τάχ᾽ αὖ κακοῖς
Γελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ᾽ ἀνήρ.
Τευ. Τίςδ᾽ ἔσιν ὄντιν᾽ ἄνδρα προσλδύασεις στρατῷ;
Χορ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλῶν ἐσείλαμεν.
Τευ. Ὁρῶ. μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν, ἐ δυσπετής.
Με. Οὗτος, σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
Μὴ συγχομίζειν, ἀλλ᾽ ἐᾶν ὅπως ἔχει.
Τευ. Τίνος χάριν τοσόνδ᾽ ἀνήλωσας λόγον;
Με. Δοκῶντ᾽ ἐμοὶ, δοκοῦντα δ᾽, ὃς κραίνει στρατῷ.
Τευ. Οὐκοῦν αὖ εἶπον λῶτιν᾽ αἰτίαν προθείς;
Με. Ὅθ᾽ ἕνεκ᾽ αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
Ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
Ἐξὁρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν.
Ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βλάδυσας φόνον,
Νύκτωρ ἐπεστράτδυσεν, ὡς ἕλοι δορί.
Κεἰ μὴ θεῶντις τλώδε πεῖραν ἔσβεσεν,
Ἡμεῖς μὲν αὖ τλώδ᾽, ὧν ὅδ᾽ εἵλκυσε τύχῃ
Θανόντες αὖ, πρὸκειμεθ᾽ αἰχίστῳ μόρῳ,
Οὗτος δ᾽ αὖ ἕζη. νῦνδ᾽ ἐπήλλαξεν θεὸς
Τλῶ τῶδ᾽ ὕβριν, πρὸς μῆλα κ᾽ ποίμνας πεσεῖν.
Ὧν ἕνεκ᾽ αὐτὸν ἔτις ἐς᾽ ἀνὴρ θεῶν
Τοσοῦτον, ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ.
Ἀλλ᾽ ἀμφὶ χλωραὶ ψάμαθον ἐκβεβλημένος,
Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
Πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
Εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ᾽ ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
Χερσὶν παρευθυνόντες. ἐ γὰρ ἐθ᾽ ὅπῃ
Λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ᾽ ἠθέλησ᾽ ἐμῶν.
Καί τοι κακῷ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην
Μηδὲν δικαιοῦν τῆδ᾽ ἐφεστώτων κλύειν.

Οὐ

Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
Φέροιντ' ἄν, οὗθα μὴ καθεσήκει δέος,
Οὔτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
Μηδὲν φόβου πρόβλημα, μήδ' αἰδῶς ἔχων.
Ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
Δοκεῖν πεσεῖν ἄν, κἂν ἀπὸ σμικρᾶς κακῆς.
Δέος γὰρ ᾧ πρόσεσιν, αἰχμὴν θ' ὁμοῦ,
Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασο.
Ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα,
Ταύτῃ νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
Ἐξ ὑρίων δραμοῦσαν, εἰς βυθὸν πεσεῖν.
Ἀλλ' ἐσάπαξ μοι καὶ δέος τι καίριον,
Καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες, ἂν πάθωμεθα,
Οὐκ αὐτίσεσθαι αὖθις, ἂν λυπώμεθα.
Ἔρρει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν ἦτος ἦν
Αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
Καίτοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
Μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.

Χορ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποσήσας σοφὰς,
Εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.

Τευ. Οὐκ ἂν ποτ' ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
Ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν, εἶθ' ἁμαρτάνει,
Οὗθ' οἱ δοκοῦντες δ' ἐγγενεῖς πεφυκέναι,
Τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
Ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἦ σὺ φὴς ἄγειν
Τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
Οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτῷ κρατῶν;
Ποῦ σὺ στρατηγεῖς τῶνδε; πῶ δέσοι λεῶν
Ἔζες ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
Οὐδ' ἔσθ' ὅπως σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον

Ἀρ-

Ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἣ καὶ τῷδέ σε.
Υ᾽παρχος ἄλλων δεῦρ᾽ ἔπλευσας. οὐχ ὅλων
Στρατηγὸς, ὥστ᾽ Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
Ἀλλ᾽ ὧν περ ἄρχεις, ἄρχε, καὶ τὰ σέμν᾽ ἔπη
Κόλαζε κεἴνους, τόνδε δ᾽, εἴτε μὴ σὺ φῂς,
Εἴθ᾽ ἄτερος στρατηγὸς, εἰς ταφὰς ἐγὼ
Θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας σόμα.
Θὺ γάρ τι τῆς σῆς ἕνεκ᾽ ἐστρατεύσατο
Γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
Ἀλλ᾽ ἕνεχ᾽ ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
σοῦ δ᾽ οὐδέν. οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
Πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν,
Καὶ τὸν στρατηγὸν, ἧκε. τῶν ἐμῶν φόβῳ,
Οὐκ αὖ στραφείλω, ὡς αὖ ἦς οἷόσπερ εἶ.

Με. Οὐδ᾽ αὖ τοιαύτῃσι γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
Τευ. Τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ᾽ ᾖ, δάκνει.
Με. Ὀκτοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.
Τευ. Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκπεσάμην.
Με. Μέγ᾽ ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ᾽ εἰ λάβοις.
Τευ. Κἂν φίλος, ἀρκέσαιμι σοί γ᾽ ὡπλισμένῳ.
Με. Ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν ξέφει.
Τευ. Ξυὶ τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ᾽ ἔξεσι φρονεῖν.
Με. Δίκαια γὰρ τόνδ᾽ δὐτυχεῖν κτείναντά με;
Τευ. Κτείναντα; δεινόν γ᾽ εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
Με. Θεὸς γὰρ ἐκσῴζει με, τῷδε δ᾽ οἴχομαι.
Τευ. Μὴ νυῦν ἀτίμα θεὺς, θεοῖς σεσωσμένος.
Με. Ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαιμόνων νόμους;
Τευ. Εἰ τοὺς θανόντας μὴ ἐᾷς θάπτειν παρών.
Με. Τύς γ᾽ αὐτὸς αὐτὸν πολεμίους, οὐ γὰρ καλόν.
Τευ. Ἡ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος ὤφθη ποτέ;
Με. Μισῶν τ᾽ ἐμίσει. καὶ σὺ τῶτ᾽ ἠπίστασο.

Τευ.

Τευ. Κλέπτης γὰρ αὐτῷ ψηφοποιὸς δ' ἐρέθης.
Με. Ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
Τευ. Πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά.
Με. Τῶν τ' εἰς αἰτίαν τύπος ἔρχεται τινί.
Τευ. Οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
Με. Ἐν σοὶ φράσω, τόδ' ἐστὶν ἢ χὶ θαπτέον.
Τευ. Σὺδ' αὐτὸς ἀνάσχῃ τοῦτο, ὡς πεθάψεται.
Με. Ἤδη πότ' εἶδον αὐδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασυὶ,
Ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
Ὃ φθέγμ' ἐν ᾗ αὖ εὕρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
Χειμῶνος εἶχετ'· ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυβείς,
Πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
Οὕτω δὲ κἀὶ σὲ κἀὶ τὸ σὸν λάβρον ῥόμα,
Σμικρᾷ νέφους τάχ' αὔτις ἐκπνεύσας μέγας
Χειμὼν, καπασβέσειε τλὼ πολλὼ βολώ.
Τευ. Ἐγὼ δέγ' αὐδρ' ὄπωπα μωρίας πλέον,
Ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῷδ πέλας.
Κἄτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ,
Ὀργλὼ θ' ὁμοῖος, εἶπε τοιῶτον λόγον,
Ὦ 'νθρωπε, μὴ δρᾷ τὰς πεθνηκόσας κακῶς.
Εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
Τοιαῦτ' ἀνόλβον αὐδρ' ἐνουθέτει παρών.
Ὁρῶ δέτοι νιν, κἄσιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Οὐδεὶς ποτ' ἄλλος, ἢ σύ. μῶν ψηιξάμην;
Με. Ἄπειμι. κἀὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
Λόγοις κολάζειν, ὧ βιάζεσθαι πάρα.
Τευ. Ἄφερπε νυῶ. κἀμοὶ γὰρ οὐχίσον κλύειν
Ἀνδρὸς ματαίᾳ φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΣ

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ' Ο Ι.

Χορ Ε"ςαι μεγάλης ἐριδός τις ἀγών.
Ἀλλ' ὡς δυώσαι τεῦχρε ταχυώας,
Σπεῦτον κοίλῳ κάπετον τιν' ἰδεῖν
Τῷδ', ὅθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηςον
Τάφον δυρώντα καθέξει.

Ι" Α Μ Β Ο Ι.

Τευ Καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
Πάρεισιν ἀνδρὸς τῇδε παῖς τε, καὶ γυνὴ,
Τάφον περιςελοῦντε δυςλύτῳ νεκρῷ.
Ὦ παῖ, προσελθε δεῦρο. καὶ ςαθεὶς πέλας,
Ἱκέτης ἔφαψαι παςρὸς, ὅς σ' ἐγείνατο.
Θάκει ὃ προσρόπαιος, ὃν χεροῖν ἔχων
Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆςδε, καὶ σαυτῆ τέλη,
Ἱκτήριον θηςαυρόν. εἰ δέ τις ςρατῶ
Βίᾳ σ' ἀποςάσειε τῆδε τῆ νεκρῷ,
Κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς,
Γονέως ἄπαιδος ῥίζαν ἐξημημένος
Αὕτως, ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
Ε"χ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλαςε. μὴ δέ σε
Κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν, ἔχου.
Τ'μεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
Παρέςατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔςτ' ἐγὼ μόλω,
Τάφου μελητὴς τῇδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

Α'εὶ πυκιναῖς δρόσοις
Τεγγόμενος κόμας λυγρὰς,
Μνήματα Τροίας.

Α'ντιστροφὴ β'.

Πεὶν μὲν οὖν ἐννυχίου
Δείματος ἶν μοι προβολὰ
Καὶ βελέων θούριος Αἴας.
Νῶϊ δ' οὗτος ἀνεῖται συγερῷ
Δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
Τέρψις ἑπέσαι; γνοίμαν
Ι'ν' ὑλᾶεν ἔπεσι πόντε
Πρόβλυμ' ἁλίκλυστον, ἄκραν
Υ'πὸ πλάκα Σουνίου,
Τὰς ἱερὰς ὅπως προσεί-
ποιμεν Α'θάνας.

Ι'ΑΜΒΟΙ.

Τευ. Καὶ μὴν ἰδὼν ἔσευσα τὸν στρατηλάτην
Α'γαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον.
Δῆλος δέ μοι 'σὶ σκαιὸν ἐκλύσων σόμα.
Α'γ. Σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλυσί μοι
Τλῶναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν;
Σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω.
Η'που ξαφεὶς ἂν μηδὲν ἀγκύρας ἄπο,
Υ'φηλ' ἐπόμπευες, κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις,
Ο'τ' ὠδε ὢν, τῷ μηδὲν ἀντίσης ὕπερ,
Κἄπι στρατηγὸς, ἔτε ναυάρχεις μολεῖν
Η'μᾶς Α'χαιῶν, ἔτε σοῦ, διωμόσω,
Α'λλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῂς, Αἴας ἔπλει.

Ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δύλων κακά;
Ποίᾳ κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
Πᾷ βαίτος; ἢ πᾷ σαίτος, ὅπερ οὐκ ἐγώ;
Οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσί, πλὴν ὅδε;
Πικρὰς ἔοιγμεν τῇ Ἀχιλλείων ὅπλων
Ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
Εἰ παντάχᾳ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί.
Καὐκ ἀρκέσει πόθ' ὑμῖν ὧδ' ἀσημίοις
Εἶκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κρατεῖν;
Ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
Ἢ σωὶ δόλῳ κεκτήσεθ' οἱ λελειμμένοι;
Ἐκ τῆσδε μέν τοι τῆς ξόπων, οὐκ ἄν ποτε
Κατάσασις γένοιτ' ἂν ἀδικοῦς νόμου,
Εἰ τὸς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν,
Καὶ τὸς ὄπιθεν, εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
Ἀλλ' εἰρητέον πάλ' ἐσίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
Οὐδ' ὁρμώμενοι φῶτες ἀσφαλέσατοι,
Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι παντάχᾳ.
Μέγας γ' πλοῦρος βοῦς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
Καί σοι προτέρου τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
Ὁρῶ τάχ', εἰ μή νῦν κατακτήσῃ τινά.
Ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
Θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελεύθερος ὢν ἐλεύθερος.
Οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
Ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
Ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
Σοῦ γὰρ λέγοντος, οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ.
Τοῦ βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω,
Χορ. Εἴθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
Τοῦτο γὰρ ἂν δὴ σφῶϊν ἔχω λῷον φράσαι.

Τευ.

Τευ. Φεῦ. τὸ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
Χάρις ξυῤῥεῖ, καὶ προδοῦσ᾽ ἀλίσκεται.
Εἰ σὲ γ᾽ οὐδ᾽ αὐὴρ ὐδ᾽ ἐπὶ σμικρῶν πόνων,
Αἴας, ἔτ᾽ ἴσχει μνῆσιν, ἃ σὺ πολλάκις
Τλὰς σλὰς προτείνων πρὺχαμις ψυχλὰ δορί.
Ἀλλ᾽ οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ᾽ ἐῤῥιμμένα.
Ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ᾽ ἔπη,
Οὐ μνημονεύεις ἐκέτ᾽ ὐδὲν, ἡνίκα
Ἐρκέων πόθ᾽ ὑμᾶς ἔτος ἐγκεκλεισμένους,
Ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν ξοπῇ δορὸς
Ἐῤῥύσατ᾽ ἐλθὼν μῦνος; ἀμφὶ μὲν νεῶν
Ἄχροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
Πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη,
Πηδῶντος ἄρδλου Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
Τίς ταῦτ᾽ ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ᾽ ὢν ὁ δρῶν πάδε,
Οὐ᾽δαμᾶ φὴς ὐδὲ συμβλῶαι ποδί;
Ἀρὺμῖν ἔτος ταῦτ᾽ ἔδρασεν ὐδικα;
Χ᾽ ὥτ᾽ αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
Λαχὼντε, κἀκέλδυσος ἦλθ᾽ ἐναντίος;
Οὐ δρακτέτλω τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
Γ᾽ χρὰς ἀρὺρας βῶλον, ἀλλ᾽ ὃς δ᾽λόφυ
Κυσὶς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν.
Οὗδ᾽ ὧδ᾽ ὁ πράσσων ταῦτα. σωὶ δ᾽ ἐγὼ παρὼν
Ὁ δῦλος, ἐκ τῆς βαρβάρα μηξὸς γεγώς.
Δύσλωε, πῶ βλέπων πότ᾽ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
Οὐκ οἶδα, σὲ παξὸς μὲν ὃς προύφυ πατὴρ,
Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον φρύγα;
Ἀξία δ᾽, ὃς αὖ σ᾽ ἔπειρε δυσσεβέστατον,
Προθεὶς ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
Αὐτὸς δὲ μηξὸς ὀξέφυς Κρήτης, ἐφ᾽ ἣ

Λαβὼν ἑπαχτὸν ἀνδρὸ φυτεύσας πατὴρ,
Ἔφηκε ἑλλοῖς ἰχθύσιν ἐκφθορὰν;
Τοιοῦτος ὢν, τοιῶδ' ὀνειδίζεις ἀνδρὰ;
Ὃς ἐκ παρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς.
Ὅστις στρατῷ τὰ πρῶτ' ἀρισεύσας, ἐμοὶ
Ἵκει ξυνόδυνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἰῷ
Βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκειτον δέ νιν
Δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης τόκος
Ἆρ' ὧδ' ἄρισος ἐξ ἀρισέοιν δυοῖν
Βλαστὼν, ἂν αἰσχύνοιμι τὰς πρὸς αἵματος;
Οὐκ νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένοις
Ὠφθεὶς ἀθάπτοις, οὐδ' ἐπαισχύνῃ λέγων;
Εὖ νυν τόδ' ἴθι. τῆτον εἰ βαλεῖτέ πῃ,
Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς ξεῖς ὁμῶ συγκειμένους.
Ἐπεὶ καλόν μοι τῆδ' ὑπερπονημένῳ,
Θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὕπερ
Γυναικὸς, ἢ τῶ σῶ θ' ὁμαίμονος λέγω.
Πρὸς ταῦθ', ὅρα μὴ τἀμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
Ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βυλήσῃ ποτὲ
Καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἤγ' ἐμοὶ θρασύς.

Χορ. Ἄναξ Ὀδυσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἑλιλυθὼς,
Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

Ὀδ. Τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; πλόθεν γὰρ ἠθόμην
Βοὴν Ἀχειδῶν τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

Ἀγ. Οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστας λόγους,
Ἄναξ Ὀδυσεῦ, τῆδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

Ὀδ. Ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀγδεὶ συγγνώμην ἔχω
Κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακά.

Ἀγ. Ἤκουσεν αἰσχρά. δρῶν γὰρ ἐν τοιαῦτά με.

Ὀδ. Τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;

Ἀγ.

Α'γ. Οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
Ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμῦ.
Ο'δ. Ἔ"ξεσιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ,
Σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυμπρεμεῖν;
Α'γ. Εἶπ'. ἦ γὰρ εἶμι μὴ οὐ εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
Φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
Ο'δ. Ἄ"γε νυῦ, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
Μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
Μήδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
Τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τλῆναι δίκλιν πατεῖν.
Καμοὶ γὰρ ὧν ποθ' ὅστος ἔχθιστος στρατῦ,
Ἐξ ἧς κράτησα τῆδ' Ἀχιλλείων ὅπλων.
Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ,
Οὔκουν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν,
Ἔ"ν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
Ὥ"στ' οὐκ ἂν εὖ δίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
Οὐ γάρ τι τῶνδ', ἀλλὰ τὰς θεῶν νόμους
Φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θανόι,
Βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
Α'γ. Σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ, τῆδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
Ο'δ. Ἔ"γωγ'. ἐμίσουν δ', ἵνα μ' ἐγὼ μισεῖν καλόν.
Α'γ. Οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβλῶαίσε χρή;
Ο'δ. Μὴ χαῖρ' Ἀΐδῃ κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
Α'γ. Τόν τοι τύραννον δυσσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον.
Ο'δ. Ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμᾶς νέμειν.
Α'γ. Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῆδ' ἐντέλει.
Ο'δ. Παῦσαι. κρατεῖς τοι τῆδ' φίλων νικώμενος.
Α'γ. Μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως;
Ο'δ. Ὅ'δ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ὢν.

Α'γ. Τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν;
Ο'δ. Νικᾷ γὰρ ἥρεμέ μ' ἡς ἔχθρας πολύ.
Α'γ. Τοιοίδε μέν τοι φῶτες ἔκπληκτοι βροτῷ.
Ο'δ. Ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, κἀὔθις πικροί.
Α'γ. Τίνος δ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
Ο'δ. Σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
Α'γ. Ἡμᾶς σὺ δείλὰς τῇδε θ' ἡμέρᾳ φανεὶς.
Ο'δ. Ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκως.
Α'γ. Ἄνωγας οὖν με τὸν νέκρον θάπτειν ἐᾶν;
Ο'δ. Ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθαδ' ἵξομαι.
Α'γ. Ἦ παὐθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
Ο'δ. Τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς, ἢ μαυτῷ πονεῖν;
Α'γ. Σὸν ἆρα τἄργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
Ο'δ. Ὡς αὖ ποιήσῃς, παντὶ χρησός γ' ἔσῃ.
Α'γ. Ἀλλ' εὖγε μέν τοι τῶν' ἐπίσασ', ὡς ἐγὼ
Σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇδε καὶ μείζω χάριν.
Οὗτος δ' ὃ κἀκεῖ, κἀνθάδ' ὢν, ἔμοιγ' ὁμῶς
Ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δ' ὁρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή.
Χορ. Ὅστις σ' Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγειν γνώμῃ σοφὸν
Φῶσαι τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἐς' ἀνήρ.
Ο'δ. Καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
Ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
Καὶ τὸν θανόντα τόνδε σωθάπτειν θέλω,
Καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
Χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
Τευ. Λῷστ' Ὀδυσσεῦ, ταῦτ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
Λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
Τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
Μόνος παρέστης χερσίν. οὐδ' ἔτλης παρὼν,
Θανόντι τῷδε, ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.

Ὡς

Ὡ'ς ὁ στρατηγὸς οὐ πιβρόντητος μολὼν,
Αὐτός τε, χ' ὡ ξυμπαίμιος, ἠθελησάτην
Λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, πανῶς ἄτερ.
Τοι γάρ σφ' ὀλύμπιος τῶδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ,
Μνήμων τ' Ἐρινὺς, καὶ τελεσφόρος δίκη,
Κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
Τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
Σὲ δ' ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαρτίου πάρος,
Τάφου μὲν ὀκνῶ τῶδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
Μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ.
Τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξύμπραπτε. κεἴ τινα στρατῷ
Θέλεις κομίζειν, ὡδὶ ἄλογος ἔξομαι.
Ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ. σὺ δὲ
Ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὤν, ἐπίσασο.

Ο'δ. Ἀλλ' ἤθελον μὲν, εἰ δὲ μή 'σί σοι φίλον
Πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τευ. Ἄλις. ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
Χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν, ποίλλω κάπεπον·
Χερσὶ ταχύνετε. τοίδ' ὑψίβατον
Τείποδ' ἀμφίπυρον λευκῶν ὀσίων
Θέσθ' ἐπίκαιρον. μία δ' ἐκ κλισίας
Ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
Κόσμον φερέπω.
Παῖ, σὺ δὲ παχύς γ', ὅσον ἰσχύεις,
Φιλότητι δίγων, πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
Τάσδ' ἐπικύφιζ'. ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύεργες ἄνω φυσῶσι μέλαν

Μυ. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις αὐὴρ
Φησὶ παρεῖναι, σεύθω, βάτω,
Τῷδ' ἀδελὶ πονῶν τῷ παὶτ' ἀγαθῷ,
Κεδνὶ πω λῴονι θνητῷ
Αἴαντος. ὅτ' ἰὼ, τότε φωνῶ.
Χορ. Η πολλὰ βροτοῖς ἐςὶν ἰδοῦσι
Γνῶναι. πρὶν ἰδεῖν δ', ἀδεὶς μαὐτις
Τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ, Προμηθέως δεσμώτου.

Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰοῦς πλανωμένης, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἐξωθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ: τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται. Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτῆς ἐστὶ, Προμηθέως δέσις. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῆς Ὠκεανῆς, ὡς ἀπὸ τῆς πρὸς τῷ Ἰῷ λεγομένων ἔξεσι συμβαλεῖν.

Τευ. Κλέπτης γὰρ αὐτῶ ψηφοποιὸς δἰρέθης.
Με. Ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
Τευ. Πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά.
Με. Τῦτ' εἰς αἰτίαν τῦπος ἔρχεται τινί.
Τευ. Οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
Με. Ἐν σοι φράσω, τόδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
Τευ. Σύδ' αὐτίκ' ἐν τάχει τῦτο, ὡς τεθάψεται.
Με. Ἤδη πότ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασυὶ,
Ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
Ὃς φθέγμ' ἐν οὐκ ἂν εὕρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
Χειμῶνος εἶχετ'· ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυβεὶς,
Πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
Οὕτω δὲ κἀὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα,
Σμικρᾶ νέφους τάχ' ἄντις ἐκπνεύσας μέγας
Χειμὼν, κατασβέσειε τἠ πολλῆ βολῆ.
Τευ. Ἐγὼ δέγ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέον,
Ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῷ πέλας.
Κἄτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ,
Ὀργῇ θ' ὁμοῖος, εἶπε τοιῦτον λόγον,
Ὦ ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τὰς τεθνηκόσας κακῶς.
Εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
Τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
Ὁρῶ δέτοι νιν, κἄσιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Οὐδεὶς ποτ' ἄλλος, ἢ σύ. μῶν μὴ ξυξάμενος;
Με. Ἄπειμι. καὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
Λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα.
Τευ. Ἄφερπε νῦν. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
Ἀνδρὸς ματαίᾳ φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΑΝΑ-

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ' ΟΙ.

Χορ Ε"σαι μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
Ἀλλ' ὡς δυώσαι τεῦχρι ταχυώας,
Σπεῦτον κοίλῳ κάπετον τιν' ἰδεῖν
Τῷδ', ὅθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
Τάφον δρώντα καθέξει.

Ι" Α Μ Β Ο Ι.

Τευ Καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
Πάρεισιν ἀνδρὸς τῇδε παῖς τε, καὶ γυνή,
Τάφον πρεσελοῦτε δυσλύτῳ νεκρῷ.
Ὦ παῖ, προσελθε δεῦρο. καὶ σαθεὶς πέλας,
Ἱκέτης ἔφαψαι παιδὸς, ὅς σ' ἐγείνατο.
Θάκει ὁ προσρόπαιος, ὃν χεροῖν ἔχων
Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτῆ τε῀τα,
Ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατῆ
Βίᾳ σ' ἀποστάσειε τῆσδε τῆ νεκρῷ,
Κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς,
Γενοὺς ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος
Αὔτως, ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
Ε"χ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε. μὴ δέ σε
Κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν, ἔχου.
Τ'μεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
Παρέστ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
Τάφῳ μεληθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

Α᾽εὶ πυκιναῖς δρόσοις
Τεγγόμενος κόμας λυχρὰς,
Μνήματα Τροίας.

Ἀντιστροφὴ β᾽.

Πεὶν μεὶ οὰὖ ἐννυχίου
Δείματος ἰὼ μοι φρεβολὰ
Καὶ βελέων θούριος Αἴας.
Νωῖν δ᾽ οὗτος ἀντίζαι συγερῷ
Δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ᾽ οὰὖ
Τέρψις ἐπέσαι; γενοίμαν
Ἵ᾽ν᾽ ὑλᾶεν ἔπεσι πόντε
Πρόβλυμ᾽ ἁλίκλυσον, ἄκραν
Ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
Τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΙΑΜΒΟΙ.

Τευ. Καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον᾽ ἡμῖν δεῦρο τόνδ᾽ ὁρμώμενον.
Δῆλος δέ μοι ᾽σὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.
Αἴ. Σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ᾽ ἀγγέλασί μοι
Τλῆναι καθ᾽ ἡμῶν ὧδ᾽ ἀνοιμωκτεὶ χαρεῖν;
Σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω.
Ἦ πᾶ ξαφεὶς ἂν μηδὸς ὀγενὲς ἄπο,
Τ᾽ψήλ᾽ ἐπόμπευς, κἀπ᾽ ἄκρων ὠδοιπόρεις,
Οὔτ᾽ ὠδρὴ ὢν, τῷ μηδὲν ἀντίσης ὕπερ,
Κἄτε στρατηγὸς, ἄτε ναυάρχας μολεῖν
Ἡμᾶς Ἀχαιῶν, ἄτε σοῦ, διωμόσω,
Ἀλλ᾽ αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῂς, Αἴας ἔπλει.

Ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα τοὺς δύλων κακά;
Ποίῳ κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
Πῇ βαίτος; ἢ πῇ σαίτος, ὅπερ οὐκ ἐγώ;
Οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσί, πλεὼ ὅδε;
Πικρὰς ἔοιγμεν τῷ Ἀχιλλείων ὅπλων
Ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
Εἰ παντάχῃ φανέμεθ' οὐκ τεύχη κακοί.
Καὐκ ἀρκέσει πόδ' ὑμῖν ὧδ' ἀσημάνοις
Εἶκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκε χρεών;
Ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
Ἢ σωὶ δόλῳ κοσμήσεθ' οἱ λελειμμένοι;
Ἐκ τῷδε μέντοι τῷ ξόπων, οὐκ ἂν ποτὲ
Κατάσασις γένοιτ' ὂν ὑδενὸς νόμου;
Εἰ τὰς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν,
Καὶ τὰς ὄπιθεν, εἰς τὸ πρόθεν ἄξομεν.
Ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
Οὐδ' ὀρμώωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι πανταχῇ.
Μέγας γ' πλευρὰς βοῦς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
Καί σοι πρότερον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
Ὁρῶ τάχ', εἰ μή νιν καταπτήσῃ τινά.
Ὃς ἀνδρὸς ἥκετ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς;
Θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελεύθερος μέν εἰς.
Οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
Ἄλλον τιν' ἄξεις ἀνδρὰ δεῦρ' ἐλεύθερον,
Ὅστις πρὸς ἡμᾶς αὐτὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
Σοῦ γὰρ λέγοντος, ἥκετ' οὐ μάθοιμ' ἐγώ.
Τοὺ βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω,
Χορ. Εἰ δ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
Τόδε γὰρ ἐσθ' ὑμῶν ἔχω λῷον φράσαι.

Τευ.

Τευ. Φεῦ. τὸ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
Χάρις ξυῤῥεῖ, καὶ προδοῦσ᾽ ἀλίσκεται.
Εἰ σὺ γ᾽ ὅδ᾽ αὐὴρ ὐδ᾽ ἐπὶ σμικρῶν πόνων,
Αἴας, ἔτ᾽ ἴσχει μνῆσιν, ἃ σὺ πολλάκις
Τλὰς σλὰ προτείνων πρὸ κάμοις ψυχλὰ δορί.
Ἀλλ᾽ οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ᾽ ἐῤῥιμμένα.
Ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ᾽ ἔπη,
Οὐ μνημονεύεις ἀχέτ᾽ ὐδὲν, νηίκα
Ἑρκείων πόθ᾽ ὑμᾶς ἔπος ἐγκεκλεισμένους,
Ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν ξοπῇ δορὸς
Ἐῤῥύσατ᾽ ἐλθὼν μῶνος; ἀμφὶ μὲν νεῶν
Ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
Πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη,
Πηδῶντος ἄρδλου Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
Τίς ταῦτ᾽ ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ᾽ ἰὼ ὁ δρῶν πάδε,
Οὐ ὐδαμῶ φὴς ὐδὲ συμβλῶαι ποδί;
Ἀῤῥῦμῖν ἔπος ταῦτ᾽ ἔδρασεν σὐδικα;
Χ᾽ ὥτ᾽ αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
Λαχὼντε, κἀπέλδυσος ἦλθ᾽ ἐναντίος;
Οὐ δραπέτιλω τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
Ὑγρᾶς ἀρύβας βῶλον, ἀλλ᾽ ἐς δὐλοφα
Κυσὶς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν.
Ὅδ᾽ ἰὼ ὁ πρέσβων ταῦτα· σωὶ δ᾽ ἐγὼ παρὼν
Ὁ δῦλος, ἐκ τῆς βαρβάρα μηξὸς γεγώς.
Δύσλωε, πῶ βλέπων πότ᾽ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
Οὐκ οἶδα, σῶ παῖες μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ,
Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον φρύγα;
Ἄξια δ᾽, ὃς αὖ σ᾽ ἔτεκνειρε δυστεβέστατον,
Προδοὺς ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
Αὐτὸς δὲ μηξὸς ὀξέφυς Κρήτης, ἐφ᾽ ᾗ

Λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτεύσας πατὴρ,
Ἔφηκε ἄλλοις ἐχθύσιν ἅρπαγμ' ἁλός;
Τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις πόρον;
Θ'ς ἐκ παλοῦς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς.
Ὅστις στρατῷ τὰ πρῶτ' ἀρίστευσας, ἐμοὶ
Γ'χει ξυνόντον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
Βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκειτον δέ νιν
Δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης τόκος
Ἆρ' ὧδ' ἄρισος ἐξ ἀρίστοιν δυοῖν
Βλαστὼν, ἂν αἰσχύνοιμι τὰς πρὸς αἵματος;
Οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
Ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνῃ λέγων;
Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι. τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς ξὺν ὁμοῦ συγκειμένους.
Ἐπεὶ καλόν μοι τῶδ' ὑπερπονεῖσθαι,
Θανεῖν προθύμως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὕπερ
Γυναικὸς, ἢ τὸ σὸν δ' ὁμαίμονος λέγω.
Πρὸς ταῦθ', ὅρα μὴ τὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν
Ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσῃ ποτὲ
Καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ γ' ἐμοὶ θρασύς.

Χορ. Ἄναξ Ὀδυσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἑλιλυθὼς,
Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

Ὀδ. Τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; πλόθεν γὰρ ἠθόμην
Βοὴν Ἀχαιδῶν τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

Ἀγ. Οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους,
Ἄναξ Ὀδυσεῦ, τῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

Ὀδ. Ποίους; ἐγὼ γὰρ οὐδὲν συγγνώμην ἔχω
Κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπι κακά.

Ἀγ. Ἤκουσεν αἰσχρά. δρῶν γὰρ οὐ τοιαῦτά με.

Ὀδ. Τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;

Ἀγ.

Α'γ. Οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
Α"μοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμέ.
Ο'δ. Ε"ξεσιν οὖν εἰπόντι παλιθῆ φίλῳ,
Σοὶ μηδὲν ἦσον ἢ πάρος ξυμπρεμεῖν;
Α'γ. Εἶπ'. ἦ γὰρ εἶλω ἐκ αὖ εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
Φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Α'ργείων νέμω.
Ο'δ. Α"κου νυῦ, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
Μὴ τλῆς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
Μήδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
Τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τλῶ δίκλω πατεῖν.
Κἀμοὶ γὰρ λῶ ποθ' ὅτος ἐχθισος στρατῶ,
Ε'ξ ἧ κράτησα τῷ Α'χιλλείων ὅπλων.
Α'λλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ,
Οὔκουν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν,
Ε"ν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Α'ργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεθα, πλὼ Α'χιλλέως.
Ω"ς τ' ἐκ αὖ ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
Οὐ γάρ τι τῶτον, ἀλλὰ τὰς θεῶν νόμως
Φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' ἐ δίκαιον, εἰ θανοὶ,
Βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν, ἐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
Α'γ. Σὺ ταῦτ' Ο'δυσσεῦ, τῆδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
Ο'δ. Ε"γωγ'. ἐμίσουν δ', ὡνίκ' ἐμὲ μισεῖν καλόν.
Α'γ. Οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβλῶαίσε χρή;
Ο'δ. Μὴ χαῖρ' Α'ϝείδη κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
Α'γ. Τόν τοι τύραννον δύσεβεῖν ἐ ῥᾴδιον.
Ο'δ. Α'λλ' εὖ λέγεσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμειν.
Α'γ. Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῷ ὀντέλει.
Ο'δ. Παῦσαι. κρατεῖς τοι τῷ φίλων νικώμενος.
Α"γ. Μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τλῶ χάριν δίδως;
Ο'δ. Ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ὢν.

Αγ. Τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν;
Οδ. Νικᾷ γὰρ ἤρεμά μ' ἐχθρᾶς πολύ.
Αγ. Τοιοίδε μέν τοι φῶτες ἔκπληκτοι βροτῷ.
Οδ. Ἦ χάρτα πολλοὶ νῷν φίλοι, καὐθις πικροί.
Αγ. Τιὸσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ πᾶσθαι φίλως;
Οδ. Σκληρὼν ἐπαινεῖν ὁ φιλῶ ψυχῇ ἐγώ.
Αγ. Ἡμᾶς σὺ δείλὰς τῇδε θ' ἡμέρᾳ φανεῖς.
Οδ. Ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐσθλίους.
Αγ. Ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
Οδ. Ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθαδ' ἵξομαι.
Αγ. Ἦ παὐθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
Οδ. Τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς, ἢ μαυτῷ πονεῖν;
Αγ. Σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
Οδ. Ὡς αὖ ποιήσῃς, παντὰχοῦ χρηστός γ' ἔσῃ.
Αγ. Ἀλλ' εὖγε μέν τοι τοῦτ' ἐπίσασ', ὡς ἐγὼ
Σοὶ μὲν νεμοιμ' ἂν τῇδε καὶ μείζω χάριν.
Οὗτος δ' ἥκει, κἀνθάδ' ὢν, ἐμοιγ' ὁμῶς
Ἐχθίστος ἔσαι. σοὶ δ' ὁρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή.
Χορ. Ὅστις σ' Ὀδυσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
Φωῦσαι τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἐς ἀνὴρ.
Οδ. Καὶ νῷν γε Ζεὺς τάπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
Ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
Καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
Χρὴ τοῖς ἀείσοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
Τευ. Λέγεις Ὀδυσεῦ, ταῦτ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
Λόγοισι, καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
Τοῦτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
Μόνος παρέστης χερσίν. οὐδ' ἔτλης παρὼν,
Θανόντι τῷδε, ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.

Ὡς

Ὡ'ς ὁ στρατηγὸς οὐ 'πιβρόντητος μολὼν,
Αὐτός τε, χ' ὡ ξυμπαιμος, ἠθελησάτην
Λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆς ἄτερ.
Τοι γάρ σφ' ὀλύμπου τῶδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ,
Μνήμων τ' Ἐρινὺς, καὶ τελεσφόρος δίκη,
Κακοὺς κακῶς φθείρουσιν, ὥσπερ ἤθελον
Τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
Σὲ δ' ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαρτίου παῖ,
Τάφου μὲν ὀκνῶ τῶδ' ἐπιφαύειν ἐᾶν,
Μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ.
Τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξύμπραπτε. κεἴτινα στρατῷ
Θέλεις κομίζειν, ὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
Ἐγὼ δὲ πάλλα πάντα πορσυνῶ. σὺ δὲ
Ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίσασο.

Ο'δ. Ἀλλ' ἤθελον μὲν, εἰ δὲ μή 'σί σοι φίλον
Πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.

Α' Ν Α' Π Α Ι Σ Τ Ο Ι.

Τευ. Ἄλις. ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέτακται
Χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν, ποίλῳ κάπετον
Χερσὶ ταχύνετε. τοῖδ' ὑψίβατον
Τεῖχος δ' ἀμφίπυρον λυγρῶν ὀσίων
Θέσθ' ἐπίκαιρον. μία δ' ἐκ κλισίας
Ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
Κόσμον φερέπω.
Παῖ, σὺ δὲ παῖδός γ', ὅσον ἰσχύεις,
Φιλότητι δίγων, πλευρὰς σαῖς ἐμοὶ
Τάσδ' ἐπικύφιζ'. ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄϋω φυσῶσι μέλαν

Μενε. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις αὐτὴρ
Φησὶ παρεῖναι, σεύθω, βάτω,
Τῶνδ' αὐδῆι πονῶν τῷ παντ' ἀγαθῷ,
Κἀδοκὶ πω λῴονι θνητῷ
Αἴαντος. ὅτ' ἰὼ, τότε φωνῶ.

Χορ. Η' πολλὰ βροτοῖς ἐσὶν ἰδοῦσι
Γνῶναι. πεὶν ἰδεῖν δ', ἀδεὶς μαντις
Τῶν μελλόντων ὅ, τι φράξει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ, Προμηθέως δεσμώτου.

Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πιωθάζεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γυνομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῆ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παραγίνεται, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἐξωθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου ἑαυτῷ· τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται. Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιόν αὐτῆς ἐστὶ, Προμηθέως δέσις. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῆ Ὠκεανῆ, ὡς ἀπὸ τῆ πρὸς τὰ Ἰὼ λεγομένων ἔξεσι συμβαλεῖν.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.	ΧΟΡΟΣ Ὠκεανίδων νυμφῶν.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.	ΙΩ ἡ Ἰνάχου.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.	ΕΡΜΗΣ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.	Προλογίζει ὁ Κράτος καὶ Βία.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χθονὸς μὲν εἰς πλευρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθων ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν·
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπισολὰς,
Ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,

Θνη-

Θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν. τοιᾶς δέ τοι
Ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δουῶναι δίκην.
Ὡς αὖ διδαχθῇ τὸν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπου δ' παύεσθαι τρόπου.

Ἡφ. Κράτος Βία τε, σφῶιν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δή, κ' οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
Παύτως δ' ἀνάγκη τῆνδέ μοι τόλμαν σχέθειν.
Ἔξωμαζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ἄκοντάσ' ἄκων δυσλύτοις χαλκδέσμασι
Προσπασαλδεύσω τῷ δ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
Ἵν' ὄτε φωνὴν, ὅτέ τε μορφὴν βροτῷ
Ὄψει, ραθέντος δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
Χροιᾶς ἀμείψεις αὖθις· ἀσμενῶ δέ σοι
Ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν.
Ἀεὶ δὲ τῶ παρόντος ἀχθηδὼν κακῶ
Τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ ὑπέρκειταί πω.
Τοιαῦτ' ἀπείρων τῶν φιλανθρώπου τρόπου.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης.
Ἀνθ' ὧν ἀέρπῃ τῆνδε φρουρήσεις πέτραν,
Ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
Πολλὰς δ' ὀδυρμὰς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
Φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
Ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

Κρ. Εἶεν. τί μέλλεις, καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ συγεῖς θεὸν,
Ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι πρέσβωκε γέρας;

Ἡφ. Τὸ

Ἡφ. Τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ἤθ' ὁμιλία.
Κρ. Σύμφημ'. ἀνήκεστόν γ' ἔπος λόγων
Οἷόν τε πῶς; ἢ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
Ἡφ. Αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.
Κρ. Ἄχος γὰρ ὐδενὶ τόνδε θρηνεῖσθαι. σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
Ἡφ. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
Κρ. Τί νιν συγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων ὐδενὶ αἰτία τέχνη.
Ἡφ. Ἔμπας τις αὐτῷ ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
Κρ. Ἅπαντ' ἐπράχθη, πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
Ἐλεύθερος γὰρ ἔστιν εἰ πλὴν Διός.
Ἡφ. Ἔγνωκα, τοῖσδε κ' ὐδενὶ αὐτειπεῖν ἔχω.
Κρ. Οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλίσσοντα προσδέρχθῃ πατήρ;
Ἡφ. Καὶ δὴ πρόχειρα φάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κρ. Λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ θενὼν
Ῥαίσῃσι θεῖνε, παρὰ πέτρας πρὸς πέτραις.
Ἡφ. Περαίνεται δὴ, κ' ἔμπρακτα τἄργον τόδε.
Κρ. Ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
Ἡφ. Ἄρρων ἥδ' ἐγ' ὠλεσεν δυσεκλύτως.
Κρ. Καὶ τῇδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
Ἡφ. Πλὴν τῆδ' ἂν ὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
Κρ. Ἀδαμαντίνῳ νῦν σφιγὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων ὑπαμπὰξ παρὰ πέτρᾳ ἐρρωμένως.
Ἡφ. Αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερτλήω πόνων.
Κρ. Σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῷ Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ
τρύεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
Ἡφ. Ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν;

Κρ.

Κρ. Ὁρῶ κυρουῦτα τόνδε τῷ ἐπαξίων·
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μαχαλισῆρας βάλε.
Ἡφ. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
Κρ. Ἠμὶν κελεύσω, κἀπιθωύξω γέ σοι.
Χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
Ἡφ. Καὶ δὴ πέφραχται τἄργον· ἐς μακρῷ πόνῳ.
Κρ. Ἐρρωμένως νυν σθένε χερσὶν πέδας,
Ὡς ὁ ὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
Ἡφ. Ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σε γηρύεται.
Κρ. Σὺ μαλθακίζου, τὼ δ' ἐμὼ αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε ἧσσον μὴ 'πίπληκτέ μοι.
Ἡφ. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβλυσρ' ἔχει.
Κρ. Ἐνταῦθα νυν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι φροσίθει. τί σοι
Οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
Ψυδρωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως
Ὅτῳ ξόφῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τύχης.
Πρ. Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
Ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
Ἴδεσθέ μ' οἷα θεῶν ὑπ' ἔχω θεός.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δέρχθητ' οἵαις αἰκίαισι
Διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ·

Αἰ αἰ τὸ παρὸν,
Τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα σκοπῶ· πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρμα τῷδ' ἐπιτεῖλαι;

ΙΑΜΒΟΙ.

Καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ'. οὐδέ μοι ποταίνιον
Πῆμ' οὐδὲν ἥξει· τλῶ πεπρωμένῳ ᾗ χρὴ
Λίσσων φέρειν ὡς ῥᾷστα, γινώσκουθ' ὅτι
Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς' ἀδήριτον σθένος.
Ἀλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας.
Οἷσίντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας
Ναρθηκοπλήρωτον ᾗ θηρῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφυκε, καὶ μέγας πόρος.
Τοιάσδε ποινὰς ἁμπλακημάτων τίνω,
Υ'παίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
Α᾽ ἆ, ἔα ἔα.
Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς;
Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
Ἵ'κετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον,
Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁ'ρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' απεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
Τλῶ Διὸς αὐλῶ εἰσοιχνεῦσι,

Διὰ

Διὰ τὴν λίαν φιλόπτα βροτῷ.
Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφρῶς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει;
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χορ. Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε πάξις,
Πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
Προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
Μόγις παρειποῦσα φρενός.
Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
Κτύπε γὰρ ἀχὼ χάλυβος δίηξιν αὔτρων μυχόν,
Ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὼ θερμερῶπιν αἰδῶ·
Σύθλιβε δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Αἰ αἰ αἰ, τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
Τᾶς περὶ πᾶσαν θ' εἱλισσομένας
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥόμματι παῖδες
Πατρὸς Ὠκεανοῦ. δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
Οἵῳ δεσμῷ προσπορπᾶτος,
Τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

Ἀντιστροφὴ ά.

Χορ. Λεύσσω Προμυθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
Ὀμίχλη προσῆξε πλήρης
Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσῃ

Πέ-

Πέξαις προσαυαινόμενον
Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.
Νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπου.
Νεοχμοῖς ὑνόμοις Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει,
Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀΐσσοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' ἄϊδου
Τὸν νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Ἀγείως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοῖς δ' ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Χορ. Τίς ὧδε τλησικάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ πάδ' ἐπιχαρῆ;
Τίς ὲ ξυναχαλᾷ κοκοῖς
Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
Θέμενος ἄγναμπτον νόον,
Δάμναται ὑρανίαν γενναν·
Οὐδὲ λήξει, πεὶν αὖ ἢ κορέσῃ κέαρ,
Ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Ἦ μὲν ἔτ' ἐμοῦ, καί περ κραπεραῖς
Ἐν γυοπέδαις αἰκιζομένου,
Χρείαν ἕξει μακάρων πρυτάνις,

ΔΕῆ-

Δεῖξαι τὸ νέον βέλδος· ὑφ' ὅτῳ
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καίτοι μ' ὐ μελιγλώσσοις πειθοῦς
Ἐπαοιδαῖσι θέλξει, σεμνάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καταμιμύσω, πρὶν αὖ ἐξ ἀγείων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε μοι τίνειν
Τῆς δ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χορ. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
Δύαισιν ὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
Ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
Ἐμὰς δ' φρενὰς ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾶ ποτε πρὸς πόνων χρήσει
Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
Ἤθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Οἶδ' ὅτι ξαχύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας, οἷα,
Μαλακογνώμων
Ἔσαι ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
Τλῶ δ' ἀτέραμνον σορέσας ὀργλῶ,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
Σπεύδων ἀοκέλδοντι ποθ' ἥξει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χορ. Παντ' ἐκπάλυφον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,

Ποίῳ λαβώνσει Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴτι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.
Πρ. Ἀλγεινὰ μεν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
Ἄλγος δ' σιγᾶν, πανταχῇ δ' δύαστμα.
Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώθητο,
Οἱ μεν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
Ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν.
Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλαις δὲ μηχαναὶς
Ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ὤοντ' ἀμοχθεὶ τοὺς βίαν τε δεσπόσειν.
Ἐμοὶ καὶ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ἦν κραίνοιτο πρὸς τεθεσπίκει,
Ὡς οὐ κατ' ἰσχυὶ, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
Χρεὶ ἦν, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέξοντας κρατεῖν.
Τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
Οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ παν.
Κράτισα δή μοι τῆδ' παρεσώτων τότε
Ἐφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντι μητέρα,
Ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαρασατεῖν.
Ἐμαῖς δὲ βουλαῖς, ταρτάρου μελαμβαθὺς
Κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον,
Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
Ὁ τῆδ' θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
Ἔστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι

Νό-

Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
Ὃ δ' οὐκ ἐρωτᾷς, αἰτίαν καθ' ἥντινα
Αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθέζετ', ὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
Ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
Ἀρχαῖ· βροτοῦς δ' οὐ τοὺς παλαιπώρων λόγον
Οὐκ ἦχεν ἀδήν, ἀλλ' ἀΐσσοντας γένος
Τὸ πᾶν, ἐβούλετ' ἄμμορον φυτοῦσαι νέον·
Καὶ τοῖσιν ἀδεὴς οὐκ ἐβαινε πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ δ' ἐτόλμων ἐξερυσάμην βροτοὺς
Τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς ᾅδου μολεῖν.
Τῷ τοι τοιοῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
Πάσχειν μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτροῖσιν δ' ἰδεῖν·
Θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, πάτα τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλ' ἀπηλεῶς
Ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

Χορ. Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
Ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν ἐξημαχαλᾷ
Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἔχῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἀλγύνθην πέαρ.

Πρ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

Χορ. Μή πᾳ τι πρᾶβις τῷδε καὶ περαιτέρω;

Πρ. Θνητοὺς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

Χορ. Τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

Πρ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

Χορ. Μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

Πρ. Πρὸς τοῖς δὲ μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὥπασα.

Χορ. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

Πρ. Ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

Χορ. Τοιοῖσδε δήτα Ζεὺς ἐπ' αἰτίαμασιν

Αἰκίζεταί τε, κ' ὐδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
Οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

Πρ. Οὐκ ἄλλο γ' ὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

Χορ. Δόξει δ' πῶς; τίς ἐλπίς; ὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, ὐτ' ἐμοὶ λέγειν
Καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

Πρ. Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
Ἔχει, παραινεῖν, νουθετεῖν τε τὰς κακῶς
Πράσσοντας. ἐγω δ' ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
Ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, ὐκ ἀρνήσομαι.
Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
Οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοιαῖσί με
Κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
Τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ 'δύρεσθ' ἄχη,
Πεδοῖ δ' βᾶσαι τὰς προσερπύσας τύχας
Ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ παν.
Πείθεσθέ μοι πείθεσθε, συμπονήσατε
Τῷ νυν μογοῦντι. Ταυτά τοι πλανωμένη
Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χορ. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
Τοῦτο Προμηθεῦ,
Καὶ νυν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
Θῶκον προλιπὼσ', αἰθέρα θ' ἁγνὸν
Πόρον οἰωνῶν, ἀκρυόεσσαν
Χθονὶ τῇδε πελῶ. τὰς σὰς δ' πόνους
Χρήζω ἅπαντας ἀκοῦσαι.

Ὠκ.

Ω'κ. Ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρός σε Προμηθεῦ,
Τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ σομίων ἄτερ δ'ἰθυόντων·
Ταῖς σαῖς ἢ τύχαις, ἴθι, ξυναλγῶ.
Τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς ὅπως
Ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους,
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
Νείμαιμ', ἢ σοι.
Γνώσῃ δ' τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαλινογλωσσεῖν σύνι μοι· φέρε γάρ
Σήμαιν' ὅ, τι χρή σοι συμπράττειν.
Οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ω'κεανῦ
Φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

Ι' ΑΜΒΟΙ.

Πρ. Ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
Ἦκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
Ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πέτρηφη
Αὐτόκτιτ' ἄντρα, τλὺς ἰδηρομήτορα
Ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
Ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
Τὸν συγκαθεσήσαντα τὴν τυραννίδα,
Οἵαις ὑπ' αὐτῆ πημοναῖσι κάμπτομαι.
Ω'κ. Ὁρῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσω γέ σοι
Θέλων τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
Γνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
Νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
Εἰδ' ὧδε τραχεῖς καὶ πεπηγμένους λόγους

Ῥίψεις, τάχ' αὖ σε καὶ μακραὶ αἰῶνες
Θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστέ σοι τὸν νῦν χόλον
Παρόντα μόχθων, παιδιαὶ εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
Ζήτει δ' τῇδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.
Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
Σὺ δ' ὑδέπω ταπεινὸς, ὐδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις
Οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος ὐ δ' ὑπόδικος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
Εἰ δυνατόν, τῇδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροσόμει.
Ἦ οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

Πρ. Ζηλῶ σ', ὅθ' ὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
Πάντων μεταχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
Πάντως γὰρ ὐ πείσεις νιν· ὐ γὰρ εὐπιθής.
Πάπταινε δ' αὐτὸς μήτι πημανθῇς ὁδῷ.

Ὠκ. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὰς πέλας φρενῶν ἔφυς,
Ἢ σαυτόν· ἔργῳ κ' ὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ὁρμώμενον δ' μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
Λύχῳ γὰρ, αὐχῶ τοῦδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Διί, ὥστε τῇδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

Πρ. Τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κ' ὐδαμῇ λήξω ποτέ.
Προθυμίας γὰρ ὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
Μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, ὐδὲν ὠφελῶν

Ἐμοί,

Ἐμοὶ, πονήσεις, εἴτι καὶ πονεῖν θέλεις.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
Ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυσυχῶ, τῶδ' εἵνεκα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείοισι πημονὰς τυχεῖν.
Ὠκ. Οὐ δῆτ'· ἐπείμε καὶ κασιγνήτῳ τύχαι
Τείρασ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρᾳ τόπῳ
Ἔσχηκε κίον' οὐρανῷ τε καὶ χθονὸς
Ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκήτορα
Ἄντρων ἰδὼν ἥκτειρα, δαΐον πέρας,
Ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θῆρον, πᾶσιν ὃς αὐτέσι θεοῖς,
Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον.
Ἐξ ὀμμάτων δ' ἥραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ὡς τιὼ Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῆῤ ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρενὸς γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη θεός·
Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται σεσωπῇ πλησίον θαλασσίᾳ
Ὑπένερθεν ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἧμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ὅθεν ἐκραγήσονταί ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς, δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λιπαρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
Θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἰωθρακωμένος.
Πρ. Σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου

Χρήζεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίσασαι.
Ἐγὼ δ' τλὴ παρὸν αὐτλήσω τύχιν,
Ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλυ.
Ὠκ. Θύκουν Προμηθεῦ τᾶτο γινώσκεις, ὅτι
Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
Πρ. Ἐὰν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
Ὠκ. Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δ' καὶ τολμᾶν, τίνα
Ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
Πρ. Μόχθον πεφυκὸν, κυφόνουν τ' ἀνηθίαν.
Ὠκ. Ἔα με τλήμδε τλὴ νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
Κέρδιζον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
Πρ. Ἐμὸν δοκήσει τ' ἁμπλάκημ' εἶναι τόδε.
Ὠκ. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος σέλλει πάλιν.
Πρ. Μὴ γάρ σε θρηνῶν ἐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
Ὠκ. Ἦ τῷ νέον κρατοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
Πρ. Τᾶτα φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
Ὠκ. Ἦ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
Πρ. Σέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νῦν.
Ὠκ. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.
Λεῦρον γὰρ οἶμον αἰθέρος ϕαίρει πτεροῖς
Τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χορ. Στείχω σε τᾶς ὁλομέλας τύχας Προμηθεῦ,
Δακρυσίσακτον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν λειβομένα ῥεῖος, παρειὰν
Νοτίοις ἔπεγξα παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ
Τάδε Ζεὺς ἰδίοις νόμοις κρατύνων,

Ὑπε-

Τ' περήφανον τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν
Λίχμαὶ . προπασα δ' ἤδη σονόεν
Λέλακε χώρα· μεγαλοχήμανα τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ σεύουσι τὰν σαὺ ξυνο-
μαιμόναν τὲ τιμάν, ὁπόσοι τ' ἔποικον
Λ'γνᾶς Λ'σίας ἔδος νέμονται·
Μεγαλοσθένοισι σοῖς πήμασι
Συγκάμνουσι θνητοί.
Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι,
Μάχας ἄτρεστοι, καὶ Σκύθης ὅμιλος,
Οἳ γᾶς ἔσχατον πόρον ἀμφὶ Μαιῶτιν
Ε'χουσι λίμναν· Λ'ραβίας τ' ἄρεκτον ἔθνος,
Τ' ψίκρημνόν θ' οἳ πτόλισμα Καυκάσου
Πέλας νέμονται, δαΐος στρατὸς,
Ο'ξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
Δαμεὶς' ἀκαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν
Λ'τλανθ', ὃς αἰεὶ ὑπείροχον σθένος
Κραταιὸν οὐρανίον τε πόλον
Νώτοις ὑποβασάζει. βοᾷ ϑ' πόντιος κλύδων
Ξυμπιτνῶν, στένει βυθός·
Κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
Γᾶς, παγαίθ' ἁγνορρύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

Ι' Α Μ Β Ο Ι.

Πρ. Μή τε χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
Σιγᾷν με. Συννοίᾳ ϑ' δάπτομαι κέαρ,
Ο'ρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσπλεκόμενον.

Καί-

Καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τέκνοις γέρα
Τίς ἄλλος, ἢ 'γώ, παντελῶς διώρισεν;
Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδήσεις αὖ
Ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς ἦ πήματα
Ἀκούσατ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
Ἔννους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπιβόλους.
(Λέξω δὲ, μέμψιν ὅστιν' ἀνθρώποις ἔχων,
Ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος)
Οἱ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
Κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
Ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κ' οὔτε πλινθυφεῖς
Δόμους προσήλους ἴσαν, ἀ ξυλουργίαν·
Κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀείσυροι
Μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀηλίοις.
Ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
Θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Ἔπρασσον, ἕστε δή σφιν αὐτολὰς ἐγὼ
Ἄστρων ἐδείξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
Ἐξεῦρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν·
Καὶ ζεῦξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
Ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ', ὅπως
Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένωνθ'. ὑφ' ἅρμαθ' ἡγαγον φιλήνιους
Ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' ἅρματ' ἄλλος οὐκ ἐμὲ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξεύρων πάλαι

Βρο-

Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
Τῆς νυῦ παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
Χορ. Πέπονθας ἀεικὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
Πλαγᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
Πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
Πρ. Τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον
Οἵας τέχνας τε καὶ δόλους ἐμησάμην.
Τὸ μεὺ μέγιστον, εἴτις εἰς νόσον πέσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ' ὐδεὺ, ὐδὲ βρώσιμον,
Οὐ χρισὸν, ὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
Χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πεὶν ἐγὼ σφίσιν
Ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
Τρόπους δ' πολλὰς μαντικῆς ἐσοίκισα,
Κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Γ' παρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
Ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους,
Γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκιθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
Εὐωνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἣντινα
Ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
Ἔχθρας τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίας·
Σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
Ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν,
Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλου δ' μορφ'αν,
Κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
Ὀσφὺν πυρώσας, δυσκέμαρτον εἰς τέχνην
Ὤδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
Τοιαῦτα μεὺ δὴ ταῦτ'. σὺ δὲ χθονὸς

Κε-

Κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα.
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόντε τίς
Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμέ;
Οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
Βραχεῖ γὰρ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε·
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

Χορ. Μὴ νυν βροτὸς μὲν ὠφέλει καιρὸν πέρα,
Σαυτὸν δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
Εὐέλπις εἰμὶ τῆσδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύειν Διός.

Πρ. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
Κραῦναι πέπρωται· μυελοὺς δὲ πημοναῖς,
Δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγαίω·
Τέχνῃ δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρᾳ μακρῷ.

Χορ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

Πρ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐρινύες.

Χορ. Τῶν ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.

Πρ. Οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τλὴν πεπρωμένην.

Χορ. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

Πρ. Τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

Χορ. Ἦ που τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

Πρ. Ἄλλον λόγον μέμνησθε, τόνδε δ' ἐξαμῶς
Καιρὸς γεγωνεῖν. ἀλλὰ συγκαλυπτέος
Ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς ἀεικεῖς κἀδύας ἐκφυγγάνω.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Χορ. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
Ἀντίπαλον Ζεὺς, μηδ' ἐλινύσαιμι
Θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισομένα

Βυθόνοις, παρ' Ωκεανοῖο παγὸς
Ἄσβεστον πόρον, μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις.
Ἀλλά μοι τόδε μενοί, καὶ μήποτ' ἐκπαγείη.
Ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον
Ἐλπίσι, φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν
Ἐν εὐφροσύναις. φείσασθέ σε δερκομένη
Μυρίοις μόχθοις δαπναιόμενον.
Ζῆνα γὰρ ὐ ξυμέων, ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει
Θνατὸς ἄγαν Προμηθεῦ· φέρ' ὅπως ἄχαρις
Χάρις, ὦ φίλος, εἰπέπω τις ἀλκά,
Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; ἠδ' ἐδέρχθης
Ὀλιγοδρανίᾳ ἀκμᾷ, ἰσόνειρον,
Ἃ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον.
Οὔποτε ταὶ Διὸς ἁρμονίαν θνατῶν παρεξίασι
Βυλαί. ἔμαθον τάδε, σὰς φρασιδὲς ὁλοὰς
Τύχας Προμηθεῦ. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος
Προσέπτα τόδ', ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοιξά
Τε καὶ λέχος σὸν ὑμεναίοιν ἰόπτι γάμων,
Ὅτε τλὼ ὁμοπάτριον ἔδνοις ἤγαγες Ἡσιόνᾳ
Πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰώ. Τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λύσασθαι
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισι
Χειμαζόμενον;
Τίνος ἀμπλακίης ποιναῖς ὀλέκῃ;
Σήμηνον ὅπη
Γῆς ἐμὸς ἀρὰ πεπλάνημαι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Α. ἆ, ἔα ἔα.
Χείει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος,
Εἴδωλον Ἄργυς γηγενὲς· ἄλδ' ὦ γᾶ·
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βύτην.
Ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
Οὐν ὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περᾶν
Κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆσιν αὐὰ τὰν παραλίαν
Ψάμμον· ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ δόναξ
Ἀχέτας ὑποδόζαν νόμον· ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ,
Πῶ πῶ πῶ πῆ μ' ἄγετι πλέπλαγκτοι πλανὰς
Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
Τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἀρὰν
Ἁμαρτῶσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.
Οἴστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
Παράκοπον ὧδε τείρεις;
Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
Φθονήσῃς δέγμάτων ἄναξ.
Ἄλαλα με πολύπλαγκτοι πλαναὶ
Γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χορ. Κλύεις φρόσφθεγμα τᾶς βάκερω παρθένω;
Πρ. Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
Ἔρωτι, καὶ νυῶ τὰς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρα συγυτὸς φρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΜΟ-

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ'.

Ἰώ. Πόθεν ἐμὲ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὢν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
Ταὐ παλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς;
Θεόσυτον δὲ νόσον ὠνόμασας,
Ἃ μαραίνει με χείσσα
Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ·
Σκιρτημάτων δὲ νήσισιν αἰκίαις
Λαβρόσυτος ἦλθον,
Ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
Δυσδαιμόνων ᾗ τίνες, οἵ (ἔ ἔ) οἵ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
Ὅ, τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Τί μὴ χρή. τί φάρμακον νόσῳ,
Δεῖξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει,
Φράζε τᾷ δυσπλανώῳ παρθενώῳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρήζεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
Ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα;
Ἰώ. Ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
Τλῆμον Προμηθεῦ, τῷ δίκλῳ πάσχεις πάδε;
Πρ. Ἁρμοῖ πέπαυμαι τὰς ἐμὰς θρηνῶν πόνους.
Ἰώ. Οὔκουν πόροις ἂν τλῴδε δωρεὰν ἐμοί;
Πρ. Λέγ' ἣν τιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ ἐκπύθοιό μου.
Ἰώ. Σήμηνον ὅστις σ' ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.

Πρ Βύ-

Πρ. Βέλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δ' χείρ.
Ἰ'ώ. Ποιναὶ δ' ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
Πρ. Τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
Ἰ'ώ. Καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τ' ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τίς ἔσαι τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
Πρ. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
Ἰ'ώ Μήτοι με κρύψῃς τῶνδ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
Πρ. Ἀλλ' οὐ μεγαίρω τῶνδέ σοι δωρήματος.
Ἰ'ώ. Τί δῆτα μέλλεις μὴ 'γγεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
Πρ. Φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
Ἰ'ώ. Μή μου προσχήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
Πρ. Ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
Χο. Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
Τὼ τῆσδε πρῶτον ἐξορπάσωμεν νόσον,
Λύτης λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄλλων σὺ διδαχθήτω πάρα.
Πρ. Σὸν ἔργον Ἰοῖ ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πάρος.
Ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας
Ἔνταῦθ' ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ,
Πρὸς τῷ κλυόντων, ἀξίαν ξυβλῶ ἔχει.
Ἰ'ώ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή·
Σαφεῖ δ' μύθῳ πᾶν ὅπερ προχρήζετε,
Πλὴν στε. καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
Θέσπιστον χειμῶνα, καὶ ἄφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι χέτλια προσέπτατο.
Ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἐνύχοι πολλύμεναι
Ἐς παρθενῶνας τὰς ἐμοὺς παρηγόρουν
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' ὀλβίων κόρη,
Τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρῳ βέλει

Πρὸς

Πρὸς σοῦ πέφαλπται, καὶ σωαίρεσθαι κύπτειν
Θέλει· σὺ δ' ὦ παῖ μὴ πολακτίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺ
Λειμῶνα, ποίμνας βυσάρεις τε πρὸς πατρὸς,
Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
Τοιοῖσδε πάσας ἀφρόνας ὀνείρασι
Ξυνειχόμην δύστηνος, ἕστε δὴ πατρὶ
Ἔτλην γεγῶσιν νυκτίφοιτ' ἐνείρατα.
Οἱ δ' ἵκτε Πυθὼ, κἀπὶ Δωδώνην πυκνὰς
Θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
Δρᾶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσι πράττειν φίλα.
Ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς, ἀσήμως δυσκέλευς τ' ἐρημόνες.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
Σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθεμόνη,
Ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
Κἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
Τοιοῖσδε πειθεὶς λοξίοις μαντεύμασιν,
Ἐξήλασέν με, κἀπέκλεισε δωμάτων
Ἄκοντα μὲν ἄκων· ἀλλ' ἐπιψαύσας βίᾳ
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν πάλιν.
Εὐθὺς δ' μορφή καὶ φρενῶν διάστροφοι
Ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ἐξυβρίζομαι
Μύωπι χειρωθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι
Ἦσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος,
Λέρνης ἄπλητόν τε βουκόλος δ' γηγενὴς
Ἄκρατος ὀργῇ Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
Ὄμμασι δεδορκὼς τὰς ἐμὰς κατὰ σίβας.
Ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος

Τῶ ζλῶ ἀπεστέρησεν . οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ
Μάστιγι θείᾳ γλῶ πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ', εἰδ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδὲ μ' οἰκτίσας
Ξυνθάλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
Αἴσχιστον εἶναί φημι σωθέντας λόγους.

ΣΤΑΣΙΜΑ.

Χορ. Ἔα, ἔα. ἄπεχε, φεῦ·
Οὔποτ' ἔπος' ἠυχόμην ξένους μολεῖσθαι λόγους
Ἐς ἀκοὰς ἐμὰς, οὐδ' ὧδε δυσθέατα
Καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφίπει
Κεύθῳ φύχειν ψυχὰν ἐμάν.
Ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφευγ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Πρόγε σαυτὸν ζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
Ἐπίσχες ἔστ' αὖ καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
Χορ. Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τι γλυκὺ,
Τὸ λοιπὸν ἄλγος πρόξεπίστασθαι πρέπει.
Πρ. Τῶν πείνγε χρείαν λῦσασθ' ἐμοῦ πάρα
Κἄφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
Τὰ λοιπὰ νυῖ ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
Τλῆναι πρὸς Ἥρας τῆνδε τλῆ παίδα.
Σὺ δ' Ἰνάχειον σπέρμα τὰς ἐμὰς λόγους
Θυμῷ βάλ', ὡς αὖ τέρμαθ' ἑκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν ἐνθενδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

Στρέ-

Στρέψασα σαυτὴν, τεῖχ' ἀπρότους γύας.
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἱ πλεκτὰς στέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' ἀκύκλοις ὄχοις,
Ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ' ἀλισσόνοις πόδας
Χείμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπεραᾶν χθόνα.
Λαιᾶς ἔχειρός οἱ σιδηροτέκτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
Ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλασοι ξένοις.
Ἥξεις δ' ὑβρισθὴν ποταμὸν ὐ ψευδώνυμον,
Οὐ μὴ περάσῃς· ὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
Πρὶν αὖ πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Ὑψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βλῶσαι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
Ἥξεις συναόρον, αἳ Θεμισκυρᾶ ποτε
Κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
Αὗται σ' ὁδηγήσουσι κὴ μάλ' ἀσμένως.
Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς εὐπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυστάλαγχνος σὲ χρὴ
Λιπεῖν αὐλῶν' ἐκπεραᾶν Μαιωτικόν·
Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'· ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ
Ὁ τῷδε θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
Χρήζων μιγῆναι, πᾶσδ' ἐπέρρι̣ψε πλανάς.

Πικρᾶ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῷ σῶν γάμων
Μνηστῆρος. ὡς γὰρ νῷν ἀκήκοας λόγους
Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

Ἰ. ὦ. Ἰὼ μοι μοι, ἒ ἒ ἒ ἒ.

Πρ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τίπτε
Δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυθάνῃ κακά;

Χο. Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

Πρ. Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτρὰς δύης.

Ἰ. ὦ. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλου πέτρας,
Ὅπως πεδῶ σκήψασα, τῷ πάντων πόνων
Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Πρ. Ἦ δυσπετῶς ἂν τοῖς ἐμοῖς ἄθλοις φέροις,
Ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔξιν οὐ πεπρωμένον.
Αὕτη γὰρ ἂν λύσις ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
Νῦν δ' ὧδε ἐστὶ τέρμα μοι προκείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

Ἰ. ὦ. Ἦ γάρ ποτ' ἔσθ' ἑκπεσεῖν ἀρχῆς Διός;

Πρ. Ἦ δοιμ' ἄν, οἶμαι, τῶνδ' ἰδοῦσα συμφορᾶ.

Ἰ. ὦ. Πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

Πρ. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

Ἰ. ὦ. Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συλληθήσεται;

Πρ. Αὐτὸς πρὸς αὑτὸν κερφόνων βουλευμάτων.

Ἰ. ὦ. Ποίῳ ξόπῳ; σήμηνον, εἰ μήτις βλάβη.

Πρ. Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

Ἰ. ὦ. Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

Πρ. Τίδ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

Ἰ. ὦ. Ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσαται θρόνων;

Πρ. Ἦ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Ἰ. ὦ. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

Πρ. Οὐ-

Πρ. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' αὖ ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
Ἰώ. Τίς σοῦ ὁ λύσων σ' ἐστὶν, ἄκοντος Διός;
Πρ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
Ἰώ. Πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
Πρ. Τρίτος γὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς;
Ἰώ. Ἤδ' ἐκ ἔτ' ἐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
Πρ. Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
Ἰώ. Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποσέρει.
Πρ. Δυεῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
Ἰώ. Ποίοιν; πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
Πρ. Δίδωμι'. ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
Χορ. Τύπων σὺ τλῆθι μοὶ τῇδε, τλὰ δ' ἐμοὶ χάριν
Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τλῆθι λοιπὸν πλαύσῳ,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
Πρ. Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
Σοὶ πρῶτον Ἰοῖ πολύδονον πλάνῃ φράσω,
Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς αὐτολὰς φλογωπὰς ἡλιοσιβεῖς
Πόντῳ περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
Μονόδοντες, ἂς ἔθ' ἥλιος προσδέρκεται
Ἀκτῖσιν, ἔθ' ἡ νύκτερος μείωσι ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῇδε ἓξ εἰσὶ κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοσυγεῖς,
Ἃς θνητὸς ἄδεις εἰσιδὼν ἔξει πνοάς.

Τοιῦτο μέν σοι τῦτο φρούριον λέγω.
Ἄλλλω δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
Ὀξυτόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κυνὰς
Γρύπας φύλαξαι, τόντε μυνῶπα στρατὸν
Ἀ'ειμαστῶν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα πλούτωνος πόρυ.
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. πλευρὸν ἢ γλῶ
Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίυ
Ναίυσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
Τούτυ παρόχθας ἔρφ', ἕως αὖ ἔξίκῃ
Καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ἱ"ησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ' ὁδώσει τλῶ τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, ἣ δὴ τλῶ μακραὶ ἀποικίαι
Ἱ'οῖ πέφρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
Τῶνδ' εἴτι σοὶ φίλον τε καὶ δυσδέρετον,
Ἐ'παναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμαίθανε·
Σχολὴ ἢ πλείων ἢ θέλω πάρεσί μοι.

Χορ. Εἰ μέν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρυ πλανῆς,
Λέγ'. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ὧτιν' αἰτούμεθα, μέμνησαί δέ πυ.

Πρ. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοας.
Ὅπως δ' αὖ εἰδῇ μὴ μάτην κλύυσά μου,
Ἃ" χρὴν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
Τεκμήριον τῦτ' αὐτὸ δὺς μύθων ἐμῶν.
Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τλῶ αἰπυώτατ' ἀμφὶ Δωδώνλω, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτῶν Διός,

Τέ-

Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες·
Τῷ ὢν σὺ λαμπρῶς κ' ὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
Μέλλυσ' ἔσεσθ' (εἰ τῇδε προσταίνει σέτι.)
Ἐντευθεν οἰστρήσασα, τῶν παρακτίαν
Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' ἧς παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
(Σαφῶς ἐπίσασ') Ἰόνιος κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
Ὡς δέρκεται πλέον τι τῶ πεφασμένῳ.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ζαπὸν ἐλθὼν τῷ πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προχώματι·
Ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἁπαρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνῳ.
Ἐπώνυμον δὲ τῷ Διὸς γεννημάτων
Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς κατασχήσεται
Ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένεα πεντηκοντόπαις
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θηλυστόρους, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
Ἀνεψιῶν· αἱ δ' ἐπτοημένοι φρενὸς,
Κίρκοι πελειῶν ὡς μακραὶ λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες ὡς θηρασίμας
Γάμους· φθόνον δ' σώμασιν ἔξει θεός.
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμεῖσα, νυκτιφρυρήτῳ θράσει.
Γυνὴ γὰρ ἀνδρὶ ἕκαστον αἰῶνος σφετῆ,

Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
(Τοιάδ' ἐπ' ἐχθρὰς τὰς ἐμὰς ἔλθοι Κύπρις)
Μίαν ἢ παίδων ἱμέρος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σιώδυνον, ἀλλ' ἀπαμβλωθήσεται
Γνωμῶν· δυεῖν δὲ θάτερον βελήσεται,
Κλύειν ἀνάλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφονος.
Λῦπη κατ' Ἄργος βατιλικὸν πέζει γένος·
Μακρᾷ λόγᾳ δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆς δὲ φύσεται θρασὺς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ δίηλθε Τιτανὶς Θέμις·
Ὅπως δέ χ' ὥπη, ταῦτα δεῖ μακρᾷ λόγου
Εἰπεῖν. σὺ τ' ὠδὴν ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Γῆ. Ἐλελελελελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπλαγεῖς
Μανίαι θάλπουσ', οἶστρου δ' ἄρδις
Χείει μ' ἄπορος·
Καρδία δὲ φόβῳ φρενὸς λακτίζει.
Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
Ἔξω δ' ὁδὸν φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀρατής·
Θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης·

Ε' Π Ω Δ Ι Κ Α'.

Σξοφή.

Χορ. Η' σοφὸς, ἢ σοφὸς ἰὼν,
Ὅς τῶπος ἐν γνωμᾳ
Τόδ' ἐβασασέ κὰ γλώσσᾳ διέμυθολόγησεν,
Ὡς τὸ κηδεῦσαι κὰθ' ἑαυτὸν, ἀξυσδέι μακρῷ·
Καὶ μήτε τῷ πλέτῳ ἀθρυπτομένων,
Μήτε τῷ γενέᾳ μεγαλωνομένων
Ὅντα χερνήταν ἐρασσῦσαι γάμων.

Ἀντισροφή.

Μήποτε μήποτέ μ', ὦ
Μοῖραι,
Λεχέων διὸς δινάτειραν ἴδοισθε πέλασσαν·
Μηδὲ πλαθείῳ γαμέτᾳ τινὶ τῷ ἐξ ὑρανῦ.
Ταρβῶ γὰρ, ἀσεργαύορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰᾶς γάμῳ δαπτομένᾳν
Δυσπλάγχνοις Ἠρας ἀλατείαισι πόνων.

Ἐπωδός.

Ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμάλος ὁ γάμος
Ἄφοβος, ἀ δέδια· μηδὲ κρεισσόνων
Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.
Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
Πόριμος ὐδ' ἔχω τις αὖ γενοίμαν.
Ταὐ Διὸς γὰρ ὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
Ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. πάθος δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἦδη πανπελῶς κραυθήσεται·
Ἣν ἐκπιτνῶν πρᾶτο δυναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκβοπὼν ἰδεῖς θεῶν
Δυάντ' αὖ αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ, δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, χ' ὧ βόπω. πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
Πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χερῶν πυρπνόον βέλος.
Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
Πεσεῖν ἀτίμως πτῶμα τ' ἂν ἀναρχέπα.
Τοῖον παλαισιὰ νῦν παρασκδάζεται
Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας.
Ὃς δὴ κεραυνὸ κρείσσον' ἐξήσει φλόγα,
Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
Θαλασσίαν τὲ γῆς τινάκτειραν νόσον
Τείναντα, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκιδᾷ.
Πταίσας ὃ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
Ὅσον τό, τ' ἄρχειν, κοὐ τὸ δουλεύειν δίχα.
Χορ. Σὺ θεὸν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
Πρ. Ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
Χορ. Καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά;
Πρ. Καὶ τῷδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
Χορ. Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκείπτων ἔπη;
Πρ. Τί δ' αὖ φοβοίμην. ὦ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
Χορ. Ἀλλ' ἄθλον αὖ σοι τῶνδέ γ' ἀλγίω πόροι.

Πρ.

Πρ. Ὧδ' οὐ ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.
Χορ. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν, σοφοί.
Πρ. Σέβου, προσδόκα, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
Ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλοι.
Δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
Ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
Ἀλλ' εἰσορᾷς γὰρ τόνδε τὸν Διὸς ἕρκιν,
Τὸν τῷ τυραννεῖ τῷ νέῳ διάκονον·
Παπτῶς τι καινὸν ἀγγέλων ἐλήλυθε.
Ἑρ. Σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεὺς, τὸν ἐφημέροις
Πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.
Πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕς τινας κομπεῖς γάμους
Λύσᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτος·
Καὶ ταῦτα μύστοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
Ἀλλ' αὖθ' ἕκας' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
Ὁδοὺς Προμηθεῦ προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
Πρ. Σεμνόσομός γε καὶ φρονήματος πλέως
Ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
Νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῆσδ' ἐγὼ
Διοτρεῖς τυράννους ἐκπεσόντας πάθομαι;
Τρίτον δ' ὃν τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐποψομαι
Αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
Ταρβεῖν, ὑποπτᾶσειν τε τοὺς νέους θεούς;
Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
Κέλευθον ἧπερ ἦλθες, ἐκπόνει πάλιν.
Πάσῃ γὰρ ἁδὲ ὧν αὖ ἐσορᾷς ἐμοί.
Ἑρ. Τοιοῖσδε μύστοι καὶ πρὸν αὐθαδίσμασιν
Ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

Πρ Τῆς

Πρ. Τῆς σῆς λαβείας τλῶ ἐμὼ δυσφραξίαν,
(Σαφῶς ἐπίσασ') οὐκ αὖ ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λαβδεῖν πέτρᾳ,
Ἢ πατρὶ φωῦσαι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον,
Οὕπως ὑβρίζειν τὰς ὑβρίζοντας χρεών.
Ἑρ. Χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι.
Πρ. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τὰς ἐμὰς ἐγὼ
Ἐχθρὰς ἴδοιμι· καί σε δ' ἐν τούτοις λέγω.
Ἑρ. Ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφορᾶς ἐπαιτίᾳ;
Πρ. Ἁπλῶς λόγῳ τὰς πάντας ἐχθαίρω θεὰς,
Ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
Ἑρ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμψιόθ' ὑμικρὰν νόσον.
Πρ. Νοσοῖμ' αὖ, εἰ νόσημα τὰς ἐχθρὰς σχεῖν.
Ἑρ. Εἶης φορητὸς οὐκ αὖ, εἰ φράσοις καλῶς.
Πρ. Ὤμοι. Ἑρ. Τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
Πρ. Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
Ἑρ. Καὶ μὴν σύγ' ἔπω σωφρονεῖν ἐπίσασαι.
Πρ. Σὲ γὰρ φροσπύδων οὐκ αὖ ὄνθ' ὑπηρέτουν.
Ἑρ. Ἐρεῖν ἔοικας ὑδὲν ὧν χρήζει πατήρ:
Πρ. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' αὖ τύγοιμ' αὐτῷ χάριν.
Ἑρ. Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
Πρ. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ ἔτι τῶδ' αὐθέστερος,
Εἰ φροσδοκᾷς ἐμοῦ τι πλουσεῖσθαι πάρα;
Οὐκ ἔστιν αἰκισμ' ὧδε μηχανήμ', ὅτῳ
Προξενεῖται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πρὶν αὖ χαλαθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ,
Λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
Χθονίοις κυκάτω παῖτα, καὶ ταράσσετω·
Γναμψει γὰρ οὐδὲν τῇδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
Πρὸς ὃ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

Ἑρ.

Ερ. Ὅρα νιῶ εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
Πρ. Ὤπται πάλαι δή, καὶ βεβέλβυται πάδε.
Ερ. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
Πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
Πρ. Οὐχλεῖς μάτην με, κὤμ' ὅπως, παρηγορῶν,
Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθείς, θηλύβις γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα συγκάμνοντ
Γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
Λῦσαί με δεσμῶν τῇδε· τῶ πωτὸς δέως.
Ερ. Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
Τέγγη γὰρ ὠδὴ, ὠδὲ μαλθάσση λιταῖς
Ἐμαῖς· δακὼν δ' σόμιον ὡς νεοζυγὴς
Πῶλος, βιάζη, καὶ πρὸς ἡνίας μάχη.
Ἀτὰρ σφοδρωὴ γ' ἀθενεῖ σοφίσματι.
Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
Αὐτὴ καθ' αὑτὴν ὠδυνὸς μεῖζον θσέει.
Σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇς λόγοις,
Οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τελκυμία.
Ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀχείδα
Φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ παράξει τιῶδε, καὶ κρύψει δέμας
Τὸ σὸν, πεδαία δ' ἀγκάλη σὲ βασάσει.
Μακρὸν δ' μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνε,
Ἄφορρον ἥξεις ἐς φάος. Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
Διαρπαμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
Ἄκλητος ἕρπων δαιτυλὸς πανήμερος.
Κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιῶδε μόχθε πέρια μή τι προσδόκα,
Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῇ σῶν πόνων

Φα-

Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς αὐαύγητον μολεῖν
Ἄιδλω, κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Ταρτάρῳ βάθη.
Πρὸς ταῦτα βύλευ· ὡς ὅδ' ὁ πεπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
Ψιδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται σόμα
Τὸ δίον, ἀλλὰ παῦ ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
Πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
Εὐβυλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

Χορ. Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
Λέγειν· ἄπωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθεὶς, ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν βύλιαν.
Πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Εἰδότι τοι μοὶ τάσδ' ἀγγελίας
Ὅδ' ἐθώϊξε, πάσχειν δὲ κακῶς
Ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, ὑδρὶ ἀειπές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόσρυχος, αἰθὴρ
δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ
τ' ἀχρίων αὐέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.
Κῦμα δὲ πόντου ξαχεῖ ῥοθίῳ
Συγχώσειε. τὴν τ' οὐρανίων
Ἄστρων διόδους, ἵς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδλου ῥίψειε δέμας
Τὠμὸν, ἀνάγκης στρῶτοῖς δίναις·
Παύτως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

Ἑρ. Τοιάδε μὲν τοι τὴν φρενοπλήκτων
Βυλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

Τί

Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
Εἰδὼ δύτυχῆ, τί χαλᾷ μανιῶν;
Ἀλλ' ὁμῶ ὑμεῖς γ' αἰ πημοσυμίαις
συγκάμνεσαι ταῖς τῶδε, τόπων
Μεπάπου χωρεῖτ' ἐκ τῷδε θοῶς·
Μὴ φρενὰς ὑμῶν ἰλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Χόρ. Ἄλλο τὶ φωνεῖ, καὶ παραμυθῇ
μ' ὄ, τι καὶ πείσεις· ἀ γὰρ δήπου
Τῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος·
Πῶς μὲ κελεύεις κακόπτ' ἀσκεῖν;
Μεπὶ τῶδ' ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τὰς προδοτὰς γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
Κἀκὶ ἔστι νόσος
Τῆσδ', ὅτιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

Ἑρ. Ἀλλ' οἰῶ μέμνησθ' ἄττ' ἐγὼ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης θηρασθεῖσαι,
Μέμφησθε τύχαι, μηδὲ ποτ' εἰπη-
θ', ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
Πῆμ' εἰσέβαλε· μὴ δῆτ', αὐταὶ
δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδῆσαι γὰρ
κἀκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

Πρ. Καὶ μὴν ἔργῳ, κἀκ ἔτι μύθῳ
Χθὼν σεσάλευται·
Βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
Στεροπῆς ζάπυροι, κρόμβοι δ' κόνιν
Εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα

Στά-

Στάσιν αὐτίπνοων ἀποδεικνύμενα·
Ξυντεταραχται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διώκει
Τὸ χυσα φόβον τείχει φανερῶς.
Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
Ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ, Η ἔστι Ἐπιγεγραμμένη, Πλοῦτος.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τὴν πλουτοῦντας, πλάττει τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τὄνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς θεοὺς σέβοντα, πένητα δὲ ἄλλως. ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω, ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τούτῳ βίον χρηστῶν ἀμελήσαντα, ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν. ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι, πλούσιοι· οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες, πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. Ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν· ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. Καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ (ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος) καὶ ἀπολυθεὶς κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. Δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων, μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. Καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὰ μαντεῖα. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τὸν Πλοῦτον ὅς τις ἐστί. καὶ ὅτι χαλεπὸν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤθησάν τε, καὶ βουλοὶ ἔχον ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τῷ ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πάντων· καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, πάς τε τὸν Βλεψιδήμου αὐτίλογίας καὶ τὴν πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ γε ἀπαγαγόν οἴκαδε. ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐκ αὐτοὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρησοῦ προθύμως ἀντεχόμενοι, πένητες ἦσαν. Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα, Πλούτος Ἀριστοφάνους.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ᾗ ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτιθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐφ' τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δ' ἡ λοξία.
Ὃς θεσπιῳδεῖ τείποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι,
Ἀξιὸς ὢν καὶ μαντις, ὥς φασι, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μοι τὸν δεσπότην.

Ος

Ὅς τις ἀκολυθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Τοιοῦτον ὁρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
Οὗτος δ' ἀκολυθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀπεκεινομούν τοπαράπαν, ὐδὲ χρή.
Ἐγὼ μὲν οὖν ὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷ δ' ἀκολυθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ', ἀλλάσοι παρέξω πράγματα.
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
Χρ. Μὰ δί, ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἰοὺ λυπῆς τίμε.
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Κα. Λῆρος· ὐ γὰρ παύσομαι
Πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν ὑποσί.
Εὖνυς γὰρ ὢν σοι πωθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' ἔσε κρύψω. τῷ ἐμῶν γὰρ οἰκετῷ
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίσατον.
Ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον, καὶ πονῆς ἰοὺ. Κα. Οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλεύτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ σοκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. Πείθομαι.
Χρ. Ἐπεμνόμενος οὖν ἤχόμην ὡς τὸν θεὸν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῆς τῆς Ἀλαιπώρας χεδὸν
Ἤδη νομίζων ἐκπεπολεῦθαι βίον.
Τὸν δ' ἰδὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τὰς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδενὶ,
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆθ' ὁ φοῖβος ἔλαχεν ἐκ τῆς στεμμάτων;
Χρ. Πλοῦτον. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
Ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
Ἐκέλευσε τοῦτο μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι·
Πείθειν δ' ἑαυτῷ ξυνακολυθεῖν οἴκαδε.

Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρώτῳ; Χρ. Τυτωί.
Κα. Εἶτ' ἀξυνίης τἰὼ ἐπίνοιαν τὴ θεῆ,
Φραζυσαν, ὦ σκαιοπατέσοι σαφέσατα,
Ἀσκεῖν τὸν ὑὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
Χρ. Τῷ, τῦτο κρίνεις; Καρ Διλονοτιὴ καὶ τυφλῷ
Γνῶναι δοκεῖ τᾶθ', ὡς σφόδρ' ἐσι συμφέρον
Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἔθ' ὅπως, ὁ χρησμὸς εἰς τατὶ ῥέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον ἢ δ' ἡμῖν φράσῃ,
Ὅστις ποτ' ἐσὶν ὕπσι, καὶ τὴ χάριν,
Καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,
Πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Κα. Ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
Ἢ ταὶπὶ τύτοις δρῶ. Χρ. Λέγειν χρὴ ταχὺ παύν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΣΚΗΝΗ Δευτέρα.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Κα. Μανθάνεις
Ὅς φησιν εἶναι; Χρ Σοὶ λέγει τᾶτ', οὐκ ἐμοί.
Σκαιῶς γὰρ αὐτῆ καὶ χαλεπῶς ἐπεπωθάκει.
Ἀλλ' εἶτι χαίρεις ἀνδρὸς δύρκα τρόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. Κλάειν ἔγωγέσοι λέγω.
Κα. Δέχυ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι μὰ τἰὼ Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπόσ' ὅλως κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμῦ. Χρ. Πώμαλα.
Κα. Καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτισόν ἐσι δέσποτα,

Ἀπο-

Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κἄτα λιπὼν,
Ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλιθῇ πεσών.

Χρ. Ἀλλ' ἆρε ταχέως. Πλ. Μηδαμῶς. Χρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς;

Πλ. Ἀλλ' ἰῶ πύθησθέ μ' ὅστις εἰμί, εὖ οἶδ' ὅτι
Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κἀκ ἀφήσετε.

Χρ. Νὴ τοὺς θεούς ἡμεῖς γ', ἐὰν βάλῃ γε σύ.

Πλ. Μέθεσθε νῦν μοι πρῶτον. Χρ. Ἠνὶ μεθίεμεν.

Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ
Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦν παρασκευασμένος.
Ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. Ὦ μιαρώτατε
Ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας πλὴν ὤν;

Κα. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὦ φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ ζεῦ, τί φῄς, ἐκεῖνος, ὅπως εἶ σύ; Πλ. Ναί.

Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. Αὐτόζωπος. Χρ. Πόθεν ἔν φράσον
Αὐχμῶν βαδίζεις. Πλ. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
Ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.

Χρ. Τουτὶ ἦ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.

Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν,
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους,
Μόνους βαδιοίμην, ὁ δέμ' ἐποίησε τυφλὸν,
Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τῶν μηδενός.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾷ μόνους,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε τί οὖν
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ πρότου,
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φημὶ ἔγωγε.

Χρ. Ὦ τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. Πάνυ μὲν οὖν.
Πολλῶ γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐώρακα χρόνῳ.

Χρ. Καὶ θαυμάγ' οὐδέν. ἐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νυῖ· ἴσον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρδυον, ὅτι παρέξειν πράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ Καὶ σύγ', αὐτιβολῶ, πιθοῦ.
Καὶ μή μ' ἀπολίπῃς, οὐ γὰρ ἀρήσεις ἐμοῦ,
Ζητῶ ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·
Μὰ τὸν Δί', οὐ γάρ ἐσιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Πλ. Ταυτὶ λέγυσι πάντες. ἰδίᾳ δέ μου
Τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γενώνται πλούσιοι,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλυσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οἱ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Καρ. Οἰμώξει μακρά.
Χρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα πάρ ἡμῖν ἰὼ μοίμυ,
Γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ οἶμαι (ξυὶ θεῷ δ' εἰρήσεται)
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
Βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ Τί φῄς;
Ἄνθρωπος οὗτός ἐσιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τῶν μοιρῶν, ἐμί, εἰ
Πύθοιτ' αὖ, ἐπιξήψει Χρ Νὴ δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
Ὅς τις σε προσπταίοντα πεινοσεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὁρῶσδ' ὦ πάνυ.
Χρ. Ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
Οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους ξυμβόλου,
Ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἆ, μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. Χρ Ἔχ' ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ Διὸς πολὺ
Μεῖζον δυνάμενον. Πλ. Ἐμὲ σύ; Χρ. Νὴ τὼ ἡρωὼ.

Αὐ-

Αὐτίκα γάρ. ἄρχει διά τίν' ὁ Ζεὺς τῷ θεῶν;
Καρ. Διὰ τἀργύριον· πλεῖσον γὰρ ἐς' αὐτῷ. Χρ Φέρε·
Τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶ αὐτῷ τοῦτ'; Καρ. Οὐδί.
Χρ. Θύεσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; ἢ διὰ τουτονί;
Καρ. Καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. Οὐκοῦν, ὅδ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
Παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' αὖ. Πλ Ὅτι τί δή;
Χρ. Ὅτ' οὐδ' αὖ εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βοῦν αὖ, οὐχὶ ῥαιστόν, οὐκ ἀλλ' ἀδενὴ,
Μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. Πῶς; Χρ Ὅπως; οὐκ ἐξ' ὅπως
Ὠνήσεται δήπουθεν, ὦ σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τῷ Διὸς
Τὴν δύναμιν, ὦ λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύσιν αὐτῷ; Χρ Φημὶ ἐγώ.
Καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χάειον ἀνθρώποισι, σοὶ γίγνεται.
Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
Καρ. Ἐγωγέ τοι διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,
Δοῦλος γεγενημαι. διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
Ὅταν μὲν αὐτὰς τὶς πένης πειρῶν τύχῃ,
Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δ' ὁ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς δ' ὧδε ὡς τοῦτον ξέπειν.
Καρ. Καὶ τὰς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τοῦτο δρᾶν,
Οὐ τῷ ἐρασῶν, ἀλλὰ πἀργυρίῳ χάειν.
Χρ. Οὐ τὰς γε χηνοὺς, ἀλλὰ τὰς πόρνας. ἐπεὶ
Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χηνοί. Καρ. Τί δαί;
Χρ. Ὁ πὶ ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δ' κυνᾶς θηρευτικάς.
Καρ. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δ' πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,

Χρ. Φιλοτιμίας Κα. Μάζης. Χρ. Σωφροσύνης. Καρ. Φαχῆς.
Χρ. Σοῦ δ' ἐγγυητὴς οὐδεὶς μεσὸς οὐδεπώποτε.
Ἀλλ' ἰὼ πάλαντα τις λάβῃ ξιακαίδεκα,
Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
Κἢν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,
Ἤ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖτοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
Πλοῦ σ' μόνον δεδοικα. Χρ Φρίζε τοῦ πέρι;
Πλ. Ὅπως ἐγὼ τιὼ δωίσομιν ἰὼ ὑμεῖς φατὲ
Ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενησομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
Δειλόταπον ἐσθ' ὁ Πλοῦτος. Πλ. Ἤκιστ', ἀλλά μοι
Τοιχωρύχος τὶς διέβαλλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε,
Οὐκ εἶχον, εἰς τιὼ οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
Εὑρὼν ἅπαξαπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μοι τιὼ φρόνοιαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νυῶ μελέτω σοι μηδέν. ὡς ἐὰν γένῃ
Ἀνὴρ φρόνιμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
Βλέπουτ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τᾶ Λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. Ἔχω τιν' ἀγαθιὼ ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Ὁ Φοῖβος αὐτὸς, πυθικιὼ σείσας δάφνιω.
Πλ. Κἀκεῖνος οὖν ξυνοίσδε ταῦτα; Χρ. Φημὶ ἐγώ.
Πλ. Ὁρᾶτε. Χρ. Μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ γαθέ.
Ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' οἶδα, κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
Αὐτὸς ξυπράξω ταῦτα. Καρ. Κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἕτεροι νῶν ξύμμαχοι,
Ὅσοις δικαίοις οὖσιν ἐκ ιὼ ἄλφιτα.
Πλ. Παπαί. πονήρως γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ. ἰὼγε πλουτήσουσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
Ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν. Κα. Τί δρῶ, λέγε.

Χρ. Τὸν

Χρ. Τὰς ξυγγεωργὰς κάλεσον (δύρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτὰς παλαιπωρουμένας)
Ὅπως αὖ ἴσον ἔπαρος ἐνταυθοῖ παρών,
Ἡμῖν μεταίσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

Καρ. Καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο γὰρ τὸ χρεάδιον,
Τῶν σὐδοθσύτις εἰσενεγκάτω λαβών.

Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ', ἀλλ' αὐύσας ἔχε.
Σύδ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
Εἶσω μετ' ἐμὲ δεῦρ' εἶσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
Αὕτη ἐστὶν, ἵν' δεῖ χρημάτων σε τὴμερον
Μεσῶ ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.

Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τὰς θεὰς,
Ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ,
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτῆ πώποτε.
Ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
Κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῶ λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Ἔξαρνός ἐστι, μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ἢν δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
Γυμνὸς θύραζ ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

Χρ. Μετρίως γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
Ἐγὼ δ' τούτου τὴν ὄψιν πῶς εἰμὶ ἀεί.
Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
Πάλιντ' ἀναλῶν, ἵνίκ' αὖ τότε δέῃ.
Ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
Ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. Πείθομαι.
Τί γὰρ αὖ τις οὐχὶ πρὸς σὲ ταλήθῃ λέγοι;

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΚΗΝΗ Πρώτη.

Τετράμετροι Ἰαμβικοὶ Καταληκτικοὶ, Δίμετροι, Ἀναπαιστικοὶ, καὶ ἄλλοι τινές.

ΚΑΡΙΩΝ, καὶ ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πολλὰ δὴ τῆς δεσπότην ταυτὸν θύμον φαγόντες.
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τὸ πονεῖν ἐρασταί.
Ἰὼ, ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
Ἀλλ' ἐς ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντας ἀμυνεῖν.

Χο. Οὐκοῦν ὁρᾶς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως;
Ὡς εἰκὸς ἐστιν, ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
Σὺ δ' ἄξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
Ὅτου χάριν ποθ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς

Καρ. Οὐκῆν πάλαι δήπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
Ὁ δεσπότης γὰρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Ψυχρῷ βίῳ καὶ δυσπέλῳ ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

Χο. Ἔστιν δ' ὅτι; καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;

Καρ. Ἔχων ἀφίκου δεῦρο πρεσβύτιόν τιν', ὦ πόνηροι,
Ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδὸν,
Οἶμαι δ' νὴ τὸν ἥρανον, καὶ φωλὸν αὐτὸν εἶναι

Χο. Ὦ χρυσὸν ἀγγελίας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Καρ. Πρεσβυτικῶν μοι δ' ὢν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

Χο. Μῶν ἀξιοῖς φυσακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμὲ βακτηρίαν ἔχοντος;

Καρ. Παίπτως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ παίπτα
Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐχὶ νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

Χο. Ὡς

Χο. Ὡς σεμνὸς ὁ ὑπέρ ἵππος. αἱ κνῆμαι δέσι βοῶσιν -
Ἰὲ, ἰὲ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Καρ. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ χρέμμα σε δικάζειν.
Σὺ δ' ὁ βαδίζεις· ὁ δ' Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χο. Διαῤῥαγείης· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος,
Ὅσις φυλακίζεις. φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
Ὅτε χάρι μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ ἄσης σχολῆς, προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Καρ. Ἀλλ' οὐκ ἔτι αὖ κρύπτομαι· Πλοῦτον γάρ, ὦν' ἄνδρες, ἥκει
Ἄγων ὁ δεσπότης ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χο. Οὕτως γάρ ἐσι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Καρ Νὴ τοὺς Θεούς, Μίδας μοι ἔσ, ἵν' ὥτ' ὄνε λάβητε.
Χο. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Ὑφ' ἡδονῆς· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Καρ. Καὶ μὴν ἐγὼ βελήσομαι, Θρεττανελὸ Κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρεσαλεύων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμὶν ἐπαναβοῶντες.
Βλιχώμενοί τε προβατίων,
Λίγων τε κιναβρώντων μέλη,
Ἔπειθ' ἁπτωλημένοι, ξάγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δέγ' αὖ ζητήσομεν, Θρεττανελὸ Κύκλωπα
Βλιχώμενοι, σε τουτονὶ πεινῶντα καταλαβοντες,
Πήραν ἔχοντα, λαχανά τ' ἄγρια δροσερά, καὶ κραιπαλῶντα,
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
Εἰκῇ ὃ καταδαρθόντα πε,
Μέγαν λαβόντες ἡμισφον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι.
Καρ. Ἐγὼ ὦ Κίρκιον γε τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν.
Ἦ τοὺς ἑταίρους τοὺς Φιλωνίδε ποτ' ἐν Κορίνθῳ,
Ἔπεισεν, ὡς ὄντας κάπρους,
Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτούς,

Μι-

Μιμήσομαι παύτας ξόπως.
Υμεῖς ὃ χρυλλίζοντες ὑπὸ φιλησίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Χο. Οὐκ ἂν σε ἁ Κίρκη γε, ἃ τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσα
Καὶ μαγγανεύσασ μολυνῦσαί τε τὰς ἑταίρας,
Λαβόντες, ὑπὸ φιλησίας
Τὸν Λάρτιν μιμήμενοι, τῷ ὄρχεων χρεμῶμεν,
Μινθώτομεν', ὥσπερ ξάγε,
Τῷ ῥῖνα· σύδ' Αἰσυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Καρ. Ἀλλ' εἶα νυῦ τῷ σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Υμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος ξεπε-
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
Βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
Λαβών τιν' ἄρτον, καὶ κρέας,
Μασώμενος τὸ λοιπὸν, ὕπω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

Τετράμετροι Ἰαμβικοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, καὶ ΧΟΡΟΣ.

ΧΑίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν ὦνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ' ὅτιπ προθύμως ἥκετε,
Καὶ σωφρονούντως, κὐ καταβεβλακυῖως.
Ὅπως δέ μοι καὶ πάλλα συμπαρασκάται
Ἕσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τῦ θεοῦ.

Χο. Θάρρει, βλέπειν γὰρ αὐτικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ εἰτειωβώλω μὲν εἵνεκα

Ω'σιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
Αὐτὸν ἢ τὸν Πλᾶτον παρείλω τῷ λαβεῖν.
Χο. Καὶ μὴν ὁρῶ γὰ Βλεψίδημον τουτονὶ
Προσιόντα. δῆλος δ' ἐσὶν, ὅτι τᾶ φράγματος
Α'κήκοέ τι, τῇ βαδίσει γὰ τῷ τάχει.

Δ Ρ Α' Μ Α Τ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε' Ρ Ο Υ

Σκηνὴ τεῖτη.

Τείμεξοι Ἰαμβικοί.

Β Λ Ε Ψ Ι' Δ Η Μ Ο Σ, καὶ Χ Ρ Ε Μ Υ' Λ Ο Σ.

Τί' ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλάτηκ' ἐξαπίνης; ἀ πείθομαι,
Καί τοι λέγος γ' ἰὼ, νὴ τὸν Η'ρακλέα, πολὺς
Ε'πὶ τοῖσι κυρείοισι τῷ καθημενῶν,
Ω'ς ἐξαπίνης αὐὴρ γεγένηται πλούσιος.
Ε'σὶν δέ μοι τᾶτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, χ' ὅπως,
Χρηςόν τι δράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται
Οὔκουν ἐπιχωρίον τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Α'λλ' ἦν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τὰς θεάς.
Ω Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
Ω'σε μετέχειν ἔξεσιν· εἰ γὰρ τῷ φίλων.
Βλε. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
Χρ. Ε'σομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἰὼ θεὸς θέλῃ.
Ε'νι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. Ποῖός τις; Χρ. Οἷος. Βλ. Λέγ' αὐσας, ὅ, τι φῄς ποτε.
Χρ. Η'ν μὲν κατορθώσωμεν εὖ πράττειν ἀεί·
Η'ν δ' σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαράπαν.
Βλ. Τυτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον·
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν

Οὖ-

Οὕτως ὑπερπλωτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ἀνδρὸς ἁδονὴ ὑγιές ἐς' εἰργασμένα.
Χρ. Πῶς δ' ἁδονὴ ὑγιές; Βλ. Εἶτι κεκλοφὼς νὴ δία,
Ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον.
Παρὰ τῶ θεῶ. κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποξόπαιε, μὰ δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γαθ'. οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο Βλ. Φεῦ.
Ὡς ἁδονὴ ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν ἁδονός.
Ἀλλ' εἰσὶ τῶ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ὡς πολὺ μετέσχ' ὧν πρότερον εἶχε ξόπων.
Χρ. Μελαγχολᾶς ὦ 'νθρωπε, νὴ τὸν ἥρανόν.
Βλ. Ἀλλ' ἁδὲ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
Ἀλλ' ἔστιν ἐπιδηλόν τι πεπανουργηκότι,
Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. Μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. Τόδ' ἐστὶν ὃ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον,
Βλ. Μῶν ὃ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. Κακοδαιμονᾶς.
Βλ. Ἀλλ' οὐδεμιῶ ἀπεστέρηκας γ' ἁδονά;
Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. Ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖτις ἂν
Τράποιτο; παλιθὴς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γάρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μοι.
Βλ. Ὦ πᾶν, ἐγώ σοι τᾶτ' ἀπὸ σμικρᾶ πάνυ
Ἐθέλω ξαφράξαι, πεῖν πυθέσθαι τιῶ πόλιν,
Τὸ σόμ' ἐπιβύσας πέρμασι τῷ ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὴν φίλος γ' αὖ μοι δοκῇς, νὴ τὼ θεώ,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ὁρῶ τιν', ἐπὶ τῶ βήματος καθεδόμενον
Ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῷ παιδίων,
Καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐδιοίσοντ' ἄντικρυς

Τὼν

Τῶν δ' Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοιῶ, τῷ Παμφίλῳ.
Χρ. Οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τὰς χρησὰς μόνας
Ἔγωγε, καὶ τὰς δεξιὰς, καὶ σώφρονας
Ἀπαρτὶ πλεῖσαι ποιήσω. Βλ Τί σὺ λέγεις,
Οὔπω παύῃ πολλὰ κέκλοφας; Χρ Οἴμοι τῷ κακῶν,
Ἀπολεῖς. Βλ Σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν ὥσγ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. Οὐδῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
Ἔχω Βλ. Σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ Αὐτὸν τὸν θεόν.
Β Καὶ πῶς ἔσιν; Χ Ἔνδον Β Πῶς; Χ Παρ' ἐμοί Β παρὰ σοί; Χ Παύῃ.
Βλ. Οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. Νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ Φημί Βλ. Πρὸς τῆς ἑσίας;
Χρ. Νὴ τὸν ποσειδῶ. Βλ. Τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. Εἰδ' ἔσιν ἕτερός τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ' οὐ ξυμπέμπεις καὶ σοὺς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. Οὐκ ἔσι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. Τί φῄς;
Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. Μὰ δία, δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλ. Τί;
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ. Βλ. Τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν πλοῦτον ὥσπερ τοπρότερον σύϊζε τῷ ξόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐσί; Χρ Νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθον οὐδεπώποτε.
Χρ Ἀλλ' ἰοῦ θεοὶ θέλωσι, νυῦ ἀφίξεται.
Βλ. Οὐκοῦν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχθῶ τινα.
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐσι νυῦ ἐν τῇ πόλει;
Οὔτε γὰρ ὁμιθὲς οὐδεὶς ἐς', οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν Χρ Ἀλλ' οὐκ ἔσιν. Βλ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευάζόμην
Ἐγὼ, καπαλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
Κρατισόν ἐσι. Βλ Πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς
Μὴ νυῦ διάτειβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων σὺ γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. Σπεῦδε νυῦ. Χρ. Τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

Σκηνὴ τετάρτη.

Τείμετροι Ἰαμβικοί.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ϗ ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρέσκω κακοδαίμονε,
Ποῖ ποῖ, τί φεύγετον. οὐ μενεῖτον; Χρ. Ἡράκλεις,
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ὀξολῶ κακοὺς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀναχετόν,
Ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλως οὐδεπώποτε,
Οὔτε θεός, οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἰ τίς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως ἐρινύς ἐσιν ἐκ τραγῳδίας.
Βλέπει γέτοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν,
Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας Βλ. Οὐκοῦν κλαύσεται,
Πε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. Πανδοκεύτριαν,
Ἢ λεκιθότολιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
Ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. Ἆληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
Ἀλλ' ἤτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. Ἢ σφῷ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθενδ' ἀφανίσαι.
Βλ. Ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῆ γειτόνων,
Ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με ἐξαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγοι;

Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
Οὐ παραμενεῖς; Βλ. Ἥκιστα πάντων. Χρ. Οὐ μενεῖς;
Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ· ἧς οὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
Χρ. Σπῶθ', ἀντιβολῶ σε, σπῶθι. Βλ. Μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω· δεινότατον ἔργον παραπολὺ
Ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
Ἔρημον ἀπολιπόντέ σοι φλυξόμεθα,
Τῳδὶ δεδιότε, μὴ ᾖ ξαμαχούμεθα.
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότε;
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. Θάρρει. μόνος γὰρ οὗτος (οἶδ') ὁ θεὸς, ὅτι
Τροπαῖον ἀνασήσαιτο τῷ ταύτης ξόπων.
Πε. Γρύζειν ἢ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
Χρ. Σὺ δ', ὦ κάκις' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
Ἡμῖν προσελθοῦσ', οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
Πε. Οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῷ θεῶν, νομίζετον
Ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. Τί σοῦ ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
Πε. Τίδ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; Χρ. Ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. Ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. Ὅ, τι;
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
Τὸ πρῶτον αὐτῆ· κἂν μὲν ἀποφήνω, μόνῳ
Ἀγαθῶν ἁπάντων ὄσαν αἰτίαν ἐμὲ

ὑμῖν,

Υμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
Ποιεῖτον ἤδη τᾶθ', ὅ,τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
Πε. Καὶ σύγε διδάσκω· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπαντ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
Εἰ τὰς δικαίας φὴς ποιῆσειν πλησίας.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ χειτλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. Καὶ τίς δυναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰὺ, ἰὺ,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. Ὅσις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τιμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐάν γ' ἁλῶς. Πε. Ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. Καλῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτό γ' ἂν ἡττᾶθ' ἑκὼν σφῷν δεῖ παθεῖν.
Βλ. Ἱκανὰς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. Ταύτηγε. νῶν δ' οὐ δυ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τᾶτο πράττοντ'; ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ πέμπτη.

Τετράμετροι Καταληκτικοὶ, Ἀναπαιστικοὶ, Ἀεισοφάνειοι.

ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, καὶ ΠΕΝΙΑ.

Ἀλλ' ἤδη χρὴ τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ὦ νικήσετε τηνδί,
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. Φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τᾶτ' εἶναι πᾶσιν ἐμοίως,
Ὅτι τὰς χρησὰς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἔστι δίκαιον.
Τὰς δὲ πονηρὰς, καὶ τὰς ἀθέους, τᾶπὸν τἀναντία δῆτα

Τᾶτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
Βούλημα καλὸν ⸌ γυναῖον ⸍ καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον·
Ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν πεφύκοι.
Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τ' ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
Τοὺς δ' πονηρούς, καὶ τοὺς ἀθέους φυλάξεται. κἄπα ποιήσει
Πάντας χρηστοὺς καὶ πλουσίους δήπου, τά τε θεῖα σέβοντας
Καίτοι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;

Βλ. Οὔτις· ἐγώσοι τοῦτο μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνέρώτα.

Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νυνὶ ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες παύρου χρήσοι,
Πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι, μετὰ σῶν τε τὰ πλείστα σύνεισιν.
Οὐκοῦν εἶναί φημ', ἢν παύσει ταῦτ', ἐὰν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος
Ὀρθόν, ἐάν τιν' ἰών, τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μείζω ποιήσειεν.

Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾴστ' ἀνθρώπων ἀπαίδευτ' οὐ χυγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τὸν λῆρον καὶ παραπαίειν.
Εἰ τοῦτο γοῦν οἰσθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σοφῶν.
Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανεμεῖτ' ἴσον ἑαυτόν,
Οὔτε τέχνην ἂν τὴν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη,
Οὐδείς, ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τοῦτον ἀφανιοῦντοιν, ἐθελήσει
Τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ ξοχοποιεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλυνεῖν, ἢ σκυτοδεψεῖν.
Ἢ γῆς ἀρόσοις ῥίξας δάπεδον, καρπὸν δοὺς θερίσασθαι,
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τῶν πάντων ἀμελοῦσιν;

Χρ. Λῆρον λῆρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάντ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. Πόθεν ἂν ἔξεις θεράποντας;

Χρ Ω'-

Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου Πε. Τίς δ' ἔσαι πρῶτον ὁ πωλῶν
Ὅταν ἀργύριον παρεῖναι ἔχῃ; Χρ. Κερδαίνειν βουλόμε-
νός τις (σῶν.
Ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείσων ἀνδραποδι-
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσαι πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς, οὐδ' ἀνδραπο-
δισὴς,
Κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις δήπου τίς γὰρ πλουτῶν, ἐθελήσῃ
Κινδυνωδίων περὶ τὴν ψυχὴν τὰ αὐτὰ, τοῦτο ποιῆσαι; (χθεῖν,
Ὥστ' αὐτὸς ἀρὼν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτων τἄλλά τε μο-
Ὀδυνηρότερον τείψῃς βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ. Εἰς κε-
φαλαίου σοι.
Πε. Ἔτι δ' ἃ χρὴ ἔξεις ὅτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· ἃ γὰρ ἔσονται.
Οὔτε ἐν τάπησιν· τίς γὰρ ὑφαίνῃν ἐθελήσῃ, χρυσίου ὄντος;
Οὔτε μύροισι μυρίσαι σαυτοῖς, ὁπόταν νύμφιον ἀγά-
γησθον.
Οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
Καί τοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι, πάντων τούτων ἀπορουῦτας;
Παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα παθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον. ἐγὼ
γὰρ
Τὸν χρυσοτριχίλιον, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι,
Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. Σὺ γὰρ αὖ ποιήσαι τί δυνατὰ ἀγαθὸν, πλὴν φώδων ἐκ
βαλανείου,
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ χαϊδίων κολοσυρτὸν,
Φθειρῶν γ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν· ἃ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν αἰῶσιν,
Ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινῆσῃς· ἀλλ' ἐπανίσω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, αἰθ' ἱματίου μὲν ἔχῃν ῥάκος, αὐτὶ δὲ κλίνης
Στιβάδα χοίνων, κόρεων μεστὴν· ἣ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.
Καὶ φορμὸν ἔχειν αὐτὶ τάπητος σαπρὸν, αὐτὶ δὲ προσκεφα-
λαίου

Λίθον δ' ὑμεγέθη πρὸς τὴν κεφαλὴν σιτεῖσθαι δ' αὐτὶ μὲν ἄρτων
Μαλάχης πόρθας αὐτὶ δ' μάζης, φύλλ' ἰχνῶν ῥαφανίδων,
Αὐτὶ δ' θραύσας, σάμυς κεφαλῆι κατεαγότος· αὐτὶ δ' μάκξας,
Πιθάκνης πλευρὰν, ἐρρωγυῖαν κὴ ταύτῃ. ἆραγε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν ὅσαν;

Πε. Σὺ μὲν δὴ τὸν ἐμὸν βίον εἵρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπερῶ.

Χρ. Οὐκοῦν δήπου τὴν πτωχείας ψυχίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ κὴ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
Ἀλλ' οὐχ ὁ ὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος· οὐμὰ Δί'. οὐδέ γε μέλλει.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα.
Τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, κὴ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
Περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.

Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας·
Εἰ φεισάμενος κὴ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ θαφθῆναι.

Πέ. Σκώπτειν πειρᾷ, κὴ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας.
Οὐ γινώσκων, ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
Καὶ τῷ γνώμῃ, κὴ τῷ ἰδέᾳ. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαλγοῦντες,
Καὶ γαστρώδεις, κὴ παχύκνημοι, κὴ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, κὴ σφηκώδεις, κὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐχαροί.

Χρ. Τί πὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ ποιεῖζεις.

Πε. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περαιῶ σφῶν, κἀναδιδάξω
Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ. τοῦ πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.

Χρ. Παύσομαι κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, κὴ τοὺς τοίχους διορύττειν;

Βλ. Νὴ τὸν Δί' ἔγωγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;

Πε. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν τοῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
Ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον κὴ τὸν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.

Πλυ-

Πλυτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγενήμεθα.
Ἐπιβουλεύσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.

Χρ. Ἀλλ' οὐ φαίδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
Ἀπαρ' οὐχ ἧττον γ' ἐμὲν κλαύσει. μενοῦν ταύτη γε κομψὸς
Ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία πλούτου. Πε. Καὶ σύγ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δυνάσαι περὶ τούτου,
Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χρ Καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονεῖν τὰς ἄρτι
Αὐτοῖς. ὅπως ἐγγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς ἐγγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
Κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτῃ δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

Πε. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω.
Ὁ Ζεὺς δήπου πονηρός. καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω.
Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα,
Ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
Ἀνεκήρυττεν τοὺς ἀθλητὰς τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνου στεφάνῳ· καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
Φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἔᾳ παρ' ἑαυτῷ.

Πε. Πολὺ τὸ πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῇ περιάψαι.
Εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερος ἐστ' οὐποτὲ, καὶ φιλοχρήματος.

Χρ. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾷν ὑμᾶς, ὡς οὐ παντ' ἐς' ἀγαθ' ὑμῖν;
Διὰ πενίαν; Χρ. Παρὰ τὴν Ἑκάτης ἔξεσιν τοῦτο πυθέσθαι:
Εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὖτη,
Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μοῖραν προσάγειν.
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.
Ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζῃς
Ἔτι μηδ' ὁτιοῦν:
Οὐ γὰρ πείσεις, ἢν μὴ πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ', οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. Τί πάθω τλήμων;
Χρ. Ἔρρε ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν:
Πε. Εἶμι δῆτα ποῖ γῆς;
Χρ. Ἐς τὸν Κύφων'. ἀλλ' ἐμέλλειν
Χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν.
Πε. Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
Μεταπέμψεσθον.
Χρ. Τότε νοσήσεις· νυνὶ δὲ φθείρου:
Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν·
Σὲ δ' ἰὰν κλάειν μακρὰ τῆς κεφαλῆς:
Βλ. Νὴ Δί' ἔγωγ' οὐκ ἐθέλω πλουτῶν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων;
Τῆς τε γυναικὸς, καὶ λυσάμενος
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν,
Καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
Σκηνὴ ἕκτη.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, καὶ ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἆρ' ἡμῖν ἡ πίττακος οἴχεται.
Ἐγὼ γοῦν, καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκαταλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιᾶ.
Βλ. Καὶ μὴ σχολάζωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
Ἐλθὼν σχολωλύσῃ τι τῷ πράγματι ποιεῖν.
Χρ. Ὦ παῖ Καρίων, τὰ σκεύη' ἐκφέρειν ἐχρῆν
Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται;
Καὶ πάλλ', ὅσ' ἐστὶν σῶδον ἡυσχεπισμοία.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ,
Σκηνὴ πρώτη.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ αὐτοῦ γοῦν μέλη, μέχρι τοῦ τέλους.

Καρ. Ὦ Πλεῖσα Θησείοις μεμισυλλημένοι,
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
Ὡς δ' τυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
Ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεστι τοῦ χρησοῦ ξόπου.
Χο. Τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε τῷ σαυτοῦ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρησοῦ τινός.
Καρ. Ὁ δαίσιος πέπραγεν δ' τυχέσπα,

Μὰλ-

Μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
Ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

Χο. Λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.

Καρ. Πάρεσι χαίρειν, λῴτε βούλησθ', λῴ τε μή.

Χρ. Ἀναβοάσομαι τὸν δ' παιδα, καὶ
Μέγα βροντῆσι φέγγος, Ἀσκληπιόν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ

Σκηνὴ δευτέρα.

ΓΥΝΗ, καὶ ΚΑΡΙΩΝ.

Τίς ἡ βοὴ ποτ' ἐστίν; ἆρα γ' ἀγγελεῖ
Χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ἔνδον κάθημαι πεφιμνυσα τεττονί.

Καρ. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
Καὐτὴ πίῃς. φιλεῖς γ' δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

Γυ. Καὶ πῶς ἔσιν; Καρ. Ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσθ' τάχα.

Γυ. Πέραινε τοίνυν, ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

Καρ. Ἄκουε τοίνυν ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα,
Ἐκ τῆς ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

Γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. Μὴ τἀγαθὰ
Ἄνω γεγενῆται; Γυ Μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

Καρ. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
Νῷν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κ' εὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν.
Ἔπειτ' ἐλούμεν. Γυ Νὴ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
Ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

Καρ.

Καρ. Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τᾶ θεοῦ.
Ἐπεὶ δ' ἐβωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστα φλογὶ,
Κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν.
Ἡμῶν δ' ἕκασος σιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. Ἦσαν δέτινες κ' ἄλλοι δεόμενοι τᾶ θεοῦ;
Καρ. Εἷς μέν γε Νεοκλείδης. ὃς ἐσι μὲν τυφλός·
Κλέπτων δ' τοὺς βλέποντας ὑπερικόντισεν·
Ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Ἔχοντες. ὡς δ' τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
Ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν τᾶ θεᾶ
Ὁ πρόπολος, εἰπὼν εἴτις αἴθηται φόφα,
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμαν. ἀλλά με
Ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπλητε κειμένη,
Ὀλίγον ἄπωθεν τᾶς κεφαλᾶς τᾶ γραΐδια.
Ἐφ' ᾧ ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰχάδας,
Ἀπὸ τᾶς ξαπίζης τᾶς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δ'
Περιῆλθε τὰς βωμιὰς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
Εἴτα πόπανον εἴη τι καταλελειμένον
Ἔπειτα ταῦθ' ἅγιζεν εἰς σάκταν τινά.
Κἀγὼ νομίσας πολλοῦ ὁσίων τᾶ πράγματος,
Ἐπὶ τοῦ χύτραν τοῦ τᾶς ἀθάρης αἴσαμαι.
Γυ. Ταλαίπατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Καρ. Νὴ τὸς θεὸς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,
Ἐπὶ τοῦ χύτραν ἔχων τὰ σίμματα.
Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτᾶ με προὐδιδάξατο.
Τὸ γραΐδιον δ' ὡς ἤθετο δή μου τὸν φόφον,
Τοῦ χεῖρ' ὑφῆρει. κἄπα συρίξας ἐγὼ

Ὀδὰξ

Ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
Ἡ δ' ἀθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν.
Κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
Ὑπὸ τὴν δέρας βδέουσα δεμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ μεσὸς ἦν, ἀπεπαυόμην.
Γυ. Οὐ δῆθ' ὑμῖν ὑπορρήσειν; Καρ. Οὐδέπω.
Μετὰ ταῦτο δ' ἤδη, καὶ γελοῖον δῆτά τι
Ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτῷ, μέγα πάνυ
Λιπέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. Ἤπυσε δῆτα ταῦτ' ἀθὺς ἐβδελύττετο;
Καρ. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασὼ μὴν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
Ὑπηρυθρίασε, χἠ Παναχὶς ἀπεσράφη,
Τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'. ὑλιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Καρ. Οὐ μὰ Δί', ἀδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. Λέγεις ἄρροιπον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν;
Καρ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. Αἰ πάλαι.
Καρ. Μετὰ ταῦτά γ' ἀθὺς ἐγὼ μὲν σωκαλυφάμην
Δείσας. ἐκεῖνος δ' ἐν κύλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄει παῦτα κοσμίως πάνυ.
Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Καρ. Μὰ Δί', ἀδῆτ' οὐχὶ τόγε κιβώτιον.
Γυ. Σὺ δὴ πῶς ἐώρας ὦ κάκις' ἀπολούμενε.
Ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής; Καρ. Διὰ τὴν ξιβωνίν.
Ὅπως γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν δία.
Πρῶτον δὴ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον,
Καταπλασὸν ἐπεχείρησε ξίβειν, ἐμβαλὼν
Σκορόδων κεφαλὰς ξηρὰς τριῶν, ἔπειτ' ἔφλα·
Ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν,
Καὶ χῖνον, εἶτ' ὄξει διέμυσος σφιττίῳ,

Κα-

Κατέπλαγεν αὐτὼ τὰ βλέφαρ' ἐκτρέψας, ἵνα
Ὀδυνῷτο μᾶλλον, ὁ δ' ἐκραγὼς καὶ βοῶν,
Ἔφυγ' ἀναΐξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη.
Ἐν ταῦθα νυῶ κάθησο καταπεπλασμένος·
Ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
Γυ. Ὡς φιλόπολίς τις ἔθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. Μετὰ τοῦτο, τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ ῥῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο.
Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
Τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Παναίκεια δὲ
Κατεπέτασ' αὐτῷ τὼ κεφαλὼ φοινικίδι,
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
Ἐξαίφνης οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. Ὦ φίλοι θεοί.
Κα. Τούτω δ' ὑπὸ τὼ φοινικίδ' ὑποδὺς θ' ἡσυχῇ,
Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γέ μοι δοκεῖν,
Καὶ περὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα.
Ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων.
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
Τὸν δεσπότην δ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' ἀθρόως
Ἠφάνισεν αὐτὸν οἴτ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
Οἱδ' ἐγκαταλείμενοι παρ' αὐτῷ (πῶς δοκεῖς)
Τὸν Πλοῦτον ἠπάτζοντο, καὶ τὼ νύχθ' ὅλω
Ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
Τὸν δὲ Νεοκλείδω μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
Γυ. Ὅσω ἔχεις τὼ δυνάμιν ὦ 'ναξ δέσποτα.
Ἀτὰρ φράσον μοι πῶς θ' ὁ Πλοῦτος; Κα. Ἔρχεται.
Ἀλλ' ὦ περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον

Ἔχον-

Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἐπαίζοντο, καὶ
Ἐδεξιῶνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς σωπῶγον, ἐσκυθρώπαζον θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐσεφανωμένοι,
Γελῶντες, δίφημοιῦτες. ἐκτυπεῖτο δὲ,
Ἐμβὰς γερόντων, ῥύθμοις τροβήμασιν.
Ἀλλ' εἶα ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

Γυ. Νὴ τὼ Ἑκάτω κἀγώ' ἀναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐν χειβανωτῷ ὁρμαθῷ
Τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. Μή νυω μέλλ' ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῆ Θυρῶν.

Γυ. Φέρε νυῶ ἰὼ σ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

Κα. Ἐγὼ δ' ἀπαντήσαίγ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ
Σκηνὴ τείτη.

Τείμετροι Ἰαμβικοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΚΑΙ ΓΥΝΗ.

Πλ. ΗΑὶ προσκυνῶγε τρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
Εἶτειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δ' τὰς ἐμαυτῦ ξυμφορὰς,
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.

Τὰς

Τὰς ἀξίας δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἔφλγον, εἰδὼς ἡδὺ ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
Δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τῆς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπόν εἶσιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι παντικνήμια
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐχ ὄχλος
Περιεστέφανωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

Γυ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νυῶ (νόμος γάρ ἐστι) τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σε λαβοῦσα; Πλ. Μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν.
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;

Πλ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
Εἶπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
Ἰαχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ', ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς ὄξυκος οὑτοσὶ
Ἀνίσαθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰαχάδας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ πρώτη.

Τρίμετροι Ἰαμβικαί.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἡδὺ πράττειν ἄνδρες ἐς δὐδαιμόνως,
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξεπιγκόντ' οἰκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
Ἐπεισεπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
Οὔπω τὸ πλυτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Ἡ μὲν σιπύη, μεστή σι λευκῶν ἀλφίτων.
Οἱ δ' ἀμφορῆς, οἶνος μέλανος εὐθυμίης.
Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
Τὰ σκευάρια πλήρη σιν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι,
Μύρου γέμουσι. τὸ δ' ὑπερῷον, ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τὰς δὲ πινακίσκους τὰς σαπρὰς
Τὰς ἰχθυπρούς, ἀργυρᾶς πάρεσθ' ὁρᾶν.
Ὁ δ' ἵππος ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Σταπῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.
Χρυσοῖς. ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ ξυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νυῦ ὁ δεσπότης μὲν εὗδον βαθυτεῖ,
Τῦν καὶ ξάγον καὶ κεῖον ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
Ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

ΔΙΚΑΙΟΣ, καὶ ΚΑΡΙΩΝ.

Δι. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ἴωμεν. Καρ. Ἔα· τίς ἐσθ' ὁ προσιὼν ἀτοσί;
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νυνὶ δ' εὐτυχής.
Καρ. Δῆλον ὅτι τῆς χρησῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.
Δι. Μάλις'. Καρ. Εἶπα τἄδη; Δι. Πρὸς τὴν θεὸν
Ἥκω. Μεγάλων γάρ μου 'στὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὼς οὐσίαν παρὰ τῶν πλουσίων
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῆς φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Καρ. Ἦπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα;
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. Καρ Οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν· κἀγὼ μὲν ᾤμην οὕς τέως
Εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
Ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξέπεσον, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Καρ. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν.
Λύχμος γὰρ ὢν τῆς σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Καρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνί. Δι. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσελθόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Καρ. Τὸ τερβώνιον ἤ τί δυνάται πρὸς τῆς θεῶν
Σοῦ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Καρ. Μῶν οὖν ἐμνήσθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐνεῤῥίγωσ' ἔτη τελακαίδεκα.
Καρ. Τὰ δ' ἐμβάδ' ἦν; Δι. Καὶ παῦ' ἅσω ἐχειμάζετο.

Καρ. Καὶ ταῦτ' ἀνεθήσων ἔφερες οὗ; Δι. Νὴ τὸν Δία.
Καρ. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ τρίτη.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΡΙΩΝ, καὶ ΔΙΚΑΙΟΣ.

Οἴμοι κακοδαίμων. ὡς ἀπόλωλα δείλαιος.
Καὶ τρισκακοδαίμων, κἠξάκις καὶ πεντάκις
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰώ. ἰώ.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;
Καρ. Ἄπολλον ἀποξόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι.
Τί ποτ' ἐσὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
Ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ὥπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεταί γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τῶ πονηρῶ κόμματος.
Καρ. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
Συ. Πῦ, πῦθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Ὑποσχόμενος ἦτος ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δ'
Πολὺ μᾶλλον ἐνίκης ἐσὶν ἐξολωλεκώς.
Καρ. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. Ἐμὲ τοῦτονί.
Καρ. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ Δί'. ἔμενουν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.

Καρ.

Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. Δι. Δῆλον ὅτι βυλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, κἂν ἀῢ φθάνοις.
Ἐπὶ τῇ θοίνῃ γὰρ δεῖσ' ἐκεῖ τριβλεμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας Κα. Οἴμωζ' ἄρα σύ.
Δι. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα πολλῷ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἐῴθ', ὅτι
Τὰς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας, μῶν κἀγὼ μετέχων καταγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν ἱματίον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ ξιβώνιον.
Δι. Οὐδὲν προτιμῶ σε. φορῶ γὰρ πεῖραμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμᾳ, δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' οὐκ εἶ συκοφάντης δήγματος.
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρεις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον.
Ὅ, τι ἂν ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον,
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐσὸν οὐδενί.
Κα. Μὰ τὸν δί', οὔπουω τῷγε σῷ σάρ' ἴῳθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῆς ἐμῶν γὰρ καὶ μὰ δία δειπνήσετον.
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τῆ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; εἶδον ἐγὼ μιαρωτάτω
Πολὺ χρῆμα τε μαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων
Τ' ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; Δι. Τῆς ψύχης γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνεκτ' ἐστὶν, ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ,
Τοῦτες ὑβρίζειν εἰς ἐμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. Ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὰν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. Τὸ τί;

Δι. Γεωργὸς εἰ; Συ. Μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. Ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαὶ; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ Οὔ μὰ τὸν δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. Σὺ; τί μαθών; Συ. Βούλομαι.
Δι. Πῶς οὖν ἂν εἷης χρηστὸς ὢν τοιχωρύχει,
Εἴ σοι προσῆκον μηδέν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τἀμαυτῆς μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν θεύω;
Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ 'πιξέπειν πότ' ἰῶτις ἐξαμαρτάνῃ.
Δι. Οὐκοῦν δικασὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
Ἄρχειν καθίσησιν. Συ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ὁ βουλόμενος. Συ. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;
Ὥστ' εἰς ἐμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ δία πονηρόν γ' ἄρα προσάτην ἔχει.
Ἐκεῖνο δ' οὐ βάλοι ἄν, ἡσυχίαν ἄγων
Ζῆν ἀργός; Συ. Ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖταί διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν Πλοῦτον αὐτόν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
Δι. Καπάθου ταχέως θοιμάτιον. Κα. Οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. Εἶτ' ὑπόλυσαι. Κα. Πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
Ὁ βουλόμενος. Κα. Οὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ.
Συ. Οἴμοι πάλαι. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς πάλαι σὲ πράττων ἐᾶν.
Συ. Ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.

Συ.

Συ. Οἴμοι, πεπείλημμαι μόνος. Κα. Νυνὶ βοᾷς.
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. Δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον·
Ἵν' ἀμφίεσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τῦ Πλούτυ πάλαι.
Κα. Εἶπειτα ποῦ κάλλιον αὐατεθήσεται,
Ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον γ' κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις, εἰπέμοι;
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τυπωί.
Συ. Ἄπειμι. γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
Τῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
Καὶ σύκινον, τὸν ἰχυρὸν τοῦτον θεὸν
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
Ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
Τὴν δημοκρατίαν, ἔτε τὴν βουλὴν πιθὼν,
Τὴν τῆ πολιτῆ, ἔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν παροπλίαν τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον ξέχε.
Εἶπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρυ.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν σασιν ταύτην ποτέ.
Κα. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Ὅτ' ἐς' ἐκεῖνυ τῦ πονηρῦ κόμματος.
Νῷ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσδόξῃ τὸν θεόν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ τετάρτη.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, καὶ ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Γρ. Ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
Ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
Ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χο. Ἀλλ' ἴθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
Ὦ μειρακίσκη, πωυθάνει γὰρ ὠφελῶς.
Γρ. Φέρε νυῦν ἐγὼ τῷ εὐδοθι καλέσω τινά;
Χρ. Μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ' ὅτι μάλις' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχεῖν.
Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παραύομ' ὦ φίλτατε.
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. Τί δ' ἐστὶν; ἦπου καὶ σὺ συκοφαντεῖα
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. Μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Ἀλλ' ἢ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ γὰρ κατακέκνισμαι δεινὰ κρα,
Χρ. Οὔκουν. ἐρεῖς αἰτήσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. Ἀκουσιῶν ἐῶ δή μοι τι μειράκιον φίλον,
Πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
Ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ παῖζα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἰώ, ὅτι σε μάλις' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά, καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠχθαίρετο.
Ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς αὖ ἥπτησ' εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιόν γ'. ὀκτὼ δ' αὖ εἰς ὑποδήματα.

Καὶ

Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον.
Ἐκέλδυσεν αὖ τῇ μητρί τι θοιματίδιον,
Πυρῶντ' αὖ ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.

Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γ'
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἠχθέτο.

Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
Ἵνα τὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.

Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
Τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί,
Καὶ τἄλλα ταπὶ τοῦ πίνακος ξαγήματα
Ἐπόντα πεμψάσης, ὑπεπύθης θ' ὅτι
Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι Χρ. Τί σ' ἔδρασ', εἰπέ μοι;

Γρ. Ἄμικτά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τατονὶ,
Ἐφ' ᾧ ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
Πάλαι πόθ' ἥσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Χρ. Δῆλον, ὅτι τὰς ξόπτας τις οὐ μοχθηρὰς λῶ
Ἔπειτα πλατὺ κἀπ' ἔθ' ἥδεται φακῇ,
Πρωτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πεινίας ἅπαντα κατέθιεν.

Γρ. Καὶ μὴν προτοῦ γ' ἡσημέραι, νὴ τὼ θεώ,
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.

Χρ. Ἐπ' ἐκφοράν; Γρ. Μὰ δί'· ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. Τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

Γρ. Καὶ νὴ δί', εἰ λυπεῖσθαί γ' αἰσθοιτόμην.
Νιπάειον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκρείζετο.

Χρ. Ἔπειτ' ἴσως ἤπεσεν ἄν σ' ὑποδήματα.

Γρ. Μυσηείοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὠχθεσθέν
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,

Ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

Χρ. Μόνος γὰρ ἥδετ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

Γρ. Καὶ τὰς γε χεῖρας, παγκάλως ἔχειν μ' ἔφη.

Χρ. Ὁπότε ὠροτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

Γρ. Ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύμως.

Χρ. Εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.

Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

Χρ. Οὐσκαιὸς ἦν ἄνθρωπος ἀλλ' ἠπίστατο,
Γραὸς καταρώσης τἀφόδια καπεσθίειν.

Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς ὦφίλ' ἀνήρ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.

Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.

Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν δ' παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ; πάλιν μ' αὐτεμποιεῖν.
Ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐς ἔχειν.

Χρ. Οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου νύκτα σοι;

Γρ. Ἀλλ' ἐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

Χρ. Ὀρθῶς γε. νυνὶ δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.

Γρ. Τί πρὸς τὸ γὰρ ἄλγος καταπέπτηκ', ὦ φίλτατε.

Χρ. Οὔκ. ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γέ μοι δοκεῖς.

Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.

Χρ. Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν πλία.

Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ πάλαι κατηγορῶσα τυγχάνω.
Ἔοικε δ' ἐπὶ Κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φαίνεται.
Στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνὴ πέμπτη.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΥΣ, καὶ ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ν. Ἀσπάζομαι. Γρ. Τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη,
Πολλὰ γεγενῆσαι ταχὺ γενὴ τὸν ὑρανόν.
Γρ. Τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλῶ χρόνω σ' ἑωρακέναι.
Γρ. Ποίω χρόνω παλαίπαθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. Τοιοῦτον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
Μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὔκ. ἀλλ' ἀπόλαστός ἐστιν αἰεὶ τὼς ὄπως.
Νε. Ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ ὡρεσβυτικοὶ,
Ἐν τῷ προσώπῳ τῇ ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Γρ. Λ'. ἀ.
Τιὼ δᾶδα μή μοι ὡρόσφερ'. Χρ. Εὖ μεν τοι λέγει.
Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μίνος ἀνθρὴρ λάβῃ,
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. Βάλει διὰ χρόνω ὡρός με παῖσαι; Γρ. Ποῖ πάλαι;
Νε. Αὐτῆ λαβοῦσα κάρυκ. Γρ. Παιδιὰν τίνα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας. Χρ. Ἀλλὰ γνώσομαι
Κἄγωγ'· ἔχει γὰρ ξεῖς ἴσως, ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀπότισον. σὺ γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλαίπατ' ἀνδρῶν, ὑχυγιαίνειν μοι δοκεῖς,
Ἱλιωνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. Οὔπω μεν γ' αὖ, εἴτις ἐκπλωτὴν σέ
Χρ. Οὐδήτ', ἐπεὶ μεν νῦν καπηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ' ἐκπλωτεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
Οὖφει κατάδηλα τῷ ὡροσώπῳ γε τὰ ῥάκη.

Χρ.

Γρ. Γέρων ανὴρ ὢν, ὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. Πειρᾷ μεν' οὖν ἴσως σε κᾆτα τῷ τιτθίων
Ἐφάπτεταί σε λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην ὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. Μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
Ἀλλ' ὦ νεανίσκ', ὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. Ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέσου. Νε. Τί κατηγορεῖ;
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. Τὸ, τί;
Νε. Ἀλχυόμενος τὴν ἰλικίαν τὴν σὴν ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. ὐκ ἔτ' ἀξιοῖς ἴσως
Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. Ὅ δ' ἐπιβέβηκεν ἐσί τις;
Νε. Οὐκ ἄν δῆλεχθείην διεσπελωμένην
Ὑπὸ μυρίων ἑτῷ γε καὶ τετρακισχιλίων.
Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ κἀν τὸν οἶνον ἐξίης
Πίνειν, συνεκποτέον ἐσί σοι κἀν τὴν τρύγα.
Νε. Ἀλλ' ἔσι κομιδῇ τρυξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα παντ' ἰάσεται.
Νε. Ἀλλ' ἔσιθ' εἶσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι τὰς στεφάνας τάσδ' ἃς ἔχω.
Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ κἀν φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' ὐκ εἴσειμι. Χρ. Θάρρει, μὴ φοβοῦ,
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε Παῦ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίτταν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κατοπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς δύσνους ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ γραῖδιον,
Ὡς περ λεπὰς τῷ μειρακιῷ προσέχεται.

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
Σκηνὴ πρώτη.

Τείμεξοι Ἰαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ᾗ ΕΡΜΗΣ.

Κα. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τατὶ τί λῶ;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ἑρ. Σέτοι σέτοι
Λέγω, Καρίων ἀνάμεινον. Κα. Οὗτος εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες ὑπωσὶ σφόδρα;
Ἑρ. Μὰ δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς μι φθάσας.
Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην ξέχων ταχύ.
Εἶπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία.
Εἶπειτα τοὺς θεράποντας. εἶτα τὴν κώμην.
Εἶπειτα σαυτόν. εἶτα τὴν ὠδί. Καρ. Εἰπέ μοι
Τί δ' ἐστίν; Ἑρ. Ὁ Ζεύς, ὦ πόνηρε, βούλεται
Ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας ξύβλιον,
Ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Καρ. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τοὔπων τέμνεται.
Ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς; Ἑρ. Ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' ὧν γὰρ ἦρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
Ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
Οὐ ψαιστὸν, οὐχὶ ἱερεῖον, οὐκ ἀλλ' οὐδέν.
Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Καρ. Μὰ Δί'. οὐδέ γε
Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ὑμῶν τότε,
Ἑρ. Καὶ τῷ μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Καρ. Σωφρονεῖς.
Ἑρ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ τὰ καπηλίσιν.

Παύ-

Παύτ' ἀγαθ' ἔωθεν δῦθύς· οἰνῶνταν, μέλι.
Ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμιῶ ἐσθίειν.
Νωὴ ἢ πεινῶν, ἀναβάδλω ἀναπαύομαι.
Καρ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις ἐποίησε ζημίαν
Ἐνίοτε, πιαυτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. Οἴμοι τάλας
Οἴμοι πλακοῦντος τοντεξάδι πεπεμμένου.
Καρ. Ποθεῖς τ' ἐπαρόντα κἀμάτιω καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι ἢ κωλῆς, λιῶ ἐγὼ κατήσθιον.
Καρ. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τιὼ αἰθρίαν.
Ερ. Σπλαγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήθιον.
Καρ. Ὁ δωὴ σὲ πρὸς τὰ πλάγχνα καὶ ἐπιστρέφειν.
Ερ. Οἴμοι ἢ κύλικος, ἶσον ἴσῳ κεκραμένης.
Καρ. Ταύτιω ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων ἐκ αὖ φθάνοις,
Ερ. Ἀρ' ὠφελήσαις αὖ τι τὸν σαυτῦ φίλον;
Καρ. Εἴτου δέει γ' ὧν δωατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. Εἴ μοι ποείσας ἄρτον τίν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν κἀμὲ κρέας νεανικὸν,
Ὧν θύεθ' ὑμεῖς σῦδον. Καρ. Ἀλλ' ἐκ ἔκφορα.
Ερ. Καὶ μιὼ ὁπότε τι σκευάριον τῦ δεσπότυ
Ὑφέλω, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Καρ. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὧ τοιχωρύχε.
Ἦκον γὰρ αὖ σοι νασὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Εἶπεια τοῦτόν γ' αὐτὸς αὖ κατήσθιες.
Καρ. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
Ὁπότε τι ληφθείιω πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλιὼ κατέλαβες.
Ἀλλ' οὖν σωώοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
Καρ. Εἶπειτ' ἀπολιπὼν τὲς θεὲς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐσὶ βελτίω πολύ.
Καρ. Τί δέ γ', αὐτομολεῖν ἀσεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Πατεὶς γὰρ ἐσι πᾶσ', ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.

Καρ.

Κα. Τί δῆτ' αὖ εἶης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ἑρ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐς ὁδὸν στροφῶν.
Ἑρ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. Ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ ξέφειν;
Ἑρ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. Δόλιον; ἥκιστά γε·
Οὐ γὰρ δόλου νυνὶ ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ἑρ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὥςθ' ἡγεμόνος ὁδὸν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ἑρ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι· καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γὰρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. Ὡς ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ εὗρηκεν αὐτῷ βιότιον.
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμά,
Σπεύδουσιν ἐκ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ἑρ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. Καὶ πλουτεῖ γε
Λύτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ἵν' εὐθέως δικαιονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ, καὶ ΚΑΡΙΩΝ.

Ἱε. Τίς αὖ φράσειε πᾶσι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τίδ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε; Ἱερ. Τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακὸν
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος ἔτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
Καὶ ταῦτα τῷ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν διός.

Κα-

Κα. Η' δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῆ θεῶν;
Ἱερ Θύειν ἔτ' ἀδεὶς ἀξιοῖ. Κα: Τίνος οὕνεκα;
Ἱερ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. καίτοι τότε
Ὅτ' εἶχον ἀδεῶς, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
Ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δ' ἐτὶς ἂν
Δίκλω ἀποφυγών. ὃδ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
Καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νυνὶ δ' ἀδὲ εἷς
Θύει τοπαράπαν ἀδεῶς, ἀδ' εἰσέρχεται,
Πλοῦν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Κα. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ἱερ. Τὸν οὖν διὰ τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
Χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτῷ καθῆσθαι.
Κα. Θάρρει. καλῶς ἔσαι γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεσιν ἐνθάδε,
Αὐτόματος ἥκων. Ἱερ. Πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. Ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκ', ἀλλὰ περίμενε,
Τὸν Πλοῦτον ὕπερ πρότερον ἢν ἱδρυμένος,
Τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
Ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
Ἵν' ἔχων προσαγῇ τῷ θεῷ σύ. Ἱερ. Πάνυ μὲν οὖν
Δρᾶν ταῦτα χρή. Κα. Τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ,
Σκηνὴ τρίτη.

Τρίμετροι καὶ Ἀναπαιστικοὶ Ἀεισοφάνειοι.

ΓΡΑΥΣ, ΚΑΡΙΩΝ, καὶ ΧΟΡΟΣ.

Γρ. Ἐγὼ δέ τί ποιῶ; Κα. Τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἧλθες αὐτὴ ποικίλα.

Γρ.

Γρ. Ὦν δ' οὕνεκ' ἦλθον; Καὶ Παύτα σοι πεπράξεται.
Ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.

Γρ. Ἀλλ' εἶγε μέντοι νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύμοι
Ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἵσω τὰς χύτρας.

Κα. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
Λύται ποιεῖσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,
Ἢ χαῦς ἔπες' αὐωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
Τῆς χαὸς, ἐπιπολῆς σύνεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΥ.

Χο. Οὐκ ἔστι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν ὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' αὐαχωρεῖν
Εἰς τὄπιθεν, δεῖ γὰρ κατόπιν τῶν ᾠδοντας ἕπεσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε Δι' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
Ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ' ἠβριάοντα χαλέπτει,
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγλωρα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν αἴων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τυύτῃ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' αὐδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, πρωτόγονον μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ,

Θῆκε

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἦτε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο κατίζων
Πλήσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμενος ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'. ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ ἤ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ.
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργων θυμὸν ἐρύκοι
Νεικέϊ ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὥρη γάρτ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὅτ' τινι μὴ βίος εὖδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτήν.
Τῷ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκος
Ἰθείῃσι δίκῃσι, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'. ἄλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι.
Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύπτουσι γὰρ ἔχεσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
Ὥστε σε καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατάθεῖο.
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττί μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ̃ Α'ΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.

ΤΟ' ΠΡΩ̃ΤΟΝ ΒΙΒΛΙ'ΟΝ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε Δι' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
Ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ' ἠβριάοντα χαλέπτει,
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἄέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγλωώρα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν αἴων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τυύτῃ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, πρωτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ,

Θῆκε

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο κατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'. ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ.
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργων θυμὸν ἐρύκοι
Νεικέϊ ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὥρη γάρτ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὅτ' τινι μὴ βίος εὖδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτήν.
Τῷ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήματ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκος
Ἰθείῃσι δίκῃς, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'. ἄλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι.
Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσαιο,
Ὥστε σε καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατάθηιο.
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττί μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τὕνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύπτε γὰρ αὖτ' πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας;
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὡς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἡφαίστου δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίσκειν
Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνῃ
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν.
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
Ἐν δὲ θέμεν κυνὸς τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείῃ διάκτορον ἀργεϊφόντῃ.
Ὡς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθενῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν

Θῆκε

Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε δ' τλώδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργεϊφόντην,
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφράσατ', ὡς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρὰ Ζηνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπως τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὃ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχε, νόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δ' μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δ' θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόμαται φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.
Οὕπως ἔστι πού σε Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ νῦ ἐπισταμένως. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων.
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην. καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἡσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὖτὰρ ἐπεὶ κεῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίτε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται. καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ ὄτε φυὴν ἐναλίγκιον ὄτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἔτρεφετ' ἀπάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίῃσι. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολώμενος, οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησε, ἐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον.
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε, καὶ ὄμβριμον. οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες. οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον· ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον καρτερόφρονα θυμὸν,
Ἄπλαστοι. μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκειοι δέ τε οἶκοι.
Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς ἀρρῶστια δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
Νώνυμοι. θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
Ζεὺς κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος. οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι προτέρη γενεὴ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πολεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηΐδι γαίῃ
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Εἰς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν, θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δ' ἐξ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθεα δάσσας
Ζεὺς κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες. τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μακρὸν τ' ἔπειτ' ἀφίλοις ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι

Ἀνδράσιν. ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδέποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δ' θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδ' πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος οὐδέ τε παῖδες,
Οὐδ' ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ.
Οὐδ' κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
Αἶψα δ' γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας,
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδ' θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδέμεν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέτις ὅρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δ' κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἳ ζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει συγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Λευκοῖσιν φαρέεσσικαλυψαμένω χρόα καλὼ
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δ' λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Τὴν μάλ' ἐν νεφέεσι φέρων ὀνύχεσι μεμαρπὼς,
Ἣ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι

Μύρε-

Μύρετο. τὴν δ' οὐ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων,
Τῇ δ' εἰς, ἣ σ' αὖ ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἔασαν,
Δειπνον δ' αἴκ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ', ὃς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείασονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης. μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Τ' βρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν. ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείασσων ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκας κρίνωσι θέμιστας.
Ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν
Ἠέρα εἵσαμένη κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
Οἵ τέ μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι δίδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίως,
Τοῖσι τέθηλε πόλις λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ.
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρυόπα Ζεύς.
Οὐδέποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη. θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἐν δὲ τε δρυσὶ
Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέση δὲ μελίσσας.
Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασι.
Τίκτουσι δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές. οὐδ' ἐπὶ νηῶν

Νείσσονται, καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τὰ μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δ δίκλω κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα ζεύς,
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακὸν ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσι δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν. ἀποφθινύθουσι δ λαοί.
Οὐδ γυναῖκες τίκτουσιν. μινύθουσι δ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῷ γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τόγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ κρονίδης ἀποτίνυθ αὐτῷ.
Ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τὸν δὲ δίκλω· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τείβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥὰ φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἥ δέ τε παρθένος ἐστὶ δίκη διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' αὖτις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα παρ' δὶ πατρὶ καθεζομένη κρονίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀπασθαλίας βασιλήων. οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνῃσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους
Δωροφάγοι, σκολιῶν δ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε.
Οἳ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνήρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

Καὶ

Καινὰ τὰ δ', αἰὲν ἐθέλησ', ἐπιδέρκεϊ, οὐδ' ἐλάθει.
Οἵλῳ δὴ καὶ τιλῷ δίκλῳ πόλις ἔντοσ' ἔεργει.
Νωῖ δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἶλω, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκλῳ ἀδικώτερος ἔξει.
Ἀλλὰ τάγ' ὄπωα ἔολπα τελεῖν δίκα τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἅτα ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Καί νυ δίκης ἐπάκουε. βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε κρονίων,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλῳ, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
Ὅς δέκε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεϊ, ἐν δὲ δίκλῳ βλάψας, νήκεστον ἀάσθη.
Τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νόεων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
Τλῶ μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθεν ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν παναρίστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
Φρασσάμενος, τὰχ' ἔπειτα, καὶ ἐς τέλος ὧσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέκε μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλλῃται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰεὶ ἐφετμῆς

Ἔρ-

Ἐργάζου Πέρση διογενὲς, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ. φιλέῃ δ' ὑσίφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότῳ δὲ τεῷ πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι παμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζωὸν κηφήνεσσι κοθούροις ἶκελος ὁρμῇ
Οἵτε μελισσάων κάματον ξύχουσιν ἀεργοὶ
Ἐσθίοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
Ὡς κέτοι ὡραίου βιότου πλῆθουσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ', ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι, ἠδ' βροτοῖς· μάλα γὰρ συγίεσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος,
Εἰδέναι ἔργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον.
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίον, ὡς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδὼς τοι πρὸς ἄολβίη, θρασὺς δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐ χρηστή, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγα ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσσεται (οἷα τε πολλὰ
Γίνεται, εἶτ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἐξαπάτησε
Ἀνθρώπων, αἰδὼ δὲ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ)
Ῥεῖα τε μιν μαυροῦσι θεοὶ· μινυθοῦσι δ' οἶκοι
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει.
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐὴν ἐς δέμνια βαίνοι
Κρυπταδίης δ' ἑνὸς ἀλόχου, παρακαίρια ῥίζων.

Ὅς

Ὅς τε τοῦ ἀφραδίης ἀλιτραίνῃ ὀρφανὰ τέκνα.
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νείκείῃ, χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Τῷ δή τοι ζώς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῆμος μὲν πάμπαν ἐεργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
Καδδυσάμην δ' ἔρδειν ἱερὰ θαλίῃσι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θυέσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
Ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
Ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν. τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τόν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμα ἐγχώριον ἄλλο γένηται
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον. ζώσαντο γὰρ υἱοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,
Εὖ μοιρέ τοι τιμῆς, ὅς τ' εὖ μοιρε γείτονος ἔβλε.
Οὐδ' αὖ βοῦς ἀπόλοιτ', εἰμὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μοι μὲ ξεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύνηαι.
Ὡς αὖ χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν. κακὸν κέρδος ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ. καὶ μὴ δόμεν ὅςκεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μυΐτις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθή· ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
Ὅς μὲν γὰρ κεν αὐτὴρ ἑκὼν, ὅγε κἂν μέγα δῷῃ,
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὅς δέ κεν αὖτις ἕλῃ αἰσχρὸν μετὰ πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐὸν, τόσ' ἐπάχνωσε φίλον κῆρ.

Εἰ

Εἰ γάρκεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τῶθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξει ἦμαθον λιμόν.
Οὔ τόγ' εἰν οἴκῳ καταχείμενον αὖερα κήδει.
Οἶκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι,
Ἐσθλὸν μὲν, παρέοντος ἑλέσθαι. πῆμα δ' θυμῷ
Χρηΐζειν ἀπεόντος. ἄσε φράζεσθαι ἄωτα.
Ἀρχομένῳ δ' πίθου καὶ λήγοντος, κορέσασθαι.
Μεσσόθι φείδεσθαι, δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' αὐδεῖ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστις δ' ἀνθρώποις καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μὴ δ' γυνὴ σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
Αἰμύλα κωτίλλουσα τεὴν δίφωσα καλιήν.
Ὅς δ' γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.
Μουνογενὴς δ' παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον
Φερβέμεν. ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι,
Γηραιὸς δ' θανόοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέκεν πλεόνεσσι πόροι ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ὀν φρεσὶν ἧσι,
Ὧδ' ἔρδειν. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑΚΑΙ.

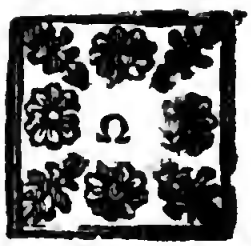

Ἄνα Λητᾶς υἱὲ, Διὸς τέκος, οὔ ποτε σεῖο
Λήσομαι ἀρχόμενος, ὐδ' ἀποπαυόμενος.
Ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον σέ τε μέσοισιν
Ἀείσω. σὺ δέ μοι κλῦθι, καὶ ἐσθλὰ δίδυ.
Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μιν σε θεὰ τέκε πότνια Λητὼ
Φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
Ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ ξοχοειδεῖ λίμνῃ,
Πᾶσα μὲν ἐπλήθη Δῆλος ἀπειρεσίη
Ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα πελώρη.
Γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.
Ἄρτεμι πηροφόρη θύγατερ διὸς, ἣν Ἀγαμέμνων
Εἴσαθ' ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
Εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
Σοὶ μὲν τᾶτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δ' μέγα.
Μοῦσαι καὶ χάριτες κοῦραι διὸς, αἵ ποτε Κάδμου
Ἐς γάμον ἐλθοῦσαι, καλὸν ἀείσατ' ἔπος,
Ὅττι καλὸν φίλον ἐστί. τόδ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί.

Τοῦτ'

Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.
Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφριγὶς ἐπικείθω
Τοῖσδ' ἔπεσιν· λύσει δ' ὕποτε κλεπτομένη·
Οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον, τὸ σθλὸν παρεόντος.
Ὧδε δὴ πᾶς ἐρέει, Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
Τὸ Μεγαρέως, πάντας δὴ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστί.
Ἀστοῖσιν δ' ἅπω πᾶσιν ἀδεῖν δυσίαμαι.
Οὐδὲν θαυμαστὸν Πολυπαΐδη· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς
Οὔθ' ὕων πάντας αὐδάνει, ἔτ' αὐέχων.
Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι οἷάπερ αὐτὸς,
Κύρν', ἀπὸ τοῦ ἀγαθῶν, παῖς ἔτ' ἐών, ἔμαθον.
Πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισι
Τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο, μηδ' ἄφρονος.
Ταῦτα μὲν ὅπως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
Ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τοῦ ἀγαθῶν ἔχεο.
Καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
Ἵζε, καὶ αὐδάνε τοῖς, ὧν μεγάλη δυσκριμίς.
Ἐσθλῶν μὲν ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιχθῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸ ἐόντα νόον.
Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε· καί ποτε φήσεις
Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
Κύρνε, κόει πόλις ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέχῃ ἄνδρα
Εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ὑμετέρης.
Ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔτ' οἵδε σαόφρονες· ἡγέμονες δὲ
Τετράφαται πολλοὺς ἐς κακότητα πεσεῖν.
Οὐδέμιαν πω Κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες.
Ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
Δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν,
Οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος.
Ἔλπεο μὴ δῆρον κείνῳ πόλιν ἀτρεμίεσθαι,
Μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ.

Εἶτ'

Εὖτ' αὖ τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται
Κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
Ἐκ τῷ γὰρ τάδε πάντα, καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
Μούναρχος ἢ πόλει μή ποτε τῆνδε ἄδοι·
Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν, οὔτε νόμους.
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέβαλλον
Ἔξω δ' ὡς τ' ἔλαφοι τὼ δ' ἐνέμοντο πόλιν.
Καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοὶ Πολυπαίδη. οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
Νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
Ἀλλήλους δ' ἀπατῶ ἐν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
Οὔτε καλῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν.
Μηδενία τῷ δὲ φίλον ποιοῦ Πολυπαίδη ἑαυτῶν
Ἐκ θυμὸς χρείης ἔνθεν ἀμηδέμεναι.
Ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
Χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδετίων
Σπουδαῖον. γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
Ὡς σφὶν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐς' οὐδεμία.
Ἀλλὰ δόλους, ἀπάτας τε, πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
Οὕτως, ὡς ἀνδρὲς μηκέτι σωζόμενοι.
Μή ποτε Κύρνε κακῷ πίσυνος βάλευε σὺν ἀνδρὶ,
Εὖ τ' αὖ σπουδαίου φρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι.
Ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν, βαλέο πολλὰ μογήσας,
Καὶ μακρὴν ποσὶν Κύρν' ὁδὸν ἐκτελέσας.
Πρῆξιν μὴ ἢ φίλοισιν ὅλως αὐχαίνεο πᾶσι,
Παῦροί τοι πολλῶν πίσσον ἔχουσι νόον.
Παύροισι πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
Μή ποτ' ἀνήκεσον Κύρνε λάβῃς ἀνίην.
Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
Ἄξιος ἐν χαλεπῇ Κύρνε διχοστασίῃ.
Παύρους δ' ἡήσεις Πολυπαίδη ἄνδρας ἑταίρους

Πιστὸς

Πιστὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους.
Οἵ τινες αὖ τολμῶσιν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
Ἶσον τῷ ἀγαθῶν τῷ τε κακῶν μετέχειν,
Τοὺς δ' οὐχ ὑρήσεις διζήμενος, ἐπὶ δ' ἐπὶ πάντας
Ἀνθρώπους ἐς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.
Οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἕπεσθαι
Ἀϊδὼς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.
Μή μ' ἕπεσθαι μοὶ σέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ,
Εἴ με, φίλεις καί σοι πιστὸς ἔπεσι νέος.
Ἢ μὲ φίλει, καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπὼν
Ἔχθαιρ', ἀμφαδίῃ νείκος ἀειράμενος.
Ὃς δ' μὴ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
Δεινὸς Κυρ', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
Εἴ τις ἐπαινέσει σε τόσον χρόνον, ὅσσον ὁρᾷς.
Νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλῶσσαν ἵησι κακὴν,
Τοιοῦτός τοι ἑταῖρος, ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλὸς
Ὅς κ' εἴπῃ γλώσσα λῷστα, φρονεῖ δ' ἕτερα.
Ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
Γιγνώσκων, ὀργὴν, καὶ βαρὺ ὄντα φέρει
Ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
Φραζεο, καὶ ποτέ μου μνήσεαι ἐξόπισω.
Μηδεὶς ἀνθρώπων πεισῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
Κύρνε. τί δ' ἐστ' ὄφελος, κεῖνος ἀνὴρ φίλος ὤν;
Οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο, καὶ ἄτης,
Οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων, τῷ μεταδοῦν' ἐθέλοι.
Δειλοὺς δ' εὖ ἔρδοντι ματαιοπάτῃ χάριες ἐσὶ,
Ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
Οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
Οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
Ἄπλησον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον, ἰὼ δ' εὖ ἁμάρτῃς,
Τῶν πρόσθεν πάντων ἐκλέχυται φιλότης.

Οἷδ'

Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
Μνῆμα δ' ἔχυσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ὀξοπίσω.
Πήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
Ἀλλ' ἀεὶ φεύγειν ὥς τε κακὸν λιμένα.
Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι,
Ἐν ᾧ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.
Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.
Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄχετος ἄπτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ·
Εἰ δ' φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λέληθε,
Ψευδὴς ἐὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
Τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι,
Καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον ὅτε γυναικὸς,
Πρὶν πειρασθείης ὥσπερ ὑποζυγίου.
Οὐδέκα εἰκάσσαις, ὥσπερ ποτ' ἐς ὦρον ἐλθών·
Πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
Μήτ' ἀρετὴν εὔχου Πολυπαίδην, ἔξοχος εἶναι,
Μήτ' ἄφενος· μοιρῶν δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι παθὼν καὶ μηδὲν ἄμεινον
Ἔπλεθ', ὅσοις ὁσίης Κύρνε μέμηλε δίκης.
Οὐδεὶς Κύρν' ἄτης καὶ πέρδεος αἴτιος αὐτὸς,
Ἀλλὰ θεοὶ τύπων δώτορες ἀμφοτέρων.
Οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδὼς
Εἰς τέλος, εἴτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴτε κακόν.
Πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν, ἐσθλὸν ἔθηκε.
Καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν, ἔθηκε κακόν.
Οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσσ' ἐθέλησι·
Ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.

Ἄνθρωποι ᾗ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
Θεοὶ ᾗ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
Οὐδείς πω ξεῖνον Πολυπαίδη ἐξαπάτησας,
Οὐδ' ἱκέτιν θνητῷ, ἀθανάτας ἔλαθε.
Βάλεο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
Ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα ποσσάμενος.
Ἐν ᾗ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή σι·
Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς Κύρνε, δίκαιος ἐών.
Χρήματα μὲν δαίμων χᾗ παγκάκῳ αὐδὲ δίδωσιν·
Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρν' ἕπεται.
Ὑβρίν Κύρνε θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
Οὔ μέλλει χώρῃ μηδεμίαν θέμεναι.
Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μή ποτέ τοι πρύτανιν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
Μήδ' ἀχρημοσύνῃσι Κύρνε κακὴν πρόφερε,
Ζεὺς γάρ τοι τὸ πάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ,
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.
Μήποτε Κύρν' ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα, οἶδε γὰρ οὐδεὶς
Ἀνθρώπων, ὅ, τι νὺξ χ' ἡμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
Οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίγνεται εἰς ἀγαθόν.
Εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι φαύλῳ
Μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων ὅτ' ὄλβιος, ὅτε πρηχρὸς,
Οὔτε κακὸς, νόσφιν δαίμονος, ὅτ' ἀγαθός.
Ἀλλ' ἄλλῳ κακόν ἐσι. τὸ δ' ἔξοχον, ὄλβιος οὐδεὶς
Ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.
Οὗν ᾗ θεοὶ τιμῶσιν, ὃ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ,
Ἀνδρὸς ᾗ σοφίη γίγνεται οὐδεμία.

Θεοῖς

Θεοῖς εὔχου οἷς ἐσι μέγα κράτος. ὅτι ἄτερ θεῶν
Γίνε) ἀνθρώποις οὔτ' ἀγαθὸ οὔτε κακα.
Ἄνδρ' ἀγαθον πενίη παίτων δάμνησι μάλισα,
Καὶ γήρως πολιοῦ Κύρνε, καὶ ἱππιάλυ.
Ἢν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς μεγαλήτιν πόντον
Ῥίπτειν, καὶ πεξῶν Κύρνε κατ' ἠλιβάτων.
Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, ὅτε τὶ εἰπεῖν,
Οὔθ' ἕρξαι δυνατα, γλῶσα ἢ οἱ δίδε).
Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γλῶτε καὶ δίρια νῶτα θαλάσσης
Δίζεσθαι χαλεπῆς Κύρνε λύσιν πενίης.
Τεθνάναι φίλε Κύρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
Ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.
Κριὸς μὲν καὶ ὄνος διζήμεθα Κύρνε καὶ ἵππος
Εὐγενέας, καί τις βέλε) ἐξ ἀγαθῶν
Βήσεσθαι, γῆμαι ἢ καπλὼ κακῆ ἢ μελεδαίνει
Ἐθλὸς ἀνὴρ, λῶ οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
Οὐδεμία κακῆ ἀνδρὸς ἀναίνε) εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίυ, ἀλλ' ἀφνεὸν βέλε) ἀντ' ἀγαθῆ,
Χρήματα μὲν τιμῶσι, καὶ ἐκ κακῆ ἐσθλὸς ἔγημε,
Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθῆ, πλέτυ ἔμιξε γένος
Οὕτω μὴ θαύμαζε γένος Πολυπαίδη ἀσῶν,
Μαυρῆσθαι. σὺν γὰρ μίσγε) ἐσθλὰ κακοῖς,
Αὐτός τοι ταύτλυ εἰδὼς κακόπατειν ἔσσαν
Εἰς οἶκυς ἄγε) χρήμασι πειθόμενος,
Ἔνδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
Ἐντυέι, ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.
Χρήματα δ' ᾧ διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένη),
Καὶ καθαρῶς, αἰεὶ μὲν μόνιμον τελέθει.
Εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
Κτήσε), εἶθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλὼν.

Αὐτίκα μήτι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς ὃ τελευτὴν,
Αὖθις ἔγκυτο κακὸν, θεῶν δ' ὑπερέχε νόος.
Ἀλλὰ τά δ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον. οὐ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Γίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίης.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς τῖσε κακὸν χρέος, ὃς ἑ φίλοισιν
Ἄτλῳ ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν.
Ἄλλον δ' ἁ κατέμαρψε δίκη. θανάτοιο γὰρ αἰνοῦ
Πρόθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.
Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος,
Τῆς δ' φυγῆς ἐσι τῦτ' ἀνιηρότερον
Οἶνόν τοι πίνειν πυλαὼ, κακόν. ἢν δέ τις αὐτὸν
Πίνῃ ἐπισαμένως, οὐ κακὸς, ἀλλ' ἀγαθός.
Κύρνε φίλως κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
Ὀργιλῷ συμμίσγων, ᾧτιν' ἕκαστος ἔχει.
Πυλύπυ ὀργιλῷ ἶχε πολυπλόκυ, ὃς ποτὶ πᾶξιν
Τῇ προσομιλήσει, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
Νῦν μὲν τῇ δ' ἐφέπυ, ποτὲ δ' ἄλλοῖος χρόα γίγνυ,
Κραιπνόν τοι σοφίη γίγνεται ὀξοπίης.
Μὴ δ' ἄγαν ἀχάλε παρασομένων πολιήτᾳ,
Κύρνε, μέσσυ δ' ἔρχυ τίω ὁδὸν, ὥσπερ ἐγώ.
Ὅσις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι ἄμμιν,
Ἀλλ' αὐτὸς μῦνος ποικίλα δίδε ἔχειν,
Κεῖνος γ' ἄφρων ἐσὶ, νόυ βεβλαμένος ἐθλῦ,
Ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπισάμεθα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὐκ ἐθέλει κακοκερδείῃσιν ἕπεσθαι.
Τῷ δ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπισοι ἄδον.
Πλάτυ δ' ἄμμιν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν,
Οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖσον ἔχυσι βίον,
Διπλάσιον ἀπόδυσι. τίς ἂν κορέσειεν ἄπαντας;
Χρήματά τοι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσυνη.

Ἄπ

Ἄπη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται. ὧ ὁπότε ζεὺς
Πέμψει τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν' ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν, ἐσθλὸς ἀνήρ.
Οὐδ' ἔτι γε πρέπει ὑμῖν ἄτ' ἀνδράσι σωζομένοισι
Λύειν ὡς πολέως τείχη ἀλωσομένης.
Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺ δ' οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
Πωτήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
Ῥηϊδίως. θοίναις δ' ἢ καὶ ἐλαπίνῃσι παρέσῃ
Ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.
Καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
Ἐν κόσμῳ ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
Αἴσουσ' ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθμασι γαίης
Βῇς πολυκωκύτους εἰς ἀίδαο δόμους,
Οὐδέποτ' ἐκ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλ' ἐγέ σε λήσεις,
Ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰεὶ ἔχων ὄνομα
Κύρνε καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, ἢ δ' ἀνὰ νήσους,
Ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀξύλετον,
Οὐχ' ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος, ἀλλά σε πέμψει
Ἀγλαὰ μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Πᾶσι γὰρ, οἷσι μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἔστιν ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ τυγχάνω αἰδοῦς,
Ἀλλ' ὥστερ μικρὸν παῖδα, λόγοις μ' ἀπατᾷς.
Κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῷστον δ' ὑγιαίνειν,
Πράγμα δ' ἥδιστον, ὅ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν.
Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη. ἀλλὰ κάπισον,
Ἄνδρα φέρω. καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον.
Πολλάκι δὴ μέλλησα, διαῤῥήξασα χαλινὸν,
Φεύγειν, ὡς ἐμὲ τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
Ἄλλος αὐὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
Ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
Ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει, καί με γοῶσα φέρει.
Ἔνθα μέσῳ παρὰ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν ἐφίλησα
Δειρῇ. ἡ δ' τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.
Γνωτή τί πενίη, καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα.
Οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται, οὔτε δίκας.
Πάντη γὰρ τέλασσον ἔχει, πάντ' ἐπ' μικτος.
Πάντ δ' ἐχθρὰ ὁμῶς γίγνεται, οὗθα περ ᾖ.
Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
Γῆράς τ' ὠλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
Τῶν πάντων δ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θαλάττε
Καὶ πατέων νώσων ἐστὶ πονηρότατον,
Παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο, καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
Χρήματα δ' ἐκπαθῇς, πόλλ' ἀνιαρὰ παθών,
Τὸν πατέρ' ἐχθαίρυσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
Καὶ συγένες' ὥς περ πτωχὸν ἐπερχόμενον.
Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
Μηδεμίαν κατόπι ἀζόμενον νέμεσιν.
Δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ παρὰ πόλλ' ἀνελέσθαι,
Πὰρ ποδὸς ἡγεῖσθαι θ', ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.
Λῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε προβαίνε,
Μήθ' ὅρκῳ πίσυνος, μήτε συνημοσύνῃ·
Μηδ' εἰ Ζηνὶ ἐθέλει παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
Ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.
Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοφόγῳ ἀνδάνει ὕβρις,
Ὡς ἢ τὸ σῶσαι, οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.
Νωῖ τὰ τῷ ἀγαθῶν κακὰ γίγνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
Ἀνδρῶν, γίγνοντ δ' ἐκ παλοισι νόμος.

Αἰ-

Αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν. ἀναιδείη δ' ἠὶ ὕβρις
Νικήσασα δίκην γλῶ κατὰ πᾶσαν ἔχει.
Οὐδ' λέων αἰεὶ χρέα δαίνυται, ἀλλά νιν ἔμπης
Καὶ κρατερὸν περ ἐόνθ' αἱρεῖ ἀμηχανίη,
Κωτίλλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος.
Φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς οἷσι παρῇ μέλεται.
Ἐχθαίρουσι δ' πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
Ἀνδρὸς τοιούτῳ συμποσίῳ τελέθει.
Οὐδ' ἐθέλει φίλος εἶναι, ἑπλῶ κακὸν ἀνδρὶ γενέσθαι.
Οὐδ' λῶ ἐκ γαστρὸς Κύρνε μιᾶς γεγόνει.
Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴδοι, καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπλοῦς
Λάξισι καὶ δμωσὶν, γείτοσι τ' ἀγχιθύροις
Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀξεμίζειν,
Τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἐς ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς
Οἱ κακοὶ, ἢ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
Ἀλλ' ἀνδρεσσι κακοῖς σωθέμενοι φιλίῃ.
Ἔργα τε δείλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα, κοὐ ὕβρειν.
Ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.
Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος ἴδοι.
Πάντα δέμνιον λήθειν ὡς ἀπεόντα δόκει.
Εἴδε φέρειν τὰ γελοῖα· θύρηφι δ' κατερὸς εἴης,
Γιγνώσκων ὀργὴν, λῶτιν' ἕκαστος ἔχει.
Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι ἐν δὲ δικαίοις,
Πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος
Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ ξυμφερόμεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμῃσι ἔχῃ ἔμπεδον αἰεὶ,
Τολμᾷ δ' ἔντ' ἀγαθοῖς κείμενος οὔτε κακοῖς.

Εἰ ἢ θεὸς καπῷ ἀνδρὶ βίον, ἢ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
Λ'φραίνων καλίλω ὃ δυνάται κατέχειν.
Μήποτ' ἐπὶ σμικρᾷ φροφάσῃ φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσῃς.
Πφθόμενος χαλεπᾷ Κύρνε ἐχαβολίῃ.
Εἴτις ἁμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
Οὔποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι ἦ φίλοι
Εἶεν. ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἕπονῃ
Θνηποῖς Κύρνε· θεοὶ δ' ὐκ ἐθελούσι φέρειν.
Καὶ βραδὺς δ'βάλλως εἵλεν ταχὺν ἄνδρα, διώκων
Κύρνε, σὺν δ'θείῃ θεῶν δίκη ἀθανάτων.
Η"συχος, ὥσπερ ἐγὼ, μέσσῳ ὁδὸν ἔρχεο ποσσὶ,
Μηδ' ἑτέροισι δίδυς Κύρνε τὰ τῷ ἑτέρων.
Μήποτε φδ'γονθ' ἅδρα ἐπ' ἐλπίδι Κύρνε φιλήσῃς.
Οὐῇ γὰρ οἱπαδε βὰς, γίγνεται αὐτὸς ἔτι.
Μηῇν ἄγαν ασδ'δειν. παύτων μέσ' ἄειρα. καὶ ὅπως
Κύρν' ἕξεις ἀρετὶν, λῦτε λαβεῖν χαλεπόν.
Ζδ'ς μοι τῷ τε φίλων δοίη τίσιν οἵμε φιλεῦσι,
Τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον Κύρνε δυνησόμενον.
Χ' ὅπως αὖ δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
Η"ν ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτε.
Α'λλὰ Ζδ'ς τέλεσόν μοι ὀλύμπιε καίριον δ'χλῳ,
Δὸς δέ μοι αὐτὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
Τεθναίλω δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μερεμνῶν
Εὑροίμλω, δοίης τ' αὖτ' ἀνίων ἀνίας.
Λ'ίσα γὰρ ὅπως ἐσί· τίσις δ' ὐ φαίνεται ἡμῖν
Α'νδρῶν, οἳ τὰμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
Συλήσαντες. ἐγὼ ἢ νύων ἐπέρησα χαράδρλω,
Χειμάῤῥῳ ποταμῷ παύτ' ἀποσεισάμενος.
Τῶν εἵη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ' ἐθλὸς ἄροιτο
Δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε πάδε.

Ω'δει-

Ὦ δειλὴ πενίη. τί μοῦνος προλιπὼν παρ' ἄλλον
Ἀνδρ' ἰέναι; τί δ' ἐμὲ μὴ ἐθέλοντα φιλεῖς;
Ἀλλ' ἴθι, καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδ' ἐμεῦ ἡμῶν
Αἰεὶ δυσλώβῃ τῇδε βίῃ μέτεχε.
Τόλμα Κύρνε κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀθλοῖσιν ἔχαιρες,
Εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
Ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς καὶ αὖτις
Ἐκδυῶαι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
Μηδ' λίλαιο φάνηθι· κακὸν δέ τι Κύρν' ἐπιφαίνειν.
Πάντας κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.
Ἀνδρός τοι κραδίη μυθήσεται πῆμα παθόντος,
Κύρν', ἀποτιννυμένῳ δ' αὔξεται ὀξοπίσω.
Εὖ κώτιλλε φίλον· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
Τίσαι μιν, τροφάσιν μηδεμίαν θέμενος.
Ἴσχε νόον, γλαῦξ ἢ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέσθω.
Δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.
Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀνδρῶν ὅντιν' ἔχουσιν.
Οὔτε γὰρ οὓς ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.
Μωμεύουσι δέμας πολλοὶ ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί,
Μιμεῖσθαι δ' ἀδεὲς τῷ ἀσόφων δύναται.
Μήμ' ἀέκοντα βίῃ, κεντρῷ ὑφ' ἅμαξαν ἔλαυνε.
Εἰς φιλότητα λίλαιο Κύρνε προσελκόμενος.
Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε. σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
Τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν.
Ἀνθρώπων δ' οὐ οἶδα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Σὸν δ' κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον βασιλεῦ.
Πῶς δ σεῦ Κρονίδη τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτρὺς
Ἐν ταυτῇ μοίρᾳ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
Ἤν τ' ἐπὶ σωφροσύνῃ τερφθῇ νόος, ἠὲ τις ὑβρὶ
Ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων

Οὐ-

Οὐδέτι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν.
Οὐ δ' ὁδὸς ἣν τιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.
Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα. τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
Ἔργων ἴσχονται θυμὸν ὁμῶς πονίης.
Μητέρ' ἀμηχανίῃ ἔλαβον τὰ δίκαια φιλοῦντες.
Ἤ τ' ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
Βλάπτουσ' ἐν στήθεσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
Χρημοσύνῃ εἴκων. ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
Ψεύδεα τ', ἐξαπάτας τ', οὐλομένας τ' ἐριδας.
Ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα. κακὸν δέ οἱ ὀδσὶ ἔοικεν.
Ἦ γὰρ καὶ χαλεπῇ τίκτει ἀμηχανίῃ.
Ἐν πενίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ, τότε πολλὸν ἀμείνων,
Φαίνεται, ἐς' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ.
Τῷ μὲν γὰρ τἄδικα φρονέει νόος, ὅττε περ αἰεὶ,
Ἰθεία γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύκη.
Τῷ δ' αὖ οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος, ὅτ' ἀγαθοῖσι.
Τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ, τάτε κῦτὰ φέρειν.
Αἰδεῖσθαι δ' φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσιμόρους ἔριδας,
Ἔνθεπε δ' ἀθανάτων μιῶν ἀλεύμενος.
Μηδὲ ἄγαν σπεύδειν. καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος,
Ἔργμασιν ἀνθρώπων, πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν.
Σπεύδει ἀνὴρ, κέρδος διζήμενος, ὄν τινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει.
Καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὲν ἦ κακὰ, ταῦτ' ἀγαθ' εἶναι
Εὐμαρέως, ἄδ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.
Φίλτατος ὢν ἥμαρτε, ἐγὼ δέ τοι αἴτιος ὀδσέ.
Ἀλλ' αὐτὸς γνώμης ἐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.
Οὐδεία θησαυρὸν παισὶ καταθήσῃ ἀμείνω,
Αἰδῶς, ἥτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρν' ἕπεται.

Μηδε-

Μηδενὸς ἀνθρώπων κακίας δόκει εἶναι ἑταῖρος
Ὧι γνώμη θ' ἕπεται Κύρνε, καὶ ᾧ δυνάμις.
Πίνων δ' οὐχ οὕπως θωρύξομαι, οὐ δέμας οἶνος
Ἐξάγει, ὡςτ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος πεῖσαι.
Οὐδὲν ὁμοῖον ἐμοὶ δυνάμαι διζήμενος εὑρεῖν,
Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεσι δόλος.
Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν, παραξίβομαι ὥς τε μολίβδῳ
Χρυσὸς. ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεσι νόος.
Πολλά με καὶ σωιεύτα παρέρχεται, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Σιγῶ, γιγνώσκων ἡμετέρην δυνάμιν.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ

ΕΙΣ ΦΩΚΥΛ. ΠΟΙΗΜ.

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βυλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
Μήτε δόλως ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν,
Μὴ πλυτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι. καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Ψεύδεα μὴ βάζειν, πάντ' ἐπίτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα. μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Πᾶσι δίκαια νέμειν, μή δὲ κείσιν ἐς χάος ἔλκειν.
Μὴ ῥίψῃς πονίλως, ἀδίκως μὴ κεῖνε πρόσωπον.
Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
Μαρτυρίῃ ψευδῆ φεύγειν. τὰ δίκαι' ἀγορεύειν,
Παρθενίῃ πρεῖν, πίσιν δ' ὃν πᾶσι φυλάσσειν.
Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
Σταθμὸν μὴ κρύειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν,
Μήτ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνῶς, μήτε ἑκόντι.
Ψεύδορκον συγγεῖ θεὸς ἄβροπος, ὅστις ὀμόσσῃ.

Σπέρ-

Σπέρματα μὴ κλέπτειν. ἐπαράσιμος ὅσις ἀρεῖται.
Μισθὸν μοχθήσαντι δίδυ. μὴ θλίβε πένητα.
Γλώσσῃ σιὼ ἐχέμεν. κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴχειν.
Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς,
Πτωχῷ δ' δὖδὺ δίδυ, μήδ' αὖριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
Πλησώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χρήζοντι παράσχυ.
Ἄσεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Ναυηγοὺς οἰκτείρον, ἐπεὶ πλόος ἐσὶν ἄδηλος.
Χεῖρα πεσόντι δίδυ, σῶσον δ' ἀπειρέσατον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος ξοχὸς, ἄσατος ὄλβος.
Πλοῦτον ἔχων, σιὼ χεῖρα πενητοδύσιν ὄρεξον.
Ὧν σοι ἔδωκε θεὸς τῶν χρήζυσι παράσχη.
Ἔσω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν,
Εἴθε ἢ μὴ χρήζοις, μήτ' σὺνομα, μήτε ἀδίκως,
Ἦν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
Ἀρχῆ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μὴ δ' ἄρ ὑπερβῇς.
Πάντων μέξον ἄριστον. ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί.
Μή δέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λώβησον ἀρύρης.
Ἔσωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις·
Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτυ.
Χώρηδ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσυνὴ μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐσὶ, καὶ ἄργυρος, ἀνθρώποισι.
Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων.
Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν·
Σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε,
Ἐχθρὰ ἢ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφεοί τε σιωπίμοις.
Μὴ δ' ἕτερον κλέπτῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Μὴ δ' ὡς πεξοφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβυ.
Ὅσις ἑκὼν ἀδικεῖ κακὸς ἀνὴρ, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Οὐκ

Οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βελλὼ δ' εὖθυνε ἑκάστῳ
Μὴ γαυρῷ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' αὖ πλούτῳ
Εἷς θεός ἐστι σοφός, δυνατὸς, ἅμα καὶ πολύολβος
Μὴ δ' παροιχομένοισι κακοῖς ζύχῃ τὸν ὕπερ.
Οὐκέτι γὰρ δυνάται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ τροπέτης ἐς χεῖρα, χαλίνῳ δ' ἄγριον ὀργὴν.
Πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας
Ἔσω κοινὰ πάθη. μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπέροπλον.
Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Ἡ πολλὴ δ' ξυφὴ τρὸς ἀμέτρους ἔλκει ἔρωτας,
Ὑ'ψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίῃ ὀλοόφρονα τεύχει.
Ὀργὴ δ' ἔστιν ὄρεξις. ὑπερβαίνουσα δ' μιῶνις.
Ζῆλος τῷ ἀγαθῶν ἐθλὸς, φαύλων δ' ὑποεργός.
Τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐθλὰ πονεῦντας.
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς. ὁ δὲ κύπριδος αἶχος ὀφέλλει.
Ἡδὺς ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολίηταις.
Μέξῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεῖν.
Πάντων μέξον ἄριστον. ὑπερβασίην δ' ἀλεείνῃ,
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις. μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
Ἄφθονοι ἁρμόδιαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
Οὐ φθονέει μιῇ πολὺ χρειασσόμενος ἠλίῳ αὐγαῖς,
Οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑφώμασι νέρθεν ἐοῦσα,
Οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν, ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔλυ, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσυνίῃ δ' ἄσκειν. αἰσχῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι,
Μὴ μιμεῖ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπάλειφον ἅμιλλαν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν αὐτιφυτεύει.
Μὴ πίσυνε τάχισα, πρὶν ἄξεκέως πέρας ἵκῃ.
Νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλέονεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις

Ἢ πλείσαις δολίαισι βραδυνύσαις παρὰ καιρὸν.
Μηδέ ποτε χρήσης πικρὸς γυνῇ αὐδερὶ πειθοῖ.
Μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
Μητέρα δ' ἐκφορολίπῃς ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττούς.
Μηδέποτε κείνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
Τῷ σοφίῳ σοφός ἰθύνει. τέχνας δ' ὁμότεχνος.
Οὐ χωρεῖ μεγάλῳ διδαχῷ ἀδίδακτος ἀκούειν.
Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ ξαπεζοκόρυς κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι,
Καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὶῳ κορέσασθαι ἔχωσιν.
Ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἄπλητοι.
Λαῷ μὴ πίσυνε, πολύξοπός ἐστιν ὅμιλος.
Λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηὖ μάτιον ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
Μέτρα ἦ τεύχε θεοῖσι. τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀπαρχέτοις νεκύεσσι.
Μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα
Δείξῃς ἠελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
Οὐ καλὸν ἁρμονίῃ ἀναλύεμεν ἀνθρώποιο.
Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
Λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω ἦ θεοὶ τελέθονται.
Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
Πνεῦμα γάρ ἐστι θεῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντα πρὸς αὖτὴν
Λυόμενοι κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλοῦτε μὴ φείδε. μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Οὐκ ἔνι ἐς ἅδλιον ὄλβον ἔχειν, κῆ χρήματ' ἄγεσθαι.
Πάντες ἴσοι νέκυες. ψυχῶν ἦ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια Ⓒ πατερὶς, ἅδης,
Ξυνὸς χῶρος ἅπασι πενήσί τε καὶ βασιλεῦσιν.

Οὐ

Οὐ πολιὴ ἄνθρωποι ζώομεν χρόνον ἀλλ' ἐπὶ καιρόν.
Ψυχὴ δ' ἀθάνατος, καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
Μήτε κακοῖς ἄχθου. μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
Πολλάκις ἐν βιότῳ, καὶ θαρραλέοισιν ἄπιστον,
Καιρῷ λαξδίειν. μὴ δ' αὐτιπνέειν ἀέμοισι.
Πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακῶν λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
Μὴ μεγαληγορίῃ ξυφῶν, φρένα λυσαωθείης
Εὐεπίῃ ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου,
Ὅπλον ἐκάστῳ νεῖμε θεὸς, φύσιν ἠρόφοιτον.
Ὄρνισι μὲν πολλὴ ταχυτῆτ', ἀλκὴ τε λέουσι,
Ταύροις δ' αὐτοκύτοις κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις
Ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι,
Τῆς ἢ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
Ἀρετὴ καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάθαλον ἄνδρα ἄτιτον,
Ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποξοπάσασθαι ἀνάγκῃ.
Πολλάκι σωθήσεσθαι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμου ἀνδρῶν παραθήκην.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
Ἀρχόμενος φείδου παύτων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς.
Μὴ κτιλοῦς θηητοῖο βορὴν κατὰ μέζον ἕλῃαι.
Κτιλοῦς δ' ἰῷ ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν, σωτήρια.
Πλαζόμενόντε βροτὸν καὶ ἀλίξοπον μήδ' ὑπαλύξῃς.
Βέλτερον αὖτ' ἐχθρὸν τυχέειν φίλου δεομένοιο
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
Μὴ δέ τι θηριοβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν ἢ
Λείψανα λεῖπε κυσὶ, θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδονται.
Φάρμακα μὴ τεύχε. μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.

Νε-

Νυπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψῃς χεῖρα βιαίως.
Φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου τροσιόντος.
Μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, ἀπείρειν ἶσον ἐς ἐνὶ πόντῳ.
Ἐργάζου μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.
Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
Μὴ δ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα ξαπίζῃς,
Ἀλλ' ἀπὸ οἰκείων βιότων φάγοις ἀϋβρισος.
Εἰδέτις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
Ἔστι βίῳ παῦ ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
Ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, ἀρεῖα θάλασσα.
Εἰ ἢ γεωπονίην μεθέπειν, μακραιτοι ἄρηραι.
Οὐδὲ ἄνδ' καμάτῳ πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
Οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι. πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
Μύρμηκες γαίης μυχάτας τρολελοιπότες οἴκους
Ἔρχονται, βιότοιο κεχρημένοι, ὁπότ' ἄρηραι
Λήϊα κειράμεναι, καρπῶν πλήθυσιν ἀλωάς,
Οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νοτερβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
Ἢ κριθῶν, αἰεὶ ἢ φέρων φορέοντα διώκει,
Ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην ἐπάγοντες
Ἄτριτον φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
Κάμνει δ' ἠερόφοιτος, ἀεισοπόνος τε μέλισσα.
Ἢ ἐ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμον, ἢ δονάκεσσιν,
Ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος εὖδοθι σίμβλων
Σμιλεύσι μυριόπτα κατ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄλῃαι.
Δός τι φύσει καὶ αὐτὸς. τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης
Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων.
Οὐ γὰρ τίκτει παίδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα,
Μητρυιῆς μὴ φαύεγε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Μητέρα δ' ὡς τίμα τεὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
Μὴ ἢ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν οὐδόν.

Μὴ δ' ἐπὶ παλλακίσσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
Μὴ ἢ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔδοθι γαστρός.
Μὴ ἢ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.
Μὴ δέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.
Μὴ δ' παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
Μὴ δ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον εἰς λέχος ἐλθεῖν.
Μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰχμητοῖς λεχέεσσι
Μὴ παραβῇς δίνας φύσεως εἰς κύτεϊν ἄθεσμον.
Οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσ' ἅρσεν συμβάδδην ἐς δίνλιν.
Μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
Μὴ δ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥάδιος ἀκάθεκτον,
Οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι. πάθος δ' αἰδήλον ἁπάντων.
Μὴ ἢ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
Στέργε τελὼ ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχει.
Καί πόσις ἢ ἀλόχῳ, μὴ δ' ἐμπίσῃ ἄνδιχα νεῖκος,
Μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
Μὴ ἢ γυναῖκα κακλὼ σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
Λατρεύεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς
Ἵππους δ' ὀχέας δίζεσθαι μὴ κατὰ οἶκον
Ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγείας,
Γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὼ ἐελδαίνομεν ἀφρονέοντες,
Οὐ ἢ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
Μὴ ἢ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πήματι πῆμα.
Παισὶ μὴ χαλέπαινε θεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.
Ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω ἠέα μήτηρ.
Ἢ χὴ ὡρεσβύτατοι γονέες, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμίδος χαίτην.
Μὴ κορυφὼ πλέξῃς μὴ θ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
Ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδαὶ ἢ γυναιξί.
Παιδὸς δ' ἀμόρφου φρουρεῖν νεοπήσιον ὦρλιν.

Πολ-

Πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
Παρθενικὴ δ' ἥ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
Μὴ δέ μιν ἄχει γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἑκάστης.
Κάλλος δυσήρατον ἔφυ παίδων τοκέεσι.
Συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
Αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν θ' γέρουσιν
Ἕδρης καὶ γεράων πώτων. γενεὴ δ' ἀτάλαντον
Πρέσβιν ὁμήλικα παῖδὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχε θεράπνοσι.
Δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα σοι καταθύμιος εἴη.
Στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
Δοῦλον μὴ βλάψῃς τὶ κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
Λάμβανε καὶ βυλὴν παρ' οἰκέτα δ' φρονέοντος.
Ἁγνεῖαι ψυχῆς σε, σώματος εἰσὶ καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυχέια οἷα βιεύντες.
Ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχει γήραος οὐδῷ.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς, νόμῳ ὡς διάκειται
Τίμα· καὶ σέβου ὅρκον. ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς.
Τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας, εὖ νόμα ῥίζων·
Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχις' ἐγγεγαῶτας.
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετὴν ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.
Πραΐσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς
Ὅππα δυνή, δυνάμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν ὅπως ἴσθι. κρατεῖν δὲ ἐθίζεο τῶνδε,
Γαστρὸς μὲν πρώτισα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ. πρήξης δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλις' αἰδοίου σαυτόν.
Εἶτα δικαιοσύνῃσιν ἄσκει ἔργῳ τε λόγῳτε.
Μηδ' ἀλογίσως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδενὶ θέσθαι.
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι,
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
Ὅσσατε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει,
Ἴσθι δὲ πρέπει καθέσθον δυνή· ὧδε δὲ φράζου.
Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς πάντων πολὺ μοῖρα δέδωσι.

Πολ-

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Πρασσίπποδ', ὧν μητ' ἐκπλήσσεο, μητ' ἄρ' ἐάσῃς
Εἰργεσθαι σαυτὸν. ψεῦδος δ' ὥσπερ τι λέγηται,
Πρᾶως οὐκ ὄ δέποι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείσῃ, μήτέ τι ἔργῳ,
Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐςι.
Βουλὴν δ' ἢ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
Δειλῷ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
Ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίσῃ
Πρῆσσε ἢ μηδὲν τῷ μὴ πίσασαι, ἀλλὰ διδάσκω
Ὅσσα χρεών· κἢ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
Οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ ἀμέλειαν ἔχειν χρὴ,
Ἀλλά ποτ' τε μέτον, καὶ σίτῳ, γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι, μέτον ἢ λέγω τόδ', ὃ μή σ' ἀνίσῃ.
Εὐθίζῳ ἢ δίαιταν ἔχειν, καθάρειον, ἄθρυπτον.
Καὶ περφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα κακῶν ἀδαήμων·
Μηδ' αὐελδὴς ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριςον.
Πρῆσσε ἢ ταῦθ' ἅ σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι ἢ πρὸ ἔργου.
Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
Πρὶν τρὶς ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαςον ἐπελθεῖν·
Πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· κἢ μετέπειτα,
Δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο· χρηστὰ ἢ, τέρπου.
Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐμελέτα, τούτων χρὴ ἐράν σε·
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει,
Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτύν
Πηγὴν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον
Θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων ἢ κρατήσας,
Γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
Σύγασιν. ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται. ᾗ τε κρατεῖται·

Γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίως·
Ὥστέ σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτέ τι λήθειν.
Γνώσῃ δ' αὐθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
Τλήμονες, οἵτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐπορῶσιν,
Οὔτε κλύουσι. λύσιν ἢ κακῶν παῦροι σωίσασι.
Τοίη μοῖρα βροτῷ βλάπτει φρένας· οἱ δ' κυλίνδροις
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες·
Λυγρὴ γὰρ συμπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθεν
Σύμφυτος. ἣν δ' οὐ χρεὼ προσάγειν, εἴκοντα δ' φεύγειν.
Ζεῦ πάτερ ἢ πολλῶν γε κακῶν λύσειας ἅπαντας,
Ἢ πᾶσιν δείξαις οἷ' τῷ δαίμονι χρῶνται.
Ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
Οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
Ἐξακέσας, ψυχὴν δ' πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις·
Ἀλλ' εἴργε βρωτῶν ὧν εἴπομεν, οὕτε καθαρμοῖς,
Ἔν τε λύσει ψυχῆς κείνων, ἢ φράζειν ἕκαστα,
Ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀείσω.
Ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

ΣΟΛΩΝ

Α'ΘΗΝΑΙΟΣ ΝΟΜΟΘΕ'ΤΗΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟ'ΛΩΝΟΣ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΓΝΩΜΙΚΑ'.

ΜΝημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ο'λυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένῳ.
Ο'λβον μοι παρὰ θεῶν μακάρων δότε καὶ παρὰ πάντων
Α'νθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.
Εἶναι δ' γλυκὺ τοῖς φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν.
Τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω. πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
Πλοῦτος δ', ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
Ε'μπεδος ἐκ πρώτης πυθμένος εἰς κορυφήν.
Ο'ν δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος ἐς κατὰ κόσμον
Ε'ρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος.
Οὐκ ἐθέλων ἕπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ.
Α'ρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός.
Φλαύρη μὲν τοφρῶτον, ἀτὴρ δὲ τελευτᾷ.
Οὐ γὰρ δὴ θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
Α'λλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ὥξαπίνης δ'

Ὥ ς τ' αὔ ε μος νεφέλας αἶ ψα διεσκέδασσε
Η ε ινὸς, ὃς πόντ ν πολυκύμονος ἀ ξυγέτοιο
Πυθμένα κινήσας γλ ῶ κατὰ πυροφόρον,
Δ ώσας καλὰ ἔργα, θε ῶν ἔδος αἰπυὰ ἱκάνει
Οὐρανὸν, αἰθέ ίλω δ' αὖθις ἔθηκε ἰδεῖν.
Λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
Καλὸν, ἀπὰρ νεφέων ἁδε ἔτ' ἐσὶν ἰδεῖν.
Τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, ὐδ' ἐφ' ἑκάς ῳ,
Ὥ σπερ θνητὸς αὐ ὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.
Αἰεὶ δ' ὅτε λέληθε βαμπερὲς ὅς τις ἀλιξ ὸν
Θυμὸν ἔχει, παύτως δ' ἐς τέλος ὀξεφαάνη·
Α'λλ' ὁ μὲ αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕ ερον. εἰ ὄ φύγωσιν
Λύτοὶ, μηδὲ θε ῶν μοῖρ' ἐπιὲσα κίχη,
Η'λυθε παύτως, αὐτίκ' αἰαίτιοι ἔργα τίνυσιν
Οἱ παῖδες τούτων ἠγεμόνων ὀπίσω.
Θνητοὶ δ' ὧδε νοῦμεν, ὁμ ῶς ἀγαθός τε κακός τε
Ε'θλιὸ ἰῶ αὐτὸς δόξαν ἕκας ος ἔχει,
Πρίν τι παθεῖν. τότε δ' αὖτις ὀδύρεται. ἄχρι ὄ τύτε.
Χάσκοντες, κύφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
Χ' ὥ στις μὲ νύσοισιν ὑπ' ἀργαλέ ῃσι πιεθῇ,
Ω' ς ὑγιὴς ἔσαι, τ ῦτο κατεφράσατο.
Α'λλος δειλὸς ἐ ὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι αὐ ὴρ,
Καὶ καλὸς, μορφ ῶ ὲ χαρίεσσαν ἔχων.
Εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
Κτήσαθαι παύτως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
Σπεύδει δ' ἄλλοθε ἄλλος· ὁ μὲ κατὰ πόντον ἀλᾶται
Ε'ν νησὶ χρήζων οἰκαδε κέρδος ἄγειν,
Ι'χθυόεντ', αὐέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
Φειδωλ ῶ ψυχῆς ὐδεμίης θέμενος.
Α'λλος γλ ῶ τέμνων πολυδένδρεον, εἰς ἐνιαυτὸν
Λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·

Α'λ-

Ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
Ἀργαλέοιν χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον.
Ἄλλος ὀλυμπιάδων μουσέων παρὰ δῶρα διδαχθείς,
Ἰμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπισάμενος.
Ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν πλόθεν ἐρχόμενον,
Ὧι συμμαρπτῶτι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
Οὔτέ τις οἰωνὸς ῥύσεται, οὔθ' ἱερά.
Ἄλλοι παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργα ἔχοντες
Ἰητροί, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεσι τέλος.
Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
Κοὔτις λύσαιτ' ἂν ἤπια φάρμακα δύς.
Τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε,
Ἁψάμενος χειροῖν, αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
Δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
Πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐφ' ἔργμασιν· οὐδέ τις οἶδεν
Ἢ χήσειν μέλλει, χρήματος ἀρχόμενος.
Ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος, ἠ προνοήσας,
Εἰς μεγάλων ἄτων καὶ χαλεπῶν ἔπεσε.
Τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι
Σὺν τυχίῃ ἀγαθῇ, ἔκλυσιν ἀφροσυνης.
Πλοῦτος δ' οὔην τέρμα πεπασμένον ἀνδράσι κεῖται.
Οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖσον ἔχουσι βίον.
Διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
Κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι.
Ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται· ᾗ ὁπόταν Ζεὺς
Πέμψῃ τισομένῃ, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἄρχόμενος πρῶτον Μυσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γυναστι θῆκα,
Δῆριν ἀπειρεσίλω, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς ὕστατα πᾶσι βαλέσθαι.
Πῶς Μῦες ἐν Βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμήμενοι ἔργα Γιγάντων,
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔλιω. τοίλιω δ' ἔχεν ἀρχλύ.
Μῦς ποτὲ δι-ψαλέος Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐνλίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γενύον
Γ' ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ. ἀμφὶ δὲ κατεῖδε
Λιμνόχαρις πολύφημος, ἕπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον.
Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἤόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
Πάντα δ' ἀληθιζόμενον, μὴ ψεύδομενόν σε νοήσω.
Εἰ γάρ σε γνοίλιω φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω.
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.

Εἰμί

Εἰμί δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνλω
Τιμῶμαι, Βαξάχων ἡγεμένος ἥματα πάντα.
Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Τρομεδύσῃ
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ἔχθας Ἡελιδάνοιο.
Καί σε ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων.
Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε δᾶσον ἐλὼ γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέ τε.
Τίπτε γένος τὸμὸν ζητεῖς φίλε, δῆλον ἅπασιν
Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ὑρανίοις πτελεωσῖς;
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσομαι, εἰμὶ δ' ἄνωξ
Τρωξάρταο παχὺς μεγαλήτορος· ἠδὲ νυ μήτηρ
Λειχομύλη θυγάτηρ Πτερνοξώκτα βασιλῆος.
Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
Σύκοις, καὶ καρύοις, ἠδ' ἐδέσμασι παντοδαποῖσι,
Πῶς δ' φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν ἀδὲ ὁμοῖον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοί γε
Ὅσα παρ' ἀνθρώποις ζώειν ἔθος· ἠδέ με λήθει,
Ἄρτος τετρακοπαίσιος ἀπ' ὀκτώκλω κανέοιο,
Οὐ δ' πλακοῦς παχύπεπλος ἔχων πολλὴν σισαμίδα,
Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, ἠχήματα λευκοχίτωνα,
Οὐ δ' τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
Οὐ χρηστὸν μελίπωμα, τὸ καὶ Μάκαρες ποθέουσιν,
Οὐδ' ὅσα ὡρὸς θοίνλω μεροπῶν τεύχουσι μάγειροι,
Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Οὐδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακλὴν ἀπέφυγον ἀϋτλὴν.
Ἀλλ' ὀϊστὺς μετὰ μῶλον ἰὼν, φρομάχοισιν ἐμίχθλω.
Οὐ δέδι' ἀνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φορεῦντα.
Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
Καὶ πτέρνης λαβόμλω, καὶ ὁ πόνος ἔπαυσεν ἄνδρα.

Νή-

Νήδυμος ὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδγμα πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Κίρκον, καὶ Γαλέιω, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγυσιν,
Καὶ παγίδα ςονόεσσαν, ὅπυ δολόεις πέλε πότμος.
Πλεῖςον δὴ Γαλέιω περιδείδγμα, ἥτις ἀείςη,
Ἣ κὴ ξωγλοδυύοντα κατὰ ξώγλιω ἐρεείνει.
Οὐ ξώγω ῥαφάας, ὐ κράμβας, ὐ κολοκυύθας.
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, ὐδ' σελίνοις.
Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐςιν ἐδέσματα τῷ κατὰ λίμνιω.
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος, αὐτίον ἤυδα.
Ξεῖνε, λίαν ἀυχεῖς ἐπὶ γαςέρι. ἔςι κὴ ἡμῖν
Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ κὴ ἐπὶ χθονὶ, θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομιὼ Βαξάχοισι Κρονίων,
Σκιρτῆσαι κατὰ γλιῶ, κὴ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις κὴ ταῦτα δαήμεναι, δύχερές ἐςιν.
Λῖρω σ' ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μή ποτ' ὄλησαι.
Ὅππως γνθόσιμος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὡς ἀρ' ἔφη, κὴ νῶτ' ἐδίδυ. ὁ δ' ἔβαινε τάχιςα,
Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κύφω,
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμυς,
Νήξει περπόμενος Φυσιγνάθυ. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥὰ
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων,
Ἄχνυτο μετάνοιαν ἐμέμφετο. τίλλε δ' χαίτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαςέρος. ἐν δ' οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀνθείῃ, κὴ ἐπὶ χθόνα βάλλετ' ἰδέσθαι.
Δεινὰ δ' ἐπισονάχιζε, φόβυ κρυόεντος ἀνάγκῃ.
Οὐρλιὼ μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν, ἠύτε κώπλιω
Σύρων, δ' χόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
Τ' δασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο. πολλὰ δ' ἔβόα,
Καὶ τοῖον φάτο μυθον, ἀπὸ ςόματος δ' ἀγόρδυεν.

Οὐχ

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάσασε φόρτον ἔρωτος
Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπλω διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
Ὡς ἐμὲ ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
Βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λιθνῷ·
Υ̓δρος δ' ὀξαπίνης ἀνεφαίνετο δεινὸν ὄραμα
Ἀμφοτέροις, ὀρθὸν δ' ὑπερ ὕδατος εἶχε βάχιλον.
Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, ὅτι νοήσας
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον κατὰ λίμνλω.
Δῦν δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλδύατο κῆρα μέλαιναν.
Κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσε ὕπτιος δ' ὗς ἐς ὕδωρ·
Χεῖρας δ' ἐπφίγγε, καὶ ἀπολλύμενος κατέτειζε.
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε. μόρον δ' οὐκ ἐξυπαλύξαι.
Δδύόμενον δ' ἔξιχες πλεῖσον βάρος εἶλκεν ἐπ' αὐτῷ·
Υ̓δασι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
Οὐ λήσεις γε θεὸς Φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ αὖ μιν κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἤδα κάκιστε.
Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ ἐς δρόμον. ἀλλὰ πλανήσας
Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ἔμμα.
Ποινὰ σὺ τίσεις Μυῶν στρατῷ, ὃν ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι. τόνδε κατιδὲ
Λειχοπίναξ, ἄχθεσιν ἐφιζόμενος μαλακῆσι.
Δεινὸν δ' ὠλόλυξε· δρακὼν δ' ἤγγειλε Μύεσσιν.
Ὡς δ' ἔμαθον Ψ μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
Κηρύσσειν ἀγορλύ δ' ἐς δόματα Τρωξόρτεο
Παῖδὸς δυσλιὼς Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνλω
Υ̓πτιος ὤλισθε νεκρὸν δέμας, ὃν παρ' ὄχθας
Ἠν ἤδη τλήμων, μίασμα δ' ἐπεσκίχετο πόντῳ.

Ὡς

Ὡς δ' ἦλθον αὐδῶντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτον ἀείσῃ
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολώμενος, εἶπέ τε μῦθον.
Ὦ φίλοι, εἰ μὴ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Ἐκ Βαξάχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσπνους, ἐπεὶ ξεῖς παῖδας ὄλεσσα·
Καὶ τὸν μὲν πρῶτον γε κατέκτανον ἁρπάξασα
Ἐχθίστη Γαλάτεια, ξώγλης ἔκποθεν ἑλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν αὖδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἧξαν,
Καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξελόντες,
Ἣν παγίδα καλέουσι Μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
Οὗτος ἐμοὶ ἀγαπητὸς ἐμοὶ, καὶ μητέρι κεδνῇ,
Τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
Σώματα κοσμήσαντες ἐν εὐτύκτοισι δαιδαλέοισι.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀείρεσι καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥίξαντες κυήμας χλωρὰς, εὖτ' ἀσκήσαντες,
Οὓς αὐτοὶ ἁλὶ νυκτὸς ἐπισταῖτες κατέξεσαν.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσφεόων ἀπὸ βυρσῶν,
Οὓς, Γαλάτεια δείρωντες, ἐπισαμόως ἐποίησαν.
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη,
Εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος.
Ἡ δ' ὄρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.
Οὕτω μὲν Μύες ἦσαν ἐνόπλοι. Ὡς δ' ἐνόησαν
Βάξαχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος· εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ἐλθόντες, βυλὴν ξυάγαγον πολέμοιο κακοῖο.
Σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ σάσις, ἢ τίς ὁ θρῦλος,
Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτος,

Ἀγ-

Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἴπέ τε μῦθον.
Ὦ βάτραχοι, Μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
Εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πολεμόν τε, μάχην τε.
Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
Ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
Οἵτινες βατράχοισιν ἀρείονες γεγάατε.
Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε. λόγος δ' εἰς ἄατα Μυῶν
Εἰσελθών, ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ' αὐτῷ, Φυσίγναθος εἶπεν ἀνάσσας.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ Μυῶ, ὃν κατεῖδον
Ὀλλύμενον. παίπτως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνῃ,
Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκιστοι
Νυῶ ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βουλὴν
Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους Μύας ἐξολέσωμεν.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Σώματα κοσμήσαντες, ἐνόπλοι ἴωμεν ἅπαντες
Ἄκροις παρὰ χείλεσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος.
Ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
Δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις χαλεπὸν αὐτίος ἔλθοι,
Εἰς λίμνην αὐτὺς σὺν εἵμασιν αὖθι βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὺς ἀκολύμβους,
Σπάσομεν αὖθις θύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε ξόανον.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσαν ἅπαντας.
Φύλλοις μὲν μαλάχων κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν.
Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων.
Φύλλα δ' ἄρα κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν.
Ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῷ κάρατ' ἀμφεκάλυπτον.
Φραξάμενοι δ' ἕσπαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι.
Σείοντες λόγχας, θυμῷ δ' ἔπλητο ἕκαστος.

Ζεὺς

Ζεὺς ἢ θεὰς καλέσας εἰς ὐρανὸν ἀστερόεντα,
Καὶ πολέμε πληθὼ δείξας, κρατερύς τε μαχητὰς
Πολλὺς καὶ μεγάλυς, ἠδ' ἐγχεα μακρὰ φερόντας,
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἢ Γιγάντων,
Η δὺ γελὼν ἐρέεινε. τίνες Βαξάχοισιν ἀρωγοί,
Η' Μυσὶν Α'θαπάτων; καὶ Α'θηναίλω προσέειπεν.
Ω' θύγατερ, Μυσὶν ἦρ ἐπαλεξήσασα πορδόσῃ;
Καὶ γὰρ σὺ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
Κνίσῃ τερπόμενοι, καὶ εδεσμασιν ἐκ θυσιάων.
Ω'ς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. τὸν δὲ προσέειπεν Α'θηνη.
Ω' πάτερ, ὐκ αὖ πώποτ' ἐγὼ Μυσὶ τειρομένοισιν
Ε'λθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνυς εἶνεκ' ἐλαίυ.
Τῦτο δέ μυ λίην ἔδακε φρενάς, οἷον ἔρεξαν.
Πέπλον μυ κατέδωξαν, ὃν ὀξύφηνα καμῦσα
Ε'κ ροδαίης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ὕφηνα.
Τρώγλας τ' ἐμποίησαν ὁ δ' ἵππης μοι ἐπέσῃ,
Καὶ φράσει μι τόκυς. τάτε χάζειν ὀξώργισμαι.
Χρησαμόνη γὰρ ὕφηνα, καὶ ὐκ ἔχω αὐταποδῦναι.
Α'λλ' ὅδ' ὡς Βαξάχοισι ἀρηγέμεν ὐκ ἐθελήσω.
Εἰσὶ γὰρ ὐδ' αὐτοὶ φρενὰς ἔμπεδοι. ἀλλά με πρῶτον
Ε'κ πολέμυ αἰῆσαι, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
Υ'πνου δδυομένην· ἴασι δὲ θορυβῆντες
Οὐδ' ὀλίγον καθαμῦσαι. ἐγὼ δ' ἄῦπνος κατακείμην
Τὴν κεφαλὴν ἀλγῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Α'λλ' ἄγε παυσώμεθα θεοὶ τάδε πᾶσιν ἀρήγειν,
Μή κέτις ὑμμείων ξωθῆ βέλει ὀξυόεντι.
Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς αὐτίος ἔλθοι.
Παύτες δ' ὐρανόθεν τερπώμεθα δήῖον ὁρῶντες.
Ω'ς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε πιθοίατο θεοὶ ἄλλοι

Παύ-

Πάντες. ὁμῶς δ' ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἕνα χῶρον.
Κάδδ' ἤλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
Καὶ τότε Κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον. ὠρσὲν δὴ
Ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχλώρα ἔπασε δουρὶ
Ἑξαότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ,
Κάδδ' ἔπεσε πρηνὴς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
Τρωγλοδύτης δὴ μετ' αὐτὸν ἐκόντισε Πηλείωνα,
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ σιβαρὸν δόρυ. τὸν δὲ πεσόντα
Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σέλτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτον.
Ἀρτοφάγος δὴ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
Ἤριπε δὴ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτῃσι πέζῃ μυλοειδέϊ ζῶσεν ἐπιφθὰς,
Λύχνα παρ μέσον. τὸν δὲ σκότος ὅσσε ἐκάλυψεν.
Λειχλώρῳ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, ὁ δ' ἁφάμαρτε, καθ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος ὄχθῃσι βαθείαις ἔμπεσε φύγων,
Ἀλλ' ὁδὸν ὡς ἀπέλιπεν ἐν ὕδασιν, ἤλασε δ' αὐτὸν,
Κάππεσε δ', οὐκ ἀνέδυσεν. ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῳ. αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξεπανύστη,
Χορδῇσι λιπαρῇσί τε πορνύμενος λαγόνεσσιν.
Λιμνήσιος δ' ὄχθῃσι Τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
Πτερογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθε·
Ἤλατο δ' ἐς λίμνην φύγων, ἦ ἀσπίδα ῥίψας.
Τρόχαεις δέ τε πέφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος. ἐγκέφαλος δὲ
Ἐκ ῥινῶν ἔσαζε. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην
Ἐγχει ἐπαΐξας. τὸν δ' ὀξὺς ὄσσε κάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ πένοντα.
Ἰχάρπαξ δ' ἤμυδ' ἐπάρων περὶ τεθνειώτων,
Καὶ βάλε Πηλέσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἔπαρ,
Πίπτε δ' οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' αἴδος δὲ βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλῷ δράκα βίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ὀξὺ τύφλε παρὰ μικρόν.
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον ἄχθος ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερή. πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραμβασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν,
Τύψε μέσῳ δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
Ὀξύχοινος δυὼς. χαμαὶ δ' ἔκχυτο ἅπαντα
Ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δύρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὀχθήσιν ποταμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀπεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς,
Ἤλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον,
Ὦκα δ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενεαίνων.
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
Ἦλθε θοὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος. χέτο δ' αὐτῷ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐν Μύσοισι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβύλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, πρατερὸς Μεσσάρπαξ,

Ὃς

Ὃς μόνος ἐν Μύεσσιν ἀείσεσθαι μάχεσθαι.
Στῆ δὲ παρὰ λίμνῃσι γαυρούμενος οἷος ἀπ' ἄλλων·
Σπεῦτο δὲ πορθήσειν Βατράχων γένος αἰχμητάων.
Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ θέος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους Βατράχους φῆκεν Κρονίων.
Κινήσας δὲ κάρηϊ, τοίῃ δ' ἐφθέγξατο φωνῇ.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οὐ μικρὸν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνῃ,
Εἰναίρειν Βατράχους βλεμεαίνων. ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἢ γὰρ Ἄρῃ,
Οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ ἔφη Κρονίδης. Ἄρης δ' ἀπεμείβετο μύθῳ.
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη θέος, ὅτε Ἄρηος
Ἴσχύσει Βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὀλεθρον.
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἢ τὸ σὸν ὅπλον
Κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνον ὁμβριμοεργόν,
Ὢ Τιτᾶνας πέφνες ἀείσους ἐξοχα πάντων,
Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Ὣς ἄρ ἔφη. Κρονίδης δ' ἔβαλε φολόεντα κεραυνόν.
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον Διὸς ὅπλον
Ἧκ' ἐπιδινήσας. ὃ δ' ἄρ ἔπτατο χειρὸς Ἄνακτος,
Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν Βατράχους, Μύας τε.
Ἀλλ' ὅ δ' ὡς ἀπέληγε Μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵετο πορθήσειν Βατράχων γένος αἰχμητάων.
Εἰ μὴ ἀπ' Ὀλύμπου Βατράχους ἐλέησε Κρονίων·
Ὅς ῥα τότε Βατράχοισιν ἀρωγὸς δ' Θὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης ναυτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λεξοβάϑ, στρεβλοὶ, ϕαλιδόσομοι, ὀστρακόδερμοι,

Ο'σοφυεῖς, πλατυώπτοι, ἀποσίλβοντες ἐν ὤμοις,
Βλαισοὶ, χειροτέροντες, ἀπὸ σέρνων ἐσορῶντες.
Ο'κπάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρίες· οἱ ἔ καλῦνται
Καρκίνοι, οἵ ῥα Μυῶν ὑρᾶς σομάτεσσιν εκοπτον,
Η'ἔ Πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγκάμπτοντο ἔ λόγχαι.
Οὓς ὑπέδεισαν οἱ δειλοὶ Μύες. ἐδ' ὑπέμειναν.
Ε'ς ἔ φυγὼν ἑτράποντο. ἐδύετο δ' Η''λιος ἤδη.
Καὶ πολέμυ τέλετὴ μονόημερος ἐξετελέσθη.

Ε'ΠΙ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Ἀρχίλου εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας.

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί·
Οἱ δύο μὲν θνητῷ, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνὸς, Ληϊσίδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
Ἆθλα ὑγρῷ, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.
Διοτίμου εἰς Ἡρακλῆν, καὶ Ἀνταῖον.
Τὰν ἔβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἔσχησε κραταιᾶς
Ἄτε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἀγχιτά.
Κεῖται δίσφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου αὐτὶ λέβητος,
Ἀλλ' ὅσις ζωὰν οἴσεται, ἢ θανάτου.
Ἀνταίου τὸ πτῶμα. τρέπει δ' Ἡρακλέα νικᾶν
Τὸν Διός. Ἀργείων ἀ πάλα, οὐ Λιβύων.

Ἀντιπάτρου εἰς Ἀξίαν.

Ὁ σαδιὰς Ἀξίης ὁ Μενεκλέος, οὐ κατελέγχει
Περσέα σὸν κτίσιν, Ταρσὲ Κιλισσα πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτιλωοὶ πόδες. οὐδ' αὖ ἐκείνῳ
Οὐδ' αὐτὸς Περσὶς νῶτον ἔδειξε θέων.
Ἦ γὰρ ἐφ' ὑαπλήγγων, ἢ τέρματος εἰδέτις ἄκρα
Ἤϊθεον, μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σαδίῳ.

Ἀντιπάτρου.

Τμῶρον βαθυὰ τένοντα, καὶ σιδαρέους
Ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους,
Σεμνάνθ' ὑπλώκιν, καὶ λέοντος ὄμματα,
Μιλησίου γίγαντος, οὐδ' Ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἰῶϊκα
Πυγμαὶ ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλύμπια.

Δαμαγήτου.

Οὔτ' ἀπὸ Μεσσαύας, οὔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαισάς·
Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάειρα πατρίς.
Κεῖνοι τεχνάσντες. ἔγωγε μὲν (ὡς ἐπέοικε
Τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ) βίᾳ κρατέω.

Σιμωνίδου.

Ἴσθμια, καὶ Πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
Ἅλμα, ποδωκείλῳ, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ.

Φιλίππου.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
Ἦ βορέου Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα;
Ἦ Κελτῆς νιφοβλῆτες ἀεὶ χρυμώδεες Ἄλπεις,
Τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος;
Ἦ τὰς ὀμφακορᾶγας ἐγείνατο τὰς ἀπεπαύτας

Βό-

Βότρυας, οἳ συφελὶω ἐξέχεον σαγόνα.
Δίζημαι Λυκοεργὲ πεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
Κλήματος ὠμοτόκου βλασὸν ὅλον θερίσῃς.

Ἄδηλον.

Τίς ποτ' ἀκηδίεως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου
Ἀὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν,
Χείλεα ᾧ συφθεὶς, ἀπόμιν βάλεν, ὡς ἂν ὀδίταις
Εἴη νιφομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον;
Εἴη οἳ Διόνυσος ἀάρσιος οἷα Λυκούργῳ,
Ὅττιμιν αὐξομένην ἔσβεσεν ἀφροσύνην.
Τῶδε γὰρ αὖ τάχα τὶς ἔχῃ πώματος, ἢ πρὸς ἀοιδὰς
Ἤλυθεν, ἢ γοερῶ κήδεος ἔχε λύσιν.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λαφύρα. τίς ὁ θεὶγκοῖσιν ἀνάψας
Ἄρνος, ταύτην τὰν ἄχαριν χάριτα;
Ἄκλασοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δ' γανῶσαι
Ἀσπίδες, ἄκλασοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες·
Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δ' μετώπω
Ἱδρὼς πιδύων, σῆθος ἐπισαλάει.
Πασάδα τὶς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλὰν
Κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
Ἄρδις δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
Νηὸν κοσμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ.

Φιλίππυ, οἰ ϗ, Ἰσιδώρυ.

Πηρὸς ὁ μὲν, γήροις, ὃδ' ἄρ' ὄμμασιν. ἀμφότεροι ϗ
Εἰς αὐτὰς τὸ τύχης εὐδείς ἠράνισαν.
Τυφλὸς γὰρ λιπόγυον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
Ταῖς κείνου φωναῖς ἆξαπὸν ὠρθοβάτει.
Πάντα ϗ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
Ἀλλήλοις μερίσαι τἀλλιπὲς εἰς ἕλεον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος Νεωτέρου.

Ἀνέρα τὶς λιπόγυον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδελφεὸν
τὸν βασιλέα Τροφιμόν.

Ἤμισύ μου τέθνηκε. τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τῦ βασιλέως.

Ἀμφοτέρως ἀδικεῖς, καὶ Πλωτέα, κἠ Φαέθοντα,
Τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τὸν δ' ἀπολειπόμενος.
Ἀντιφίλῳ εἰς τυφλὸν ἀναβάντα εἰς τὸ ὄρ
Ἐλευσῖνι ἱερὸν, κἠ ἀναβλέψαντα.
Σκίπων με φρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
Οὐ μυσῶν τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
Μύσιν δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν. οἶδα δ' ἐκείνῃ
Νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
Ἀσκίπων δ' εἰς ἄσυ κατέσιχον, ὄργια Δηοῦς
Κηρύσσων γλώσσης ὄμματι φανοτέρῳ.

ΕΙ'Σ Α'ΝΔΡΙ'ΑΝ, ΚΑΙ' Α'ΝΔΡΕΙ'ΟΥΣ

Α"δηλον. εἰς λάκαιναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἑὸν εἰς πάξαν ὠκυὶ ἰσύζα πόδα,
Α'ντίη αἴξασα, δι' ἤπατος ἦλασε λόγχῳ,
Α"ῤῥενα ῥιξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.
Α'λλόξιον Σπάρτας, εἶπεν, γενέας, ἔῤῥε πρὸς ἅδαν,
Ε"ῤῥ', ἐπεὶ ἐφθίσω πατρίδα, καὶ γενέταν.
Ἰθυλιανὴ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίη, ὅμοιον.
Μήτηρ ἥγα λιποῦσα μάχῃ μετὰ πότμον ἑταίρων
Ε"κταινεν, ὠδίνων μνῆσιν ἀϊηναμένη.
Καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει Λακεδαίμων,
Α'λκῇ μαρναμένων, ἠ γενεῇ βρεφέων.
Α'γαθίη σχολαστικοῦ Εἰς τὸν Α"αντος λίθον.
Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσειας ὀδίτα
Πέτρον, ἀκοντιστὴν σήθεος Ε'κτορέης.
Εἰμὶ μέλας, τριχής τε. σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ο"μηρον,
Πῶς τὸν Πηλαμίδῃ ἐξεκύλισα πέδῳ.
Νῦν ἦ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
Α"νθρωποι, γενεῆς Αἰακέης λιγαλέης.
Α'λλά μετὶς κρύψειεν ἐπὶ χθονός; αἰδέομαι γὰρ,
Παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.
Εἰς Ρ'ώμην, Κεναγόρα.
Οὐδ' ἰῶν Ω'κεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ,
Οὐδ' ἰῶν Γερμανὴν Ρ'ῆνον ἅπασα πίῃ,
Ρ'ώμης ὅδ' ὅσσον βλάψει θεός, ἄχεϊ κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέη.
Οὕτω καὶ ἱεραὶ ζωὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζας
Ε'σᾶσιν. φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

Παρ-

Παρμενίωνος.

Τὸν γαίης καὶ πόντε ἀμειφθείσαισι κελεύθοις,
Ναύτιλω ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους,
Ἐν τελεσταῖς δοράτων ἑκατονταετίν ἔστεψεν ἄρης
Σπάρτης. αἰχμώεσθ' ἤρια, καὶ πελάγη.

Ἀρχίου.

Οὐ πόλεμος δεδιὼς ἐκ ὤλεσε, νυῦ ὑπὸ νόσε
Θλίβομαι. ἀν δ' ἰδίφ πάντομ' ὅλως πολέμφ.
Ἀλλὰ διὰ γέρνων ἴθι φάσγανον. ὡς γὰρ ἀείσω
Θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Ἀλφειῦ μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας ὀλύμπε,
Φρούρει ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
Ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζυγ] δορὶ Ῥώμης,
Καὶ χθών. ὐρανίε δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος.

Φιλίππε.

Πυλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
Ξέρξης δ' ἀχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
Κἀκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας μέγας ἥρως,
Οὐ δέχομαι προδίταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
Ἀσίς μοι τύμβε κόσμος μέγας. ἔρρε τὰ Περσῶν.
Ἦξω κεἰς ἀίδω ὡς Λακεδαιμόνιος.

Ἄδηλον.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παρασὰς
Φρὺξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνεν, ὅδ' αὐτιγέγωνεν ἐγερθείς.
Μίμνειν δ' ἐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

ΕΙΣ ΤΙΤΟΝ ΦΛΑΜΙΝΙΟΝ

Ἀλκαίε.

Ἄγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
Καὶ Τῖτος λύρειας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.

Ἀλ'

Ἀλλ' ὁ μὲν, Εὐρώπᾳ δῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
Ἦλθεν, ὁδ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δυλοσύας.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ.

Λεωνίδου παραντίνου.

Ἴξαλος ὀπώων αἰγὸς πόσις οὔ ποτ' ἀλωᾷ,
Οὔνης τὰς ἁπαλὰς πάντας ἔδαφε κλάδους.
Τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τεῖρε κάκιστε
Γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον.
Ῥίζα γὰρ ἔμπεδος ὖσα πάλι γλυκὺ νέκταρ ὀνήσει,
Ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Παρμενίωνος Μακεδόνος.

Οἱ κόρεις ἄχρι κόρυς κορέσαντό μευ. ἀλλ' ἐκορέσθην
Ἄχρι κόρυς κἀγὼ τοὺς κόρεις ἐκκορέσας.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΗΝ.

Μυσικίου, οἱ δ', Πλάτωνος.

Ἀκύπορις Μούσαισι, κοράσια, τὴν Ἀφροδίταν
Τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
Καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν, Ἄρει τὰ σωμύλα ταῦτα,
Ἡμῖν δ' ὃ πέπαται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Ἄδηλον.

Οἰζὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.
Χὠ πτανὸς, βρόντα, κἠπάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

Οὐέρου.

Ἀμβαίνων Ἑλικῶνα μέγαν, κάμες· ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
Οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. ἰὼ δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γναμπτῇ φροντὶς ἐλιδθερίην.

Πᾶς

Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσαθέεσσι βίος πολέμιζε αὔραις,
Τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς αὐτιμεθελκόμενος.
Ἡ δ' ἀρετὴ, σαθερόν τι, καὶ ἄτροπον. ἧς ἔπι μοιρίης,
Κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότα.

ΕΙΣ Α' ΣΕΒΕΙΣ.

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτῆς μητρυιάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον. ἔα κυσὶ κύρμα γενέθαι.
Γῆ μήτηρ παίτων μηξοφθόρον ἀδέχετ' ἄνδρα.

ΕΙΣ Α' ΣΩ' ΤΟΥΣ.

Λυκιανῆ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου,
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγαξὸς ἐὼν, πόλλ' ἐπιμειλιάδας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐξέφερ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ἣ κατὰ κόσμον,
Γῆν θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲν Θήρωνα τοδδ' τερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τοδδ' τερον οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἐὼς προῖκά τε, καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

Bon-

ΕΙΣ ΑΤΛΗΤΑΣ.

Βοιθοῦ.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ὄλυμπον
Κωμάζων Λήναις σιώποτε κὴ Σατύροις.
Οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
Ὀρθὰ κατὰ ξαγικῶν πέθμια μισοπόλων.
Παυσαμένη ζήλω Διὸς αὖ φάτο σύγγαμος Ἥρη,
Ἐψδύσω Σεμέλη, Βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Παρμενίωνος μακεδόνος.

Ἀρκεῖμοι χλαίνης λιτὸν σκέπας. ὄψ ξαπέζαις
Δυλδάσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον, ἄνουν, κολάκων τροφόν. ὄψ παρ' ἐμοὶ
Σπήσομαι. οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλαθρεύειν.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Οὐ σέργω βαθυλήϊους ἀρούρας,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἷα Γύγης.
Αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακεῖνε.
Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Ἄδηλον.

Ἐλθὼν εἰς ἀίδαν, ὅτε δὴ σοφὸν λιῦσε γῆρας,
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα.
Καὶ σφώσας ὁ γέρων τὸ τειβώνιον ἐγγὺς ἐκείνε,
Τῷ πολιῷ ἐκ ποταμῷ χρυσὸν ἀφυσαμένου,
Εἶπεν, ἐμοὶ κὴ νῦν πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
Πάντα φέρω σιὼ ἐμοὶ Κροῖσε. σὺ δ' ὄψ ἔχεις.

Παλλαδᾶ.

Ἐλπίδος, ὄψ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλιγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης, ἦλυθον εἰς λιμένα.

Εἰμὶ

Εἰμὶ πενὴς ἄνθρωπος. ἐλεύθερος δὲ σωφρὼν·
Τοῦτο σὺν ἀρετῇ πλοῦτον ἀποφέρομαι.

Λουκιανοῦ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῷ σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
Ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
Εἰσὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσατο.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
Ἢ τῷ πλουτοῦντι τῆς ὑπερφανίης.

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, ἀλλ' εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῶν ἐκ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Ἄδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφειν καὶ δώματα πολλ' ἀνεγείρειν,
Ἄφατος εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Ἀρχίου.

Θρῆικας αἰνείτω τις, ὅτι σοφοὶ μὲν ἅπας
Μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
Ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
Ἀμφοῖδις κηρῶν λάτεις ἔμαρψε μόρος.
Οἱ μὲν γὰρ ζῶντες, ἀεὶ παντοῖα πεῖρῶσιν
Εἰς κακά, τοὶ δὲ κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἢπερ ὅτ' ἔζης
Δάκρυε. νῦν ὁ βίος ἐς' ἐλεεινότερος.
Τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τοπλέον ἢ πρίν.
Νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.

Εἰς

Εἰς ὑμέας ᾖ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μιεμνῶ,
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Ποσειδίππυ. οἱ ᾖ, Κράτητος τῦ Κυνικῦ.

Ποίλω τίς βίοτος τάμοι τείβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ ῥήξιες. ἐν ᾗ δόμοις,
Φροντίδες. ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις. ἐν ᾗ θαλάσσῃ,
Τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ὦ μὲν ἔχης τι, δέος.
Ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμίεμνος
Ἔσται. ἀ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερος.
Τέκνα, πόνοι. πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
Ἄφρονες. αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
Ἢν ἄρα τοῖν δυοῖν σὸς αἵρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Ἐκ τῦ ἐναντίυ, πιθανά. Μηροδώρυ.

Παντοίλω βιότοιο τάμοις τείβον. εἰν ἀγορῇ μὲν,
Κύδεα καὶ πινυταὶ ῥήξιες. ἐν ᾗ δόμοις,
Ἀμπαυμ'. ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν ᾗ θαλάσσῃ,
Κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ὦ μὲν ἔχῃς τί, κλέος.
Ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
Ἔσσεται. οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
Τέκνα, πόθος. ἄφροντις ἀπαις βίος. αἱ νεότητες,
Ῥωμαλέαι. πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
Οὐκ ἄρα τῷδ' ἀνίσων σὸς αἵρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίυ.

Λουκιανῦ.

Θνητὰ τὰ τῷδε θνητῷδε. καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
Ἢν ᾗ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τῦ αὐτῦ.

Πλῶς σφαλερὸς τὸ ζῆν. χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ.
Πολλάκις ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
Τῷ ὃ τύχῃ βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
Ὡς ἐπὶ τῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν,
Οἱ μὲν ἐπ' ὀλίγοις, οἱδ' ἔμπαλιν, ἀλλ' ἅμα πάντες
Εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

Τῦ αὐτῦ.

Σκιὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον ἢ μάθε παίζειν,
Τῷ σωφρονεῖν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδυνας.

Τῦ αὐτῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε κὴ φέρου. εἰδ' ἀγανακτεῖς,
Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τῦ αὐτῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
Ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀθλιὲς, οἰκτρὸν,
Συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Ἰουλιανῦ.

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστει μέσῳ,
Εὖχος, ἑταιρεῖαι. κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
Ἀγρὸς τέρψιν ἄγει· κέρδη πλόος. ἀλλοδαπὴ χθὼν,
Γνώσιας. ἐκ ὧ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει.
Τοῖς δ' ἀγάμοις, ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη
Πατρὶ, τέκος. φρῆδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ἠπείρῳ νεότης, πολιὴ φρενὸς οἶδεν ὀπάζειν·
Ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, κὴ πάντα κόνις, ☾ παίζα τὸ μηδὲν.
Παίζα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Βιά-

ΕΙΣ ΒΡΕΦΟΣ. Βιάνορος.

Ἦειπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος. ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
Νηπιάχῳ, ζεφύρῳ πολλὸν ἐλαφρότερος.
Φείσατο κυροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
Μητέρες. ὠδίνων καὶ λίθος αἰθαίνεται.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Ἄδηλον.

Εἴτις ἄπαξ γήμας, πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

Παύλου Σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια. παρθενίη ἦ,
Τὸν βίον Ὤλεσεν ἂν, πᾶσι φυλαττομένη.
Τὔνεκεν εὐθέσμως ἄλοχον λάβε. καί τινα κόσμῳ
Δὸς βροτὸν αὐτὶ σέθεν. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Λυτομέδοντος.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
Λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Μενεκράτης.

Γῆρας ἑπαὶ μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται. ἰὼ δέποτ' ἔλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴτις γηράσας ζῶ εὔχεται, ἄξιός ἐστι
Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Βισαντίνου.

Ὤμοι ἐγὼ ἥβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο·
Τῆς μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονεισομένης.

Ἀδέσποτον.

Ἂν πειλειφθῇ μικρὸν ἐν ἀγγείοις ἡδέος οἴνου,
Εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
Οὕτως αὐτλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθύ δ' ἐλθὼν
Γῆρας ὁ φρεσβύτης, γίνεται ὀξύχολος.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σωὶ νῷ, γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
μᾶλλον τῷ πολλῶν εἰσὶν ὀνείδος ἐτῶν.
Αἱ τείχες, ὦ σιγᾶς, εἰσὶ φρενές· ὦ ζ λαλήσῃς,
Ὡς αἱ τῆς ὕβρις, ἀφρενές, ἀλλὰ ξίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα·
Πρῶτος, μιῶιν ἔχει· δεύτερος, οὐλομένω.
Καὶ μετὰ δ' οὐλομένω, Δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
Ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς ἀίδω κατάγει.
Τῷ ζ τεταρταίῳ, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
Πέμπτῳ δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
Πῶς ἂν γραμματικὸς δυάται μετὰ πέντε κατάρας,
Καὶ πέντε πτώσεις μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
Πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμοὶ ξοφίμου συντάξιν ἔλυσεν,
Ὥστε μοι τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν.
Ἀλλά σύ μοι πρόσπθι θεῷ φίλε, μηδέ μ' ἐάσῃς
Σωδίσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξαύσαι.

Εὐπι-

Εὐπιθίου Ἀθηναίου ςίξαντος τὴν Καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος, ὑδ' ἀϊδήλων
Ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
Θ᾽μματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὤμοι·
Τῆς καθόλου ᾗ φέρω τὴν ὀδυνίην καθόλου.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ.

Ἡμὶν ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν. ἐκ γὰρ ἐμεῖο,
Οὐ σὺκ᾽, οὐ μῆλον φύεται, οὐ ςαφυλή.
Ἀλλά μ᾽ αὐὴρ ἐμύησ᾽ Ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
Χείλεα, καὶ ςεινὸν ῥοιῶ ὀχετευσάμενος.
Ἐκ ᾗ τῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, εὔθεος οἷα
Παῦ ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω ςόματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσαν Ὄμηρος ἔδειξε κακὴν, ςφαλερήν τε γυναῖκα·
Σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
Ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν
Καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης, θάνατος.
Ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐςὶ γυναικός.
Αὐτὰρ Ὀδυσσείη Πηνελόπη πρόφασις.

Τῦ αὐτῦ.

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο γυναῖκας.
Εἴθε ᾗ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
Πῦρ μὲν δὴ ταχέως κὴ σβεύνυται. ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
Ἄσβεςον, φλογερὸν, πάντοτ᾽ ἀναπτόμενον.

ΕΙΣ ΔΕΝΔΡΑ. Καλλινίκ.

Ἠπάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
Ἀχρὰς, ἠροβότᾳ τρέμνον ἐρημοσύνης.
Ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἤμερα θάλλω,
Οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
Πολλή σοι φυτουργὲ πόνῳ χάρις· εἵνεκα σοῖο
Ἀχρὰς ἐν δυκάρποις δενδρεσιν ἐγγράφομαι.

Λεωνίδου.

Αὐτοτελεῖς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
Παίποτε μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.
Μνήσει τὸν Βακχος ἐπευβείζοντι τὰκείνῳ
Ἔργα. Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

Ἀντιφίλᾳ Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπηόριοι παναῆς δρυὸς, δύσκιον ὕψος
Ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
Εὐπέταλοι, κεραμέων σεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
Οἰκία τεττίγων, εὔδιοι ἀκρέμονες,
Καμὲ τὸν ὑμετέρῃσιν ὑποκλινθεῖτα κόμῃσι,
Ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

Ἀδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτὸν, βρομίῳ τί με θλίβετε κλῶνες;
Αἴρετε τὰς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

Φιλίππου.

Φοῖβον ἀμηναμένη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμῶν, κλῶνα μελαμπέταλον.
Ἐκ τοῦ θεῦ θεὸν ὄρνυ ἀμείνονα. Λητοίδῃ γὰρ
Ἐχθήρασα, φιλεῖ ζῆνα τὸν Αἰνεάδῃ.
Ῥίζαν δ' ἐκ ἀπὸ γῆς μηδὲ βάλευ, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ τίκτειν ἔθ' λίθος δυάδ'.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ.

Ἐν ᾧ καὶ εἰς φρόνησιν. Ἄδηλον.

Ἀασίδ' Ἀχιλλῆος τιὼ Ἕκτορος αἷμα πιθσαν,
Λαρτιάδης Δαναῶν ἑίλε κακοκερσίῃ.
Ναυηγὲ ἢ θάλασσα κατέσασε, κὴ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτιὼ ὥρμισεν, ἐκ Ἰθάκῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθιώης.
Καὶ κρίσιν Ἑλλιώων, συγερὼ ἀπέδειξε θάλασσα.
Ἀασὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, κὴ σῆμα τνάσει,
Αὐτόν σ' ἐκκαλέεσα τὸν ἄξιον ἀασιδιώτην.
Ἔχρεο παῖ Τελαμῶνος. ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

Ἀπολλωνίδυ.

Γοτυπὴς διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης,
Οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμιλώμενος.
Κεῖνον δ' ἀΐθυς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.
Ἠρόθεν πίπτων δ', ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν,
Μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀφλοδέσι Κρῆτες οἴκοις
Αὐχεῖθ'. ὑμνείσθω κὴ διὸς ὀξοχίη.

Ἀρχίυ

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μελαίτερος αἰθέι νωμῶν,
Σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
Οὖν μάρψων ὤρυσεν. ὁ δ' αἴξαντος ἐπ' ἄδας,
Οὐ βραδὺς εὐκεύτρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
Καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἰδ' ὅσον ἔ τδυχεν ἐπ' ἄλλῳ,
Ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι,
Νυκτὸς ἐπισῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ.

Καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος, ἀνίσω,
Καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ πάλας ἀλλαχόθι.
Ὃς ᾗ δυσπνισθείς, μετέβη. τὸ ᾗ σαθρὸν ἐκεῖνο
Τειχίον ἐξαίφνης δ' ἀὺς ἔκειτο χαμαί.
Σῶρα δ' ἔωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
Ἢ δεῖσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
Ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν ἅμα νυκτὸς ἐπισὰς,
Κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῆμ' ἀδίκων;
Εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θανάτου μὲν ἄλυπον
Νῶϊ ἔφυγες. σαυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ.

Φιλίππου.

Ἔβρυε θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
Νήπιος ἐμβαίνων, ἐκ ἔφυγεν θάνατον.
Εἰς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρώμενον ἴχνος ὀλισθὼν,
Κρυμῷ τὰς ἁπαλὰς αὐχένας ἀμφεκάρη.
Καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας. ἡ ᾗ μέλουσα
Οἶφις ἀναγκαίῳ εἶχε πάφῳ τροφασιν.
Δύσμορος, ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
Ἀμφοτέρων ᾗ δοκῶν, ὑδρηὸς ἐσὶν ὅλος.

Ἀντιπάτρου.

Πλῶτος ἀειοειδὴ δάμαλις μία, καὶ τειχόμαλλος
Ἦν οἷς. ἐκ τέκνων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὸν, λύκος ἔκτανεν. ὠδῖς,
Τὴν δάμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Προσδέτω δ' ὀγ' ἑαυτὸν κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμηχήτῳ κάτθανε παρ καλύβῃ.

Λυ-

Λυκιανῦ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.
Τοῖς δ' κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑ.

Γυλίου πολυαίνου.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότοιο κλέπτει νόον. ἡ πυμάτη δ'
Ἠὼς, τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίας.

ΕΙΣ ΕΠΑΙΝΟΝ. Ἄδηλον.

Ἐθλὰ λέγειν αἰεὶ παῖπας, καλόν· αἰσχρὰ δ', δεινόν.
Κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. Ἀργενταρίου.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος ἔρωτα,
Χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεύοντα βίαν.
Ὃς τᾷ μὲν, μάσιγα κατ' αὐχένος ἆρε, χαλινὸς
Εὐθυΐει· πολλὰ δ' ἀμφιπέθηλε χάρις.
Φείσατο τ' βροτολοιγόν· ὁ γὰρ κὴν θῆρα δαμάσδων
Ἄγριον, ὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίων.

Λυκιανῦ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Ἄδηλον.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
Εἰ δὲ μὴ δὲ ταῦτα τλῶ φλόγα σβέσῃ,
Θεραπεία σοι τολοιπὸν ἡρπάσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα, παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
Οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Καρπυλλίδε.

Ἰχθύας ἀγκύρῃ τὶς ἀπ' ἤόνος εὐτειχι βάλλων,
Εἵλκυσε ναυηγῆ κρᾶτα λιποτειχέα.
Οἰκτείρας ἢ νέκυια τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρε
Χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
Εὗρε ἢ πευθόμενον χρυσῆ κτέαρ. ἦρα δικαίοις
Ἀνδράσιν ἀσεβίης ἀκ ἀπόλωλε χάρις.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ϗ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΣ.

Λυκιανῆ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι. ἰῶ ἢ βραδιαίη,
Πᾶσα χάρις κενὴ· μὴ ἢ λέγοιτο χάρις.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω ἀκ ἐθέλουσα,
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσυνή.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσαι.
Ἢ χάρις ἀλλάξαι τλῶ φύσιν ἃ δυνάται.

Λυκιανῆ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐσὶ τετρημένος. εἰς ὃν ἁπάσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἀδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ ϗ δ' ἐχομένοις ϗ αὖδ' ἀπτοις
Ἄμμι δίδε. τὰ ἢ λυγρὰ, ϗ δ' ἐχομένων ἀπερύκοις.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ.

Σατυλλίε Φλάκκε.

Πεύθιμον ἰῶίκα πατρὶ Πολυξείνης ὑμεναιον
Ἤνυσεν ὀγκωτῆ Πύῤῥος ὕπερθε πάρε,
Ὣδε πολυκλαύσοιο κόμας λακίσατο καρήνε

Κισ-

Κιασηὶς πεκέων κλαῦσε φόνας Ε'κάβη.
Πρόσθε μεὺ ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας Ε"κτορα δεσμοῖς,
Νωῦ ϗ Πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθίμενος
Αἰακίδη. τί τοσῦτον ἐμεῦ ὠδύσαο νηδυΐ;
Παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος ἠϗ νέκυς.

Α'ντιφίλυ.

Πορφυρέαν τοι ταύδε, Λεωνίδα, ὤπασε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
Οὐ δεχομαι. φροδέταις αὖτα χάρις. ἀασὶς ἔχει με
Καὶ νέκυν. ὁ πλᾶτος δ' ὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
Α'λλ' ἔθανες, τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις. Οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

Α'ββιανῦ.

Εἰ μεὺ τὺς ἀπὸ ἄλφα μόνους κέκεινας κατορύσσειν
Λοίπιε βελδιτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
Εἰ δ' ὅπερ ἀλογόν ἐσι, κατὰ στοιχεῖον ὀδεύεις,
Η"δη σοι προλέγω, Ω'ειγενὴς λέγομαι.

ΕΙ'Σ ΖΩ̃Α. Γερμανικῦ Καίσαρος.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἐς ποτε βένθος,
Ε'κ προφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺ ὀδόντα κυνός.
Α'λλ' ὐδ' ὡς ἤλυξε κακὸν μόρον. αὐτίκα γάρ μιν
Εἰνάλιος μάρψας, πνεύματος ὠρφάνισεν.
Ε'κ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσες ἐς φλόγας. ἦρά σε δαίμων
Κλιὰ ἀλὶ, κλιὼ χέρσῳ, θρέψε κυσὶ βορίῳ.

Τῦ αὐτῦ.

Ε'κ κυνὸς εἶλε κύων με. τί τὸ ξεῖνον; εἰς ἐμὲ θῆρες
Τ'γροὶ, καὶ πεζοὶ, θυμὸν ἔχουσιν ὅλα.
Αἰθέρα λοίπον ἔχοιτε λαγοὶ βατόν. ἀλλὰ φοβοῦμαι.
Οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κυνα.

Α'ν-

Ἀντιφίλα.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
Ῥίνηθεν, Λιβυκῆς κυφότερον ψαμάθω,
Μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο. πᾶσα δ' ὑπ' ὕδυς
Συρομένη, βραδύποιν ἤνεγε τὸν ὠκύπατον.
Λιφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλίμακα γαστρός.
Ἦς ἄρα κλὼ ἀλόγοις, χρυσὲ, κακὴ πρόφασις.

Ἄδηλον.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδείη ποιμένες ἄχθη
Τέττιγα, δροσερὸν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων,
Τλὼ νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα, καύματι μέσῳ
Οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξυθὰ λαλεῦντα νάπαις;
Ἠνί δ' ἐγὼ κίχλω, ἐγὼ κόσσυφον, ἠὲ δ' ὀάσυς
Ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐποίης.
Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις. ὄλλυτ' ἐκεῖνος.
Φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐσί δρόσου;

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Ἄδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Παλλαδᾶ.

Μήπω θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἔλλιπες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
Ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τῷ βίῳ τεθνηκότος;

Εἰς Ἠχώ. Ἀρχίου.

Εὔφημος γλώσσα παναμείβεο τὰν λάλον ἠχώ,
Κἠ λάλον, ἠΐτι κλύω, τὰτ' ἀπαμειβομένα.
Εἰς σὲ γὰρ, ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον. ἠὲ σιωπᾷς;
Σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΘΑΝΟΝΤΑΣ.

Ἀγαθίου.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενέτηρα,
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
Μοῖρος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται. οὐδέποτ' αὐτὸν
Εἶδέ τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ἔρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Παλλαδᾶ.

Χαίρει τὶς, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνεν. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Ἀββιανοῦ.

Γῆ μὲν, ἔαρ Κόσμος πολυδενδρέον. αἰθέρι δ' ἄστρα.
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών. οἵδε δῆ, τῇδε πόλει.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
Μήτηρ, ἡ τέκνων ἔσσον ἰδοῦσα τάφον,
Ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἦ γὰρ ἐώλπειν
Πάντως μοι ζήσειν τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον.
Ἡ δ' εὔπαις, θεὸν ἰὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων
Ἤθελε μηδ' ἄλλης μηδὲ ἔχειν χάριτα.
Κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο. νῦν δὲ τεκοῦσαι
Ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.
Παλλαδᾶ ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι,
καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.
Γραμματικῆ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα,
Παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

Παλ-

Ἄδηλον.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε. μένεις δέ τε ἢ σύτιν' ἄλλον;
Πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς ἀΐδης δέχεται.

Ἄδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ,
Ὀξυτέρῳ πέμπει τινὰ ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Λουκιανοῦ.

Ἄνθρωπος μὲν ἴσως λύσεις, ἄπορόν τι ποιήσας.
Οὐ λύσεις ἢ θεὸς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

Ἀντιπάτρου.

Εὔκολος Ἑρμείας ὦ ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
Χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σκινδόμενος μέλιτι.
Ἀλλ' οὐχ Ἡρακλέης. σῖα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
Αἰτεῖ καὶ πάντως σὺ θύος ἐκλέγεται.
Ἀλλὰ λύκος εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
Ὄλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τῶ φύλακος;

Παλλαδᾶ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον ἔγα,
Τὸν περὶ ἐν δύχωλαῖς, νῦν παραειπόμενον.
Ἀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε τρισέλιξε,
Μηδέποθ' ἱππήεις, σήμερον ὀξυπόδης.
Νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παρασὰς,
Καιρῷ δηλήσειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Νικομήδης. οἱ δὲ Βάσσα. εἰς Ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης φάος ἔλλαχε μερόπων, καὶ σώτειρα λαῶν
Ἔνθεα, καὶ νεκύων λῦσε πανάγνις εἰν ἀΐδῃ.

Ἀν-

Ἀντισθένους.

Εἰν ἀΐδῃ σανάνις λῶ νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σώεται· καὶ μερόπων λῶ φάος Ἱπποκράτης.

Ἀσκληπιάδου.

Μάγνος ὅτ' εἰς ἀΐδαν κατέβη, ξομένων Ἀΐδωνδὲ,
Εἶπεν, ἀνασήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.
Τῶ κύτῃ εἰς ἀεὶ νοσοῦντας.
Τὲς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ,
Τὲς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτε.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Ἀντιφίλε Βυζαντίε.

Αἰγιαλῶ τενάγεσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
Εἰρεσίῃ Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδιω
Μάρψας δ', ὀξὺς ἔειψεν ἐπὶ χθόνα, περὶν περὶ χεῖρας
Πλέξασθαι βρύγδιω ὀκτατόνες ἕλικας
Δισκιδθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωῶ,
Εἰλιδὸν ταχινῶ πτωκὸς ἔδησε πόδας.
Εἶλε δ' ἁλιάς. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
Ἄγρης χερσαίης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Ἀντιπάτρου.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ Νείλῳ.

Ἆ Κύπρις θρῴαν γυμναί σε βόασιν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πῶς σαγόνων ἔκποθεν οὐρανίων
Ζαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Εἰς

Εἰς Ἑλένην Ἄδηλον.

Αἱ χάριτες, ξεῖς εἰσί. σὺ δὴ, μία ταῖς ξισὶ ταύταις
Γοννύθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ.

Βισαντίνου.

Εἴτις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
Πολλὰς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν.
Ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως
Ὡς κόλακας μισεῖν τὰς κολακδομένας.

Λουκιανοῦ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψελδομένου φιλίαν.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Ρ' ὦ, καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας, κόλακάς τε διΐσᾶ.
Οὐ κοινῶ ταὐτὸ κόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
Τοὐνεκά μοι βέλτιστε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Ἄδηλον.

Πλασὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα. φόβῳ ἢ φιλεῖς, καὶ οὐ ἀγάπῃ·
Τῷ ἢ φιλεῖν ὅπως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

Κυρίλλου.

Παῦ καλόν ἐς' ἐπίγραμμα τὸ δίσιχον. ἰὼ ἢ παρέλθῃς
Τὰς ξεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Ἄδη-

Ἄδηλον εἰς Θουκυδίδην.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας. εἰ δ' ἴγε πάμπαν
Νῆις ἔφυς μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ δέ γ' οὐ πάντεσσι βατός. παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἄδηλον.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
Καὶ πᾶσα φρᾶξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ.

Κοινῇ παρ' κλισίῃ λυθαργικὸς, ἠδ' φρενοπλὴξ
Κείμενοι, ἀλλήλων νῶσον ἀπεσκέδασαν.
Ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
Καὶ τὸν ἀναίδητον παντὸς ἔτυπτε μέλος.
Πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος. αἷς ὁ μὲν αὐτῷ,
Ἔγρετο. τὸν δ' ὕπνου πυλὺς ἔλιπε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Λεωνίδου.

Μαίτιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
Ἔρροιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
Τμέας ἀφροσυνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
Τλήμονας, ὐδ' ἰδίῳ εἰδότας ἀκλεΐῳ.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Βάσσου.

Παῦ τὸ περιττὸν, ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
Ὡς καὶ τῦ μίλιπος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Ἰουλιανοῦ.

Οἶκος, καὶ πάξις, βίοτε χάεις. αἱ δ' πειρασαὶ
Φροντίδες ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχου.

Στήλην μυξιγῆς μικρὰν λίθον ἔστεφε κῦρος,
Ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.

Ἠ δ',

Η' ᾗ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα·
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Ἄδηλον.

Μητρυαὶ, προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
Σώζουσιν. Φαίδρας γνῶθι, καὶ Ἱππόλυτον.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡδ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ.

Λουκιανοῦ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείθω.
Κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ κραναὰς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζηνὸς κατυγασάμην,
Κήπων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο Κολοσσὸν,
Καὶ μέγαν αἰπεινᾶν Πυραμίδων κάματον,
Μναμά τε Μαυσωλοῖο πελώριον. ἄλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θεούσης δόμον,
Κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε. καὶ ἴδε νόσφιν Ὀλύμπου
Ἅλιος οὐδὲν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ἰουλίου Λεωνίδου.

Εἰν σὶ κινδυνους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
Τὸν μὲν ἀειςδύσας, τὸν δ' ἐπινηξάμενος,
Ἀργέσης ὅτ' ἔδυσε νεὼς ζόφιν. ἀσπίδα δ' ἔχον
Σωθεὶς κεκριμένῳ ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος. ἐμοὶ δ' ἔπορον πάλι δαίμων
Πλαζομένῳ φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
Πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δίμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὸν,
Μουσερέπης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
Ἦγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
Νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν Πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ.

Ἀντιπάτρου.

Γειαρότης Ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νέσσοιο βαρείης
Ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
Εἶπε τάδ' ὑμέσσιν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν,
Καὶ τὸν ἀροτρητὴν σέρξατέ μοι βίοτον.
Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σονόεντα θαλάσσης,
Καὶ βαρυὴ ἀπρῆς ναυτιλίης κάματον.
Ὅσσον μηξυῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ.

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάθω ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
Ναυηγῶν αὐέμων χερσόθι γευσαμένω;
Ἄδηλον.
Τίπτέ με τῳὼ αὐέμοισιν ἀλώσιμον ἠλεὶ τέκτων,
Τῳώδε πίτυω τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
Οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
Ἐν χθονί; πῶς αὐέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;
Ἀντιφίλα Βυζαντία.
Μυρία με τρίφασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
Κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεσσαμένω,
Ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Ἤφαιστος. τὶς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
Ἔνθεν ἔφυν, ἀπόλωλα. παρ' ἠιόνεσσι δ' κεῖμαι,
Χέρσῳ τῳὼ πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Ἰουλιανῦ βασιλέως εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
Οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
Κεῖνος νέκταρ ἔδωδε· σὺ δ', τράγε. ἢ ῥά σε Κελτοὶ
Τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
Τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον.
Πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμιον, εὐ βρόμιον.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ.

Παλλαδᾶ.

Τίπτε παμμέριος Παυδιονὶ κάμμορε κούρη,
Μυρομένη κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
Ἦ τοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τλῶ τοι ἀπούρα
Θρηίκιος Τηρεὺς, αἰνὰ βιασσάμενος;

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Παλλαδᾶ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
Τοῦτο γὰρ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο.
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΥΣΑΝΤΑΣ.

Ἄδηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πεύκης. νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
Ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
Ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲν ἔχον.
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Παλλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης, καὶ φροντίδος υἱὲ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Λουκιανοῦ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον

Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δυνάται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις καταπήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
Οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

Παλλαδᾶ.

Πλουτεῖς; ἦ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῆ
Τὸν πλοῦτον συρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
Τὸν πλοῦτον σωώσεις, δαπανῶν χρόνον. ἢ δυνάσαι ἦ
Ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Λεωνίδου Ταραντίνου εἰς Ὅμηρον.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
Ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος.
Τμνοπόλος δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ὅμηρος,
Λαμπρότατον μυσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου.

Μνημοσύνας ἔλεε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς. μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες. ὡς ὀλιγώρως.
Ἠνὶ ἦ καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Ἀδέσποτον.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο. τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
Ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

ΕΙ' Σ Π Ο' Λ Ε Ι Σ.

Α'δριανῦ Καίσαρος. οἱ ὄ, Γερμανικῦ εἰς Ρ'ώμλω.

Ε'κτορ, ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπε ἀκύεις,
Χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ι'λιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
Σῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους.
Μιρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρείσασο, καὶ λέγ' Α'χιλλεῖ,
Θεσσαλίῃ κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις.

Εἰς Μυκλώλω Πομπηΐυ, οἱ ὄ, Μάρκυ Νεωτέρυ.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκλώνη,
Εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου.
Ι'λου τὶς καθορῶν κλεινλὼ πόλιν, ἧς ἐπάτησα
Τείχεα, καὶ Πελάμυ παῦτ' ἐκνώσα δόμον,
γνώσεται εἶδεν ἔσον πάρος ἔθενον. εἰ δέ με γῆρας
Τ'βεισεν, ἀρκῦμαι μάρτυσι Μαιονίδῃ.

ΕΙ'Σ Π Ο Ν Η Ρ Ο Υ' Σ.

Α'ρχίυ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
Χρηςὸν λόγοισι, πολέμιον ὄ τοῖς ἔργοις.

ΕΙ' Σ Π Ο' Ρ Ν Α Σ.

Παλλαδᾶ.

Τλὼ Κίρκλω οὔφημι καθὼς εἴρηκεν Ο'μηρος·
Α'ντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢὲ λύκους,
Τὰς αὐτῇ προσιόντας. ἑταίρα δ' οὖσα πανοῦργος,

Τὰς δελεασθέντας πτωχοπάτας ἐποίει.
Τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀπρονλήσασα λογισμῶν,
Εἴτ' ἀπὸ τῷ ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
Ἔτρεφεν σῖδον ἔχουσα, δίκλιν ζώων ἀλογίστων.
Ἔμφρων δ' ὢν Ὀδυσεὺς, τλὴ νεότητα φυγὼν,
Οὐχ Ἑρμῆ, φύσεως δ' ἰδίῳ ἔμφρονα λογισμὸν
Εἶχε, γοητείας φάρμακον αὐτίπαλον.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ.

Ἀντιφίλᾳ.

Ἀαβροπόδη χειμαῤῥὲ, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
Πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
Ἢ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ ἐ νύμφαισι διαυγὲς
Νᾶμα φέρεις, θολερὰις δ' ἠραύισ' ἐν νεφέλαις;
Οὐ φομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
Καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδε ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πενὴς βροτὸς, ὐδ' ἀποθνήσκει·
Καὶ ζωῦ γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἐστὶν ὁ τάλας.
Οἱ δ' τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
Οὗτοι τὸν θανάτον πᾶσιν ἔχουσι βίον.

Ἄδηλον.

Εἰ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ Τάνταλος, ὃν ἀπισῶ
Τῇ πενίῃ, μελετᾷ τλὴ ὑπὸ γλῶ κόλασιν.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπή.
Μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.
Ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς ἀράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Παύλου Σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολυκροτάφους.
Πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον. ἢ γὰρ πενίαν τὴ
Θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
Ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δίκης
Καὶ πενίην Πλούτου, καὶ θανάτου βιότου.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, καρδίης ἴθυνε κελεύθους.
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Ἄδηλον.

Εἰ κύκνῳ διώκεται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
Τολμῶσιν δ' ἐείσαι σκῶπες ἀηδονίσιν.
Εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
Ἴσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ διώκομαι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Ἀντιπάτρε Θεσσαλονικέως.

Ἀντιγόνης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τῦτο θυγατρὶ
Εἶπεν, ὅτ' ἤν ἤδη νεύμενος εἰς ἀΐδαν,
Παρθένε, καλλιπάρῃε, κέρη δ' ἐμή, ἴσχε σωφρονέων
Ἡλακάτην, ἀρκεῖν κτῆμα πένητι βίῳ.
Ἦν δ' ἵκῃ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαΐδος ἤθεα μητρὸς
Χρησὰ φύλασσε, πόσει τοῖα βεβαιοπάτην.

Παλλαδᾶ.

Νηδυὴ αἰαίχυντον σιβαροῖς ἤχυσα λογισμοῖς,
Σωφροσύνῃ κολάσας σῶτερον ἀργαλέον.
Εἰ γὰρ ἔχω τὸν νῶν ἐπικείμενον ὑφόῃ γαστρὸς,
Πῶς μὴ νικήσω τλὼ ὑποτασσομένῳ;

Τῦ αὐτῦ.

Γαστέρα μισήσειε θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός.
Εἵνεκα γὰρ τύπων σωφροσύνη λύεται.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἐκλήθην παρὰ σῦ τῦ ῥήτορος. εἰδ' ἀπελείφθην,
Τλὼ τιμλὼ ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
Οὐ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κείνυσα γέγηθεν,
Ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰδομένη, ξέφεται.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμένα εὗρον·
Οὔκην ἐμοὶ, Χ' ὑμῖν. παίζετε τὸς μετ' ἐμέ.

Ἀν-

Λυκιανῦ.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδα γενόμην ποτὲ, νῦν δ' Μενίππου.
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, & πάλιν ἄλλος
Οἴεται. εἰμὶ δ' ὅλως ἀδεσπότου, ἀλλὰ τύχης.
Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον ἡ τοιαύτης προαγωγῆς.
Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δυνατόν.

Λυκιανῦ.

Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καί σου ῥηϊδίως ἔκλυον δεξαμένου.
Ἂν πταίσῃς, ἀδεὴς ἔτι σοι φίλος. ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἔχθρα, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Παλλαδᾶ.

Παίγνιον ἐστὶ τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς, ἀλήτης,
Πλάστε καὶ πενίης μεστόθι ῥεμβόμενος.
Καὶ τὸν μὲν, καταγοῦσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει.
Τὸν δ' ἀπὸ τῆς νεφελῶν, εἰς ἀΐδην καταγεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχῃ τε πόρνῃ ῥιπάσιν κινουμένῃ,
Ὀδυνῶμεν ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
Ἀναξίως ὁρῶντες δυτυχεστέρους.

Λυκιανῦ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δυνάται, κἂν ᾖ παράδοξα.
Τοὺς μικροὺς αὐξάνει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καί σου τὸν ὀφρυωμὸν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ,
Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην αὔεμος ποτὲ, τὰς δ' μεγίστας
Ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καταγεῖν.

ΕΓΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΟΨΙΑΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἠῶρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
Ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι
Πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμὲν,
Αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
Εἰ δέ τις ἐν ὀλίγῳ παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμὴν,
Ψυχὴν σηλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει.
Οὕτως ἐν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεθα,
Πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἦρα βαστόμενοι.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Τὸ αὐτό.

Ὁ φθόνος οἰκτιρμὸς κατὰ Πίνδαρον ἐστὶν ἀμείνων.
Οἱ βασκαινόμενοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
Τοὺς δ' ἀλίαν ἀτυχεῖς, οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἶπῃ
Μήτ' ἄγαν δύσδαιμον, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδυνους ἐπάγειν, ἔχαθε δ' ὕβριν ἔχει.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Στατυλλίῳ φλάκκῳ.

Χρυσὸν αὐὴρ δίρων, ἔλιπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Οὐ λίπεν ἐκ δίρων, ἦψεν ὃν εὗρε βρόχον.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Ἄδηλον.

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρώην,
Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Ἄδηλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
Τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
Οὐδενὶ δωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. ὃς δ' ἄρα τιμῶ,
Τοῦτος ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἄδηλον.

Πρᾶγμα μοχθηρὸν ὁ φίλος παγὺ δύσκολον. εἰσὶ δὲ πολλοὶ
Καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ὄνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
Ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλον κρατέειν, Περίανδρος.
Πιττακὸς μηδὲν ἄγαν, ἓς ἦεν γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλείονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύᾳ φεύγειν δὲ, Θαλῆς Μιλήσιος ἔφθα.

Ἄδηλον.

Τῇ τῆβ λόγων σε κογχύλῃ Πορφύρει,
Βάπτεις τὰ χείλη, καὶ σολίζεις τὰς φρένας.

Ἄδηλον.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
Τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συμφυχίης,

Τὸν

Τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χθρὸς
Σύμβολα τῆς ψυχῆς πλόθεν ἀχνυμένης.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

Ἀλφειῶ.

Ἐκ πυρὸς ἰλιακῆς, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
Ἔκλαγε δ' Ἀργείοις, μὴ ψαύετε. μικρὸν ἐς ἄρη
Κέρδος ὁ γηραλέος. τῷ δ' φέροντι, μέγα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λυκιανῷ.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων. ἡ δὲ ταχεῖα,
Αἰεὶ ἐφελκομένῳ τῷ μετάνοιαν ἔχει.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μιμνέρμῳ.

Τῷ σαυτῆ φρενὶ τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, κἀμελέτω σοι.
Εἰ δὲ μέλει περὶ σῷ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
Οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις.
Ἀλλ' ἵνα σοι τὶ μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Τῷ αὐτῷ.

Τί πτε μάτην ἄνθρωπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
Κλήρῳ δειλὸν ὂν κατὰ τὸν γένεσιν;
Τούτῳ σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.

Σὺ δὲ

Σιὼ ἢ τύχῳ σέργων, ἠσυχίῳ ἀγάπα.
Μᾶλλον ἐπ' ἀφροσύνῳ ἢ βιάζεο, ἢ παρὰ μοίρῳ
Εἰ δυνατὸν ψυχῷ περπομένῳ μετάγειν.

ΕΙ' Σ Χ Ρ Ο' Ν Ο Ν.

Πλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
Οὔνομα, καὶ μορφὴν, ἢ φύσιν, ἢ τύχῳ.

Παλλαδᾶ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης, γεννώμεθα ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
Τᾶς προτέρας βιότᾳ μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
Ἀλλοτεριωθέντες τᾶς ἐχθεσινᾶς ἀγαγωγᾶς,
Τᾷ λοιπᾷ ἢ βίᾳ σήμερον ἀρχόμενοι.
Μὴ πίνων λέγε σαυτὸν ἐτῷ πρεσβῦτα πεπιωκώς.
τῷ γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

Ἄδηλα.

Τᾶς ὥρας ἀπόλαυε. παραμυθάζει ταχὺ πάντα.
Εἷς θέρος ἐξ ἐνιφὼ τριχὼ ἔθηκε βάγον:
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον, ἰὼ ἢ παρέλθῃ,
Ζητῷ δ' ἀρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

ΕΙ' Σ Ω' Ρ Α Σ, καὶ Μ Η͂ Ν Α Σ.

Ἄδηλον.

Ἐξ ὥραι μόχθοις ἐπανώτατοι αἱ μετ' ἀυτὰς,
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Μιῶις ῥωμαίων Κατὰ δίστιχον ἅπαντες ἐκφρασθέντες ἀπὸ Ἰανυαρίου μέχρι Δεκεμβρίου.

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἠελίοιο θύρεθρα
Αὐσονίοις ὕψος δέρκεται ἠέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆς γαίῃ νιφάδεσσι διαίνω,

Τεύ-

Τεύχων εἰαεινῆς ἐγκυον ἀγλαΐης.
Ἄρχετ' Ἄρης ἀπ' ἰμοῖο, καὶ αὔθια, καὶ γλάγος ἤδη.
Ἴσθι δ' εἴκοσῳ ἤματι νὺξ τελέθει.
Ἐτεώσι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα πάμνων,
Ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἤμερον ἀκρέμονα.
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα· ἐφοπλίζοιτε καὶ νῆας·
Ὤρειον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
Μεσσάτιος ῥόδα εἰμί, καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
Καὶ ξανθῆς κεράσω βείθομαι ἀκρέμοσιν.
Καρκίνου ἠέλιος μετανείσεται. ἀσάχνας δ'
Καρφαλέης κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.
Κείνῳ ἐγὼ πυρρὸν, καὶ ἀχυρμιάς. ἐν δὲ λέοντι,
Ἀτρεκέα τελέθει χθόνιατα νηιάδων.
Βείθω ἐγὼ σαφυλῇ, βείθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ.
Αὔθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἤματι νύξ.
Τίς δέκ' ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ λιτῷ
Ἡδὺ ἐπικαπάγω, Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου,
Εἴτοι Ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὤριον ἤδη
Καρπὸν ἀποθλίβειν, μυῆσιν ἔχειν καμάτων.
Παύσασθαι νειοῦ κέλομαι. γλαγόωντι γὰρ ἤδη
Σπέρματι ῥίγεδανὴ πηγυλὶς αὐτιάσει.

Θέωνος μονόστιχον εἰς ἑβδομάδα.

Ζεύς. ἄρης. παφίη. μιλὼν. κρόνος. ἥλιος. ἑρμῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Λυκιλλίου.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ὀλυμπικὸς εἶχε τοπρόθεν,
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρύν, ὠτάρια, βλέφαρα.
Εἶτ' ἀποχαλάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα,
Ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μὴ ἔχ λαβεῖν τὸ μέρος.
Εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προενίσχεν αὐτῷ·
Καὶ κέκειτ' ἀλλότριος μηδὲν ὅμοιον ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοστὸς σωθεὶς πότμος Ὀδυσσέος εἰς τὰ παρῶια,
Ἔγνω τὴν μορφὴν ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύων.
Ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας Σφαιρῶν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
Οὐκ υἱὸν ἄγνωστος, τῇ ἔχ πόλει γέγονας.
Ἤν ἐθέλῃς ἔχ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἐσόπτρα σεαυτῷ,
Οὐκ εἰμὶ Σφαιρῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόσας.

Νι-

Νικάρχυ.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχοδρόμων,
Θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
Ἐξ ὄντων, πάλαι ἐρεῖς, πῶς ἕβδομος; εἷς φίλος αὐτῷ,
Θάρσει Χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
Ἕβδομος οὐ ποτε παραγίνεται. εἰδ' ἔτι πέντε
Εἶχε φίλους, ἦλθ' αὖ Ζωΐλε, δωδέκατος.

Ἄδηλον.

Τὸ σάδιον Περικλῆς εἶτ' ἔδραμεν, εἶτ' ἐκάθητο,
Οὐδεὶς ὅ δὲν ὅλως· δαιμόνιος βραδυπής.
Ὁ φόφος ἰὼ ὕπληγος ἐν οὐασι, καὶ στεφανῶται
Ἄλλος. καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

Λυκιανῷ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις
Τοῖς ποσί σε ξῶγε, καὶ ξέχε τῷ σόματι.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἶχνος τέχνης
Οὐ δυνάσαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Ἄδηλα.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ἄλλο.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι μὲ βλέπετε.

Ἄδη-

Ἄδηλον.

Ἢν ἰσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὦμους,
Μὴν ἐρωτήσῃς. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ.

Ἄδηλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγνώοντο γυναῖκες,
Οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ παθον ἔργα γυναικῶν,
Οὐδὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
Ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

Ἄδηλον.

Εἰρήνη πάντεσσιν, Ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
Πῶς δυνάται πᾶσιν, ὦ μόνος εἶδον ἔχει;

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λυκιλλίου.

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρων
Πάντες ἐμαντεύσαντ' ὡς ἀφ' ὑὸς σώματος.
Ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον.
Εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

Λυκιλλίου.

Πρὸς τὸν μαύτιν Ὄλυμπον Ονήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
Καὶ πένταθλος Ἄλας, καὶ σαδιεὺς Μενεκλῆς,
Τίς μέλλει νικᾶν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα θέλοντες
Γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,
Πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μήτις σε παρέλθῃ,
Καὶ σὲ καταρρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχίσῃ.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ,

Λυκιλλίου.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμισονόη τριχόρωνος,
Γίγνεται ἑξαπίνης ἡ νέα, ἀλλὰ Ῥέα.

Νικάρχυ.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι κοτυτταείς ἡ πολύμυθος
Γραῖα, δι' ἰῶ Νέσωρ ἀχ ἔτι φρεσβύτατος,
Ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφυ πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
Γῆρας ἀριθμεῖθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
Ζώει, χὴ λεύσσουσα, χὴ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
Ὥστέ με δισάζειν μήτι πέπονθ' ἀΐδης.

Τῦ αὐτῦ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν Ὀνήσιμε, φρὸς Διὸς ἔξω
Ἔκβαλε. πολλὰ λίην φράγματά μοι παρέχει.
Ἦν αὐτῇ τυρὸς ἁπαλὸς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
Οὐ τυρὸς, πυρὸς δ' ἔρχεται ἔχουσα νέους.
Πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, χὴ πήγανον αὐτῇ
Ἤτουν, ἦδ' ἔφερεν πήγανον ὀξράχινον.
Ἤν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. αὖ λάχανόν μοι
Εἶπω δὸς πεινῶν, δ' ὗδ φέρει λάσανον.
Ὄξος αὖ αἰτήσω, τόξον φέρει. αὖ δέ γε τόξον,
Ὄξος. ὅλως δ' ὃ λέγω, ὅπορ' ἐπαιθαύει.
Αἰχρὸν τῆς γραὸς με χάειν κήρυκα γενέσθαι,
Καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Λυκιλλίυ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας ἔποτε βάφεις.
Οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσεις.
Μὴ τόινυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ καπάπλαπτε,
Ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἐσί. τί μαίνεαι; ἔποτε φῦκος,
Καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβλην Ἑλένην.

Ἄδηλα.

Τὴν γραῦν ἐκπομίσας φρονίμως, παύ Μόχος ἔγημε
Παρθένον. ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.

Ἄξιον

Α'ξιον αἰνῆσαι Μόχθε φρένας, ὃς μόνος οἶδε
Καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Α'λλο.

Η'χμασε Νικονίη. κἀγὼ λέγω. ἤχμασε δ' αὐτὴ,
Η'νίκα Δεκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
Ταῦτα μὲν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτῃ
Οὐκ ἀνδρα ζητεῖν νυῦ ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Α'λλο.

Α'λλῃ δρυῶν βαλάνιζε, Μενέδιον. ἢ γὰρ ἔγωγε
Ε'κπαιρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα,
Α'λλ' αἰεὶ πεπόθηκα σιωπαμάζουσαν ὀπώρην.
Ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Α'λλο.

Γινώσκειν σε θέλω Πλακιανὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
Ε'γχαλκος χαλκᾶ, πλουσία ἐσὶ σορός.

Νικίου.

Τῷ κεφαλῷ βάπτων τὶς, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,
Καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὡς ἔπας γέγονεν.
Τοῦτο βαφεὺς ἐβόησε, τὸ μηκέτι κυρέα τέμνειν,
Μήτε κόμην λαβεῖν, μήτε μελανομένην.

ΕΙ'Σ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ'Σ.

Λυκιλλίου.

Α'ν τῇ γραμματικῇ μυηθῶ μόνον Η'λιοδώρου,
Εὐθὺ σολοικίζον τὸ σόμαμα δέδεται.

Α'πολιναρίου.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη,
Καὶ τῆς γραμματικῆς, ὡς λόγος, ἐξέπεσεν.
Εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
Ὧν ἐδίδαξεν ἀεὶ μηδὲν ἐπισάμενος.

Ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθε τοιοῦτον. ὢν γὰρ ἄπειρος
Καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
Νῦν λιβυκὰς κάνθωνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
Πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

Λυκιλλίου.

Ἔξω παιδούσης Πάριδος κακὰ, καὶ Μενελάου,
Εἶδον ἔχων πολλὰς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν. ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
Τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ.

Λυκιλλίου.

Ἄνθρακα, καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μηλωτὰ λωμάτια.
Φείσσει καὶ τὸ ματὴν ἴδιον ξίφος. ἦν δέποτ' εἴπῃς
Ἔρχονται, ἐξ ἀπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
Οὐδενὶ δ' ὁ Πολέμωνι προσέρχεται, ὁ Σφετοκλείδῃ,
Ἀλλὰ φίλῳ χρῆται παντοτὲ Λυσιμάχῳ,

Τοῦ αὐτοῦ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
Ὡς ἔθος ἐστὶν ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην
Ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θυμὸς ἐξεταύθη,
Ζωγρεῖτε κρίξας Τρῶες ἀρηΐφιλοι.
Ὡς μὴ τέθνωται κατεμαύθανε, καὶ μόλις ἔγνω
Ζωὸν, τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύθα.

ΕΙΣ

ΕΙ' Σ ΔΥΣΕΙΔΕΙ̃Σ.

Λυκιλλίυ.

Ρῦγχος ἔχυσα Βιτὼ τριπιθήκινον, οἷον ἰδῦσαν
Τλὼ Ε'κάτην αὐτλὼ ὅιομ' ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ λέγει σώφρων Λυκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
Αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος εἰμὶ λέγειν.
Ὅς ἢ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιῦτο γαμήσας,
Τῆς αὐτῆς σχόιη τέκνα σαοφροσύνης.

Α'δηλον.

Η' εἷς Κάσορός ἐσιν ὅταν σκάπτηι τὶ, δίκελλα·
Σάλπιγξ δ' αὖ ῥῆγχη. τῇ δὲ τρύγη δρέπανον.
Ε'ν πλοίοις, ἄγκυρα. καταπείροντι δ' ἄροτρον.
Α'γκιστρον ναύταις, ὀφοφάγοις κρεάγρα.
Ναυπηγοῖς, κνύδυλα. γεωργοῖς ἢ, φρασόκυρον,
Τέκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς ἢ πυλῶσι, κόραξ.
Οὕτως δ' χρήσυ σκεύυς Κάσωρ τετύχηκε,
Ρῖνα φέρων πάσης ἅρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρυ.

Ε'ρμοκράτης τῆς ῥινὸς, ἐπεὶ τλὼ ῥῖνα λέγοντες
Ε'ρμοκράτας, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Λεωνίδυ.

Ι'χθυῶ ὁ χρυπὸς Σωσίπτολις ὐκ ἀγοράζει,
Προῖκα δ' ἔχει πολλὼ ἐξ ἁλὸς εὐβοσίλω.
Οὐ λίνον, ὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ ἢ προθεὶς
Α'γκιστρον, σύρει παύτα τὰ νηχόμενα.

Τῦ αὐτῦ.

Ζλωγσύης οἶκος κατεκαίετο. πολλὰ δ' ἐμόχθει
Ε'κ θυείδος ζητῶ αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
Ι'κεία συμπήξας, ὐκ ἔφθασεν· ὀφὲ δ' ἐπιγνὺς,
Τλὼ ῥῖν' Α'ντιμάχυ κλίμακα θεὶς, ἔφυγεν.

Λμμωνίδου.

Ἀντιπάξαν γυμνὴν εἶτις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
Ἔπτηξεν αὖ σηλῶν Ἡρακλέης ἔφυγον.

Λυκιλλίυ.

Ψιλὸς ἐσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς. εἰ γὰρ ἀληθὲς
Ἔβλεπεν, οὐκ αὖ ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἄδηλον.

Κερκίδος οὐ χρήζεις ὁ λογιστικὸς, οὐ γὰ μέλεισοι.
Καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τετιπχυῖαν ἔχεις.

Ἀμμιανῦ.

Οὐ δυνάται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
Οὐδὲ λέγει, ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ. οὐ γὰρ ἀκούει
Τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Ἰουλιανῦ ἀντικίνσωρος.

Ἄμπὸς πολύς ἐσι τὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν.
Τῶσε χὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

Τραϊανῦ βασιλέως.

Ἄντίον ἠελίυ σήσας ῥίνα, καὶ σῶμα χάσκων,
Δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἀδέσποτον.

Κήλιν κηλήτυ μὴ φαινομένυ προτίθεικας.
Μή μοι τὴν κήλιν· αὐτὴν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἄδηλον.

Τῦ χρυσῦ ῥήτορος ὁρῶ τὴν ῥῖνα Μείππυ·
Αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
Πλὴν ἥξει. μείνωμεν ὅμως· οὐ γὰρ πολὺ πεύτε
Τῆς ῥινὸς σαδίους, οἶομαι, οὐκ ἀπέχει.
Ἀλλ' αὐτὴ μὲν, ὁρᾷς, προπορεύεται. ἰὼ δ' ἐπὶ βυνὸν,
Τὴν ψηλὸν σῶμεν, κἀὐτὸν ἐσοψόμεθα.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Νικάρχου.

Εἶμι φιλεῖς, μισεῖς με. κἢ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
Εἰ δ' ἐμὲ μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

Λουκιανοῦ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ἐξόρκομος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ', οὐχ ὄρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε Χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,
Οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίπνους.
Οὐ Λῆμνος σύμπασ', οὐχ Ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πὺς ἀποσιπόμενος.
Ὡς τέ σε παμφυφεὶ νικᾷ, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
Σπιρδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Ἄδηλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοσρατὶς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Τὰς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγους.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Εἶμι φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, κἢ μή μ' ἀδίκει σὺ,
Ἀρχὴ τὸ βλάπτειν τοῦ φιλίου θέμενος.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ χρέασονα φημὶ
Τῷ φανερᾷ ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
Φασὶ ϗ κἢ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερεῖους
Τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Ἀπολιναρίου.

Ἂν μὲν ἀπόντα λέγῃς μὲ κακῶς, ὐδὲν ἀδικεῖς με.
Ἂν ἢ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Λεωνίδου.

Εἰκόνα Μιλτιάδου γράψας Διόδωρος ἔθηκε,
Πλὴν τοῦ Μιλτιάδου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράψας Δουκαλίωνα Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
Ζητεῖς τίς πότων ἄξιος ἐστὶ τίνος.
Τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν· ἄξιος ὄντως
Ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δουκαλίων δ' ὕδατος.

Λουκιλλίου.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱοὺς,
Οὐδ' ἐπὶ τοῖς τέκνοις οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δυνάσαι ἢ
Φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
Εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μοίρας ἔχειν.
Κἀκεῖνος γελάσας, τί μοι ὁ Κρόνος ἐννέα μοιρῶν
Φησὶ λέγει, σὺ νόει· τἀμὰ ἢ συμπομπά σοι.
Εἶπε, καὶ ἐκτείνας, μόνον ἥψατο· καὶ Διόφαντος
Ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάβισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἥντιν' ἔχεις ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
Τῷ Ἴσιν πότῳ, μὴ ἢ τὸν Ἀμφικράτη.

Μήδ'

Μήδ' εἴτις τυφλοὺς ποιεῖ, θεὸν, ἀλλὰ Σίμωνα.
Καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἄϊδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα Καῖσαρ,
Ὡς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα.
Νῦν δ' ἐμὲ Μιλωφάνης ὁ κλινικός. ὥς τε λεγέσθω
Κλινικὸς Εὐρυσθεύς, μηκέτι Μιλωφάνης.

Νικάρχου.

Οὔτ' ἔκλυσεν Φείδων μ', ἔθ' ἥψατο. ἀλλὰ πυρέξας,
Ἐμνήσθη αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
Τοῦ κυρτοῦ σιβαρὰς ἐπὶ τὼ ῥάχιν. ἀλλὰ πιεθεὶς
Ἔθηκεν· γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκεσείδου Ἀγέλαος.
Ζῶν γὰρ χωλδύειν, φησὶν, ἔμελλε τάλας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πεύτ' ἰητρὸς ἄλεξις ἄμ' ἔκλυσε, πεύτ' ἐκάθηρε,
Πεύτ' ἴδεν ἀῤῥώστους, πεύτ' ἐνέχρισε πάλιν.
Καὶ πᾶσιν μία νὺξ, σὺ φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
Εἷς τάφος, εἷς ἅϊδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

Ἡδύλου.

Ἄγις Ἀεισαγόρᾳ ἔτ' ἔκλυσεν, ἔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ.
Ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, κῶχετ' Ἀεισαγόρης.
Πῦ τοίῳ ἀκόνητον ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοὶ,
Ἄγιν καὶ μήξαις βάλλετε, καὶ στεφάνοις.

Λεωνίδου.

Ἐρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις,
Οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

Ἀγα-

Ἀγαθίᾳ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
Ὡς τε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
Ὡς ὃ τὸ μιῶν ἤειδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν
Ἔγνω, καὶ τὸ τέλεον τοῖς δ' ἀπόλυθον ἔπος,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν,
Οὐκέτι μὴν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
Ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε,
Αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δυνάτω.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἀΐδι προϊάπτω,
Καὶ πρὸς τὸ τὸν ὄλεθρον γραμματικοῦ δέομαι.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ.

Λυκιλλίᾳ.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεύσας
Οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίης,
Οἷπος δόλιον ἵππον. ὃν εἰ Φρύγες εἵλκον ἅπαντες
Σὺν Δαναοῖς, Σκαιὰς οὐκ ἂν ἐπῆλθε πύλας.
Οὗτος ἵστασ' ἀνάθημα θεᾷ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
Τὰς κεφαλὰς ποιεῖ τοῖς τεχνίοις πτισάνῃ.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ,

καὶ Τραγῳδούς. Λεωνίδᾳ.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον. ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Τῷ αὐτῷ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης, τὰς γείτονας ἔκτανε πάσας,
Νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς Ὠρίγενος.

Κωφὸν

Κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τοὔνεκεν αὐτῷ
Ζωλὼ αὐτ' ἀκοῆς δῶκε περιαστερέως.

Ἀμμιανοῦ.

Νικήτης ἀδῶν, τῷ φδῶν ἐστὶν Ἀπόλλων.
Ἂν ᾖ ἰατρός, τῷ θεραπευομένων.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τλὼ αὐαδυομένῳ ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
Κύπριν ὅλῳ χυσλῷ ἐχθὲς ἔκλεψε Διών.
Καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύρειον Ἄδωνιν,
Καὶ τὸ παρεσκὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
Αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄρισοι,
Οὐκ ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἕριν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πτηνὸν Ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑπηρέτην,
Τὸν ἀρχάδων ἄναχτα, τὸν βουλάτην,
Ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
Ὁ νυκτοκλέπτης Αὖλος εἶπε βασάνας,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε Διών, οἵας χέρας, οὐκ ἔτ' ἂν Ἑρμῆς
Πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Διὼν ἐκεῖθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἑσπερίδων τοῦ Διὸς ἦρε Μενίσκος
Ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλέης χρύσια μῆλα βία.
Καὶ τί γάρ; ὡς ἔοικε, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
Ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλέης ζῶν καπαιόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἵσιδεν Ἀντίοχος τλὼ Λυσιμάχου ποτὲ τύλῳ,
Κ' οὐκ ἔτι τλὼ τύλῳ εἵσιδε Λυσίμαχος.

ΕΙΣ'

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν δασυὺ Ἑρμογένη ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κυρεὺς
Κείρειν τὸν κεφαλεύ, ὄνθ' ὅλον ὡς κεφαλεύ.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικάρχου.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκείνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
Ἦν ὁ κείρης τούτων τῷ δύο κωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀπέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
Μηνῶν πεύθ'. ὅδ' ἔφυ νυκτὸς ἀληλεκέναι.
Ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κείρης λέγει, ἐς τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν; ἀμφότεροι ξέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σαδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
Ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν, Εὐτυχίδης πέπαται.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Ἐν καλάμῳ πήξας ἀθέρα Σφαπίνικος ὁ λεπτὸς,
Καὶ τειχὶς ἐκδύσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
Καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βεῖσιν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῷ,
Νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέπαται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
Καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς δὶς θὺς ἀπῆλθε κάτω.

Ἀμμιανοῦ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρεος κοιμώμενον ἀρὼν,
Εἰς βώλην μικρῆ τῆ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
Ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ φίλος τὸν μυῶ ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

Λουκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον ἦρεν ὁ καπνὸς,
Καὶ σχὰ τῷ θυείδων σὺθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
Ἀλλὰ μόλις νεφέλη προσενίξατο, καὶ δι' ἐκείνης
Προσκαπέβη τρωθεὶς μυελα ταῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
Εἶναι τοῦτο δοκῶν Ἄλκιμε λεπτότατον.
Εἰ δ' τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
Τοῦ καὶ τῷ ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου.
Ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε σωρεσάντα ἐξ ἀτόμων ἂν,
Ἐκ τότε δ' αὐτὰς, Ἄλκιμε, τὰς ἀτόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππόλυτον μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
Δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη.
Λακτισθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καιρίον, ὦ φθόνε, φησὶν,
Οὕτως ἱππόλυτον ὤλεσο καὶ Φαέθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Εὐμήκιον. ὃς δ' ἐκάθιδε,
Μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκπανύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς, ἐπόπτατο δι' αἴθρης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.

Καὶ

Καὶ πάλι αὖ ἐρροίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
Τὰς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
Αὐτῇ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πεύτε κρεμαθεὶς,
Ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Λουκιλλίου.

Βυλόμενος ποθ' ὁλιτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
Νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀιδεῖ σύμπνοον αὔρῃ,
Μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι.
Μήτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
Ἄθματος ἠελίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
Οὐ σὺ μόρον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ὀδὸν ἀμείψας,
Ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

Ἄδηλον.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
Τὴν λιπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πετόργυος ἐχώρει
Οἶκος, ὑπὲρ γαίης παύτοτε κεκλιμένον.
Σπῆναι δ' εἶπον ἔχρῃζεν, ἔδει τὰς παῖδας ἀπ' ὀρθρου
Τῷ ὀροφῷ τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πεύτε πόδας.

Ἀμμιανοῦ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
Ἢ τύπος ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Εἰς Ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα πεφιασὸν ἔχεις, τὸ προκείμενον. ἰὼ ἀφέλη τίς
Τᾶτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΟΙΝΗΡΟΥΣ.

Τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὲς,
Οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκόντι,
Οἴνων ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτως ἐς' ἀργὸς Παυταίνετος, ὥστε πυρέξας,
Μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
Καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μεν ἐγείρεται, ἐν δ' οἱ αὐτῷ
Κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς Δημήτρεω. σήμερον ἦλθον
Δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
Ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολλὼ χρόνον. οὐδ' αὖ ἐσώθην
Σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κέρκον ἕνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λυκίλλιος.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀείσων,
Ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;

Ἢ γὰρ

Ἦ γὰρ ἀτὺ δρυὸς ἐσὶ παλαιφάτε, ἢ ἀπὸ πέτρης,
Ὀρχησὴς, Νιόβης ἔπνοον ἀρχέτυπον.
Ὥ̓ςτε με θαυμάζονθα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τὶ Λητοῖ
Ἦεισας, ἢ γὰρ αὖ ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Παλλαδᾶ.

Δάφνῃ, καὶ Νιόβῃ ὠρχίσατο Μέμφις ὁ σιμός.
Ὡ̓ς ξύλινος δάφνῃ, ὡς λίθινος Νιόβῃ.

ΕἸΣ ΠΟΙΗΤἈΣ.

Πολλιανᾶ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μύσησιν ἐριννύες, αἵτε ποιῆσι
Ποιητὴν, αἰθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
Τοίνυν σε δίομαι, γράφε πλείονα. μείζονα γάρσει
Εὔξασθαι ταύτης, ἢ δύναμαι μανίην.

Εὐήνου εἰς Ὅμηρον.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν Ἴλιον ἱρὴν,
Τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
Λαῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
Κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
Οὐκέτι με σκάψει Τροφθόρα δάρατ' Ἀχαιῶν,
Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν.

Λυκιλλίυ.

Οὔτ' ἐπὶ Δωδωναίου, ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
Οὔθ' ὁ καταφρήσας τὰς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
Ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής.
Καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ἑρμογένης.
Ὥ̓στ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δωδωναίου, Φαέθων, Ἑρμογένης, Ποτάμων.

ΕἸΣ

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλαδᾶ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέσατε, θρέμμα μορίης,
Εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπισάμενος;
Ἐν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλαπωνικός. αὖ δ' ἐν Πλάπωνος
Δόγμασι τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον. οὔτε σὲ τέχνη
Οἶσθα γραμματικὴ, οὔτε πλαπωνικὸς εἶ.
Πάντα μὲν οἶδα λέγεις. ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
Γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἀμμιανᾷ.

Εἴησοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκῇ Νέαρχε,
Ὅφρασε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Τῇ αὐτῇ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι καθαρὸς, ἢ γάλα χώνῃ,
Ἢ σὺ τὶ ποιήσεις, σκορπίος ὢν, ἀγαθόν.
Οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐὼν τι ποιεῖς, ἔτ' ἄλλον ἀφίης,
Ὡς ἀσὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τῇ αὐτῇ.

Μητέρα τὶς, πάτερ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφὸν,
Πολλιανὸς τὰς τρεῖς, ὡρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

Τῇ αὐτῇ.

Οὐ ψέ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν.
Οὐ ποδαγρᾶν πρὸ ἑτῆσ ἄξιον ἰῶ ἑκατόν.

Τῦ αὐτῦ.

Μασαύρων ἀφιλῶν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
Ἄξιος εἰ πολλῶν τῷ ὑπολειπομένων.

Καλλίου ἀργείου.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολύκριτε. νυὶ δ' πεπαυκὼς,
Ἐξαπίνης ἐγένυ λυσσομανὲς τι κακόν.
Αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
Τὸν τρόπον. ὐκ ἐγένυ νυῦ κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
Ἔστω ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος.
Εἰς τὸ μέρος δ' καθείλκετ' ἀνέλκυθεν τὸ πάλαιτον
Δαμαγόρα· λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχου.

Ψυχρὸν μὲν γράψαι χαλεπὸν, μορφὴν δ' χαράξαι
Ῥᾴδιον. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ πᾶμπαλιν ἀμφότερα.
Τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάτροφον ἔξω ἄγυσα
Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
Τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
Πῶς ἄντις γράψῃ, μήδ' ἰσιδεῖν ἐθέλων;

ΕΙΣ ΠΟΡΔΗΝ.

Νικάρχου.

Πορδὴ ἀποκτείνει πολλὰς ἀδιέξοδος ὖσα.
Πορδὴ καὶ σώζει ξαυλὸν ἰοῦσα μέλος.
Οὐκῶν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδὴ,
Τοῖς βασιλεῦσιν ἴσως πορδὴ ἔχει δυνάμιν.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Ἀμμιανῦ.

Κἂν μίχρις Ἡρακλέους σηλῶν ἔλθῃς παροίζων,
Γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μενεῖ.
Κείσῃ δ' Ἴρῳ ὁμοῖος, ἔχων ὀβολῦ πλέον οὐδέν,
Εἰς τηλῶ δὴ ἔτι σηλῶ γλῶ ἀναλυόμενος.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λουκιλλίου.

Οὐ δέχετ' Μάρκον τὸν ῥῆτορα νεκρὸν ὁ πλούτων,
Εἰπών, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κ' ἐών.
Εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἰξίονι, καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
Οὐδὲν γάρ σε χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
Ὧδε σολοικίζῃ Ροῦφος ὁ γραμματικός.

Κερεαλίου.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα, καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πεύτε,
Εὐζήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν,
Οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό, τε σίζει,
Καὶ κελάρυζε λέγεις, δ' ὐθὺς Ὅμηρος ἔσῃ.
Νῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς πράγμασι, καὶ φράσιν αὐτῷ
Εἶναι κοινοτέραν, ὥς τε νοεῖν ἃ λέγεις.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
Ῥῆτωρ ἐστὶν εἰκὼν, ὁ δὲ ῥῆτωρ εἰκόνος εἰκών.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρώην ἐτολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥῆτωρ.
Καὶ μέλλων χαίειν, δ' ὐθὺς ἐβαρβάρισε.

Καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει ζανθίων.
Κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ σόμα μου δέδεται.

Ἀμμιανῷ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον ποιὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τῷ αὐτῷ.

Θᾶττον ἔλιξ λιγυὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκιλλ.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Ἀδέσποτον.

Ηὐθελον αὖ πλυτεῖν, ὡς πλούσιος ἰὼ ποτε Κροῖσος,
Καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίης.
Ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν,
Καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
Ἀντλιόν τε πάσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
Τὸ Ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ στεφάνους.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλιμοι μετὰ δόρπον, ὅτ' ὐκέτι γαστέρα πείθω,
Οὔθατα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει πεμάχη.
Οὐ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ σάκχων ὄμβρος ἄκαιρος
Χρήσιμος, ἀ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Παλλαδᾶ.

Γηραλέον μὲ γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
Εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.
Ἀλλ' ἐγὼ εἰλυκὰς φορέω ξίφας, εἴτε μελαίνας,
Οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
Εὐόδμοις ὐμύροισι, καὶ ὑπετάλοις στεφάνοισι
Καὶ βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Ἀδη-

Ἄδηλον.

Πῖνε, καὶ φρόνει. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
Οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
Ὡς δυνάσαι χάρισαι. μεθύσθης, φάγε, θνητὰ λογίζου.
Τὸ ζῆν τῷ μὴ ζῆν ᾅδου ὅλως ἀπέχει.
Πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴν μόνον αὖ προλάβῃ τις.
Ἂν ᾖ θαύμης, ἕτερα παίζα, σὺ δ' ᾅδου ἔχεις.

Μακεδονίου Τ' πάτου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρέζατο δῖος ἀνὴρ
Ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος. οὐδ' ἐδιδάχθη
Ὅττι μόνος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται. οὐδέ τις ἐστὶν
Ἄῤῥιον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπισάμενος.
Τοῦτο σαφῶς ἄνθρωπε μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
Λήθῳ τῷ θανάτου τὸν βρόμιον κατέχων.
Τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων.
Τἄλλα θ' παίζα τύχη πράγματα δὸς διέπειν.

Ἄδηλον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γενόμην παρὰ τῷ με τεκόντων.
Γενηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς ἀΐδην.
Ὢ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὤμοι ἀνάγκης,
Ἣ' με προπελάσει τῷ συγερῷ θανάτῳ.
Οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ᾅδεν.
Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῷ μερόπων τὸ γένος.
Λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποσίλβωσον ἑταῖρε,
Καὶ λύπης λήθῳ τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Ἄδηλον.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαίμονες αἰέρες ἄστρων·
Εἰμὶ μοῦν, ἀλλ' ἔμοι τοῦτο Σίλδυκε μέλει.
Εἰς ἀίδαν πάντεσσι καταίβασις. εἰ δ' τάχιον
Ἠμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
Πίνωμεν. καὶ γὰρ δὴ ἐπίτυμον, εἰς ὁδὸν ἵππος
Οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀίδην.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ,

Παλλαδᾶ.

Μηδεὶ ἄγαν, τῷ ἐπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν.
Ἀλλὰ σὺ μὴ πειθοῖς Γέσσιε, τοῦτ' ἔπαθες.
Καὶ λόγιός περ ἐών, ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος,
Ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀϋτῆς.
Οὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
Βουληθεὶς μαθεῖν ἄστροθέτας κανόνας.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον θεὸς ἦβης,
Γέσσιος οὐδὲ χίσειν εὔτονον ἦτορ ἔχων.

ΕΙΣ ΤΡΙΕΤΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Τρεῖς; τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
Τῶν γὰρ τρειζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

Τᾷ αὐτᾷ.

Πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε. χαμαὶ δ' τίθη μετὰ μικρῶν·
Σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θανάτον.

Τᾷ αὐτᾷ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
Τρεῖζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

Τᾷ

Τῦ αὐτῦ.

Εἰ πονῶμαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ὐκ ἀδικουῦζα;
Πτωῖσμα τόδ' ἔσι τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Τῦ αὐτῦ.

Αἰνίζειν μὲν ἄρισον. ὁ δ' ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐσι μέλι.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Ἄδηλον.

Πλυτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φημὶ πονεῖσθαι.
Χρῆσις γὰρ πλύτυ μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
Ἂν μετέχῃς αὐτῇ σὺ, σὰ γίγνεται. αὖ δὲ φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νυῦ γίγνεται ἀλλότρια.

Πολλιανοῦ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ὐδὲν ἔχεις, μάθε. πάντα δανείζεις.
Οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ὲν διαθήκαις
Λύτὸν τῇ ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
Ψηφίζων δ' αὐέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
Ἰητροῖς μισθῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
Ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὼν μίαν, ὼ διαδιδῷ,
Λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξεπάθη.
Κεῖτο δέγ' οὐδὲν ἔχων ὀβολῦ πλέον. οἱ δὲ τἀκείνυ
Χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀπασίως.

Τῦ αὐτῦ.

Γοννηθὲν τὸ τέκνον κατεπόντισεν Αὖλος ὁ κνιπὸς,
Ψηφίζων αὐτῦ σωζομένυ δαπάνας.

Καὶ πάχι αὖ ἐῤῥοίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
Τὰς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
Αὐτῷ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πέντε κρεμαθεὶς,
Ἕκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Λυκιλλίου.

Βυλόμενος ποθ' ὁλέπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
Νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀειδέϊ σύμπνοον αὔρῃ,
Μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι.
Μύτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
Ἄθματος ἠερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
Οὐ σὺ μόρον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ἐδὲν ἀμείψας,
Ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

Ἄδηλον.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
Τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πανόργυος ἐχώρει
Οἶκος, ὑπὲρ γαίης παύτοτε κεκλιμένον.
Σπῆναι δ' εἶπον ἔχρῃζεν, ἔδει τὰς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
Τῷ ὀροφῷ τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Ἀμμιανοῦ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
Ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Εἰς Ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα πέμπτον ἔχεις, τὸ προκείμενον. ὦ ἀφέλη τίς
Τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτῆσαι ἁπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΟΙΝΗΡΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
Οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι πού τροχάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκόντι,
Οἴνων ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ἦς ἀργὸς Παυταίνετος, ὥστε πυρέξας,
Μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
Καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δὲ οἱ αὐτῷ
Κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὖατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς Δημήτρεια. σήμερον ἦλθον
Δειπνεῖν. μὴ μέμφῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
Ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολλὴν χρόνον. οὐδ' ἂν ἐσώθην
Σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κέρκον ἕνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λυκιλλίου.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀείσων,
Ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;

Ἢ γὰρ

Ἢ γὰρ ἀφυὸ δρυὸς ἐστὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
Ὀρχησὶς, Νιόβης ἔπνοον ἀρχέτυπον.
Ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τὶ Λητοῖ
Ἤεισας, ἢ γὰρ αὖ ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Παλλαδᾶ.

Δάφνῃ, καὶ Νιόβῃ ὠρχίσατο Μέμφις ὁ σιμός.
Ὡς ξύλινος δάφνῃ, ὡς λίθινος Νιόβῃ.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Πολλιανᾶ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μύσῃσιν ἐρεννύες, αἵσε ποιῆσι
Ποιητὼ, αἳ θ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
Τοίνυν σοὶ δίομαι, γράφε πλείονα. μείζονα γάρσει
Εὔξασθαι Ζώπυς, ἢ δύναμαι μανίῃ.

Εὐήνου εἰς Ὅμηρον.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν Ἴλιον ἱρὴν,
Τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
Κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
Οὐκέτι με σκάπτει Τρωοφθόρα δάρατ' Ἀχαιῶν,
Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν.

Λυκιλλίυ.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγκύθη,
Οὔθ' ὁ καταφρήσας τὰς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
Ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητὴς,
Καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ἑρμογένης.
Ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγκύθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ἑρμογένης, Ποτάμων.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλαδᾶ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέσατε, θρέμμα μοείης,
Εἰπὲ τί βρενθύῃ, μὴν ἐπισάμενος;
Ἐν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός. αὖ δ' Πλάτωνος
Δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
Ἐξ ἑτέρης φεύγεις ἐπὶ θάτερον. οὔτε δ' τέχνῃ
Οἶσθα γραμματικῇ, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
Παῦτα μὲν οἶδα λέγεις. ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
Γευόμενος παύτων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἀμμιανᾶ.

Εἴησοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκῇ Νέαρχε,
Ὅφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύες.

Τᾶ αὐτᾶ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι καθαρὸς, ἢ γάλα κάνωφ,
Ἢ σὺ τί ποιήσεις, σκορπίος ὢν, ἀγαθόν.
Οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκών τι ποιεῖς, ὅτ' ἄλλον ἀφίης,
Ὡς ἀνὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τᾶ αὐτᾶ.

Μητέρα τὶς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφὸν,
Πολλιανὸς τὺς τρεῖς, ὦρτος ἀπ' Οἰδίποδος.

Τᾶ αὐτᾶ.

Οὐφὲ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν.
Οὐ ποδαγρᾶν πρὸ ἑπτὰ ἄξιον ἰῶ ἑκατόν.

Τῦ αὐτῦ.

Μασαύρων ἀφιλῶν δύο χράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
Ἄξιος εἰ πολλῶν τῆϛ ὑπολειπομένων.

Καλλίυ ἀργείυ.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολύκειτε. νυὶ δ' πεπωκὼς,
Ἐξαπίνης ἐγένυ λυσσομανὲς τι κακόν.
Αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
Τὸν ξόπον. ὐκ ἐγένυ νυῖ κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκύσας,
Ἔσησ' ἀμφοτέρων τὸν ξόπον ἐκ κανόνος.
Εἰς τὸ μέρος δ' καθείλκετ' ἀνελκυθεὶ τὸ τάλαντον
Δαμαγόρυ· λοιμὸν δ' ὄρεν ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχυ.

Ψυχλὸν μὲν γράψαι χαλεπὸν, μορφλὸν δ' χαράξαι
Ῥᾴδιον. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τἄμπαλιν ἀμφότερα.
Τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάφορον ἔξω ἄγυσα
Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
Τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
Πῶς ἄν τις γράψῃ, μήδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

ΕΙΣ ΠΟΡΔΗΝ.

Νικάρχυ.

Πορδὴ ἀποκτείνει πολλὰς ἀδιέξοδος ὖσα.
Πορδὴ καὶ σώζει ξαυλὸν ἰθῦσα μέλος.
Οὐκῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδὴ,
Τοῖς βασιλεῦσιν ἴσως πορδὴ ἔχει δυνάμιν.

ΕΙ' Σ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑ'Σ.

Α'μμιανὸ̃.

Κᾶν μέχρις Η'ρακλέους σηλῶν ἔλθῃς παροίζων,
Γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μενεῖ.
Κείσῃ δ' Ι'ρῳ ὁμοῖος, ἔχων ὀβολὸ̃ πλέον ἄχθος,
Εἰς τιλὼ ἐκ ἔτι σιλὼ γλῶ̃ ἀναλυόμενος.

ΕΙ' Σ ΡΗ̃ΤΟΡΑΣ.

Λυκιλλίυ.

Οὐ δέχεθ Μάρκον τὸν ῥῆτορα νεκρὸν ὁ πλύτων,
Εἰπὼν, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κ' ὼν.
Εἰδ' ἐθέλεις παύτως, Ι'ξίονι, κὴ Μελίπωνι
τῷ μελοποιητῇ, κὴ Τιτυῷ μελέτω.
Οὐδὲν γάρ σε χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
Ὧδε σολοικίζῃ Ροῦφος ὁ γραμματικός.

Κερεαλίυ.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα, κὴ Α'ττικὰ ῥήματα πεύτε,
Εὐζήλως ἐσὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν,
Οὐδὲ γὰρ εἰ χάρκαιρε, κὴ εἰ κοναβεῖ, τό, πεσίζει,
Καὶ κελάρυζε λέγεις, δ' ὐθὺς Ο'μηρος ἔσῃ.
Νῦν ὑποκεῖθαι δεῖ τοῖς πράγμασι, κὴ φράσιν αὐτῷ
Εἶναι κοινοτέραν, ὥς τε νοεῖν ἃ λέγεις.

Α'δηλον.

Εἰκὼν ἡ Σέξτυ μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
Ρῆτωρ ἐῶ εἰκὼν, ὁ δὲ ῥῆτωρ εἰκόνος εἰκών.

Λυκιλλίυ.

Μὴ δὲ λαλῶν φρονέω ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥῆτωρ.
Καὶ μέλλων χαίνειν, δ' ὐθὺς ἐβαρβάρισε.

Καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει δακτύλων.
Κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδιται.

Ἀμμιανῷ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον ποιοῦν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τῷ αὐτῷ.

Θᾶττον ἔλιξ λιθικὰς κόρακας, πτερά τε χελώνας
Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκιλλον.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Ἀδέσποτον.

Ἤθελον αὖ πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
Καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίης.
Ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικαίνορα τὸν σοροπηγὸν,
Καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
Ἀκτιὼ πε πάσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
Τῷ Ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ στεφάνους.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλιμοι μετὰ δόρπον, ὅτ' ἂν ἔτι γαστέρα πείθω,
Οὔθατα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει πεμάχη.
Οὐ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ σάκχων ὄμβρος ἄκαιρος
Χρήσιμος, ἀ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Παλλαδᾶ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
Εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.
Ἀλλ' ἐγὼ εἰλυκὰς φορέω ξίφας, εἴτε μελαίνας,
Οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
Εὐόδμοις δ' μύροισι, καὶ ὑπεπάλοις στεφάνοισι
Καὶ βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Ἀδη-

Ἄδηλον.

Πῖνε, χὴ φρόαινε. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
Οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
Ὡς διώασαι χάρισαι. μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζε.
Τὸ ζῆν τῦ μὴ ζῆν ἡδὺ ὅλως ἀπέχει.
Πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴν μόνον αὖ προλάβῃ τίς.
Ἂν ᾖ θαύῃς, ἕτερα πάντα, σὺ δ' ἡδὺ ἔχεις.

Μακεδονίκα Τ' πάτε.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίσατο δῖος ἀνὴρ
Ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν αἰεμώλιος. οὐδ' ἐδιδάχθη
Ὅττι μέθος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται. οὐδέ τις ἐστὶν
Ἄριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπισάμενος.
Τῦτο σαφῶς ἄνθρωπε μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
Λήθῳ τῦ θανάτε τὸν βρόμιον κατέχων.
Τέρπεο, χὴ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων.
Τἄλλα θ' πάντα τύχη πράγματα δὸς διέπειν.

Ἄδηλον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γενόμην παρὰ τῷ με τεκόντων.
Γενηθεὶς δ' ὁ πάλαι, ἔρχομαι εἰς ἀΐδῃν.
Ὢ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὤμοι ἀνάγκης,
Ἣ με προπελάσει τῷ συγερῷ θανάτῳ.
Οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἡδύ.
Οὐδὲν χὴ μηδὲν τῷ μερόπων τὸ γένος.
Λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποσίλβωσον ἑταῖρε,
Καὶ λύπης λήθῳ τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Ἄδηλον.

Ὦ κύμορόν με λέγουσι δαίμονες αἰέρες ἄστρων·
Εἰμὶ μοὺ, ἀλλ' ἔμοι τοῦτο Σίλβιχε μέλει.
Εἰς ἀίδλω παύτεσσι καταίβασις. εἰ δ' τάχιον
Μήτερ, Μίνω θᾶσσον ἐποφόμεθα.
Πίνωμεν. κὴ γὰρ δὴ ἐπίτυμον, εἰς ὁδὸν ἵππος
Οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀίδην.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ,

Παλλαδᾶ.

Μηδεὺ ἄγαν, τῷ ἐπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν.
Ἀλλὰ σὺ μὴ πειθεὶς Γέσσιε, τοῦτ' ἔπαθες.
Καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχες ὄνειδος,
Ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης αὐόδου.
Οὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
Βελιθσύπα μαθεῖν ἀστροθέτας κανόνας.
Ἀλλ' ὁ μὺ, ἵππον ἔχων, κὴ θαρσαλέον θσύος ἤβης,
Γέσσιος οὐδὲ χέσειν εὔτονον ἦπορ ἔχων.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΕΤΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Ὑβρίζεις; τί τὸ θαῦμα; τί δυχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
Τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

Τᾷ αὐτᾷ.

Πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε. χαμαὶ δ' τίθη μετὰ μικρῶν·
Σίγα, κὴ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θανάτον.

Τᾷ αὐτᾷ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δ' κὴ αὐτὸς
Ὑβριζεν φαίνων, ἀδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

Τᾷ

Τῦ αὐτῦ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ἐκ ἀδικουῦτα;
Πτῶσμα τόδ' ἔστι τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Τῦ αὐτῦ.

Αἰνίζειν μὲν ἄρισον. ὁ δ' ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
Ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Ἄδηλον.

Πλυτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
Χρῆσις γὰρ πλύτυ μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
Ἂν μετέχῃς αὐτῆ σὺ, σὰ γίγνεται. αὖ δ' φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νῶ γίγνεται ἀλλότρια.

Πολλιανοῦ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ὐδὲν ἔχεις, μάθε. πάντα δανείζεις.
Οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν δ' ἀθήκαις
Αὐτὸν τῆ ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
Ἰητροῖς μισθῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
Ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὼν μίαν, ὧ δ' ἐβασώθη,
Λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
Κεῖτο δέγ' οὐδὲν ἔχων ὀβολῦ πλέον. οἱ δ' τἀκείνυ
Χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσμασίως.

Τῦ αὐτῦ.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον κατεπόντισεν Αὖλος ὁ κυπὸς,
Ψηφίζων αὐτῦ σωζομένυ δαπάνας.

Παλλαδᾶ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
Ὢ τοῖς κληρονόμοις πλέσιε, σοὶ δὲ πόνος.

Ἀμμιανοῦ.

Ὡς κῆπον τεθυκὼς δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
Οἰόμενος βόσκειν αὐτὶ φίλων τρόβατα.
Ἦν ῥαφανὶς, σέρις ἰὼ, τῆλυς, θρίδακες, πράσα, βολβοὶ,
Ὤκυμον, ὑδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
Δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
Δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
Ἐκ πτελεωδωνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Δείπνῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
Ἄνθεσαν, ὡς χαλκῆ πολλὸν ἀτιμοτέρῳ,
Ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, Θ' ὀργῆς,
Οἷς πάππας φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Λουκιλλίου.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου παναὸν χρόνον, ἢ κοράνης,
Συγγνώμην πλεῖσον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
Εἰδέτις ἐσὶ βροτῶν, οὓς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
Μὴ σέγ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων.
Μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσῃς,
Χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς αὐέδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλῃ Ἀσκληπιάδης ὁ Φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ·
Καὶ τί ποιεῖς φησὶν, φίλτατε μοῦ, παρ' ἐμοί;
Ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῇς.
Οὐχὶ ξοφῆς παρὰ σοὶ χήζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ἄδη-

Ἄδηλον.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος,
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἱ χρυσῆ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι,
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ.

Λυκιλλίου.

Μακροτέρῳ σαυρῷ σαυρούμενον ἄλλον ἑαυτῆ
Ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐπάγη.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μένεστρατε, κἀνυπόδητον,
Καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς αὐτιλέγει καθόλου.
Ἂν δ' παραρπάζῃς ἄρτους, κἠν κλάσματ' αἰσχῶς,
Κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, κἠν σὲ λέγωσι κυνᾶ.

Παλλαδᾶ εἰς Θεμίστιον τὸν Φιλόσοφον, γενόμενον ὕπαρχον
Κωνσταντίνου πόλεως, ἐπὶ Οὐαλεντιανοῦ,
καὶ Οὐάλεντος.

Ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος, ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἰθὲρ ἀπειρέσιον.
Ἦθα ποτὲ κρείσσων. αὖθις δ' ἐγένου πολὺ χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κἄπω. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
Καὶ τράγος ἂν πώγων, δύσκολός ἐστι Πλάτων.

Τοῦ

Τῦ αὐτῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί τοσοῖδε; πόσοιδέ τε, πῶς πάλι μῦνοι;
Ὦ πληθὺς μοναχῶν, ψδισαμένη μονάδα.

Τῦ αὐτῦ.

Τῦ πωγωνοφόρυ κωνικῦ τῦ βακτροφοσαίτυ,
Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τλῶ μεγάλλω σοφίλω.
Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δελδύειν γαστὶ λέγων ἀρετλώ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
Στρυφνλῶ, οὐ πιυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
Ἤπσεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς.
Κὐδεὶ ἔφη βολβὸν τλῶ ἀρετλῶ ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς ἃ πόδα. καὶ γὰρ ἀληθῶς
Εἰκόνα τῆ ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

Ἄδηλον.

Λυσιμελὴς Βάκχου, καὶ Λυσιμελὴς ἀφροδίτης,
Γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Εἰς Πλάτωνα.

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῷ, ἤθεί τε δικαίῳ,
Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης.
Εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχει ἔπαινον,
Οὗτος ἔχει πυλαὼ, καὶ φθόνον ὑπὲρ φέρεται.

Ἰουλιανῦ Αἰγυπτίου.

Κλεινὸς Ἰωάννης. θνητὸς λέγε. γαμβρὸς ἀάστης·
Θνητὸς ὅμως. γενεῆς αὖθος Ἀναστασίου.
Θνητῷ κἀκείνῳ. βίον σύνδικος. οὐκέτι τῦπο
Θνητὸν ἔφης. ἀρεταὶ κρείσσονες εἰσὶ μόρου.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σύγε θνητὸς ἐών, ὡς ἀθανάτοις τι λογίζου,
Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.

Εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτης.

Καλλιμάχου.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκαιος Ἀχαΐθιος ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν τάφον
Ἰωάννου Πάππα Ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν καὶ τί; παῖς τίνος; ἔργα, καὶ ὄλβον,
Νεκρὸς, ὃν σύδον ἔχεις, σύνιπε κρυθόμενον.
Οὗτος Ἰωάννης, Κύπριος γένος, ὑὸς ἐτύχθη
Εὐγενέος Στεφάνου, ὧν ὃ νομὸς Φαείης.
Κτήματα μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν ἔφερε Κύπρος,
Εἰς πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
Ἔργα δ' θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
Οὐδ' ἐμοῦ ἐστι νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
Πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάταις ἀρεταῖσι,
Δόξαν τὰ κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
Τὸ κάλλιστα πάντα, τά περ πόλις ἔλαχεν αὕτη,
Εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειότατος.

Ἄδηλον.

Τοῦτό τι μητρὸς μνημεῖον ἐθὲλ Σαβῖνε,
Ἀ λίθος ἀ μικρὰ, τῆς μεγάλης φιλίης.
Αἰεὶ ζητήσω σε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
Τὸ λήθης ἐπ' ἐμοὶ μήτι πίῃς πόματος.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σιμωνίδε.

Εἰπὸν τίς τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί ἄ νικῆς;
Κάσμυλος, Εὐαγόρε, πύθια, πύξ, Ῥόδιος.

Καλλιμάχε.

Σωύπορος ἰῶ ὁ ξεῖνος, ὁ κἠ πάφος. ἐ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, Αἰσαίε, Κρὴς, ἐπ' ἐμοὶ δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Ἀγαθίε χολασικε.

Εἷς δὺ ἀδελφὲς ἐπέχει πάφος. σὺ γὰρ ἐπέχον
Ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτε.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ.

Σαπφῦς.

Τῷ χειπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
Κύρτον, καὶ κώπαν μνᾶμα κακοζωίας.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἀνακρέοντος.

Καρπερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὃ τόδε σῆμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Ἀντιπάτρε.

Ὄρνι Διὸς κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔσας
Γοργὰς ὑπὲρ μεγάλε τύμβον Ἀρισομένης.

Ἀγ-

Ἀγγέλῳ μιρόπιασιν, ὅθ' ἵκετο ὅσσον ἄριστος
Οἰωνῶν ὀχιόμαν, τόσσον ὅδ' ἠϊθέων.
Δειλαίτοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσασι πέλειαι.
Ἄμμες δ' ἀτρέϛοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ἀλφειῷ μιτυλιναίῳ εἰς Θεμιϛοκλέα.

Οὐρεά μευ, καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάραϗε,
Καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοίδην,
Ἀενάων τε βαθυὼ ποταμῶν ῥόον, οἵπερ ἐρείθροις
Ξέρξεω μυριόναυν ὤχ' ὑπέμειναν ἄρην.
Ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιϛοκλέος ἵνα σῆμα
Κηρύσσῃ Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

Διοσκυρίδου.

Τᾷ πιπάνᾳ Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
Ἑπτὰ φρὸς Ἀργείων ξαύματα δεξάμενος,
Δεικνὺς πρόθια πάντα, τὸν αἱματόεντα δ' ὀπίσθυς
Παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τυννίχος εἶπε τιθείς,
Δειλοὶ κλαιέθωσαν. ἐγὼ δέ σε τέκνον ἄδακρυς
Θάλπω, τὸν κἠμὸν, καὶ Λακεδαιμόνιον.

Φιλίππου.

Ἄϊλιος ὁ Θρασύχειρ, Ἄργεος φρόμος, ὀφὲ δικώσας
Αὐχένα χρυσοδίτοις ἐκ πολέμου ϛεφάνοις,
Τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολασμένος, ἕδραμε θυμῷ
Ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίαν.
Ὥϛε δ' ὑπὸ ϛαφύλοις πλατὺ φάσγανον, οὐ μόνον αὐτὸν
Ἄνδρας ἄρης κτείνει, δειλοτέρους ϗ πόσος

Γεταλίκου.

Ὦ χρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαῖμον,
Ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων.
Ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώρην,
Βοιωτῷ κλινοῖς θήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Εἰς

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Ἁρμᾶς ἐσηκίγαν ἐπὶ ξυρᾶ Ἑλλάδα πᾶσαν,
Ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπονέμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίῳ περιθεῖναι,
Κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Διοσκουρίδου.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχας Δημαινέτη ἐκτὼ
Παῖδας, ὑπὸ σκιλῇ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.
Δάκρυα δ' οὐκ ἔρριξ' ἐπὶ πενθέσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
Μᾶνον, ἰὼ πάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Σιμωνίδε.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
Φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.
Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόνγε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχον,
Οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

Γαίτε.

Οἵδε τεσσαράκοντα, Σπάρτα πατρὶ, τοῖς σωφρείθμοις
Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσάμενοι,
Λυγκέας οὐ τρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρῶτον
Ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
Ἄρσενι δ' Οἰθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
Καρύατει, Θυρέα (Ζεῦ) Λακεδαιμονίων.
Εἰ δέτις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἴσῳ ἀπ' Ἀδράστε.
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Ἄδηλον.

Οὔνομά μοι. τί ᾧ τοῦτο; πατρὶς δέ μοι. ἐς τί ᾧ τοῦτο;
Κλεινὸς δ' εἰμὶ γένος. εἰ γὰρ ἀφαυροπάτε;

Ζή-

Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον; εἰ γὰρ ἀδόξως.
Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νυῶ; τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;
Ἄδηλον.

Θάψεν ὅμε κτείνας κρυπτὸν φόνον. εἰδέ με τύμβῳ
Δωρεῖται, τοίης αὐτιτύχοι χάριτος.
Ἄδηλον.

Ζωλὼ συλήσας, δωρῇ τάφον. ἀλλάμε κρύπτεις,
Οὐ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου.
Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων αὐτιτύχοισιν
Ζεῦ ξενίοις. οἱ δ' ὑπὸ γαῖ θέντες, ὄναιντο βίου.
Λεωνίδου.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ' ἠείφῳ; ἦρα συὰιμός
Ἐσὶ Δικαιοπόλιος; ἐσὶ Δικαιοπόλις.
Ἦχω τὸτ' ἐλάλησε παυσάτω. ἢ τόδ' ἀληθὲς
Κεῖνος ὅδ' ἐσὶν ἀνήρ; κεῖνος ὅδ' ἐσὶν ἀνήρ.
Ἀδέσποτον· οἱ δὲ, Νέρωνος.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
Διοδώρου.

Βάκχῳ, καὶ μέθῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείθους
Κεκροπίδῃ ὑπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω,
Ἐν πυρὶ τηλὼ ὀλίγῳ ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δ' ἦν Μένανδρον
Δίζηαι, δήεις ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.

Εἰς Σαρδαναπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄλεξε,
Τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντισι, ἴστις ὄνησις.

Καὶ

Καὶ γὰρ ἐγὼ ποιητὸς εἰμι, Νίνε μεγάλης βασιλεύσας.
Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
Ἦ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

Ἀγαθίε εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος σῶμα μὲν ἔχει νεκρόν.
Ὁ δὲ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ νεκρός ἐστι, καὶ τάφος.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι.
Οὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε. κακοὶ δέ, κακῶς ἀπόλοισθε.

Λεωνίδε εἰς τὸν αὐτόν.

Τλῆθι ἐπ' ἐμεῦ σήλῳ παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
Εἰπὼν, μήθ' ὅστις, μὴ τίνος ἐξεπάσας.
Ἢ μὴ τλῆθι παρέρπειν, τελέσας ὁδόν. ἢν δὲ παρέλθῃς
Σιγῇ, μήδ' οὕτως ἢν ἀνύεις τελέσας.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε.
Ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μή σε γελᾶν.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Καὶ νέκυς ὢν Τίμων ἄχρειος. σὺ δὲ δεινὲ πυλωρὲ
Πλούτωνος τάρβει Κέρβερε, μή σε δάκῃ.

Θεωδώρῳ τῷ ἄνθρῳ εἰς Μίμον.

Νηλειὴς ἀΐδης, ἐπὶ σοί δ' ἐγέλασσε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μυθολόγον.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ.

Ἄδηλον.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ.

Τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων, πολυΐσωρ θεῖος Ὅμηρος·
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐσὶν ὅδε.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν Θήβας προτέρας πρᾶκεινεν ἐν αὐλοῖς.
Θῆβαι δ' Πρόνομον, παῖδα τὸν Οἰνιάδα.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Λουκιανοῦ.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
Νηλεὴς αἶσα ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρα, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς ἀδέσποτον.

Γήραϊ, καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
Οὐδενὸς ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,
Τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἠρέμα τύμβον.
Εὗρον οἰζυρῆς τέρμα μόλις βιότου.
Ἠλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος. οὐ γὰρ ἔθνησκον
Πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην, ἀλλὰ ταφεὶς, ἔθανον.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Λεωνίδα.

Τίς, τίνος εὖσα γυνὴ, Παείλιν ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
Πριγῶ, Καλλιτέλευς. Καὶ ποδαπή; Σαμίη.
Τίς δέσε καὶ κτερέϊξε; Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
Ἐξέδοσαν. Θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; Ἐκ τοκετοῦ.
Εὖσα πόσων ἐτέων; Δύο, κ' εἴκοσιν. Ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
Οὐκ, ἀλλὰ ξιετῆ Καλλιτέλῃ ἔλιπον.
Ζώῃ σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
Καὶ σοὶ ξεῖνε πόροι πάντα τύχη τὰ καλά.

Φι-

Φιλίππᾳ.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
Λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
Θρῃῶσσ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. ἡ δὲ πάλαινα,
Οὔπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
Δακρυόεις αἰδὼ, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
Αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;
Πομπηΐᾳ νεωτέρᾳ εἰς Λαΐδα.
Ἢ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον αὐθήσασα,
Ἢ μουσῶν χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
Οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκσιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
Κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθούντων
Κνίσματα, καὶ μύσῳ λύχνον ἀπειπαμένη.
Ἀδέσποτον.
Εἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
Οὐδενὸς οὐδεμιῆς ἐδρακόμην θανάτου.
Ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε δινυσάμην ἐνιαυτὸς,
Σκήπωνι ξομεραὶ οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.
Ἀγαθίᾳ εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Εὐγενίαν.
Ταὶ πάρος αὐθήσασαν ἐν ἀγλαΐᾳ, καὶ ἀοιδᾷ,
Ταὶ πολυκυδίστᾳ μνάμονα θεσμοσυνᾶς,
Εὐγενίαν κρύπτει χθονίη κόνις, αἶσ' ἐπὶ τύμβῳ
Κείραντο πλοκάμους, Μῶσα, Θέμις, Παφίη.
Ἰουλιανῇ αἰγυπτίᾳ.
Οὔνομα μὲν, Καλή, φρεσὶ δὲ πλέον, ἠὲ προσώπῳ
Κάτθανε. φεῦ, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
Καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ παρομοίιος. ἀλλὰ σιωπᾷ
Μένῳ, τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοπάτη.
Τίς λίθος οὐκ ἐγάνυσσεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνῳ
Εὐρυβίης αἰδὼς ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων.

Εὐτολμίου.

Υἱέος ὠκυμόρου θανάτον πεφυζυῖα Μενίππου,
Κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν.
Οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
Ἀλλ' ἅμα καὶ θρηνῶν παύσατο, καὶ βιότου.

Ἄδηλον.

Τίπτε μάτην γοόωντες, ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
Οὐδὲν ἔχω θρηνῶν ἄξιον ἐν φθιμένοις.
Λῆγε γόων, καὶ παῦε πόσις. καὶ παῖδες ἐμεῖο
Χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Ἀμαζονίης.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Διοσκορίδου.

Δοῦλος ἐγὼ, ναὶ δοῦλος. ἐλευθερίῳδέ με τύμβῳ
Δέσποτα Τιμαίθη, τὸν σὸν ἔθου ζοφέα.
Εὐαίων', ἀσινῆ τεύχοις βίον. ὢ δ' ὑπὸ γήρως
Πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ δέσποτα, κοὐκ ἀΐδη.

Ἄδηλον.

Μαύνης οὗτος ἀνὴρ ὢ ζῶν ποτε. νυῶ ὃ τεθνηκώς,
Ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δυώατα.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

Εἰς Αἴαντα. Ἀσκληπιάδου.

Ἀδ' ἐγὼ ἀ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, χειραμύκα πλοκάμους,
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ἕνεκ' Ἀχαιοῖς
Ἀ δολόφρων ἀπάτα κρεῖσσον ἐμᾶς κέκριται.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀδέσποτον.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνε μοῖρα,
Αὐτᾷ χωσαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφεϊ.

Οὐ-

Οὐδ' γὰρ ἐνθνητοῖσι δωμήσατο καὶ μεμαῦῖα
Εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ἄπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
Ζωσὴρ. ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

Ἀδέσποτον εἰς Ἕκτορα.

Μή με τάφῳ σύγκλεινε τὸν Ἕκτορα, μήδ' ἐπὶ τύμβῳ
Μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον.
Ἰλιάς, αὐτὸς Ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλὰς, Ἀχαιοὶ
Φθίγοντες. τύτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.
Εἰδ' ὀλίγῳ ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, ὐκ ἐμὸν οἶχος,
Ἑλλήων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ῥχίε εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τὸ νέρθε, καὶ ὄνομα, κὴ χθόνα φώνει
Στήλη, καὶ ποίᾳ κηεὶ δαμεὶς ἔθανεν.
Γενήτωρ, Πείαμος. γᾶδ', Ἴλιον. ὄνομαδ', Ἕκτωρ·
Ὦ ξεῖν'. ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Τῷ αὐτῷ εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάθανεν, ὐδ' ἔτι χείρας
Ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ σωζαπώλετο. πατρίδες ἄρα
Ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

Παρμενίωνος εἰς τὸν αὐτόν.

Φθίθαι Ἀλέξανδρον, ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

ΕΙ' Σ ΙΑΤΡΟΥ̃Σ.

Ἄδηλον.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβῳ ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτῳ γεγαώς,
Πλεῖσα τρόπαια νίσων σήσας ὅπλοις ὑγιείης,
Δόξαν ἑλὼν πολλῷ οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ἰσιδώρᾳ.

Ἰξῷ, καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
Εὔμηλος λιπῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
Οὔποτε δ' ὀθνείῳ ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἔκητι.
Τοῦτο ξυφλὴ κείνῳ, τοῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνῃ.
Τρὶς ἓξ τεσσαρακοστὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύει,
Παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμους.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ.

Ἀγαθίᾳ σχολαστικῇ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάπνοον Ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
Ῥώμης καὶ Φαείης, ἥδε κέκευθε κόνις.
Ὤλετο φορμίγγων τερετίσματα. λῆξαν ἀοιδαὶ,
Ὥσπερ Ἰωάννᾳ πάντα συνολλύμενα.
Καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι
Τύμβον Ἰωάννας αὖθ' Ἑλικῶνος ἔχειν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
Γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ἐγὼ κύλικα.
Ἢ ἦ φιλάκρητος, ἣ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
Μύρεται, οὐ τεκέων ἀντεάνῳ πατέρι.
Ἐν ἦ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠείου, ὅττι τὸ Βάκχῳ
Ἄρμενον, οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεσι πάφῳ.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Πλάτωνος.

Ναυηγὸς πάφος εἰμὶ, σὺ δ' αὐτίον, ἐσὶ γεωργὸς·
Ὡς ἀλὶ, καὶ γαίῃ ξωὸς ὕπες· ἀΐδης.

Λεω-

Λεωνίδου.

Ναυηγὸς τάφος εἰμὶ Διοκλέος. οἶδ' ἀνάγονται,
Φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Πλάτωνος.

Πλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ γαῖαν.
Ἴστε ὃ ναυηγὸς σῆμα παρερχόμενοι.

Σπατυλλίε.

Γρωιέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλιτρύτε ἀπὸ κύμβης
Ζῶντα, τὸν ἀγκύσροις καὶ μεγέοντα λίνοις,
Ἐκ δεινοῦ τριχεία νότε κατέδυσε θάλατζα.
Ἔβρασε δ' εἰς προκάλλω πρωΐον ἰόνα,
Χεῖρας ἀποβρωθείτα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἶποι
Ἔμμεναι, οἳ μούνας αἷς ὀλεκόντο, φάγον;

Ἰουλιανῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνείοντες ἄῆται,
Ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμποείης.
Εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος. ἐκ δὲ θαλάττης,
Ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Φανέλλε.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλευ ἐχέτλῃ,
Εἴτι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
Ἢ πείρῳ γὰρ ἔνεσι μακρὸς βίος. εἰν ἁλὶ δ' ὅπως
Εὐμαρὲς εἰς πολιὼ ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

Λεωνίδε.

Οὐδ' εἴμοι γελόωσα καταρρήσειε γαλήνη
Κύματα, καὶ μαλακὼ φεῖκα φέροι ζέφυρος,
Νηοβάτην ὄψεσθε. δέδοικα γὰρ οὓς πάρος ἔτλην
Κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος.

Ἀντιπάτρε.

Ναυαγὸς τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
Ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

ΕΙΣ ΝΕΟΤΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ.

Παύλε Σιλεντιαρίε.

Ὦ ἕλος εἶχέ σε πασὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
Εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος Ἀνασασίη.
Σοὶ γονέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
Σοὶ τάχα καὶ πορθμὶς δακρυχέει νεκύων.
Οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διλώσας ἄγχι σωβίνε,
Ἀλλ' ἑκκαιδεκέτιν (φεῦ) κατέχει σε τάφος.

Ἰουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίε.

Ἄωρός ἐσι χάρων; πλέον ἤπιος. ἥρπασεν ἤδη
Τὸν νέον; ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
Τερπωλῆς ἀπέπαυσεν; ἀπεσυφέλιξε δ' μόχθων.
Οὐκ ἐνόησε γάμος; οὐδ' γάμων ἐδυσάς.

Παύλε Σιλεντιαρίε.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνοις σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
Εἰ καὶ ἐρικλαύτων τὴλ' ἔθαπες γονέων,
Πολλάσοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτὶ
Δάκρυα, δυσλήτῳ πενθεῖ δαπτομένων.
Πᾶσι γὰρ ἦθα λίλιω περιλημπός, οἷάτε πάντων
Ξωὸς ἐὼν κύρος ξωὸς ἐὼν ἔπαρος.
Αἶ, αἶ, λευγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
Μὴ δ' τεῆς ἥβης δύσμορε φεισαμένη.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΘΑΣ.

Φιλίππε.

Ἱππακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοτδυχέα κύρτον,
Ἦλυθεν εἰς δρυμὸς αἰθοφυεῖ πτέρυγι.
Λίεὶ δ' ἐκμελετᾷ ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινὸν,

Οὐδ'

Οὐδ' ἀν' ὄρη λήθω ἤγαγεν οὐνόματος.
Ε'δραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς ἐείζων,
Τίς φθιῶται δωίαται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
Ο'ρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν· ἐς ὄ σὲ Καῖσαρ,
Νωῖ ἀκέλευσος ἅπας ὄρνις ἀναπρέπεται.

Εἰς τέττιγα Μελεάγρε.

Α'χήεις τέττιξ δροσεραῖς ταγόνεσι μεθυθεὶς,
Α'γρονόμον μέλπεις μῶσαν ἐρημολάλον.
Α'ηρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις τριονώδεσι κώλοις
Αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
Α'λλὰ φίλος, φθέγγε τὶ νέον, δενδρώδεσι νύμφαις
Παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον.
Ο'φρα φυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀρέσσω,
Ε'νθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

Τῷ αὐτῷ εἰς Α'πείδα.

Α'κεὶς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παραμύθιον ὕπνε,
Α'κεὶς ἀρπαίη, μῶσα λιγυπτέρυγε.
Αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθεινὸν,
Ε'κπρέπουσα φίλας ποσὶ λάλοις πτέρυγας.
Ω'ς με πόνων ῥύσαιο παναχρύπνοιο μελίμνης,
Α'κεὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλανον.
Δῶρα δέσοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθεινὰ δώσω,
Καὶ δροσερὰς τόμασι χιζομένας ψεκάδας.

ΕΙ' Σ ΠΟΙΗΤΑ' Σ.

Α'ντιπάτρε εἰς Ο'μηρον.

Η'ρώων πήρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων θ' ἱστορίαν,
Ε'λλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
Μουσῶν φέγγος Ο'μηρον, ἀκήρατον τέμα κόσμε
Παντὸς, ἀληθείη ξεῖνε πέπευθε κόνις.

Εἰς

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε θεῖος Ὅμηρος, ὃς Ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
Θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

Τῷ αὐτῷ εἰς Ἡσίοδον.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον καὶ κόσμον ἀοιδῆς
Ἀσκραῖον γενεὴ Ἡσίοδον κατέχω.

Ἴωνος εἰς Εὐριπίδην.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου. ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ Μακεδών. ἣ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' Ἑλλάδος ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλεῖσα δὲ μύσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐς Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τῷδε·
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆ.

Ἐσβέθης γηραιὲ Σοφόκλεες, αὖθος ἀοιδῶν,
Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Ἀντιπάτρου εἰς Ἀνακρέοντα.

Ὦ ξεῖνε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
Σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Πινυτῆς εἰς Σαπφώ.

Ὀστέα μὲν χὴ πωφὸν ἔχει τάφος ὄνομα Σαπφοῦς.
Αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥῆσιες, ἀθάνατοι.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτῳ ὑφεδύσατο σιγλῷ.
Φεῦ, τὸ καλὸν μύσης βάρβιτον ἠρέμεει.
Ὤλετο Γραμματικῆς ἱερὴ βασις. ἀμφιρύτη Κῶς,
Καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει.

Εἰς

Ἀντιπάτρου εἰς Σαπφώ.

Οὔνομά μοι Σαπφώ. τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδῶν
Θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδας.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολλὼ χρόνον, αὖερ ἔτικτεν
Ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἑτέων,
Τὸν Κρατερὸν σοφίῃ τε καὶ ὄνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
Κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
Εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης
Μέμφεο, βουλομένης Κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ.

Ἀδέσποτον.

Υἱὲ πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἴσθι τὸ δίκαιον.
Ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Φιλίππου.

Λατύπος Ἀρχιτέλης Ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
Χερσὶν ὀϊζυραῖς ἁρμολόγησε τάφον,
Αἰ, αἰ, πέζον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
Ἀλλ' ἑτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
Φεῦ· σήλη, φθιμένῳ κῦφα μένε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ,
Ὅντως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Ἀντιπάτρου εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
Ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
Υἱὸν ἀρίστωνος. τὸν, τις καὶ πλόθι ναίων
Τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς

Τῦ αὐτῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰτὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνος εἶπὲ,
Ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;
Ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὄλυμπον
Εἰκών. σῶμα δ' γῆ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει.

Διογένους Λαερτίυ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς, εἰμὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φῶσε Πλάτωνα,
Ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἡμέσατο;
Καὶ γὰρ ὁ τῆδε γεγὼς Ἀσκληπιὸς ἐστὶν ἰητὴρ
Σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

Εἰς Διογένη τὸν κυνικά.

Τὸν κυνικὰ Διογένη νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
Γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκυνίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπὲ κύων, τίνος ἀνδρὸς ἐφεσὼς σῆμα φυλάσσεις;
Τῦ κυνός. Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;
Διογένης. Γένος εἰπέ; Σινωπεύς. Ὃς πίθον ᾤκει;
Καὶ μάλα. νῦν δ' θανὼν, ἀστέρας οἶκον ἔχει.

Ἀντιπάτρυ εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένευς τόδε σῆμα σοφῦ κυνός. ὅς ποτε θυμῷ
Ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.
Ὦ μία τὶς πήρα, μία δίπλοὶς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
Σκίπων, αὐτάρκης ὅπλα σαοφροσύνης.
Ἀλλὰ τάφυ τῦ δ' ἐντὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ Σινωπεὺς
Ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν ἀΐδῃ.

Εἰς Θαλῆν.

Ἦρ' ὀλίγον τὸ σῆμα. τὸ δ' κλέος ὐρανόμηκες
Τῦ πολυφροντίσυ τῦ δ' Θάλητος ὄρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον Ἤλεῖε ζεῦ,
Τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίυ.

Αἰ-

Αἰνέω, ὅττι μὴν ἐγγὺς ἀπήγαγες. ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,
Οὐκ ἐθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδυνάτο.

Διογενὴς Λαερτίυ εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
Τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἥψατο Πυθαγόρη;
Ἀλλ' ὅταν ἐφηθῇ τι, καὶ ὀπτηθῇ, καὶ ἁλιθῇ,
Δὴ τότε καὶ ψυχῶ μὴ ἔχον, ἐθίομεν.

Εἰς Ε'πίχαρμον.

Εἴτι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἥλιος ἄστρων,
Καὶ πόντος ποταμῶν μεῖζον' ἔχει δυνάμιν.
Φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν Ε'πίχαρμον,
Ὃν πατρὶς ἐσεφάνωσ' ἅδε Συρακοσίων.

Εἰς Ζωΐωνα τὸν Ε'λεάτην.

Ἤθελες ὦ Ζωΐων καλὸν, ἤθελες ἄνδρα τύραννον
Κτείνας, ἐλκῦσαι δυλοσύνης Ε'λέαν.
Ἀλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
Κόψε. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γὰρ, οὐχὶ σέ.

Εἰς Κράτητα, ὁμοιόπτωτον τῷ εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μυσῶν
Σεμνὰ ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰουλιανοῦ εἰς Πύρρωνα σκεπτικὸν, ἀμοιβαῖον.

Κάτθανες ὦ Πύρρων; Ε'πέχω. Πυμάτῳ μετὰ μοῖραν
Φῆς ἐπέχειν; Ε'πέχω. Σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Λεωνίδα εἰς Δημόκηπον.

Πλοῦτον δέξο μάκαρ Δημόκηπον. ὥς κεν ἀϋτάσων
Αἰεὶ ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ.

Ἀγαθῶν.

Εἰς εἰκόνα Γαβελήλου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ· Λεοντίου σχολαστικοῦ.

ΚΑὶ φαέθων γραφίδεσιν ἔχει τύπον, ἀλλὰ χαράσσει
Ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
Καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει Γαβελήλιε τέχνη,
Ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

Θεαιτήτου.

Τῦπον Ἰουλιανὸν, νεμικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
Ῥώμη καὶ Βερόη. πάντα φύσις δυνάται.

Μηδοδώρου.

Αὐτὸν Ἰωαννίνην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμὸς,
Εἶπεν ἀναβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων.

Ἀπολ-

Ἀπολλωνίδου.

Εἰ τοσσὸν Λέων λάχεν αὐτίος Ἡρακλῆϊ,
Οὐκ ἰῶ Ἀλκίδεω τῦτο τὸ δωδέκατον.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ.

Εἰς Δρομέα. Ἄδηλον.

Λάδας τὸ σάδιον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
Δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷος ἑὴς φύγων ἀτὸν ὑπλώεμον ἔμπνοε Λάδα,
Θυμὸν, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
Τοῖον ἐχάλκευσε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
Εἴδωλον, Πισαίᾳ φροσδοκίῃ σεφάνᾳ.
Πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν, ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἄθμα
Ἐμφαίνει κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
Πνεύσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος. οὐδὲ καθέξει
Ἁ βάσις. ὦ τέχνη πνεύματος ὠκυτέρα.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Πεισιστράτε.

Τεὸς μὲ τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
Δῆμος Ἐρεχθειδῶν, καὶ τεὸς ἐπηγάγετο,
Τὸν μέγαν ἐν βελῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
Ἠθροισα, πορφύρῳ τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
Ἡμέτερος γὰρ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἰῶ πολιήτης,
Εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπωκίσαμεν.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης. Ἀσκληπιάδου.

Κύπριδος ἄδ' εἰκών. φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας
Δισάζω, πορφύραν φῇ τις ὁμοιοτέραν.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Παύλε σιλεντιαρίε.

Ὄμματα μὲν κύρης μόλις ἡ χαφὶς, ὅτε ϑ' χαίτιλω,
Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
Εἴτις μαρμαρυγλῶ δμώαται φαεθοντίδα χράψαι,
Μαρμαρυγλῶ χράφει καὶ Θεοδωρεάδος.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Εἰς τὸ τῦ Διὸς ἄγαλμα. Φιλίππε.

Ἦ ϑεὸς ἦλθ' ἐπὶ γλῶ ἐξ οὐρανῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία ἢ σύγ' ἔβης τὸν ϑεὸν ὀψόμενος.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
Μῶμος. ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ.

Εἰς τλω Μύρωνος βουῦ.

Βοίδιόν εἰμι Μύρωνος. ἐπὶ σήλλιω δ' ἀνάκειμαι.
Βυκόλε, κευτήσας εἰς ἀγέλλιω μ' ἄπαγε.

Ἀνακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

Βυκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
Βοίδιον ὡς ἔμπνουν βυσὶ σιωεξελάσῃς.

Εὐλύκε εἰς τὸ αὐτό.

Ἦ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοὶ τᾷδ' ἐπίκειται
Ἔκποθεν, ἢ ψυχλῶ εἶδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τῦ αὐτῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τῦτο Μύρων. οὐκ ἔπλασα ταῦρον
Ταὶ δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκὸν ἀπεπλασάμλω.

Λεωνίδε εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέ με Μύρων. ἐψεύσατο. βοσκομέναν δὲ,
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

Ἀν-

Α'ντιπάτρε Σιδωνίε εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμή μ' ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρα,
Α'λλαις αὖ νεμόμαν βασὶν ὁμᾶ δάμαλις.

Τᾶ αὐτᾶ εἰς τὸ αὐτό.

Μόχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε ϗ μυκᾷ;
Α' τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α' μόλιβος κατέχει με, κἀ λίθος εἵνεκα δ' αὖ σεῦ
Πλάσα Μύρων, λωτὸν κὴ θεῖον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α' δάμαλις (δοκέω) μυκήσεται. ἰὼ ϗ βραδυπνοᾶ,
Χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

Α'ντιπάτρε.

Α' δάμαλις (δοκέω) μυκήσεται. ἦρ' ὁ Προμηθεὺς
Οὐχὶ μόνος, πλάττεις ἔμπνοα κὴ σὺ Μύρων.

Α'δηλα.

Βοῶν ἰδίαν ποτὲ βασὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα.
Εὗρε μέλις δ' αὐτίκα, τὰς βόας ἐξελάσας.

Τᾶ αὐτᾶ.

Α' βοῦς ἃ τίκτασ', ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῶν.
Α' ϗ Μύρωνος χειρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.

Τᾶ αὐτᾶ.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα, λάλησεν αὖ ἡ χερὰ βᾶς.
Εἰ οἱ σπλάχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

Α'ντιπάτρε εἰς τὸ αὐτό.

Πικτόν μοι τίς ἄροτρον ἐπ' αὐχέι, κὴ ρυγὰ θέσθω.
Εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο Μύρων, ἀρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίε τᾶ Βιθυνᾶ.

Ἢν μ' ἐσίδῃ μόχος, μυκήσεται ἰὼ δέγε Ταῦρος,
Βήσεται. ἰὼ ϗ νομεὺς, εἰς ἀγέλιν ἐλάσει.

Τῦ αὐτῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὧδε Μύρων μ' ἔσησε τὸ βοίδιον. οἱ δ' νομῆες
Βάλλυσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκε ἀργενταρίε.

Βυκόλον ἰὼ ἐσίδῃς ἢ ἐμὸν ξυνέ, τῦτ' ἔπος αὐτῷ
Εἰπὲ, ὅθ' ὁ πλάσης ὧδε μ' ἔδησε Μύρων.

Τῦ αὐτῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταὶ βοιῶ ταὶ δ' ὁ Μύρων ξεῖν' ἔπλασεν. ἰὼ ὅδε μόχος
Ὡς ζῶσαν σαίνει μητέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διοκλείδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι. ἔστι γὰρ ἄπνους.
Ἀλλά σ' ὁ βυπλάσας ἐξαπάτησε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο Μύρων δαμάλει παρακάτθανε μόχος ἀληθεὶς,
Καὶ γάλα πισδίων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, ὁ Μύρων πλάσας σε ἔφθασας. ἀλλά σε χαλκὸς
Πειν ψυχρὸν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν, μέγα σ' ἔπαφε τέχνη,
Βυκόλε· τὴν ψυχρὸν ὡ προσέθηκε Μύρων.

Ἰυλιανῦ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὸ αὐτὸ τῦ αὐτῦ.

Ἦ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
Χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῦ αὐτῦ.

Πλάσα Μύρων, σεῖο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλαύνων.
Χαλκῆν δ' ψαύσας, φὼρ κενὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῦ αὐτῦ.

Εἰσορόων με λέων. χαίνει σόμα. χερσὶ δ' ἀείρει
Γειτόνος ζεύγλην, ἀρχεπόνοις κορυφῆν.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτὸ τῦ αὐτῦ.

Τλῆθι Μύρων (τέχνη σε βιάζεται) ἄπνοον ἔργον.
Ἐκ φύσεως τέχνη. οὐ γὰρ φύσιν εὕρατο τέχνη....

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς τὰς ιβ'. ἄθλας τῦ Ἡρακλέους. Ἄδηλον.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βεβαρὼν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρῃ.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς, Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
Πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον, Αὐγείᾳ πολλὼ κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον, ἐκ Κρήτης ὑπερήνορα ἤλασε ταῦρον.
Ἔνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρύονα, δέκατον, βοὰς ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείης.
Κέρβερον ἑνδέκατον κὺν ἀνήγαγεν ἐξ ἀίδαο.
Δωδέκατον δ' ἐκόμισεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Τὸ τρισκαιδέκατον, ποῖον λυγρὸν ἔχεν ἄεθλον;
Μυνουχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κύρας.

Φιλίππε εἰς τὸ αὐτό.

Ὤλεσα τὸν Νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρῃ,
Καὶ ταῦρον· κάπρε δ' ἀμφετίναξα γενύῃ.
Ζωστῆρ' ἐλκύσας, πώλες Διομήδεος εἷλον.
Χρύσεα μῆλα κλάσας, Γηρυόνῃ ἔλαβον.
Αὐγείαν ἐδάλῳ. νεμέας οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις·
Κέρβερον ἠγαγόμην. αὐτὸς Ὄλυμπον ἔχω.

Εἰς τὸν Ἡρακλέα, καὶ Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
Καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος εἰργάσατο;
Ἔμψυχον τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
Καὶ φείπω κρατερὸν ἢ θρασυὶ Ἡρακλέϊ.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων.
Ἰδνωθεὶς ᾖ, δοκεῖ καὶ σοναχὰν ἰέναι.

Εἰς ἄγαλμα τῆ αὐτῆ. Γεμίνε.

Ἡράκλες, πῆ σοι πτόρθος μέγας, ἢτε Νέμειος
Χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
Πῆ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατφῆ;
Λύσιππος, χαλκῷ δ' ἐγκατέμιξ' ὀδυίλω.
Ἄχθη γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς ᾗ σ' ἔπεισεν;
Ὀ πτερόεις. ὄντως εἷς βαρὺς ἄθλος, ἔρως.

Φιλίππε εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις
Ἄμμασιν ἠερίῳ κλίμακα μησάμενος.
Εἶλεν ἂν ἄσυ βίῃ καὶ ὑπὲρ μόρον· αἶδετο γὰρ ῥὰ
Καὶ σκηπτὸς Κρονίδᾳ τῶιον ἐλεῖν φρόμαχον.

Ἰουλιανῆ εἰς Ἴκαρον.

Ἴκαρε χαλκὸς ἐὼν, μιμνήσκεο, μὴ δέσε τέχνη,
Μή δ' ἀπάφῃ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον.
Εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσι θαλάσσης,
Πῶς ἐθέλεις πτηῶναι χάλκειον εἶδος ἔχων;

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτε. Γλαύκε.

Καὶ ἢ ἀπὸ Τριχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
Τόνδε Φιλοκτήτῃ ἔγραφε Παῤῥάσιος.
Ἔντε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποικεῖ
Δάκρυ, καὶ ὁ ξύχων ἐντὸς ἔπεσι πόνος.
Ζωογράφων ὦ λῶστε σὺ μὲν σοφός. ἀλλ' ἀνάπαυσαι
Ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

Εἰς

Εἰς Ἀλέξανδρον. Ἄδηλον.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρε, καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος. τίν' ὁδὶ χαλκὸς ἔχει δυνάμιν;
Αὐδάσοντι ἔοικεν ὁ χάλκιος, ἐς Δία λεύσων.
Γαῖ ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' Ὄλυμπον ἔχε.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον, ἐκ δὲ λίθοιο
Ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.
Ἰταλιανῇ αἰγυπτίῃ εἰς τὸ αὐτό.
Δυσλύτου Νιόβης ὁράας παναληθέα μορφὴν,
Ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων;
Εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν σὺν ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνῃ
Μέμφεο. θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

ΠΑΤΡΑΔΑ ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ.

Ὡς Παρὰ τῷ Πανί.

Ἀχὼ φίλαμοι, συγκαταίνεσόν τι. τί;
Ἐρῶ Κορίσκας. ἃ δὲ μ' οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
Πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. φέρει.
Τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
Καὶ πίσιν αὐτᾷ κερμάτων τι δός. τὺ δός.
Ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθι τυχεῖν; τυχεῖν.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ, ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος. Διοτίμου.

Ὡς πρέπει, Ἄρτεμίς εἰμ· εἰδ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκοῦς
Μανύει Ζηνὸς, κοὐχ ἑτέρα θύγατρα,
Τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθενίας. ἢ ῥάκεν εἴποις,
Πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾶδε κωμαγέσιον.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσείδεν;
Ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσσην εἰργάσατο;
Πραξιτέλης χειρῶν ὅδε πᾶς πόνος. ἦ τάχ' Ὄλυμπος
Χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ Κύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πᾶ γυμνὰ εἶδέ με Πραξιτέλης,

Εὐλώτα εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο σαοφρονέοις, εἶπον ἰδοῦσαι
Τὰν Κνιδίαν, ἀδίκως φεύγα μεμφόμεθα.

Ἀντιπάτρα Σιδωνίτα εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὰ εἶδε Πάεις με, καὶ Ἀγχίσης, καὶ Ἄδωνις·
Τὰς ξείνας οἶδα μόνας. Πραξιτέλης ὑπόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς ἐν Ἀθήναις Ἀθηνᾶν.

Ἀφροσυνᾶς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος,
Καὶ λέξεις, αἰνῶ φεύγα τᾶς κείσεως.
Ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τᾶτο βοήσεις,
Ὡς βάτις ὁ Πάεις τλήδε παρεξόχασεν.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην. Λεωνίδα.

Ἄρεος εἶτεα τεῦπα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια
Ἐνδέδυσαι, κενεὸν τᾶτο φέρουσα βάρος;
Αὐτὸν Ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας. εἰ δὲ λέλειπται
Καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀδέσποτον.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν εἶνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις ὅπως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος αὐτίον αἴρεις;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Α'ντιπάτρ Σιδωνίε εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομένην
ἀπὸ θαλάττης.

Τὰν αὐαδυομένναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάττας
Κύπριν Α'πελλείε μόχθος ὅρα γραφίδος.
Ὡ̓ς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
Ε'κθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων,
Λύται νιν ἐρέσσιν, Α'θηναίη τε, καὶ Η'ρη,
Οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἰουλιανῦ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτήν.

Α'ρτι θαλασσαίης Παφίη πρὸκυψε λοχείης,
Μαῖαν, Α'πελλαίῳ δύραμένη παλάμῃ.
Α'λλὰ πάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μήσε διίνη
Α'φρὸς ἀποσάζων, θλιβομένων πλοκάμων.
Εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
Τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐλπίσατο.

Φιλίππε εἰς Α'φροδίτην ὡπλισμένην.

Κύπρι φιλομειδὴς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
Δαίμονα τοῖς πολέμων ἐσεφάωσεν ὅπλοις;
Σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος;
Καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
Ε'ς τί ἢ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκτόνα; μὴ θρασὺν Α'ρη
Συλήσασ' αὐχεῖς, Κύπρις ὅσον δύναται;

Μαικίε εἰς ἄγαλμα ἔρωτος δεδεμένε.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιχθεὶς χέρας ἄχριτε δαῖμον,
Κλαῖε μάλα, σάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
Σωφροσύνας ὑβριστὰ, φρενοκλόπε, λῃστὰ λογισμῶν,
Πανὸν ψυχὰς πῦρ, ξανθὲ ἀόρατον, Ε'ρως.
Θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς ἄχριτε δεσμός.
Ὦ̓ σφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
Ο'ὐ γὰρ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
Α'θρει νιν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

Σεκύνδε εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βελαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
Ὅπλα φέρεσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα;
Τύμπανα, καὶ θύρσον Βρομίε, Ζηνὸς δ' κεραυνὸν,
Ἀσπίδ' Ἐνυαλίε, καὶ κόρυν ἠὲ μόνον,
Φοίβε δ' εὔτοξον φαρέτρην, Ἀλίε δ' τρίαιναν
Καὶ θεσπαρῶν χειρῶν Ἡρακλέες ῥόπαλον.
Τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἵλε,
Τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλήϊσατο;

Εἰς ἐλλιν Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷτε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμεφ' ὄντι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Μάγνε ἰατρὲ εἰς εἰκόνα Γαλινε.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτὰς διὰ σεῖο Γαληνὲ,
Δέχνυτο μὲν θνητὰς, ἔξεφε δ' ἀθανάτας.
Χήρωσεν δ μέλαθρα πολυκλαύτε ἀχέροντος;
Σῇ παιωνίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ.

Εἰ ἄγαλμα τῦ καιρῦ. Ποσειδίππε.

Τίς πόθεν ὁ πλάσης; Σικυώνιος. Οὔνομα δή τις;
Λύσιππος. Σὺ δ τίς; Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; Ἀεὶ δρομάω. Τί δ ταρσὸς;
Ποσὶν ἔχεις διφυεῖς; Γ' πταμ' ὑπλωέμιος.
Χειρὶ δ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; Ἀνδράσι δεῖγμα,
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
Ἦ δ κόμη, τί κατ' ὄψιν; Ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι:
Νὴ Δία; τἀξόπιθεν ὦρος τί φαλακρὰ πέλει;
Τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντα με ποσσὶν,

Οὔτις

Οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ὀξόπιθεν.
Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίῃ.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ.

Κλαυδιανῦ εἰς κρύσταλλον ἐντὸς ὕδωρ ἔχοντα.

Εἶπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ·
Τίς πῆξεν; Βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; Νότος.
Πλάπωνος εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένῃ.
Εἰκόνα πεύκε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν Ἴασις,
Ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
Καὶ πάχα καὶ ἀπέφυγε τὰ βοίδια. νυῶ δὴ κρατεῖται
Τῇ χρυσῇ μαίδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.
Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.
Πλάπωνος Νεωτέρου.
Ἀ λίθος ἐξ' ἀμέθυσος. ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
Ἢ πιθέπω νήφειν, ἢ μαθέπω μεθύειν.
Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ. Οἰνομάου.
Ἐν κυάθῳ τὸν ἔρωτα τίνος χάριν; ἀρκεῖτον οἴνῳ
Λοῦσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ.

Πλάπωνος.

Αἱ χάριτες λύσαντο. ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
Δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ τοῖον Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρειὰ
Τοῖον ἐτόλξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λεσάμενη.

Εἰς τὸ λοετρὸν Μαείας.

Τῆς Μαείης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε Μῶμος,
Εἰπών, ὡς Μαείλιε, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Κύ-

Κύρα ποιητῆ εἰς ἕτερον

Κύπεις σωὶ χαείπασι, χὴ ἰήϊι χρυσοβελέμνῳ,
Ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις,
Δεῖξεν Ἀλεξάνδρῳ, χὴ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων,
Ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ.

Εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν Ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ
κεραυνῷ κατεφλέχθη. Πομπηίου.

Ῥώμη παμβασίλεια, τὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος ἀ δυνάσται.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον πωθασί. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Καρδαλέους δίζεσθε δόμους λῃστορες ἄλλους·
Τοῖσδε γάρ ἐσι φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς εἰκόνα Ὁμήρου.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσι χαράξας
Ἢ τίς ὁ τλὼ δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
Οὐκ ὄνομ' ἀείσκω σαφὲς, οὐ πόλιν· ἀρὰν Διὸς,
Μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχοι;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
Οὐ Κολοφὼν τραφερῆς ἄστρον Ἰωνίης.
Οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος ἐΰπορος, οὐ Κύπρος ἀγνὴ,
Οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάτρη,

Οὐκ

Οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, Κυκλωπείη τε Μυκήνη,
Οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄσυ παλαιγόνων.
Οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἑ μῶσαι
Πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

Ἀντιπάτρε εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφὼν, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφὼν, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χίος ἔφυς; οὐ φημι. τί δαί, Σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.
Κύμη δ', ἢ Κολοφών, πατρὶς Ὁμήρῳ σέθεν;
Οὐδετέρη. Σαλαμὶς ἦ τεὴ πόλις; Οὐδ' ἀπὸ ταύτης
Ἔξεφυν. Ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας.
Οὐκ ἐρέω. Τίνος ἤ ῥά; πέπεισμ' ὅτι πάτρηθεν εἰπών,
Ἔξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

Ἄδηλον.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γήσιος, οὐ κρονίδης.

ΕἸΣ ΕἸΚΌΝΑΣ Ρ̓ΗΤΌΡΩΝ.

Θωμᾶ σχολαστικοῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μούσαι
Πάντων ῥητόρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
Σεῖο πόνους φιλέω Δημόσθενες. εἰμὶ γὰρ λίαν
Καὶ φιλαρεταίδης, καὶ φιλοθουκυδίδης.

Παλλαδᾶ εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σε τὸν ἀ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
Σιγᾷς; ἀ λαλέεις; ὐδὲν ὁμοιότερον.

Ε';

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαείνῳ
Ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀφροσύνη
Εἰς ἄγαλμα Ἀεισείδῃ τῷ ῥήτορος.
Νεῖκος Ἀεισείδης Ἰάδων κατέπαυσε πολίων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης ἔχον ὑπὲρ γενεῆς.
Φασὶ γὰρ πᾶσαι, Σμύρνη τέκε θεῖον Ὅμηρον,
Ἢ καὶ Ἀεισείδῃ ῥήτορα γειναμένη.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ.

Εἰς κωνωπεῶνα. Ἄδηλον.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐσι, περισφίγξαι πεπεμωῶν
Ἔνθεα, καὶ ταχινὰς σύνδοθεν ὀρταλίχας.
Αὐτὰρ ἐγὼ σεύειν ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
Ἔνδοθεν, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ἐπειγομένας.
Οὐδέ με τίς λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο κώνωψ,
Ἢ μετέρης διαδὺς πλέγμα λινοσασίης.
Ὄρνεά πε σώζω, μερόπεσσι δ' ἕκτορα φυλάσσω.
Ἦ ῥα τὶς ἡμείων ἐσὶ δικαιότερος;

Παύλε Σιλεντιαρίε εἰς πάβλαν.

Ἑζόμενος μὲν πῆδε παρ' ὐλαΐγγι τραπέζῃ,
Παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.
Μήτε δ' νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθείς,
Ἄχνυσο, τλῶ ὀλίγῳ μεμφόμενος βολίδα.
Καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος ἐξφαίνεται ἀνδρός.
Καὶ κύβος ἀγγέλλει βυθὸς ἐχεφροσύνης.

Ἀδέσποτον.

Χαλκοτύπος τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
Τήγανον. οὐκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

ΕΙ'Σ ΦΙΛΟΣΟ'ΦΟΥΣ.

Εἰς αὐδειάντα Πυθαγόρα. Γ'αλιανῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
Η"θελεν ὁ πλάστης Πυθαγόρᾳ τελέσαι,
Ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνὴν
Ε"νθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρᾳ ὁ Ζωγράφος. ὃν μετὰ φωνῆς
Εἶδες ἄν, εἴγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σεῖο πολυκλύστοιο τύπον στήσαντο Χερωνεῖ
Πλούταρχε, κρατερῶν ἡγέες Αὐσονίων.
Ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ε"λληνας ἀείσας
Ρ'ώμης δ'πολέμοις ἥρμοσας ξυναέταις.
Ἀλλὰ τεῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
Οὐδὲ σύγ' ἂν γράψαις. ἀ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου. Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖγε ποιῶν Λύσιππε γέρον Σικυώνιε πλάσα,
Δείκελον Αἰσώπου στήσαο τῷ Σαμίῳ
Ε'πτὰ σοφῶν ἔμφρονα, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκῃ
Ε"μβαλον, ἀ πειθὼ φθέγμασι τοῖς σφετέροις.
Ὃς ἦ, σοφοῖς μύθοις, ἠδ πλάσμασι καίρια λέξας,
Παίζων, ἐν ἀσκῇ πείθει ἐχεφρονέειν,
Φθόκτον δ' ἡ τριχεῖα παραίνεσις. ἡ Σαμίου ἦ,
Τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΕΚΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Εἰς τὰς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινοπόλεως στήλας τῷ ἀθλητῇ.

Εἰς Πορφύριον.

ΠΑντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται. ἀλλ' ἐπὶ μύνοις
Πορφυρίου καμάτοις, ἕλκεται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίιον ἰσιοχῆι,
Εἴθε καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
Ὄγκον ὁμῶς καὶ κάλλος. ὅπερ φύσις οὐ τελέσσα,
Ὤμοσεν, ὠδίνειν δεύτερον οὐ δυνάμαι.
Ὤμοσεν ὀρκοις ὑπὸ χείλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
Πρώτῳ, καὶ μούνῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς Καλλιόπιον.

Πρεσβυτέρης κῦρος μὲν ἐὼν, πρέσβυς δέ τε κῦρος
Νικᾶς, πεθείππων κέντορας ἀθλοφόρων.
Ἐξ δ' ἐτέων αὐύσας δεκάδας, στήλῃσι ἐπὶ νίκαις
Εἵλες Καλλιόπα, νόμματι λοιβαίης,

Ὄφρα

Ὄφρα μενοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αἰθέτοι εἴη
Ὡς κλέος ἀθανάτου, καὶ δέμας ἀθανάτου.

Εἰς Φαυστῖνον.

Πείνσε νέον Φαυστῖνε, νέος πεφόβητο γερόντων.
Νεῶ δέ σε πρεσβυγενῆ, κάρτος ἔφριξε νέων.
Δεύτερα δ' εὕρετο πάντα τεὸς πόνος. ὅς σε γεραίρει
Πρέσβεα ἐν ἠθέοις, ἐν δ' γέρουσι νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον ἀΐδος εἴσω,
Ὤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἰωιόχων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀντολίης, δυσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου,
Σὸς δρόμος ὑψιφανὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρους,
Ἄφθιτε Κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μήτις ἐνίσσῃ.
Τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πόλις ἰωιοχεύειν,
Ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπέβυσε φύσις.
Ἔνθεν ἑῶν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
Ὄφρα μὴ λήθῃ καὶ χρόνος ἀμφιβάλῃ.
Ἀλλὰ μενοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δ' σαδίοις, ἐσομένοις δ' φάτις.
Καίτις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἰωιοχήας,
Οὐ βίαν προτέρων, ἣν μιν ἴδεν, γενεῖ.

Εἰς Πορφύριον, μέρος Βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου,
Καλῶς ἐπύρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφύριος, τοθαῦμα δῆμος Βενέτων.
Νικῶν γὰρ ἵππος πάντα γῆς διφρηλάτην,
Ἄνεισιν, ὡσ' αὖ καὶ σὺν ἡλίῳ δρόμοι.

Εἰς

Εἰς Φαυσῖνον, μέρος Πρασίνων.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργῷ τῇ δόμῳ.
Εἰ μὴ γὰρ ἐστέγασο χαρτερᾷ σκέπῃ,
Πρὸς ἄστρα ἂν ὦρτο Φαυσῖνος τρέχων,
Ὡς ζῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πεὶν Πρασίνων,
Ἄρον στέγος γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΩ ΗΛΙΩ, ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ.

Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
Τόνδε Ρόδου ναέται δωρείδος Ἀελίε,
Χάλκεον, αἰνίκα κῦμα κατδυάσσαντες Ἐνυοῦς,
Ἔσεφαν πάτραν δυσμενίων ἐπάρων.
Οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἄθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ
Ἄβρὸν ἀδηλώτῳ φέγγος ἐλευθερίης.
Τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀριζηλοῖσι γενέθλης,
Πάτριος ἐν πόντῳ, καὶ χθονὶ κοιρανίη.

Ἰουλιανῦ εἰς ἁλιέα.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον· ἁ γὰρ ἀείρει
Γῆρας ἀκοντιστῷ μόχθον ἐκηβολίης.
Ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅττι θαλάσσης
Δῶκεν ἔχειν Κινύρᾳ γῆρας ἐλευθερίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ.

Νικοδήμῳ Ἡρακλεώτῃ παίπα.

Πηνελόπη, τόδέ σοι φᾶρος, καὶ χλαῖναν Ὀδυσσεὺς
Ἤνεγκεν δολιχῷ ἐξανύσας ἀτραπόν.

Ἀλ-

Α'λλο.

Τὸν ξαγόπουν ἐμὲ Παῦα φίλον βρομίοιο, κὴ ἰόν
Α'ρκάδος, αὐτ' ἀλκᾶς ἔγραφεν Ω'φελίων.

Α'λλο.

Πραξιτέλης ἔπλασε Δαναΐδων κὴ φάρεα νυμφῶν
Λύγδινα, κὴ πέξης Πᾶνά με Πεντελικῆς.

Α'λλο.

Κύπρι δι κουροξόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
Χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.

Α'λλο.

Αἰθομενᾶις ὑπὸ δασὶν ἐν α'ρυχώρῳ πατρὸς οἴκῳ,
Παρθένον ἐκ χειρῶν ἠγαγόμην Κύπριδος.

Α'λλο.

Α'σκανίη μέγα χαῖρε καλὴ, κὴ χρύσεα βάκχα
Ο'ργια, καὶ μύσαι πρόκειτοι εὐΐεω.
Ο'πως αὐτισρέφονται ταῦτα, παράδειγμα,
Εὐΐεω πρόκειτοι μῦσαι καὶ ὄργια βάκχου
χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' Α'σκανίη.

Α' Π Ο' Γ Ε Ω Ρ Γ Ω̃ Ν.

Φιλίππα.

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα, κ' ὠλεσίβωλον
Σφῦρην, κὴ γαμψὰς πυρολόγας δρεπάνας.
Καὶ ξιβόλας ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἰσοβόλων τε
Συὼ γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν.
Κεντρα τ' ὀπισθονυγῆ, κὴ βέτροφα δεσμὰ τενόντων,
Καὶ τείνακας ξυλίνας χεῖρας ἀμητοπόνου.
Γῦα πεπηρωθεὶς Λυσίξενος αὐλακι πολλῇ,
Ε'κρέμασεν Δηοῖ τῇ σαχυσεφάνῳ.

Σαβίνου.

Παὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ,
Τελσῶν ὑπ' ὀπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβας.
Δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι. αὔξετε δ' αἰεὶ,
Παὶ, ἀγέλαι. Νύμφαι, πίδακα. Βάκχε, γάνος.

Α' Π Ο' Γ Υ Ν Α Ι Κ Ω̃ Ν.

Πλάτωνος.

Η' σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τῷ ἐρώντων
Ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαὶς ἔχουσα νέων,
Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον. ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω. οἵη δ' ἰὼ πάρος, οὐ δύναμαι.

Φιλίππου.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισιν χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἰσοπόνου λειομίτους κάμακας.
Καὶ κτένα κοσμοκόμιον, ᾧ δακτυλότειπτον ἄξακτον
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον,
Καὶ πάλαρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὃν ποτ' ὀδόντων
Ἐπλήρω τολύπη πᾶσα καθαιρομένη,
Σοὶ φιλέριθε κόρη Παλλαντιὰς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσιόνη, πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Ε' Ι Σ Θ Η̃ Ρ Α Σ.

Γαίτου.

Παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὁλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
Ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
Θηρὸς δ' ἐκ ἁφάμαρτε. διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
Ἦιξεν, τυτθῷ βαιὸν ὑπερθε βρέφους.
Παυσάμενος ᾧ φόνοιο, παρὰ δρυΐ τῇδε φαρέτρην
Σῆμα κὴ δυτυχίης θῆκε, καὶ δυσοχίης.

Α'ΠΟ'

Α'ΠΟ' ΚΗΠΩΡΩ̃Ν.

Ζωνᾶ.

Α'ρτιχανῆ ροιαί τε, κ) ἀρτίχροω τόδε μῆλον,
Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῆκον ἐπομφάλιον.
Πορφυρέόν τε βότρυω μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
Καὶ κάρυον λεπτῆς αὐτίδορον λεπίδος.
Α'γροιώτη τῷδε μονοσόρθυγγι Πριήπῳ,
Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδεμαχλῶ θυσίω.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τειρασίοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
Α'γρόται Παὶ, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
Ω̃ν ἀπὸ μὲν πτηνῶν, Πίγρης τάδε. ταῦτα ἢ, Δᾶμις
Τετραπόδων. Κλείτωρ δ" ὁ τρίτος, εἰναλίων.
Α'νθ' ὧν τῷ μὲν, πέμπε δι' ἠέρος εὔσοχον ἄγκιν.
Τῷ ἢ, διὰ δρυμῶν. τῷ δὲ, δι' ἠιόνων.

Εἰς στρατιώτην Εὐτολμίω ἰλλυρείω.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, Α'θήνη
Ρ'ῆφος Μεμβιάδης Γέλλιος ἐκρέμασεν.

ΕΙ'Σ ΓΥΝΑΙ̃ΚΑΣ.

Α'γαθίω χολαστικῆ.

Η' πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
Σειομένη πώκτας, καὶ σοβαρευομένη,
Η' μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
Χεῖρας ἐεικνώθη, τιμὴ πεὶν ἀφῆκε χάριν.
Μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται.
Χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
Τιμῶ πολιὴν, καλέω νέμεσιν πόθω, ὅτι δικάζει
Ε'ννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Τῶ αὐτῶ.

Μηδεὶ ἄγαν σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέρασος,
Ὡς καλὸς, ἠέρθλω ταῖς μεγαλοφροσυναις.
Καὶ ψυχλὼ δοκέεσκον ὅλλω ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
Κεῖθαι τῆς κύρης τῆς πάχα κερδαλέης.
Η'' δ' ὑπερηέρθη, σοβαρλὼ δ' ὑπερέχεθεν ὀφρυὰ,
Ὥ'σπερ τοῖς ωροτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
Καὶ νωῦ ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθὴς,
Θ' ωρὶν ἀερσιπότης, ἤριπον ἐξαπίνης.
Παντα δ'' ἐναλλαγέοντο. πεσών δ' ἐπὶ γύνασι κύρης,
Ι'' αχον, ἰλήκοις, ἤλιτον ἡ νέοτης.

Φιλοδήμε.

Η'ράθης πλυτῷ Σωσίκρατες. ἀλλὰ πένης ὢν,
Οὐκ ἔτ' ἐρᾷς. λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει.
Η' ᾗ πάρος σὲ καλῶσα μύρον, καὶ τερπνὸν Α'δωνιν
Μιλωφίλα, νυῦν τοι τοῦτο πιωθαίεται.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις; ἢ μόλις ἔγνως
Τῶτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδενὶ ἔχοντι φίλος.

Ρ'ωφίνε.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος. πειθῶς τόμα. σῶμα, χἠ ἀκμήν;
Εἰαρινῶν ὡρῶν. φθέγμα δὲ, Καλλιόπης.
Νοωῦ, Ϲ σωφροσυνίω, Θέμιδος, χἠ χεῖρας Α'θηνῆς
Σωὶ σοὶ δ' αἱ χάριτες, τέσσαρές εἰσι, φίλη.

Τῶ αὐτῶ.

Πέμπω σοι Ρ'οδόκλεια τόδε στέφος ἄνθεσι πλέξας,
Αὐτὸς ὑφ' ὑμετέραις δρεψάμενος παλάμαις.
Ε'ῖσι κρίνον, ροδέη τε κάλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη,
Καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανανγὲς ἴον.
Ταῦτα στεφανοῖ, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα.
Α'νθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

Τῶ

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, Παφίαι δύο, καὶ δέκα μοῦσαι·
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, Παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεάσατο κούρας,
Οὐκ ἔτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πῆ νυῦ Πραξιτέλης; πῆ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτα,
Αἱ ταῖς φρόδε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;
Τίς πλοκάμους Μελίτης διώδεας, ἢ πυρόεντα
Ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσεται;
Πῆ πλάσαι; πῆ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
Μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξόανον.

Ἄδηλον.

Πῆ σοι κεῖνα Μέλισσα τὰ χρύσεα, καὶ περίοπτα
Τῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαντασίης;
Πῆ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχήν;
Καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος ἀστραπάλη;
Νῦν πυκιχὴ, ψαφαρήτε, κόμη ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα.
Ταῦτα τὰ τῆς ἀσταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Ἄδηλον.

Χαῖρε κόρη. Καὶ δὴ σύ. Τίς ἡ προσιοῦσα; Τί φρὸς σέ;
Οὐκ ἀλόγως ζητῶ δεσπότις. Ἠμετέρη.
Ἐλπίζειν ἔξεσι; Ζητεῖς δὲ τί; Νύκτα. Φέρεις τί;
Χρυσίον. Εὐθύμει. Καὶ τόσον; Οὐ δύναμαι.
Ἰουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ.
Οἶδα φιλεῖν, φιλέοντας. ἐπίσαμαι ὦ μ' ἀδικῇ τις;
Μισεῖν. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ
Εἰδύλλιον

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
Εἰδυλλίου.

Ἐν ταύτῳ τῷ Εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις Ποιμὴν καὶ Αἴπολος. ὁ δὲ Θύρσις βουκολικῶς ᾄδει τὸν ὑπ' ἔρωτος πεπαμένον καὶ ἀποθνήσκοντα Δάφνιδα, καὶ αὐτὶ τούτου αἶγα εἰς τελὶς ἀμέλξαι, καὶ καλὸν κισσύβιον παρὰ τοῦ Αἰπόλου γέρας λαμβάνει.

ΘΥΡΣΙΣ, Η' ΩΔΗ'.
Εἰδύλλιον ά.

ΘΥΡΣΙΣ ΠΟΙΜΗΝ, καὶ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἁ δύτι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τιὰ,
Ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδεται· ἁδὺ δ' καὶ τὺ
Συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
Αἶκα τιῶος ἔλῃ κεραὸν ξάγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τιῶος γέρας, ἐς τὲ καταῤῥεῖ
Ἁ χίμαρος. χιμάρῳ δ' καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμαν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς

Τιῶ

Τῷ ἀπὸ τᾶς πέτρας καπαλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
Αἶκα ταὶ μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωντι,
Ἄρνα τὺ σακίταν λαφῇ γέρας. αἰδὲκ' ἀρέσκῃ
Τιώαις ἄρνα λαβεῖν, τὺ ἢ τὰν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Λᾶς ποτὶ ταῖ νυμφαῖ, λᾶς αἰπόλε τῆδε καθίξας
Ὡς τὸ κάπαντες τῦτο γεώλοφον, ἄτε μυρῖκαι,
Συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομεύσω.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμαί, τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
Συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες, ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
Ταὶνικα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἐντί γε πικρὸς,
Καὶ οἱ ἀεὶ δεινεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
Ἀλλὰ (τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἴδῃς,
Καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἴκεο μώσας)
Δεῦρ' ὑπὸ ταὶ πτελέαν ἐσδώμεθα, πῶτε Πεμπῶ
Καὶ ταῖ νραμάδαν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
Τιῶνος ὁ ποιμενικὸς κὴ ταὶ δρύες. αἰδέ κ' ἀείσῃς
Ὥς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἅσας ἐρίσδων,
Αἶγά τέ τοι δωσῶ δισυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι,
Ἃ δὺ ἔχοισ' ἐρίφως, ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας.
Καὶ βαθὺ κισύβιον κεκλυσμένον ἀδεῖ κηρῷ,
Ἀμφῶες, νεοτευχές, ἴτι γλυφαίοιο ποτόσδον·
Τῷ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς,
Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
Καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀχαλλομένα κροκόεντι.
Ἔντοθεν ἦ, γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
Ἀσκηταὶ πέπλωτε καὶ ἄμπυκι· παρὰ δὲ οἱ, ἄνδρες
Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
Νεικείετ' ἐπέεσσι· τὰ δ' ὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς.
Ἄλλοκα μὲν τιῶν ποτιδέρκεται ἄνδρα γελοῖσα,

Ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
Δηθὰ κυλοιδόωντες ἐπώσια μοχθίζοντι.
Τοῖς ἤ μέπα γειπεύς τε γέρων, πέξα τε τέτυκται
Λεπράς, ἐφ' ᾇ ποδὸν μεγὰ δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
Οἱ ῥισβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν αὐδεὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν γιγὼν νιν ὅσον θεὸς ἐλλοπιδεύειν:
Ὧδε οἱ ὠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες
Καὶ πολιῷ περ ἐόντι, τὸ ἦ θεὸς ἄξιον ἄβας:
Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἁλιξύτοιο γέροντος.
Πυρναίαις σαφυλαῖσι κελὲν βέβελθεν ἁλωὰ;
Ταὶ ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμαξιαῖσι φυλάσσει
Ἤμενος. ἀμφὶ δέ μιν δυὰ λώπεκες ἃ μὲν ἀὐρχὼς
Φοιτᾷ σινομένα τὰν ξώϊμον. ἃ δ', ἐπὶ πήρας
Παίζᾳ δόλον τεύχοισα; τὸ παιδίον ἠ ῥιν αὐήσειν
Φατὶ, ῥιν ἢ ἀκράτισον ἐπὶ ξηροῖσι καθίζῃ.
Αὐτὰρ ὄγ' αὐθερίκεσι καλαὶ πλέκει ἀκεδοθήρας
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. μέλεϊ ἦ οἱ ἐτέτι πήρης.
Οὔτε φυτῷ τοσσῶν, ὅσσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
Πάντη δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταϊ ὑγρὸς ἄκανθος:
Αἰπολικόν τι θάημα, τέρας κε τὺ θυμὸν ἀτύξαι.
Τᾷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
Ὤνον, ἢ τυρόεντα μέγαν λιπαροῖο γάλακτος.
Οὐδέ τιπω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖϊ
Ἄχραντον. τᾷ κέν τυ μάλα φρόφρων ἀρεσαίμαν,
Αἴκεν μοι τὺ φίλος τ' ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς,
Κἤποτι φθονέω πόταγ' ὦ γαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
Οὔτι πω εἰς ἄιδαγε τ' ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς:
Θύρσις ὅδ' ὢξ Αἴτνας καὶ Θύρσιδος ἅδ' ἁ φωνά.
Πᾶποκ' ἄρ' ἦθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πάποκα νύμφαι.

Ἢ πα-

Ἢ κατὰ Πιερίην καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω.
Οὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τίων μὰν θῶες, τίων λύκοι ὠρύσαντο,
Τίων χ' ὠ κδρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλαὶ οἱ πὰρ ποσὶ βόες, πολλοὶ δέτε ταῦροι.
Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι κὴ πόρτιες ὠδύραντο.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθ' Ἑρμᾶς φοίτισος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δ', Δάφνι,
Τίς τὲ καταξύχει; τίνος ὦ γαθὲ τόσσον ἔρασαι.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὠ πόλοι ἦνθον.
Πάντες ἀνηρώτων τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίαπος,
Κἤφα, Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι; ἁδέ τε κώρα
Πᾶσαν ἀνὰ κράναν, πάντ' ἄλσεα ποσὶ φορεῖται
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ζατοῖς. ἃ δύστηνος ἄγαν κὴ ἀμήχανος ἐσσί.
Βύτας μὲν ἐλέγθη· ναὶ δ' αἰπόλῳ αὐδὴ ἔοικας.
Ὦ πόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεύονται·
Τάκεται ὀφθαλμὼς ὅτι ὁ ξάγος αὐτὸς ἔγευτο.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Καὶ τὺ δ' ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι,
Τάκεαι ὀφθαλμὼς ὅτι ὁ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
Τὼς δ' ὐδὲν ποτιλέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
Ἄνοα πικρὸν ἔρωτα, κὴ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι. ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα κὴ ἡ Κύπρις γελάοισα,
Ἀάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' αὐὰ θυμὸν ἔχοισα.
Κἤπε, τὺ θὴν τὸν ἔρωτα πατεύχεο Δάφνι λυγιξεῖν·

Ἀρ

Ἀρ' ἐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ταὶ δ' ἄρα χ' ὠ Δάφνις ποταμείψατο, Κύπει βαρεῖα,
Κύπει νεμεσατὰ, Κύπει θεοῖσιν ἀπεχθής.
Ἤδη γὰρ φράσδει παίθ' ἅλιος ἅμμι· δεδύκει
Δάφνις κ' εἰν αἴδα κακὸν ἔσεθ' ἅλγος ἔρωτος.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Οὐ λέγεται ταὶ Κύπειν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν,
Ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τιμεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος,
Ὧδε καλὸν βομβεῖται ποτὶ σμαίεσι μέλισσαι.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὡραῖος χ' ὠ Ἄδωνις, ἐπεὶ κ μᾶλα νομεύει,
Καὶ πτώκας βάλλει, καὶ θηρία πάλλα διώκει.
Ἄρχετε βωκολικᾶς κ.τ.
Αὔτις ὅπως φάσῃ Διομήδεος ἆσον ἰοῖσα,
Καὶ λέγε, τὸν βώταν νικῶ Δάφιν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἄρχετε βωκολικᾶς κ.τ.
Ὦ λύκοι ὦ θῶες ὦ αὐ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
Χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὔριμον ἐγὼ Δάφνις ἀπέτ' αὐ ὕλαν,
Οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς, οὐκ ἄλσεα χαῖρ' Ἀρεθοῖσα,
Καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
Ἄρχετε Βωκολικᾶς κ.τ.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τιμῶς ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
Ἄρχετε βωκολικᾶς κ.τ.
Ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ' εἶσι κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
Εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, εὖθ' ἐπὶ νᾶσον
Τὰν Σικελὰν, Ἑλίκας ἧς λίπε ῥίον, αἰπύτε σᾶμα
Τιμῶς Λυκαονίδαο, τὸ κῆ μακάρεσσιν ἀγαστόν.

Λή-

Λήγετε Βωκολικᾶς μώσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Ἔνθ' ὦ ἄναξ, ἰὴ ταῦδε φερ' ὑπάκτιον μελίπνουν
Ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
Ἢ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ᾅδαν ἔλκομαι ἤδη.
Λήγετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Νωῖ ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
Ἀϊὴ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.
Πάντα δ' ἐναλλα γενοίατο, καὶ ἀ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ πὰς κυνὰς ὠὲλαφος ἔλκοι,
Καῖξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
Λήγετε Βωκολικᾶς κ. τ.
Χ' ὡ μὲν τόαν εἰπών, ἀπεπαύσατο. ἦ δ' Ἀφροδίτα
Ἠθελ' ἀνορθῶσαι, πάγε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Ἐκ Μοιρᾶν· χ' ὡ Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δ' ἴνα
Τὸν μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν ἀ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
Λήγετε Βωκολικᾶς κ. τ.
Καὶ τὺ δίδα τὰν αἶγα, τό, τε σκύφος. ὥς μιν ἀμέλξας,
Σπείσω ἔτι μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι,
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν κὴ ἐς ὕστερον ἄδιον ᾄσω.

ΑΙ' ΠΟ' ΛΟΣ.

Πλᾶρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν κόμα Θύρσι γένοιτο,
Πλᾶρες ἢ χαδόνων, κὴ ἀπ' Αἰγίλω ἰχάδα ξώγοις
Ἀδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
Ἠνὶ δέ τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει
Ὡρᾶν πεπλύθαινιν ἐπὶ πράναισι δοκανᾶις.
Ὢ δ' ἴθι Κισσαίθα. τὺ δ' ἀμελγέμεν· αἱ δὲ χίμαιραι
Οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ ξάγος ὔμμιν ἀνασῇ.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ, Κέλητι. Εἶδος Α'.

Στροφὴ ά. κώλ. ιζ'.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ
Χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
Ἅτε διαφέρει νυκτὶ
Μεγαύορος ἔξοχα πλούτου.
Εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
Ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
Μηκέθ' ἁλίου σκόπει
Ἄλλο θαλπνότερον
Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
Ἐρήμας δι' αἰθέρος·
Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
Φέρτερον αὐδάσομεν.
Ὅθεν ὁ πολύφατος
Ὕμνος ἀμφιβάλλεται
Σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν.

Ἀντιστρ. ά. ιζ'.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
Σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
Κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν·
Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
Μουσικᾶς ἐν ἀὼτῳ,
Οἷα παίζομεν φίλαν
Ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
Τράπεζαν. ἀλλὰ δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασάλου
Λάμβαν', εἴτι τοι Πίσας τε
καὶ Φερενίκου χάρις
Νόον ὑπὸ γλυκυπί-
ταις ἔθηκε φρασὶν·
Ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
Ἀκόντιον ἐν δρόμοισι παρέ-
χων, |
Κράτει δὲ προσέμιξε δισσοτόξων,

Ἐπῳδὸς κώ. ιγ'.

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν
Βασιλῆα. λάμπει
Δὲ οἱ κλέος παρ' Αἴνεᾳ λυδῷ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τῷ μεγα-
θενὴς |
Ἐράσατο γαιάοχος Ποσειδᾶν,

Ἐπί-

Ε᾽πείνιν καθαρᾷ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὦμον κεκασμένον.
Ἦ θαῦμα τὰ πολλά.
Καίπερ τι καὶ βροτῷ φρενὸς,
Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
Ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Στροφὴ β. κώλ. ιζ.

Χάρις δ᾽ ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
Ἐπιφέρουσα τιμὰν,
Καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
Ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
Ἀμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι,
Μάρτυρες σοφώτατοι.
Ἔστι δ᾽ αὐδεῖ φάμεν
Ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά. μείων γὰρ αἰτία.
Υἱὲ Ταντάλου, σέ δ᾽ αὖτις ἄτερα τροτέρων φθέγξομαι.
Ὅπότ᾽ ἐκάλεσε πατὴρ τὸν ὀνομάτατον
Ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
Ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,

Τότ᾽ ἀγλαοτείαιναν ἁρπάσαι,

Ἀντιστροφὴ κώλ. ιζ.

Δαμοῖτα φρενὸς ἱμέρῳ,
Χρυσείαισιν ἀν᾽ ἵπποις,
Τὸν πάτων ὑρυτίμου
Ποτὶ δῶμα διὸς μεταβᾶσαι.
Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ πῶυτ᾽ ἐπὶ χρέος.
Ὡς δ᾽ ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ μαζὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον,
Ἔννεπέ τις κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
Ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ᾽ ἀκμαὶ
Μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,
Τραπέζαισίτ᾽ ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν.

Ἐπῳ. κώλ. ιγ.

Ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα, γαστρίμαργον Μακάρων τιν᾽ εἰπεῖν.
Ἀφίσαμαι. ἀκέρδεια λέγοντι θαμινὰ κακαγόρως. εἰδὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμησαν, ὧν Ταντάλος τῆνος. ἀλλὰ γὰρ κατέπεφαι μέγαν ὄλβον· ἐν ἐδυνάσθη. κόρῳ δ᾽ ἔλων
Ἄταν ὑπέροπλον,
Τὰν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, πάντερσιν αὐτῷ λίθον·

Τὸν

Τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βα-
λεῖν,
Εὐφροσυνίας ἀλᾶται.
Στροφὴ γ'. κώ. ιζ'.
Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
Τῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
Μετὰ τειῶν τέταρτον
Πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψας
Ἀλίκεσσι συμπόταις
Νέκταρ ἀμβροσίαν τε
Δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
Θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν
Ἀνὴρ. τις ἔλπεται τι λαθέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Τοὔνεκα φρονῆκαν ἰὸν
Ἀθάνατοι οἱ πάλιν
Μετὰ τὸ ταχύποτμον
Αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
Πρὸς δ' ἀνθεμοι δ', ὅτε φυὰν
Λάχναι νιν μέλαν γενείον ἔρε
φον,
Ἑτοῖμον ἀνέφρόντισεν γάμον.
Ἀντισρ. κώ. ιζ'.
Πισάτα παρὰ παξὸς εὔ-
δοξον Ἱπποδάμειαν
Σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
Πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν ὄρφνᾳ,
Ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτείαιναν. ὁ δ' αὐτῷ
Παρ' ποσὶ χθὸν φαίνη·
Τῷ μὲν εἶπε, φίλι-
α δῶρα Κυθρίας ἄγ' εἶτι
Ποσειδαον ἐς χάριν
Τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάυ χάλκεον,
Ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυπά-
των πόρδυσον ἁρμάτων
Ἐς Ἄλιν, κράτει ὃ πέλασον.
Ἐπεὶ ξεῖς γε κὴ δέκ' ἄνδρας
ὀλέσας
Ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
Ἐπῳ. κώ. ιγ'.
Θυγατρὸς ὁ μέγας ὃ κίνδυ-
νος ἀνάλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν
ἀνάγκα,
Τί κέτις ἀνώνυμον γῆρας ἐν
σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάν-
των
Καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ
μὲν ἑτοῖ
Ἆθλός γ' ὑποκείσεται, τὺ δὲ
Πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
Ὡς εἶπεν· οὐδ' ἀ-
κραάντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπε-
σι. τὸν μὲν ἀγγέλλων θεὸς,
Ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν
πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.
Στρο. δ'. κώ ιζ'.
Ἕλεν δ' Οἰνομάυ βίαν,

Παρ-

Παρθενίον τε σιώδυνον.
Ἀ" τέκε λαγέτας ἔξ,
Ἀρεταῖσι μεμαλότας ἡμᾶς.
Νεῶ δ' ἐν αἱμακιρείαις
Ἀγλαΐαισι μέμικται,
Ἀλφεῷ πάρφ κλιθείς,
Τύμβον ἀμφίπολον
Ἔχων πολυξεινοτάτῳ παρὰ βωμῷ. τὸ ᾧ κλέος
Τηλόθεν δέδορκε ταῖν ὀλυμπιάδων, ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται,
Ἀκμαίτ' ἰχύος θρασύπονοι.
Οἱ νικῶν ᾧ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
Ἔχει μελιτόεσσαν ἡδίαν.

Ἀντιστρ. ἰ ζ.

Ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' ἀεὶ παράμερον ἐθλὸν,
Τ" πατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ ᾧ στεφανῶσαι
Κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
Αἰοληΐδι μολπᾷ
Χρή. πέποιθα ᾧ ξυνὸν
Μή τιν' ἀμφότερα
Καλῶν τε ἴδειν ἄλλον καὶ δύναμιν κυριώτερον,
Τῶν γε νεῶ, κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
Θεὸς ἐπίξοπος ἐὼν, τεαῖσι μήδεται
Ἔχων τόδε κῆδος Ἱέρων
Μεσσήνασιν, εἰ ᾧ μὴ ταχὺ λίποι,
Ἔτι γλυκυτέρα καὶ ἔλπομαι
Ἔπφ κώμῳ γ'.
Σεῦ ἅρματι θοῷ κλείξειν,
Ἐπίκυρον ἥρωϊ
Ὁδὸν λόγων, παρ' ᾧδείλου ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὢν μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ ξέφει. ἐπ' ἄλλοι
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
Πάπταινε πέρσιον.
Εἴη σέ τε τῶνον
Τῷ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
Ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν καθ' ἑλλανας ἔπτα παντᾷ.

ΤΕΛΟΣ.

Aoi 14677793

123. E. 69